

RÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

1/2013

*„Nebýt Pán mým pomocníkem,
padl jsem v kraj mlčení.“
Žalm 93*

vydává:
P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor
Sarajevská 13
120 00 Praha 2
Telefon: 728 250 679

ISSN 1802 3177
Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Číslo účtů:
250 012 0032 / 2010 pro běžné platby
Pro případné dary Kč 1 500 a výše
tento účet: 290 012 0031 / 2010

Milí čtenáři,

jsem velmi potěšen blahořečením 14 mučedníků františkánů z české provincie. Byl jsem františkánem svatováclavské provincie v přetěžkých letech 1974 - 1981. Blahořečení jsme možná ještě nedocenili, vždyť české nebe svatých a blahoslavených se rozrostlo rázem o víc než dvojnásobek. Cítím, že jsou to moji největší přímluvci po Panně Marii a mé nedávno zemřelé sestře. Moc blahořečení františkánům přeji – bylo s nimi krutě zacházeno v éře komunismu v padesátých letech, tehdy měli i mučedníka – otce Ambrože. A v sedmdesátých a osmdesátých letech to byl nejvíce pronásledovaný řád v Československu. Při výslechu v roce 1980 v Bartolomějské ulici mi estébáci říkali: „Proč jste se vlastně stal tím františkánem? Proč ne salesiánem nebo dominikánem?“ Byl to výslech kvůli františkánskému knězi P. Janu Baptistovi Bártovi. Nevěděli jsme, co vlastně je ten „trestný čin“ a co vlastně „provedl“ Ukázalo se, že to jsou jím sloužené mše svaté bez státního souhlasu a tedy maření státního dohledu nad církvemi. Při domovních prohlídkách také zabavovali kalichy a ornáty, které chápali jako rekvizity k páchání trestné činnosti. Pater Bárta byl prefektem tajných studií teologie u františkánů. V Liberci založil tři tajné kláštery, což bylo pro komunisty nesnesitelné sousto. Někteří jeho bratři to viděli jako příliš odvážné, ne-li hazard s lidmi. U mužských řádů si tajné kláštery dovolili ještě i dominikáni – také velmi pronásledovaní, zejména jejich provinciál P. Dominik Duka a vězněný Otec Jindřich z Jablonného.

StB v Liberci poprvé udeřila v září 1979. Pater Bárta nejprve myslel, že se nějak s estébáky domluví a že to bude znamenat zelenou pro další budování mužských klášterů. Nakonec to dopadlo tak, že ho zavřeli na tři měsíce do vyšetřovací vazby, aby „neovlivňoval“ vyšetřování. Pak byl soud a dostal rok nepodmíněně. Před nástupem do vězení dostal při jízdě autem infarkt a na místě zemřel. (Ještě mám několik výtisků svého románu o P. Bártovi „Umlčený zvon“ a historickou studii „Cesta františkánského kněze Jana Bárty.“ Také životopis sv. Františka z Assisi. Mohu zaslat).

Vraťme se k prosinci 1979. To Pater Bárta čekal druhé, rozsáhlejší kolo domovních prohlídek a výslechů. Ze stresu a pracovního přetížení (měl jsem v pojišťovně, kde jsem pracoval, těžký rok) a z přípravy na závěrečnou zkoušku z dogmatické teologie (rozsah šesti předchozích dílčích zkoušek) jsem se poprvé nervově zhroutil. Byl jsem možná i oslaben virózou. Poté jsem začal trpět

depresemi, ačkoliv předtím jsem žádné psychické problémy nikdy neměl. Odstěhoval jsem se ke svým dvěma sestrám do Prahy.

Na podzim 1980 mě odtáhli estébáci na první výslech z pošty, kde jsem tehdy pracoval jako poštovní doručovatel (odmítal jsem se dostavovat na předvolání k výslechu). Po druhé mě odtáhli stejným způsobem za měsíc. Řekl jsem jim před výslechem, že mi není psychicky dobře a mohl bych zkolabovat. Navíc jsem měl za sebou takřka celý pracovní den. Odpověděli, že nevadí, jestli se zhroutím, že pak by mě odvezli do nemocnice ministerstva vnitra. Výslech byl dlouhý a extrémně těžký. Donutili mě podepsat, že jsem výslech dokončil v dobrém zdravotním stavu.

Za pár dní jsem se nervově zhroutil znovu. Bylo to zrovna v den, kdy estébáci přijeli z Ústí a Liberce, aby mě podrobili třetímu výslechu. Našli mě v nemocnici v bezvědomí. Od té doby jsem měl od StB pokoj (a snad ho budu mít až do smrti?!).

Po mém zhroucení záležitost mého vysvěcení byla nejasná, proto jsem uvítal nabídku jinde. Od františkánů jsem odešel 10. 9. 1981, protože mi bylo nabídnuto vysvěcení jinde (což se stalo 31. 10. 1981).

Třicet pět libereckých katolíků poslalo prokurátorovi Liberce protest proti mému vyslýchání. Prokurátor estébákům vynadal, řekli to později františkánům.

V roce 1991 jsem byl v archívu Ministerstva vnitra. StB měla na mne spis o 68 stranách. Třetinu textu však později začernili. Estébáci mě tam popisují jako náboženského fanatika. Dokonce uvažovali, že mi zakážou pobyt v Praze. Odchodem od františkánů jsem je přestal zajímat.

Už nemám sílu a zdraví, abych se k františkánům vrátil. Ale doufám, že blahořečení přitáhne víc zájemců do františkánského noviciátu. I když současná mladá generace mi připadá příliš změkčilá. Františkánský řád je krásný, ale také dost obtížný. Františkánství – to je nejen chudoba, ale hlavně zachovávání evangelia a nesení kříže. Ne nadarmo dostal svatý František z Assisi na konci života stigmata. Světec se radoval, že první bratři v Maroku položili život při hlásání evangelia. Někdo by nazval neohroženost bratří troufalostí a neopatrností. Ale františkáni také drželi mnoho století Boží hrob ve Svaté zemi. Dost jich tam bylo zabito. Můj spolunovic P. Petr Záh byl v devadesátých letech poslán na biblická studia do Jeruzaléma a stal se tam členem strážců Svatého hrobu.

Ačkoliv je spiritualita františkánů náročná, vyznačují se tito řeholníci a řeholnice radostností, která podle mého soudu pramení z dobrého svědomí.

Věřím, že bude blahořečen i františkán P. Jan Evangelista Urban, který „odseděl“ 14 let. Založil ženskou kongregaci sester Apoštolátu sv. Františka, která nyní čítá 38 sester.

Trochu jsme zaspali, že nebyl blahořečen žádný náš mučedník z 50. let. Slováci už mají pět takových blahoslavených.

Nemohu pochopit, že tu nikdy nebyly snahy a úsilí blahořečit některé katolíky umučené husity. Husitská revoluce a španělská občanská válka mají mnoho společného. Ale Španělé už mají přes tisíc blahoslavených umučených komunisty při občanské válce. Alespoň máme nyní těch svých 14 blahoslavených. To není samozřejmost. Celé blahořečení „napasovat“ do rámce ekumenismu, je jako pěst na oko. Je to zbytečné.

Média buď rafinovaně, nebo otevřeně podlamují Církev. Česká televize natočila programy o homosexualitě v Církvi, o kněžství žen a naposledy o kněžském celibátu. Celibát mnohým vadí, a kdyby byl zrušen, byla by to katastrofa. Už teď je Církev v Evropě a Severní Americe v krizi, potom by to bylo těžko vydržitelné. Televize měla hlavní trumf: v Čechách je Vatikánem schválený jeden ženatý římskokatolický kněz. Jsem přesvědčen, že by televize neměla zasahovat do vnitrocírkevních záležitostí.

Dne 16. 12. vysílala Česká televize hodinový pořad o arcibiskupovi Bezákovi. První půlhodinu se Bezák prezentoval ještě jako trnavský arcibiskup. Nápadné bylo množství rautů na arcibiskupství. Druhá polovina pořadu byla vzdorem proti rozhodnutí Vatikánu sesadit ho z funkce. Emeritní arcibiskup Bezák si stěžoval na biskupa J. Baxanta, který z pověření Vatikánu provedl vizitaci arcidiecéze. Dopadla pro Bezáka špatně, ale věřme spíše Baxantovi. Arcibiskupa Bezáka podpořili politici Mikloško a Černogurský. Redaktor uvedl jako příčinu odvolání, že arcibiskup Bezák šetřil účty svého předchůdce a odhalil, že arcibiskupství propalo miliardu korun špinavých peněz z Jižní Ameriky. Důkaz žádný! Těžko uvěřit. Pořad končí, jak se emeritní arcibiskup připravuje sám sloužit mši svatou na polním oltáři na poutním místě. Ještě prezentoval značku vína, která nese jeho jméno.

Řekl bych, že to byl dokument plný nenávisti k Vatikánu. Soudný člověk s životními zkušenostmi a smyslem pro psychologii může usoudit z tohoto pořadu, že emeritní arcibiskup nejedná správně. ČT 2 se svou nenávistí k Vatikánu si může podat ruce s komunisty. Slovenské televizní stanice odmítly uvedený pořad vysílat.

Za poslední rok Lidové noviny začaly štvát proti Církvi. Nemile mě překvapilo, že i zde publikují katolíci, což dělá reklamu novinám. Vysvětluji si to tím, že nečtou Lidové noviny denně, a tak patrně nevědí, jaké je jejich zaměření poslední rok.

V rozhlase se snažili líčit vzpouru části rakouských kněží proti papeži jako neškodnou. Musel to napravit P. ing. M. Fiala O. Praem, když nazval počínání desetiny rakouských kněží jako bezohlednost. Rozhlas už vidí, že radikální požadavky Kněžské iniciativy jako celek v Čechách nezapustí kořínky, proto podlamuje Církev tím, že si vybral požadavek, který se jim zdá nejschůdnější k protlačení – zákaz přijímání Eucharistie rozvedenými a znovu civilně sezdanými. Rozhlas referoval, jak se teď o tom v německé oblasti velmi diskutuje. Rozhlas však neuvedl, proč Církev nepovoluje v tomto případě přijímání Eucharistie. Církev chrání nerozlučitelnost manželství, čímž se dostala do rozporu se současnou mentalitou světa. Svět Církve nenávidí a my bychom se neměli podvolovat světu.

Už deset let duchovně vedu jednu skupinku Mariiny legie. Byla založena r. 1921 v Dublinu Frankem Duffem. Je to církevně schválené hnutí, které se rozšířilo do celého světa. Má 10 milionů členů, a to jak aktivních, tak modlících se. V Čechách vede Legii obětavý Otec biskup Msgr. Karel Herbst SDB. Jsem tomu rád. Legie má za úkol posvěcování členů, modlitbu a apoštolskou činnost ve farnostech ku pomoci farářům. Má skupinka se posledních pět let scházela na jedné pražské faře. Jsme za to vděční. Nyní nás pan farář vyhodil, prý nepomáháme s modlitbou růžence před mší sv. Pravda, však je taková, že růženec začíná v 16.00 hod a naši legionáři jsou většinou zaměstnaní a nemohou včas přijít. Modlíme se společně růženec při naší schůzce. Navíc jsme apoštolovali na náměstí před kostelem a rozdávali lidem medailonky Panny Marie.

Díky Bohu, naše skupinka našla azyl u jezuitů. Scházíme se v Ječné ulici čís. 2 každé pondělí v 18.20 hod. Potom společně procházíme vrátnicí do učebny A 70. Jste srdečně zváni – třeba jenom k návštěvě. Panna Marie si to zaslouží.

Obama byl opět zvolen prezidentem. Katolíci hlasovali: 50 % pro Obamu, 48 % pro Romneyho – tedy stejně jak hlasoval národ. 74 % katolických Hispánců

hlasovalo pro Obamu, a díky jejich hlasům se stal prezidentem. Hispánci tvoří třetinu Církve v USA a hlasovali pro výhody. Obamova vláda si dovedla Hispánce získat, protože přivírá oči nad nelegální imigrací z Mexika, a tím zvítězila. Biskupové v USA po volbách zasedali a radili se, jak dál a co dělat proti nemorálnímu mandátu vlády nařizujícímu i katolickým institucím poskytovat zdravotní pojištění kryjící antikoncepci, sterilizaci a pilulky s potratovým účinkem. Biskupové se budou snažit, aby církevní instituce byly vyjmuty z tohoto zákona a nebyly nuceny vážně hřešit. Biskup Conly (diecéze Lincoln) řekl, že Církev nebude uzavírat kompromisy, bude se bouřit a nést následky. Kardinál Dolan povede jednání s vládou. Řekl také: „Svátost smíření evangelizuje evangelizátory. Jestliže chceme, aby nová evangelizace působila, musíme začít na svých kolenou.“ Arcibiskup Cordileone řekl, že Církev musí pokračovat v boji proti návrhům legalizovat „manželství“ homosexuálů. Není doba, aby se zanechal boj.

Kardinál George O. M. I. z Chicaga řekl, že sekularizace kultury je ještě vážnější než špatné volby. Řekl, že očekává, že zemře v posteli, jeho nástupce zemře ve vězení a další nástupce bude popraven na náměstí.

Náboženská svoboda je v USA podkopána. Katolický týdeník se ptá: „Obama prezidentem. Je to dobře nebo špatně?“ – „Upřímně řečeno, nevíme. Pojistkou (nikoliv zárukou) relativního světového klidu je, když prezident USA zůstane stejný. Že je jím muž tmavé pleti dokonce podruhé, je dobrou vizitkou USA.“ Těmito řádky Katolický týdeník odepsal katolíky v USA a americké biskupy. To, že Katolický týdeník neví, zda Obama je dobře nebo špatně, svědčí o hlouposti Katolického týdeníku.

Milí čtenáři, ubezpečuji vás o své naprosté loajálnosti Svatému Otci. Mám vás ve svém každodenním růženci.

Žehnám vám z celého srdce

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Moje účty:

2500120032/2010

Kdyby chtěl někdo dát dar Kč 1 500,- a více, pak účet: 2900120031/2010.

Vatikán

Včera ohlásila média, že rezignuje papež. Je mi to líto. Budeme ho ve Vatikánu postrádat.

12. 2. 2013

Synod biskupů jednal o nové evangelizaci. Jde o přivedení nazpět odpadlých katolíků a obnovení víry v tradičním manželství. Je spojitost mezi krizí víry a krizí manželství. Řekl také, že křesťané nesmí být vlažní v hlásání víry. Tato vlažnost diskredituje křesťanství.

Kardinál Wuerl z Washingtonu řekl, že nová evangelizace musí bojovat s tsunami sekulárního vlivu, který vane celou kulturní krajinou a bere s sebou takové sociální milníky, jako je manželství, rodina, zásady společenského dobra a objektivní dobro a zlo. Je třeba znovu stavět katolické učení. Mnoho církevních Otců opakovalo tento postřeh. Odkazovali na Jana Pavla II. a Benedikta XVI. Jen jeden biskup se zmínil o Janu XXIII. Kardinál Wuerl se vůbec nezmínil o ekumenismu.

The Tablet, 13. 10. 2012

x x x

Muž číslo 2 v Kongregaci pro řeholníky arcibiskup Tobin byl odvolán a ustanoven arcibiskupem v Indianopolis (USA). Je to bývalý generál redemptoristů. The Tablet tvrdí, že měl na starosti řeholnice v USA, které se odcizují Církvi a jejich organizace má vady. To zjistila vizitace z Kongregace pro nauku víry. Arcibiskup Tobin si však s těmito řeholicemi rozuměl a prý některé kruhy nebyly spokojené s jeho smířlivostí a mohlo to zvrátit pokus nastolit konzervativnější změny.

The Tablet, 20. 10. 2012

x x x

Vatikánský soud odsoudil papežova komorníka Paola Gabriela k 18 měsícům vězení. Byl držen ve vězení v kasárnách vatikánské policie. Před vánocemi mu dal papež milost a byl propuštěn. Jeho zločinem bylo porušení důvěry, které poškodilo

papeže, práva Vatikánu a celé Církve. Gabriele přiznal, že pracoval úzce s papežem a jeho dvěma sekretáři, okopíroval dokumenty a dal je italskému tisku. Prý ne pro peníze, ale aby obrátil papežovu pozornost ke „zlu a korupci“ kolem něj, o čemž prý papež není informován. Gabriele řekl, že často jedl společně s papežem a papež byl prý málo informován o vnitřních záležitostech Vatikánu.

Gabriele ukradl z Vatikánu více než 1 000 stran dokumentů, dal je novináři G. Nuzzimu. Ten vydal knihu, kde je zveřejněno více než dva tucty ukradených dokumentů.

Ačkoliv Gabriele neměl z toho finanční zisk, měl zisk intelektuální a morální. Neví se, zda další dokumenty nepředal různým výzvědným službám.

V bytě Gabrieliho ve Vatikánu byl nalezen archiv (stovky tisíc stran) dokumentů o italském zednářství a italských výzvědných službách.

Papež reagoval na Nuzziho knihu ustanovením vyšetřovací komise o únicích informací z Vatikánu. V komisi jsou tři kardinálové: Španěl J. Herranz (člen Opus Dei), Slovák Jozef Tomko a Ital De Giorgi. Průběh vyšetřování, které je paralelní s vyšetřováním vatikánského soudu, nebyl zveřejněn, ale ti tři prý pracují tvrdě.

Italský tisk zveřejnil zprávu, že vatikánská policie našla fotografie, videa a nahrávky na mobilu Gabrieliho. Pokud jsou informace pravdivé, jde o krádež nejen písemností, ale i nahrávek papežových schůzek a rozhovorů.

The Wanderer, 1. 10. 2012

x x x

Na synodu biskupů se hovořilo, že světci jsou efektivními modely pro novou evangelizaci. Svatost je podstatnou částí evangelizačního závazku toho, kdo evangelizuje, a je k dobru těch, kdo jsou evangelizováni. Společné je v životopisech svatých následování Krista vyjádřené v životě víry a lásky, která je privilegovaným vyjádřením evangelia. Synod vidí v Panně Marii model všech svatých, který se projevuje v aktech lásky včetně nejvyššího daru - sebe.

Drama a intenzita odvěkého střetávání dobra a zla, víry a strachu by mělo být ukázáno jako základní prvek volání k obrácení ke Kristu. Tento boj pokračuje na

přirozeném a nadpřirozeném stupni. Protože brána je úzká a cesta vedoucí k životu těžká, je málo těch, kdo ji nalézají.

Otcové synodu trvají na potřebě osobního a společenského obrácení stejně jako na potřebě obrácení pastorace.

The Wanderer, 15. 11. 2012

x x x

Papež povýšil svého osobního sekretáře mons. Georga Gänsweina na arcibiskupa. Ten je od roku 2005 sekretářem papeže. Gänswein se zabýval lyžováním (dělal instruktora), hrál tenis a byl i pilotem vrtulníku. Nyní je mu 56 let a vypadá velmi mladistvě a sportovně. Byl zároveň jmenován prefektem papežské domácnosti. Takového papež potřebuje, aby se neopakoval skandál s papežovým komorníkem, kterého najal dosud zodpovědný za domácnost papeže Harvey (nedávno povýšený na kardinála). Arcibiskup Gänswein sice pracuje v součinnosti se Státním sekretariátem, ale v tom, kdo má přístup k papeži, má poslední slovo Gänswein. Stárnoucí papež potřebuje někoho, kdo by ho chránil.

Gänswein má teď více moci než měl sekretář Jana Pavla II. mons. S. Dziwisz – ten byl nakonec také arcibiskupem – což bylo bezprecedentní v moderní době. Dziwisz také rozhodoval o audiencích a společném jídle u extrovertního papeže. Gänswein však pracuje s více introvertním papežem. Jistě ovlivňuje i papežovo rozhodování. To činí mnoho lidí nervózními. Gänswein je konzervativní. V roce 2005 z internetu zmizel jeho životopis. Média spekulují, že studoval 2 roky v semináři Společnosti sv. Pia X. (lefebvristů) ve švýcarském Ccône. Vatikán to nikdy nepopřel. Rozhodl se stát knězem ve svých 18 letech. Od 20 let byl v semináři Freiburgu. Ve svých 28 letech byl vysvěcen na kněze. V roce 1993 získal doktorát z církevního práva na univerzitě v Mnichově. Dva roky pracoval v arcidiecézi Freiburg a v r. 1995 byl povolán jako úředník do vatikánské Kongregace pro bohoslužbu. Bydlel v Německé koleji, kde se seznámil s kardinálem Ratzingerem, na nějž udělal hluboký dojem. O rok později ho Ratzinger přetáhl na Kongregaci pro nauku víry, takové přesuny se zde dějí jen zřídka. Gänswein učil zároveň církevní právo na Univerzitě sv. Kříže (patří Opus Dei). V roce 2003 se stal osobním sekretářem kardinála Ratzingera. Nahradil J. Clemense, který se stal biskupem Papežské rady pro laiky.

Média spekulují, že Gänswein má vliv na jmenování biskupů. Spekulovalo se o tom v roce 2009, kdy papež jmenoval biskupem v Linci G. M. Wagnera. Potom se rozpoutala bouře v médiích. Wagner totiž napsal, že uragán Katrina v USA byla Božím trestem za interrupce a sexuální hříchy a že knihy o Harry Potterovi šíří satanismus. Zvedl se takový odpor, že Wagner musel rezignovat.

Gänswein bude nejen společníkem papeže a ochráncem jeho zdraví, ale bude řídit papežský palác a bude mít dohled nad papežovými cestami v Itálii a Římě. Bude pomáhat střežit papežovu korespondenci.

The Tablet, 15. 12. 2012

x x x

V tomto roce se očekává, že papež bude méně cestovat a zaměří se na vnitřní záležitosti Církve. Je otázkou, zda poletí do Rio de Janeiro na Světový den mládeže.

Očekává se třetí encyklika - o víře. Bude jmenováno mnoho nových mužů do vatikánské kurie a budou nově obsazena některá důležitá arcibiskupství.

Důležité bude svatořečení 800 mučedníků z Ottranta (jižní Itálie), které zabili Turci, protože odmítli přestoupit k islámu. Blahořečení byli roku 1771. Možná budou blahořečeni papežové Pius XII. A Pavel VI. (zasloužil se encyklikou *Humanae vitae*). Očekávají se noví kardinálové – arcibiskupové: Müller (Kongregace pro nauku víry), Brugues, OP (vatikánská knihovna), Nichols (Westminster), Léonard (Brusel), Palme (Filipíny), Andrello SDB (Chile), Krieger (Brazílie), Nosiglia (Turin), Tempesto OCD (Brazílie), Ševčuk (Kijev), Pontier (Marseilles), Yom-Soo-Jang (Soul).

Bude nový ředitel vatikánské knihovny a kongregace pro řeholníky dostane novou hlavu (arcibiskup Tobin byl poslán do USA).

The Tablet, 5. 1. 2013

x x x

Noví arcibiskupové jsou: G. Gänswein, A. V. Zani (Ital, je sekretářem Kongregace pro katolickou výchovu), F. Nwachukwu (nuncius pro Nikaraguu). N. Thevenin (54 let) z Francie, který byl vysvěcen na kněze roku 1989 pro kněžskou asociaci Komunita svatého Martina (uskupení založil velmi konzervativní kardinál Siri

v Janově). Thevenin byl jen 3 roky zaměstnán v kurii a je už jmenován jako nuncius pro Guatemalu.

The Tablet, 5. 1. 2013

x x x

Papež v homilii při mši sv. na svátek Zjevení Páně řekl, že biskupové musí být připraveni na pronásledování. Biskupové musí mít odvahu čelit převažujícímu současnému trendu nepřátelskému Církvi. Budou napadáni a budou mít účast na utrpení Krista. Dnešní agnosticismus má svá dogmata a je extrémně netolerantní ve všem, co jej zpochybňuje. Proto odvaha protiředit převažujícím názorům je zvláště naléhavá pro biskupy. Kvality biskupů se mají podobat třem králům, kterým se také vysmívali. Jako tři králové musí mít biskupové nezdolné srdce v hledání Boha a pro spásu světa. Jejich odvaha stát pevně vyvolá pronásledování. Budou biti současnými metodami, jestliže budou pokračovat v hlásání evangelia Ježíše Krista. Jestliže bráníme jeho věc, stále získáváme ostatní na cestu evangelia. Budeme biti i těmi, kteří vedou život v rozporu s evangeliem. Budeme vděční za podíl na utrpení Krista.

The Tablet, 12. 1. 2013

x x x

Vatikán odňal titul monsignore Pateru Schüllerovi, který vede odbojně rakouské kněze v organizaci Rakouská kněžská iniciativa. Papež a rakouští biskupové vyzvali k ukončení činnosti této organizace.

The Tablet, 8. 12. 2012

x x x

Vatikán pochválil OSN za to, že schválila Palestinu jako svého nečlenského pozorovatele. Vatikán také řekl, že je neutrální, co se týče vztahu Izrael – Palestina.

The Tablet, 8. 12. 2012

ČÍNA

Vláda nařídila, aby se 80 katolických kněží a 80 řeholnic podvolilo školení v zájmu vlády při vztazích Církve – stát. Je to důsledek vzpoury biskupa Ma Dagin, který po svém vysvěcení oznámil v katedrále, že odchází z Katolické patriotické asociace řízené komunisty. Školení trvalo 3 dny, každý den 12 hodin. Konalo se v šanghajském Institutu socialismu. Školilo se o vládní politice, regulacích Církve a socialistických hodnotách. Cílem bylo posílit loajalitu ke státu a princip Církve vedené nezávisle na Římu. Nakonec se skládala zkouška. Bylo řečeno, že výsledek zkoušky poslouží pro posouzení kariérních možností v budoucnu.

Dva diecézní semináře v Šanghaji jsou zavřené, je tam zadržován biskup Ma.

The Tablet, 13. 8. 2012

x x x

Čínský stát nakupuje v cizině zemědělskou půdu v USA a na Novém Zélandě. Koupili velký podíl v kanadské firmě těžící ropu z písků. Kanada má také největší zásoby ropy v písku kromě Saudské Arábie. Za posledních 6 let investovala Čína 400 miliard dolarů ročně do získávání dolů na nerosty v cizině. Kdyby to pokračovalo, získá značnou kontrolu nad světovými zdroji surovin. Chce získat ropu a nerosty v Jihočínském moři. Vybuodovala 12 vojenských základen na ostrovech v této oblasti. Vloni vybuodovala administrativní město Sansha, aby spravovalo tuto oblast. Ve stejné době Čína odmítla územní nároky Vietnamu, Filipín a dalších zemí. To vedlo k semknutí těchto zemí do společenství ASEAN a některé z nich hledají podporu v USA.

Kambodža trpěla pod vládou Rudých Khmerů podporovaných Čínou. Nyní hledá pomoc u této velmoci. Příčinou jsou peníze, ty Čína nabízí, zatímco Světová banka pomoc odmítla kvůli korupci a porušování lidských práv.

Podobně Angola, které Čína nabídla 6 miliard dolarů za podmínky, že provede rekonstrukci infrastruktury a získá přístup k hojným nalezištím ropy.

Podpora diktátorů dělá z Číny hroživou velmoc.

Population Research Institut Review, září-říjen 2012

SOMÁLSKO

Biskup Bertin, pověřený v Somálsku, kde již 20 let nefunguje vláda, řekl, že je naděje pro zvolení nových vůdců a pro dobytí pozic islamistických radikálů a milic Al-Shabaab. Vládu získala vojska Africké jednoty. Bertin řekl, že islamisté přesunou svou působnost do Keni a dalších zemí. Lid v Somálsku přestává podporovat Al-Shabaab, protože touží po vládě, která by zajistila bezpečnost rodin, potravu, vzdělání a silnice.

The Tablet, 13. 8. 2012

TANZÁNIE

Muslimští aktivisté povolání ze Saudské Arábie a Súdánu podporují militantní a extrémistické pojetí islámu.

The Tablet, 13. 8. 2012

USA

Biskup Clark z Rochesteru dosáhl 75 let a jeho rezignace byla Vatikánem ihned přijata. Bývá zvykem, že biskup po pětasedmdesátce ještě nějakou dobu slouží. Proč takový spěch? Týdeník „The Wanderer“ říká, že Clark byl biskupem od roku 1979 a jeho výsledky jsou žalostné. V roce 1979 bylo v diecézi 341 kněží, dnes je jich pouze 91. Počet řeholnic za tu dobu klesl z 1 047 na 443, počet farností ze 161 na 105. Rochester měl v roce 1979 dva semináře, dnes žádný. Počet žáků a studentů v katolických školách klesl ze 76 724 na 20 603. Počet svateb v kostele z 3 919 na 1 009, počet křtů z 6 742 na 2 646. Za posledních 10 let klesla návštěvnost nedělních mší o třetinu.

Kardinál Ratzinger v roce 1986 donutil Clarka vzít zpět imprimatur ke knize povolující masturbaci a sodomii. V roce 1986 zakázal kardinál učit knězi této diecéze Curranovi (disident proti učení Církve). Clark Currana bránil. V roce 1998 kardinál Ratzinger nařídil odvolání faráře z kostela Corpus Christi, který žehnal homosexuálním svazkům, podával Eucharistii nekatolíkům a dosadil za pomocnou

farářku Marii Ramermanovou, která směla nosit štolu u oltáře. Farnost se po odvolání rozdělila a vytvořila schismatickou farnost, kde jsou kněžky sloužící neplatné mše svaté.

The Wanderer, 4. 10. 2012

x x x

Guvernér státu Kalifornie Jerry Brown podporoval zákony povolující provádět interrupce i nelékařům a předepisovat hormonální antikoncepci. Biskupové protestují. Brown je „katolík“, který studoval 4 roky v jezuitském semináři, a pak se oženil.

The Wanderer, 4. 10. 2012

x x x

Počet protestantských pastorů odmítajících se podrobit Johnsonovu dodatku zákona dosáhl počtu 1 050 členů. Dodatek zakazuje kázání, kde se káže o kandidátech ve volbách. Za porušení zákona hrozí církvím odebrání možnosti neplatit daně. Pastoři chtějí svobodu slova a budou kázat o biblických perspektivách pozic kandidátů voleb.

The Wanderer, 4. 10. 2012

x x x

List Washington Post napsal, že dalším mezníkem v zákonodárství o manželství a rodině bude schválení polygamie.

The Wanderer, 18. 10. 2012

x x x

Rusko po třetí navrhlo v OSN rezoluci o tradičních hodnotách. Na rezoluci pracovalo 60 států. Říká se tu, že lidská práva se odvíjejí od důstojnosti a hodnoty vlastní lidské osobě a uznává se pozitivní role rodiny, komunity a vzdělávacích institucí. Jde o tradiční hodnoty. Poradní výbor OSN to schválil 25 hlasy pro, 15 bylo proti a 7 se zdrželo hlasování.

USA a evropské země byly proti, mohlo by se prý ublížit homosexuálům, lesbičkám a bisexuálům.

The Wanderer, 18. 10. 2012

x x x

Kardinál Dolan mluvil o důležitosti svátosti pokání. Ta evangelizuje i evangelizátory, přivádí svátostně do kontaktu s Ježíšem, volá k obrácení srdce a inspiruje nás k lítosti. 2. Vatikánský koncil volal po obnově svátosti, ale ke smutku na mnoha místech svátost zmizela. Volá se po změně struktur, systémů, institucí a lidí. Přitom platí odpověď na otázku: „Co je špatného se světem?“ Chesterton odpověděl: „Já“

The Wanderer, 18. 10. 2012

x x x

Episkopální biskup v Kalifornii Marc Andrus je kritický ke jmenování katolického arcibiskupa pro San Francisco S. Cordileoneho. Vadí mu jeho podpora tradičního pojetí manželství jako svazku muže a ženy. Andrus charakterizoval katolickou církev a její učení o manželství jako útlak. Andrus podporuje homosexuály a lesbičky a bere je jako chudé v pojetí evangelia. Vyzývá ty, kdo se necítí u katolíků „jako doma“, aby přestoupili k episkopátům. Podle něj je katolické učení o sexualitě pokusem o potlačení práv druhých. San Francisco je centrum homosexuálů.

The Wanderer, 18. 10. 2012

x x x

Světová organizace CARE (posílá složenky i lidem v Česku) tvrdí, že pomáhá ubohým lidem v rozvojových zemích. Ale také financuje „sexuální a reprodukční práva“, čímž se míní interrupce, sterilizace a antikoncepce.

Population Research Institute Review, září – říjen 2012

x x x

Každý třetí víkend v listopadu se konají v kostelích sbírky na Katolickou kampaň pro lidský rozvoj, což má pomoci chudým. Naneštěstí Biskupská konference nedostatečně pátrá, kterým organizacím se peníze přidělují. V loňském roce se 38 % peněz přidělilo špatně: organizacím, které podporují interrupce nebo antikoncepci, homosexualitu nebo marxismus buď přímo, nebo zprostředkovaně. Je zdokumentována 20 případů takto nerozumně darovaných peněz. Jde například o organizace Empower OC, APAC a NBCCC.

The Wanderer, 15. 10. 2012

x x x

Před prezidentskými volbami se v domě v Albuquerque sešlo dost katolických blogerů, spisovatelů a laických představitelů v organizaci Catholic Media Coalition. Mluvilo se o náboženské situaci v USA. Papežská encyklika Humanae vitae je konečně středem zájmu. Pokud jde o organizaci řeholnic LCWR, její původní účel byl správný: podporovat společný život a modlitbu. Pak se to nějak zvirtlo. Nyní jde o levičáckou organizaci, kam se občas vkrádají bludy.

Byla přítomna editorka Mary Kreitzerová – zakladatelka organizace „Les Femmes“, což má být protiváha liberální „Call to Action“, která rozvrací církev.

Nancy Koketisová mluvila o New Age (je to dílo satanovo).

Někteří biskupové si slibují, že nelegální imigranti z Mexica posílí Církev, ve skutečnosti často sklouznou k sektám a mafiím.

Diskutovalo se o situaci v 9 státech USA a jejich diecézích.

Kněz v domě sloužil mši sv.

The Wanderer, 25. 10. 2012

x x x

V Roce víry se bude národ obracet k 10 světcům:

1. Sv. Isaac Jogues – misionář zabitý americkými Indiány v roce 1646 (vydám jeho životopis);

2. Sv. Frances Xavier Cabrini – zakladatelka Misijních sester

Nejsvětějšího srdce Ježíšova, první kanonizovaná občanka USA;

3. Sv. Elizabeth Seton – založila Sestry charity sv. Josefa, zakladatelka školského systému USA, zemřela v r. 1821;

4. Sv. Jan Nepomuk Neumann;

5. Sv. Katharina Drexel – misionářka u Indiánů a černochoů, založila Sestry Nejsvětější svátosti, zemřela v r. 1955;

6. Sv. Matka Thódore Guérin – zakladatelka Sester Prozřetelnosti, zemřela v r. 1856;

7. Sv. Rose Philippine Duchesne – misionářka u Indiánů;

8. Sv. Damian de Veuster – misionář u malomocných;

9. Sv. Marianne Cope – misionářka u malomocných (také v Molokai), zemřela v r. 1918;

10. Sv. Kateri Tekakwitha – Indiánka, zemřela v r. 1680.

The Wanderer, 25. 10. 2012

x x x

Skupina pro život zvaná „Štít růže“ při koleji Christendom se každou sobotu ráno modlí za odvrácení interrupcí u kliniky v 16. ulici ve Washingtonu. Bývá tu kolem 20 studentů. Při protestu 27. října tu bylo 225 studentů, personál koleje a pozvaní. Klinika předem vybuodovala ohradu, ale studenti se modlili v přilehlých ulicích a trávníku. Zjistili, že tyto ulice a trávník nejsou na pozemku kliniky.

The Wanderer, 8. 11. 2012

x x x

Ve státě Massachusetts se konalo referendum o asistované sebevraždě vážně nemocných. Zákon byl lidmi odmítnut. Ke konzervativním silám si přidala i vdova po Edwardu Kennedym. Ta má rakovinu a nesouhlasí, aby zákon povoloval lékařům předepsat medikament 100 tablet – na konci je smrt. Kennedyová

vylepšila pověst své rodiny. Prezident Kennedy se podílel na atmosféře ve společnosti, která vedla k legalizaci interrupcí. Tehdy se nechvalně proslavil Pater Drinan S. J.

The Wanderer, 22. 11. 2012

x x x

75 let uplynulo od encykliky Pia XI. „Mit Brennender Sorge“, kterou přečetli z kazatelny biskupové a takřka všichni kněží v Německu. Encyklika odsuzuje novopohanství Nacionálně socialistické strany a připomíná, že vláda Hitlera míří k válce proti Církvi. Hitler omezil svobodu katolických škol a řádů a vyzýval k odpadlictví od Církve.

Americká Církev v potížích, které způsobuje vláda, se může poučit od papeže Pia XI.

The Wanderer, 22. 11. 2012

x x x

Kongresman za republikány Ron Paul se v kongresu rozloučil řečí po 23 letech v tomto úřadu. Řekl, že země je na nebezpečné cestě k fašismu, pokud Američané nepřijmou revoluční reformy potřebné k budování svobodné společnosti a ochraně ústavy. Ekonomická krize země je výsledek morální krize, která povolila, že svobody jsou podemlety a dovoluje nadměrný růst ilegální vládní moci. Jestliže autoritářství vede k chudobě, válce a méně svobody pro všechny jednotlivce a je kontrolována zvláštními zájmy, lid by měl žádat svobodu. Vidí nadějně známky v hnutí vyučování dětí doma, internetové alternativě, k veřejnému zpravodajství a propagandě a rostoucím uvědomění, že politici nejsou řešením, ale problémem.

The Wanderer, 20. 11. 2012

x x x

Organizace Fond bioetické obrany v Arizoně odměnil dvě ženy: M. Moffilt M. D. a M. Condic Ph. D. za obranu lidského života proti profesionálním tlakům. Je to navzdory politickým radikálům odhodlaným potlačit svobodu svědomí a náboženství.

The Wanderer, 29. 12. 2012

x x x

Porodnost neuvěřitelně klesla na 63 dětí na 1 000 žen v roce 2011. V roce 1957 to bylo 122 dětí.

Klesla zejména porodnost žen emigrantek z Mexika.

V roce 2010 se narodilo 4 milionů dětí, z toho 3,1 milionů Američankám a 900 tisíc emigrantkám. Hispánci jsou nejvíc postiženi ekonomickou krizí.

41 % narozených je u svobodných matek.

The Wanderer, 13. 12. 012

x x x

Univerzita Christendom College založila rozhlasovou stanici.

The Wanderer, 13. 12. 2012

x x x

Před dvěma lety radnice v San Francisku povolila, že nazí lidé mohou chodit na veřejnosti. To se děje hlavně v homosexuální čtvrti Castro. Po špatných zkušenostech to nyní radnice zakázala. Přestupky budou trestány pokutou.

The Wanderer, 13. 12. 2012

x x x

Průzkum veřejného mínění říká, že 61 % Američanů je proti interrupci z ekonomických důvodů. 75 % Američanů je pro možnost interrupce po znásilnění a incestu. 50 % pro interrupci při poškození plodu. Pokud jde o politické strany – u republikánů je 67 % proti interrupcím, u demokratů 68 % pro možnost interrupce.

Rok od roku však odpůrců interrupce přibývá – zejména u mladé generace. V tom je naděje pro budoucnost.

The Wanderer, 20. 12. 2012

x x x

Při své prezidentské kampani Ronald Reagan promluvil 1000krát v rozhlase. Také promluvil při slavení Vánoc na Ukrajině před příchodem komunismu a během bolševické vlády. Ukrajinci zpívali koledu: „Přišla radostná zpráva, která tu nebyla předtím. Nad jeskyní a jeslemi jasná hvězda zalila svět, kde se narodil Ježíš z panny.“

Komunisté se báli zakázat Vánoce, nicméně je chtěli ovlivnit. Koledu upravili na: „Přišla radostná zpráva, která tu nikdy nebyla předtím. Rudá hvězda s pěti cípy zalila svět.“ O pár let později už se zpívalo: „Přišla radostná zpráva, která tu nikdy nebyla předtím. Dlouho očekávaná hvězda svobody zalila nebe v říjnu. Kde žili dřív králové a jejich šlechta, tam je dnes prostý lid a vznáší se Leninova slova.“

V Rumunsku byl zatčen a umučen kněz Geza Palffy, který protestoval, že 25. prosinec nebyl dnem pracovního klidu.

Válka proti Vánocům není nic nového. V letech 1969 – 1999 byly Vánoce na Kubě zakázané.

The Wanderer, 20. 12. 2012

x x x

NASA provedla test speciálními kamerami, které zachycují stupně energie v lidském těle. To se potom vidí na monitoru. Tato energie se ukázala jako aura kolem těla. NASA měla zájem zjistit v experimentu důsledky pohybu astronautů ve vesmíru. Experiment v nemocnici ukázal, že když osoba umírá, aura kolem těla je stále tenčí a mizí, když člověk zemře. Během pokusu se stalo, že do pokoje vešel muž a jeho kapsa zářila, a když vytáhl schránku s Eucharistií, celý pokoj se prosvětli. Monitor se zahltil světlem, vědci vešli do pokoje a viděli, jak umírající přijímá Eucharistii. Následně pozorovali, že aura kolem muže zmohutněla. Vědec provádějící experiment, ačkoliv mu bylo už 50 let, změnil život a později vstoupil do semináře.

Michael, srpen – září 2012

Papež jmenoval nového biskupa J. Conleye do Lincolnu. Diecéze Lincoln je dlouho známa svým pravověřím. Od r. 1967 zde byl biskup G. Flavin, který z Lincolnu vytvořil baštu – jsou zde hojná povolání ke kněžství, nebyly zde liturgické úchytky a žádný disent mezi kněžími i laiky. Založil roku 1967 Školské sestry Krista Krále.

Měl od roku 1992 výborného nástupce – biskupa Fabiana Bruskwitze. Jeho prarodiče z matčiny strany pocházeli z Čech. Rodiče ho zbožně vychovali. Studoval ve dvou seminářích v USA, potom v Papežské koleji Severní Ameriky v Římě. Po dosažení doktorátu z dogmatické teologie byl 11 let v Římě v Kongregaci pro výchovu. Poté byl farářem ve Wisconsinu. Proslul jako kazatel a katecheta. Pokřtil populárního spisovatele Scotta Hahna. V roce 1992 se stal biskupem Lincolnu. Zakládal nové farnosti a školy a také seminář, ve kterém nyní studuje 44 seminaristů. Zakládal domy pro těhotné v nouzi. Podporoval Fraternitu sv. Petra, která si v jeho diecézi otevřela seminář. Fraternita slouží mše sv. v Tridentuském ritu. Vyvolal poprask v médiích. Roku 1996 vyhlásil ty, kdo podléhají automatické exkomunikaci – také „katolické“ liberální disidentské organizace Call to Action, potratářské organizace a všechny organizace mající něco společného se zednáři.

Biskupská konference ho roku 2002 napomínala, že nespolupracuje s její kanceláří pro děti a ochranu mládeže. On ovšem věděl, že některé vedoucí členky organizací zaštiťujících se Biskupskou konferencí byly pro interrupce.

Biskup Bruskwitz je zářící hvězdou v moři temnoty.

Jeho nástupce Conley je potomek Indiánů. Na univerzitních studiích se stal katolíkem (v roce 1975). Poté pracoval na farmě. V roce 1980 vstoupil do semináře. V roce 1985 byl vysvěcen na kněze a byl v duchovní správě ve Wichitě. Zde pokřtil své rodiče. Od roku 1996 byl v Římě v Kongregaci pro biskupy. Byl kaplanem amerických kolejí v Římě. Roku 2008 se stal světícím biskupem v Denveru. Zdá se, že bude pokračovat ve výborné linii.

The Wanderer, 27. 9. 2012

x x x

Rodiče přestávají dávat dívkám jméno Marie. Je až na 112. místě žebříčku. V letech 1912-1961 byla Marie na prvním místě. Teď se nejvíce dává Emily, Emma a Isabela. Chlapcům se přestalo dávat jméno Pavel

The Wanderer, 20. 12. 2012

x x x

Biskup R. Morlino z Madisonu napsal dopis svým kněžím zakazující spolupráci s Sinsinawa, dominikánkou propagující New Age a názory příčící se katolické nauce.

The Wanderer, 3. 1. 2013

Arcibiskup Ch. Chaput OFMcap z Filadelfie vyzval americké biskupy ke statečnosti a následování příkladu sv. Tomáše Mora. Církevní organizace se nesmí podřizovat nemorálnímu mandátu vlády nařizujícímu i katolickým institucím platit zdravotní pojištění kryjící antikoncepci, sterilizaci a pilulky s potratovým účinkem. Podle něj je lépe tyto instituce zavřít než se podvolit hříchu.

The Wanderer, 3. 1. 2013

NĚMECKO

Kardinál Lehmann z Meizu a arcibiskup Kothgasse ze Salcburku řekli, že se Vatikán příliš vměšuje do vnitřních záležitostí místní církve, zejména pokud šlo o nový překlad misálu.

Kothgasser tvrdí, že měl zůstat překlad: „Kristus zemřel za všechny“, nikoliv za mnohé. Lehmann tvrdí, že vliv Vatikánu je znepokojující (hlavně šlo o nový překlad misálu). Arcibiskup Kothgasse řekl, že překlad „zemřel za mnohé“ není oficiální a bude nadále používat „zemřel za všechny“

Někteří němečtí kněží se bouří, když arcibiskup Müller (hlava vatikánské Kongregace pro nauku víry) řekl, že se nezmění postoj Vatikánu a Eucharistie se nebude dávat rozvedeným a žijícím v novém civilním manželství.

The Tablet, 20. 10. 2012

x x x

Teolog Hans Küng se letos dožije 85 let a hodlá přestat veřejně působit. Se svými názory se dostal do konfliktu s Církví; napsal řadu knih, které obsahují bludy, popírá také papežskou neomylnost ve věcech víry a mravů. Byl mu odňat církevní souhlas k vyučování na katolických školách. Do roku 1996 učil na fakultě ekumenické teologie na univerzitě v Tübingen. Považuje se za svým způsobem dobrého katolíka. Říká, že až přijde před Boží soud, řekne Bohu: „Smiluj se.“

Podivuji se, že jeho knihy vydává nakladatelství Vyšehrad a Katolický týdeník je inzeroval.

P. ing. Karel Dachovský

x x x

Kardinál Reinhard Marx z Mnichova navštívil školu Mary Wardové v Mnichově. Ptali se ho na svěcení žen. Řekl: „Mohu pochopit, když lidé říkají, že nemohou chápat ten nebo jiný argument. Musíme jít dál a myslet na to intenzivně. Snad jsme ještě nedošli na konec cesty a můžeme pokračovat společně.“ Kardinál řekl, že muži a ženy mají stejnou důstojnost. Podle něj by ženy měly mít účast na řídicích pozicích v Církvi. Ze sedmi oddělení na arcibiskupství tři vedou ženy.

The Tablet, 29. 12. 2012

x x x

V zemi katolíci i ostatní křesťané platí povinnou církevní daň z příjmu ve výši 8 %. Ročně odcházelo z Církve 120 00 katolíků, vloni to bylo 181 193. Biskupové teď vydali instrukci, že odpadlí katolíci nesmějí přijímat svátosti a nesmějí být zaměstnání v církevních institucích. Církevní pohřeb smějí mít jen tehdy, když před smrtí projeví lítost.

The Wanderer, 4. 10. 2012

KANADA

V Kanadě se jedná o možnosti asistované sebevraždy. Například u rakoviny, kde se předpokládá smrt do 24 měsíců, by stát platil asistovanou sebevraždu, nikoliv lékařskou péči.

The Wanderer, 4. 10. 2012

x x x

V Severní Americe už existuje Katolický ordinariát pro anglikány přešlé ke katolíkům. Vloni přestoupilo 1 500 laiků v 35 komunitách a 25 kněží.

V Kanadě teď byla zřízena pobočka – Děkanství sv. Jana Křtitele.

The Wanderer, 3. 1. 2013

x x x

Na plenárním zasedání katolických biskupů v Ottavě promluvil i arcibiskup Ševčuk z řeckokatolické Církve. Řekl, že ekonomická krize je jen symptomem hlubší duchovní a kulturní krize. Západní společnost odmítá staré morální struktury. Církev by měla mít odvahu hlásat evangelium společnosti a poskytovat kompas a kotvu. Sekularismus by nás rád uzavřel do malé krabice nedělní bohoslužby. Takový postoj měl Sovětský svaz. Nebojme se totality politické korektnosti a mluvěme pravdu nezávisle na tom, že bychom mohli někoho urazit, ať je to manželství homosexuálů nebo genocida interrupcí. V éře komunismu Církev svědčila v katakombách i v plném vzdoru k režimu. Tolik mučedníků a vyznavačů trpělo pro víru v minulém století. Ať jejich příklad a svědectví je inspirací pro všechny z nás. Současná ukrajinská společnost nedůvěřuje vládě, politikům a civilním autoritám, ale Církev, zvláště Ukrajinská řeckokatolická Církev, má velkou morální autoritu. Většina ukrajinských občanů se nehlásí k existujícím církvím, ale má velký hlad po Bohu a je otevřena k misijní práci Církve. První řeckokatolický biskup se usadil v Kanadě právě před 100 lety.

The Wanderer, 11. 10. 2012

Královská kanadská mincovna inzeruje a hledá experty na software, kteří by našli aplikaci k existující technologii, která by nahradila mince a bankovky nižších hodnot. Je to plán pro nejbližší budoucnost. Globální ekonomická měna je cílem finančních elit. Navrhovaný systém je založen na virtuálním placení pomocí mikročipů zasazených na kartách, mobilních telefonech a počítačích. Finanční transakce by byly rychlejší.

Instituce finančního kapitalismu mají cíl vytvořit světový systém finanční kontroly v soukromých rukou, aby se ovládl politický systém každé země a světové ekonomiky jako celek. Tento systém by byl kontrolován feudalistickým způsobem centrálními bankami světa, které by byly v souladu s tajnými dohodami schválenými na konferencích a setkáních. Páteří by byla Bank for International Settlements v Basileji (Švýcarsko). Je to soukromá banka ovládaná a vlastněná světovými centrálními bankami.

Také se plánuje nahrazení dolaru umělou světovou měnou, která by vyřešila mnoho problémů vzhledem k velké zadluženosti států, pomohlo by to stabilitě států.

Globální elektronická měna je částí nového světového řádu, který plánuje světová elita včetně OSN. Bude to předkládáno nevědomým lidem. Každá finanční transakce bude zaznamenána v databázi. Ztratíme svobodu kupovat a prodávat, jak bychom chtěli. To bude účinná metoda kontroly společnosti.

Jako křesťané jsme povinni informovat lidi a bojovat za spravedlivou křesťanskou společnost založenou na sociálním učení Církve.

Michael, květen, červen, červenec 2012

FRANCIE

Francie zakusila brutální odkřesťanštění od doby 2. Vatikánského koncilu. Ukazuje to deník La Croix. Podle průzkumu veřejného mínění před 50 lety 38 % katolíků chodilo pravidelně na nedělní mše. Nyní je to 7 %. Počet katolíků, kteří nejdou nikdy na mši sv., stoupl z 26 % na 52 %. Počet pokřtěných katolíků činil 92

% obyvatelstva, nyní je to 80 %. Je to způsobeno hlavně přílivem muslimů (ti činí 8 % obyvatelstva). Nyní 25 % katolíků nedává své narozené děti pokřtít, dříve to byla jen 4 %.

The Tablet, 20. 10. 2012

x x x

Jedná se o prodeji katolického kostela ve Vierzonu, po prodeji by se stal mešitou. Nyní se ve Francii staví 150 mešit.

The Wanderer, 25. 10. 2012

x x x

100 000 lidí demonstrovalo v různých městech proti plánu vlády zavést homosexuální manželství a adopci dětí homosexuály. Mimoto v Paříži demonstrovalo 10 000 lidí svolaných Společností sv. Pia X. (lefébvristé). V průvodu nesli vlajky roajalistů, nacionalistů a tradicionalistických katolických skupin.

Papež řekl při setkání ad limina s francouzskými biskupy, že hlas Církve musí být neúnavný a odhodlaný.

Vedení katolíků, muslimů, protestantů a Židů zaplatilo společný inzerát v deníku „Le Monde“, kde se žádá prezident, aby se dalo více času veřejným diskusím. Úvodník deníků však nazývá plán legitimní, nutnou a progresivní reformou. Podle průzkumu plán podporuje 60 % Francouzů.

The Tablet, 24. 11. 2012

x x x

Církev zorganizovala 100 000 lidí pro demonstraci proti legalizaci homosexuálních manželství.

Nedlouho poté zorganizovali zednáři, homosexuální skupiny a levicoví aktivisté 70 000 lidí k manifestaci na podporu homosexuálů.

The Tablet, 29. 12. 2012

x x x

V městě Marseilles působí ve farnosti sv. Vincence de Paul kněz Michal Zanotti-Sorkine (53 let). Jeho dědeček byl Žid z Ruska. Po otci je napůl Korsičan, napůl Ital. V mládí byl zpěvákem v nočních klubech. Vysvěcen na kněze byl teprve před 8 lety. Má velké pastorační úspěchy. Každé odpoledne usedá v 5 hodin do zpovědnice. Pak je až do 11 hodin večer k dispozici lidem. Říká jim: „Jste milováni a Bůh má pro vás plán. Váš život může změnit jen Kristus a Panna Maria.“ Všem katolíkům nabízí zpověď, protože hřích je břemeno. Mnoho lidí trpí tím, že nepřistupují k svátostem. Bez nich nelze žít. Vidí milost v akci a lidé se mění. A pokud jde o novou evangelizaci? Vše začíná od Krista. Je třeba se vrátit k tomuto zdroji.

The Wanderer, 20. 12. 2012

AUSTRÁLIE

Biskupové protestují proti záměru vlády zavést homosexuální „manželství“ V parlamentu dostali vůdcové náboženství každý 4 minuty na projevení názoru. Proti záměru vlády protestovali katolíci, protestanté, pravoslavní, Židé a muslimové. Papež biskupy podpořil a řekl, že Francie má získat minulou slávu jako křesťanský národ a vzdělávat lidi novou evangelizací.

The Tablet, 8. 12. 2012

x x x

Biskup z Parramatty A. Fischer OP kritizoval NICE – poradní orgán ministerstva zdravotnictví za rady zdravotníkům, kdo má dostat zdravotní péči. Fischer má podezření, že se z ekonomických důvodů odmítají operace starým lidem. Péče o staré je prý neefektivní. Fischer říká, že by se zdravotnictví nemělo kompromitovat šetřením a opouštěním starých. NICE kritiku odmítlo. Fischer má doktorát z bioetiky z Oxfordu.

The Tablet, 23. 10. 2012

x x x

Kardinál Pell řekl, že Církev je uprostřed rozsáhlého boje mezi dobrem a zlem. Je snadnější reorganizovat seminář než zažehnout náboženskou obrodu.

Potřebujeme oheň a energii – v tom je nová evangelizace. Řekl: „My, biskupové, jsme opatrní, ale máme povolání hlásat evangelium a to, co Kristus učil. Někdy musíme protlačovat církevní morální učení v politické situaci, ačkoliv víme, že je téměř nemožné, aby bylo přijato. Ale církevní vůdci mají povinnost se o to pokusit.“

Někteří Otcové na synodu hovořili, jak získat zpět odpadlé katolíky, ale Pell říká, že je někdy lepší pro osobu, aby opustila Církev, než aby předstírala, že je dobrým katolíkem, zatímco by byla v rozporu s církevním učením. Nikdo nenutí nikoho, aby opustil Církev, ale jakmile nevěří v božství Krista nebo je v rozporu s morálním učením Církve, pak není nevhodné, aby Církev opustil.

The Wanderer, 1. 11. 2012

x x x

Snaha zavést homosexuální manželství ztroskotala. V Dolní sněmovně parlamentu proti hlasovalo 68 poslanců (pro bylo 42). V senátu 41 proti, 26 pro.

Population Research Institute Review, listopad-prosinec 2012

ŠVÝCARSKO

Vedoucí Společenství. Sv. Pia X. (lefebvristé) biskup Fellay vyloučil ze společnosti biskupa Williamsona pro nedostatek respektu a poslušnosti.

The Tablet, 27. 10. 2012

x x x

Benediktinský opat M. Werlen z Einsiedelu vydal brožuru, kde navrhuje, aby Církev na 5 let jmenovala z laiků – mužů i žen – kardinály, kteří by se každé tři měsíce radili s papežem. Celibát kněz by měl být dobrovolný, rozvedení a znovu civilně sezdání by mohli přijímat Eucharistii.

Odvolává se na kardinála Martiniho a prý ho chválil za podněty prezident Švýcarské biskupské konference Büchel.

Opatství Einsiedelu má 90 kněží a 30 bratří laiků.

The Tablet, 24. 10. 2012

Názor šéfredaktora: opět jeden ze západáckých názorů zavádějících neklid. Možná touha zviditelnit se.

x x x

Turecké ministerstvo kultury a turizmu požádalo probošta katedrály ve Feliburgu, aby vrátil do Turecka relikvie sv. Mikuláše. Probošt to odmítl.

The Tablet, 12. 1. 2012

AUSTRÁLIE

Kaplan pro Syřany žijící v Austrálii řekl, že v Sýrii zuří náboženská válka. Počet obětí: 60 000. Celé křesťanské vesnice byly zničeny islámskými extrémisty i Al Kajdou. Vyzval australskou vládu, aby povolila příchod příbuzných Syřanů žijících v Austrálii.

The Tablet, 12. 1. 2012

URUGUAY

Senát schválil legalizaci interrupcí v poměru 17 ku 14 hlasům. Biskup Bodlant exkomunikoval senátory, kteří pro interrupci hlasovali.

The Tablet, 29. 10. 2012

IRSKO

Vatikánská kongregace pro nauku víry odsoudila názory kněze B. O'Arcy, který je pro zrušení celibátu kněží, odmítá církevní učení o antikoncepci a homosexualitě. O'Arcy chtěl poté opustit kněžství a řád pasionistů, ale teď si to rozmyslel a zůstává. Je mu 67 let.

The Tablet, 27. 10. 2012

Má nyní ve službě 1 965 kněží ve 26 diecézích. Je jen 32 kněží mladších 34 let. V roce 2042 se v zemi očekává pokles na 450 kněží.

The Wanderer, 20. 9. 2012

KOSTARIKA

Tato země zakázala oplodňování ze zkumavky, protože ústava chrání život od početí. To se nelíbí Meziamerickému soudu pro lidská práva, který uspořádal proces a Kostariku odsoudil. Při procesu směli být přítomni jen příznivci in vitro. Nebylo povoleno, aby se procesu zúčastnila představitelka legislativy Kostariky Chávezová. Tento soud však nemá jurisdikci, aby něco Kostarice nařizoval. Dábel však nespí.

Population Research Institut Reveiw, září-říjen 2012

KEŇA

Pate Wanjihi mluví na Radio Maria o nutnosti bojovat za nenarozené. Měl 5 dní přednášek pro seminaristy, poté pro kněze.

Front Lines, srpen 2012

EVROPA

Funkcionářka americké organizace pro život HLI Dr. L. Acosta navštívila řadu zemí Evropy, měla 20 přednášek. Chtěla povzbudit zejména Filipínce, ale i ostatní. Poté navštívila Jeruzalém, kde měla přednášku na salesiánské univerzitě pro 50 seminaristů. Nakonec se setkala s biskupy, se kterými probírala další plány.

Front Lines, srpen 2012

ITÁLIE

V Římě byl pochod pro život – zatím největší – bylo zde 15 000 lidí. Akce začala přednáškou „Kdo zachraňuje život, zachraňuje celý svět“ na papežské Athenaeum Regina Apostolorum. Následovala eucharistická adorace, promluvil kardinál Burke, který se také zúčastnil pochodu.

Front Lines, srpen 2012

LESOTHO

Má 2,2 milionů obyvatel. Je zcela obklopeno republikou Jižní Afrika. V čele je král Letsie III., kterého všichni milují. Je katolík a říká, že neuznává dosavadní královskou tradici polygamie. Proto také v Lesothu polygamie mizí. Porodnost byla v roce 1975 5,8 dítěte, nyní 2,8 a během 10 let se očekává 2,1. V zemi masivně působí zahraniční agentury, které chtějí snižovat porodnost. Od roku 1990 na svou činnost utratily 115 milionů dolarů. Zákon sice interrupci zakazuje, ale jsou výjimky kvůli „ohrožení života“ matky, takže se běžně provádějí, dokonce inzerují v novinách. Průměrný věk je 40 let, 24 % obyvatelstva je nakaženo HIV a je zde 170 000 sirotků, kterým zemřeli rodiče na AIDS. Rozsah nakažení je dán nízkou morálkou v důsledku přijetí západního způsobu života. Katolická Církev zde má sice silné slovo, ale většina věřících jde sice v neděli na mši sv., ale v týdnu žije po svém. Je propast mezi vírou a všedním životem. Ministryně spravedlnosti je feministka, ale kněží ji nutí zamyslet se nad interrupcemi.

Mission Report, září 2012

SÝRIE

Město Rebleh u libanonských hranice bylo obklíčeno a izolováno rebely. V městě žije 12 000 řeckokatolíků. V městě byl nedostatek potravin a léků. Rebelové zastřelili čtyři místní muže.

The Wanderer, 6. 10. 2012

Dříve se v Quantaně slavily Vánoce i na veřejných prostranstvích. To se změnilo a vládne zde strach. Quantana je jen 20 km od Damašku, ale cestovat do Damašku je nebezpečné kvůli únosům. Quantana má problém s extrémisty a ti si nepřejí křesťanskou přítomnost. V mnoha zemích „arabské jaro“ vedlo ke katastrofě – zvláště pro křesťany. Quantana se zotavuje z mučednické smrti svého faráře Haddeda (řeckokatolická církev). Na jeho místo přišel sice nový kněz a bohoslužby se konají, ale s obavami. Vánoce jsou teď velmi skromné.

Na jaře uteklo 150 000 křesťanů z Homsu. Osm katolíků v Homsu bylo zabito extrémisty. Křesťané utíkají do Libanonu. Papež při své cestě do Libanonu vmetl rukavici do tváře politikům. Řekl: „Náboženská svoboda je základem ostatních svobod. Je třeba tolerance zvláště v komunitách s náboženskými menšinami.“

Biskup z Aleppu A. Ando S. J. navštívil Londýn a v parlamentu promluvil o emigraci a jejím důsledku pro oblasti těžkých bojů, je zde nedostatek potravin. Někteří biskupové a bohatí lidé už z Aleppu uprchli do Libanonu a zůstaly zde jen chudé rodiny. Může se opakovat situace z Iráku. Také z Egypta po pádu prezidenta Mubaraka už uprchlo 100 000 křesťanů. V Egyptě se útočí na kostely a věřící trpí v důsledku vlivu salefistických extrémistů.

The Tablet, 29. 12. 2012

KAZACHSTÁN

Katolická církev postavila katedrálu Naší Paní z Fatimy, Matky všech národů na území Karlog o velikosti Francie, kde byly hlavní sovětské koncentrační tábory. Katolíci v Kazachstánu tvoří 1 % obyvatelstva.

The Wanderer, 13. 9. 2012

TANZÁNIE

Má hustotu obyvatel 120 na míli čtvereční, což je desetkrát méně než Británie, Japonsko a Jižní Korea. Světoví interrupčníci tvrdí, že země je přelidněna, proto je třeba zmenšit počet obyvatel, aby se zmenšila chudoba. Tanzánie jim však mnoho nenaslouchá. Počet obyvatel roste o 3,1 % ročně. Průměrný věk je 17 let, porodnost je 5,5 dítěte. Seminaristé jsou zde většinou z početných rodin, jen 2 seminaristé jsou „jedináčci“

The Wanderer, 20. 9. 2012

MEXIKO

Má 115 milionů obyvatel, z toho 19 milionů žije v hlavním městě Mexico City. 77 % Mexičanů se hlásí ke katolické Církvi. Porodnost je 2,27 dítěte, což je dobré, ale nelíbí se to světovým plánovačům populace. V hlavním městě jsou interrupce legalizovány od roku 2006. Od roku 2009 jsou možná i homosexuální manželství. O euthanasii se uvažuje. Nový prezident podporuje všechny tyto záležitosti.

Katolíci uctívají a konají poutě k Naší Paní z Guadalupe.

Americká organizace pro život HLI je zde velmi aktivní, uspořádala např. kongres pro seminaristy s podporou kardinála Rivery.

Mission Report, říjen 2012

MOLDAVSKO

Žije zde jen 0,5 % katolíků, většinou zde žijí pravoslavní. Americká HLI je zde aktivní a podporuje ji biskup Anton Cosa.

Mission Report, říjen 2012

NIGÉRIE

Za dva poslední roky islamisté z organizace Boko Haram provedli 20 atentátů na katolické kostely. Při posledním bylo 7 katolíků zabito a 200 zraněno. Sebevražedný atentátník zaútočil v průběhu mše svaté. Křesťané jsou zoufalí, někteří spí v noci neklidně. Policie a armáda je na ulicích, ale nic nepomáhá. Vzrůstá napětí mezi muslimy a křesťany.

The Tablet, 3. 11. 2012

x x x

Prezident Johnson volá po legalizaci kontroly porodnosti. V Nigerii se rodí mnoho dětí. Nigérie má 150 milionů obyvatel, většinou muslimů nebo křesťanů.

Population Research Institute Review, červenec-srpen 2012

SÚDÁN

Charitní organizace transportují protestanty ze severního Súdánu do nové republiky Jižní Súdán. V severním Súdánu muslimové utlačují křesťany a prosazují muslimské právo šaría. V severním Súdánu je ještě 800 000 křesťanů pocházejících původně z jihu.

The Tablet, 29. 9. 2012

x x x

V severním Súdánu byli uvězněni dva koptští kněží, kteří pokřtili dva muslimy: studenta a ženu, která utekla do Etiopie, poté se vrátila zpět k rodině. Al Kajda vyhrožuje násilím vůči Koptům, jestliže se ti dva nevrátí k islámu.

The Tablet, 5. 1. 2012

JIŽNÍ SÚDÁN

Země slaví rok od vyhlášení nezávislosti a 100 let od příchodu katolických misionářů – Comboniho Otců. Zemi sužují teroristé vedení Josefem Kony, kteří odvlékají mladé chlapce do své armády. O těchto teroristech pocházejících z Ugandy byl natočen film „Kony 2012“

The Tablet, 1. 12. 2012

SKANDINÁVIE

Roste počet seminaristů - nyní jich je 60. Ve Skandinávii žije 150 000 katolíků.

The Tablet, 29. 9. 2012

VELKÁ BRITÁNIE

Nový biskup v Portsmouth P. Egan řekl, že Británie je zmítána kontrakulturou smrti. Jmenování nového biskup se chápe jako pokus dosadit do Británie bojovné biskupy. Egan mimo jiné tvrdí, že encyklika Humanae vitae je dogma.

The Tablet, 29. 9. 2012

x x x

V říjnu 2012 se konala v Edinburgu konference 460 světových interrupčníků. Anna Furedi z organizace PAS, provádějící čtvrtinu interrupcí v Británii, je desetiletí hlasem pro interrupce. Vydává časopis „Žijící marxismus“ a její manžel je vedoucí Britské revoluční komunistické strany. Řekla naprostou hloupost, když citovala Blaise Pascala: „Vnímáme pravdu nejen rozumem, ale také lidským srdcem.“ Srdce Furediové říká, že je morální zabíjet nenarozené. Sama děti nemá.

Britský lékař Ali Kubba řekl, že by antikoncepční pilulky neměly být na předpis, ale dosažitelné volně. Interrupce prováděné lékaři byly hlavním tématem konference. Stále méně lékařů chce provádět interrupce.

Holandská interrupční Gompertová vysílá interrupční loď k břehům některých zemí. Vybízí ženy v zemích, kde je interrupce zakázána, aby si ji provedly samy, a posílá jim k tomu prostředky. Zvláště chválí Misoprostol.

Population Research Institute Review, listopad- prosinec 2012

x x x

Biskup P. Egan veřejně chválí papežskou encykliku Humanae vitae zakazující umělou antikoncepci. Pavel VI. viděl do budoucna a tušil, že sex se zvrhne na zábavu, lidé budou zneužíváni k prostituci, viděl rozmáhající se pornografii a sociální problémy.

Biskup Egan řekl, že jako katolíci věříme, že účelem sexuálního styku je vyjádřit lásku mezi mužem a ženou, a to ve stálém závazku v manželství, které je otevřeno plodnosti života.

The Tablet, 5. 1. 2013

x x x

Očekává se, že anglikáni schválí svěcení žen na biskupky. Poté mnoho rozzlobených anglikánů přejde do katolické Církve. Nyní má v Británii katolický ordinariát 81 kněží a 1 350 laiků. Kněží jsou placeni, což vytváří velký tlak na finance ordinariátu.

The Tablet, 3. 11. 2012

x x x

V Glasgowě se konala konference „Od Vatikánu II k nové evangelizaci“ Kardinál Pell řekl, že koncilní dokument Gaudium et spes správně nabádal katolíky, aby vyšli z ghetta k dialogu se světem, ale Církev přecenila svou sílu a podcenila sílu nepřítele. Je čas pro Církev, aby znovu vystavěla obranu k zachování katolické integrity.

Profesor Holdane z University of St Andrews řekl, že je katechetická negramotnost mezi mnoha katolíky a charakterizoval společnost jako hnanou individualismem, hédonismem, materialismem a marxismem, což je shrnuto v propagačním sloganu: „Protože vy za to stojíte.“

Profesor George Weigel řekl, že západní společnost je nyní agresivně sekulární a poznamenává hlubokým nepřátelstvím vůči pravdám evangelia (zvláště morálním zásadám) a rozhodnuta vyhnat křesťany, kteří zastávají tyto pravdy z veřejných náměstí k soukromé existenci na okraji.

The Tablet, 8. 12. 2012

MAROKO

Vláda vykázala z přístavu Smir holandskou interrupční loď. Lidé v přístavu křičeli na loď, že jsou teroristé a interrupce zločin proti lidskosti.

Population Research Institute Review, listopad-prosinec 2012

AFRIKA

Sedm z deseti nejrychleji rostoucích ekonomik je v Africe. Etiopie má hospodářský růst 7 % ročně. Přesto je tu mnoho států, kde lidé hladoví a potřebují zahraniční pomoc. Libérie a Sierra Leone jsou postižené v důsledku občanské války. Takže tam nejsou například lékaři.

The Tablet, 1. 12. 2012

BENIN

Byl předložen zákon na legalizaci interrupce v „obtížných“ případech: znásilnění a poškození plodu. Prezident však návrh vetoval.

Dost se rozmáhá oplodnění „ze zkumavky“ – společnost opovrhne bezdětnými ženami.

Je zde hodně skupin pro život. I seminaristé jsou aktivní. V Beninu působí laická organizace „Komunita Marie Matky nenarozených dětí“ Komunita také připravovala přijetí papeže při jeho cestě do Beninu.

Katolicismus v Africe roste (rostou i povolání). Během 21. století patrně bude víc katolíků v Africe než v Latinské Americe.

Mission Report, prosinec 2012

ZIMBABWE

36 % obyvatel je nakaženo HIV. Propagují se kondomy, ale to není řešení. Průměrný věk obyvatel je 36 let. Antikoncepce a interrupce ubíjejí národ. I ekonomicky. V zemi je dost nerostů, ale chybí infrastruktura a je zde děsná korupce.

Problémem je soužití manželských párů nakažených HIV.

POLSKO

Arcibiskup Glodz z Gdaňska napadl polskou vládu, že šíří postoj, který označuje náboženství za soukromou věc s žádnými civilními právy.

Řekl, že temná vlna antiklerikalismu je vidět v pokusech legalizovat interrupce a zavést „manželství“ homosexuálů.

The Tablet, 17. 11. 2012

RUSKO

Pravoslavný metropolita žádá tvrdší tresty za rouhání a znesvěcení chrámu. Řekl to po vynesení rozsudku nad Pussy Riot. Řekl, že protikřesťanské skutky ukazují stupeň morální zpustlosti, které nemohou zůstat nepotrestány. Předpokládá se, že příznivci Pussy Riot stojí za mnoha činy, kdy jsou ničeny pravoslavné kříže a kradeny relikvie.

Politici německého města Wittenberg nominovali Pussy Riot na Lutherovu cenu „Svět bez strachu“, která oceňuje občanskou statečnost tváří v tvář opozici. Protestantský teolog a aktivista za práva občanů F. Schorlemmer nazval tuto nominaci katastrofou, protože ctí rouhání.

The Tablet, 3. 11. 2012

GHANA

Biskupové volají po smlouvě a dohodě s vládou, která by zajistila kontrolu nad tisíci misijními školami, kterou postupně ztrácí. Během 20. století tu bylo založeno 4 000 výchovných institucí, což je čtvrtina celkového počtu. Biskupové také žádají od státu finanční pomoc, protože mnoho žáků v církevních školách je bez vyznání.

The Tablet, 3. 10. 2012

IRÁK

Šíitský ajatolláh Al Baghdadi vyhlásil fatwu nad iráckými křesťany, které nazval polyteisty a přáteli sionismu. Řekl, že křesťané si musí vybrat mezi islámem a smrtí, jejich ženy patří muslimům. Al Baghdadi bojuje nyní v Sýrii proti vládě.

Kardinál Sandri otevřel nově opravenou katedrálu v Iráku, která byla poničena atentátem Al Kajdy. 31. 11. 2012 zde bylo zabito 50 katolíků a 2 kněží.

The Wanderer, 3. 1. 2013

Žádný z pronásledovatelů Církve nebyl morálním vzorem

Na katolickou církev bylo nakydáno už od osvícenských dob mnoho kýblů špíny, ať už na adresu nemravných papežů a prelátů, pronásledování nekatolíků, inkvizice, křížových výprav, porušování a odmítání svobody svědomí, mlčení k hitlerovským zločinům atd. Že toto vše je z 90 procent vylhané, jsme psali už v řadě jiných článků v Řádu.

Nyní si chceme všimnout jiné otázky: Jaký mravní profil byl charakteristický pro ideologické odpůrce a pronásledovatele Katolické církve? Lze říci, že to byli lidé morální, které je možno nabídnout mládeži jako vzory? Odpověď je velmi jednoduchá: Ani omylem!

Už ve starověku v době pronásledování křesťanů apologeta Tertullian napsal: „První, jenž křesťany pronásledoval, byl Nero. Že však takový muž začal voj pronásledovatelů, tím se honosíme. Kdo ho totiž zná, může nahlédnout, že od Nerona mohla být odsouzena jen věc dobrá. Takoví byli vždy naši pronásledovatelé: nespravedliví, nečistí, bezbožní, takoví, které jste později sami odsoudili, a od nich odsouzené jste rehabilitovali. Najděte mi ze všech vládců, kteří pronásledovali křesťany, člověka moudrého!“ (cit. Konrád Kubeš: *Za pravdou Kristovou, Frýdlant nad Ostravicí 1938, str. 276*).

Nemorální profil byl charakteristický nejen pro pohanské římské císaře, kteří předhazovali křesťany za pokrm šelmám nebo je stínali mečem a upalovali, ale též pro zakladatele herezí a vůbec všechny známé odpadlíky. Prvním velkým bludařem starověku byl ve 4. století Arius, popírající božství Kristovo. Šlo o vysoce vzdělaného kněze, otázkou ale je, jestli i mravného. Církevní učitel sv. Basil mu nastavuje zrcadlo, které pro něj není příliš lichotivé. Lstivý intrikán, jenž spoléhal hlavně na pomoc a podporu císaře, jemuž podlézal a od něhož mámil pronásledování katolíků, především vzácného alexandrijského patriarchy sv. Athanasia. Ariáni, především Vandalové ve Španělsku a v severní Africe, krvavě pronásledovali katolíky, bylo prolito mnoho katolické krve. Totéž, co o Ariovi, lze říci o všech dalších zakladatelích starověkých herezí. Za všechny jmenujme Donata z Karthaga, původce stejnojmenné sekty. Byl pověstný svojí lakotou a mamonářstvím, jeho sekta se v severní Africe dopouštěla masových vražd katolíků, když se nechtěli vzdát pravé víry Kristovy, házeli je do jam a polévali vápnem nebo upalovali v peci. O bestialitě donatistů píše sv. Augustin a Optatus z Mileve. V 7. století byzantský císař Konstans II. nařídil Církvi vyznávat herezi monoteletismu (Ježíš Kristus má prý pouze jednu vůli, božskou, zatímco katolická nauka říká, že má vůli božskou i lidskou). Papeže sv. Martina I., který tento blud odsoudil, poslal do vyhnanství na Krym a opatu sv. Maximovi nařídil vyříznout jazyk, useknout pravou ruku a deportovat na Kavkaz. Tento vládce byl znám svou tyranií a nemravným životem. Totéž platí v následujícím století o císařích Lvu III. a Konstantinovi V., kteří popravili mnoho katolíků jen proto, poněvadž odmítli na jejich rozkaz ničit ikony Pána Ježíše, Matky Boží a světců.

Nemravnost charakterizovala i středověké zakladatele herezí, čestnou výjimkou je tady pouze původce sekty valdenských Petr Valduš. Ve 12. století Arnold z Brescie a Eudo de Stella přepadali kláštery a kostely a vraždili duchovenstvo i aktivní laiky, Petr z Bruis byl dokonce předákem lupičské bandy,

jež vykrádala kláštery a vraždila mnichy. Nejrozšířenější heretickou sektou ve středověku se stali kataři albigenští, krvaví teroristé, jejichž řádění popisuje III. Lateránský koncil r. 1179 takto: „... nešetří ani kostely, ani kláštery, neušetří ani vdovy, ani sirotky, starce ani mladé lidi, neberou ohled na žádný věk ani pohlaví, ale po způsobu pohanů všechno ničí a pustoší....“ (cit. Grzegorz Ryś: *Inkvizice, Praha 2004, str. 53*). V našich zemích Mistr Jan Hus, jehož jménem se zaštiťovaly pár let po jeho nešťastném a odsouzeníhodném upálení v Kostnici známé teroristické oddíly, nebyl sice člověkem mravně špatným, i když svojí pýchou a ctižádostí zavinil mnohé, nicméně husitské řádění přineslo smrt desetitisícům nevinných lidí, především katolíků, protestant František Palacký v 19. století píše dokonce o šestimístném počtu obětí. Nejmarkantněji nás informuje o hrůzostrašných bestialitách husitů sám jejich kronikář Vavřinec z Březové: v Klatovech vyvraždili celou katolickou čtvrť včetně dětí a starých a nemocných lidí, v Německém Brodě 1 500 katolíků shodili z oken na kopí, v Mohelnici 700 včetně žen a dětí upálili v místním chrámu atd. Toto je jenom malá část strašlivých zvěstev, jichž se husité dopouštěli a o nichž píše Vavřinec z Březové i jiní kronikáři.

Počátkem 16. století vystoupili zakladatelé protestantské reformace s požadavkem morální obrody Katolické církve, jejíž mravní stav byl opravdu zoufalý, především na papežském dvoře. Byl však život zakladatelů reformace lepší než rozmařilý a smilný život některých prelátů včetně papežů á la Innocenc VIII. a Alexander VI.? Ani zdaleka. Martin Luther, jak dokazuje samotná jeho korespondence, nebyl věrný ani té odpadlé jeptišce Kateřině Boryové, s níž uzavřel pochybný sňatek, měl nemanželské děti ještě s jinými ženami. Ve svých dopisech se vyjadřoval vulgárním, přímo žumpovným způsobem, svému příznivci kurfiřtovi Filipovi Hesenskému povolil bigamii, čili manželství se dvěma ženami. Krom toho byl notorickým alkoholikem. Další ze zakladatelů protestantismu Ulrich Zwingli si počínal úplně stejně jako tehdejší renesanční preláti, pro svůj nezřízený život byl vyloučen z curyšské kapituly. Původci dalšího směru protestantismu, tzv. anabaptismu, odmítajícího křest nemluvňat, Thomas Muenzer, Johann Bockelsohn a Johann Matys žili přímo v polygamii a při rušení ženských klášterů požadovali po řeholnicích, aby se staly jejich konkubínami. Zakladatelé protestantismu si od prvopočátku počínali brutálně a teroristicky vůči katolíkům, což platí především o anabaptistech v německém Muensteru, kteří zavedli v tomto městě opravdovou hrůzovládu, kdy za nepatrné maličkosti byly lidem stínány hlavy. Dalšího ze zakladatelů protestantismu Jeana Calvina (Kalvína) sice nelze vinit z nemravného

života, nicméně lpí na něm podezření z homosexuálního zneužití, za což byl stíhán ve své vlasti, ve Francii, odkud odešel do švýcarské Ženevy. Všeobecný puritánský teror, který tam zavedl poté, co dostal od městské rady plnou moc, však nesvědčí v jeho prospěch, rovněž tak stovky upálených osob jen proto, poněvadž smýšleli jinak než on. Katolíci se zachránili útekem z města. Vyloženou ostudou pro protestantismus však musí být důvod, proč anglický král Jindřich VIII. odpadl od Katolické církve: nemravný chtíč po dvorní dámě své ženy Anně Boleynové, a když mu papež Klement VII. odmítl anulovat řádný sňatek s Kateřinou Aragonskou, odtrhl se od Církve. Jeho dcera Alžběta I., jež naroubovala na anglickou biskupskou církev kalvinismus, byla pověstná svými nemravnými zálety. Katolicismus byl postaven zcela mimo zákon a bestiální popravy kněží i laiků trvaly dlouhá desetiletí.

Zakladatelé protestantismu se právem pohoršovali nad nemravným životem mnoha katolických hodnostářů a požadovali reformu. Nemohli ji ale provést, poněvadž sami nežili o nic lépe. Morální reforma Katolické církve byla dílem velkých katolických světců: Ignáce z Loyoly, Petra Canisia, Karla Boromejského, papeže Pia V., Jana od Kříže, Terezie z Avily, Františka Sáleského aj. Ti všichni v duchu hesla sv. Ignáce nejprve započali reformu sami u sebe – a potom teprve žádali reformu Církve. Jejich asketický život naplněný láskou k bližnímu a opravdovou apoštolskou horlivostí byl pravým opakem života Luthera, Zwingliho nebo Muenzera. Jejich reformní úsilí vyústilo do epochálního díla Tridentského koncilu, který provedl tolik požadovaná a nezbytná opatření v celé šíři církevního života. Katolická církev opět zazářila ve svém jasu pravé Církve Kristovy s patřičnou morální autoritou.

A jak vypadal morální profil zakladatelů francouzského osvícenství, kteří zvedli prapor nekompromisního boje proti křesťanství ve jménu tolerance a práv člověka? Nuže tedy: Francois Arouet, známý pod svým literárním pseudonymem Voltaire, se vyznačoval kolosální bezcharakterností a nemravností. Když mu hrozilo, že po smrti nebude pohřben v posvěcené půdě na hřbitově, tak v těžké nemoci přijal Tělo Páně a zřekl se všech rouhání, jichž se dopustil, jakmile se však uzdravil, všechno zase odvolal. Jeho spisy a korespondence se vyznačují ostrým antisemitismem, krom toho významně zbohatnul na obchodu s černými otroky z Afriky, které nepovažoval za lidi, ale za jakési „netvory zrozené z milostných styků žen a opic“ Je autorem výroku „stokrát opakovaná lež se stane pravdou,“ který si později vyvolil za své heslo nacistický ministr propagandy Goebbels.

Využíval svých známostí u královského dvora a požadoval zatčení všech, kteří jej v tisku a v literatuře otevřeně kritizovali. Jiný významný představitel francouzského osvícenství Jean Jacques Rousseau odložil své vlastní děti do sirotčince, aby mu prý „nepřekážely při práci“ Další koryfej osvícenského proticírkevního boje Paul d'Holbach velebil neřest a vyzýval k její realizaci, ctnost naproti tomu odsuzoval jako hanebnost, kterou prý nutno zničit. Osvícenci měli své silné zastoupení u dvora Ludvíka XV., svobodného zednáře, známého svými nemravnými poměry s madam de Pompadour, madam du Bary a mnoha jinými ženami.

Nemravný život charakterizoval i vůdce Velké francouzské revoluce a osnovatele protikatolické genocidy. Charles Marat byl odporný ničema, smilník chlubící se svými milostnými avantýrami. Maxmilián Robespierre měl přímo chorobnou, sadisticky zvrhlou zálibu ve vraždění, trpěl stihomamem, nevěřil ani svým nejbližším přátelům, z nichž řadu poslal pod gilotinu. Georges Danton byl bohatý finančník, podvodník a zloděj těžkého kalibru, rozmnožující svůj majetek a přepych v situaci, kdy lid hladověl, protože v obchodech chyběly základní potraviny. Podobnými amorálními individui byli všichni revoluční činitelé, což nejlépe ilustruje fakt, že za „bohyni rozumu“, kterou posadili na oltář v katedrále Notre Dame, vybrali prostitutku madam Maillardovou. O statisících bestiálně povražděných katolíků, zejména ve Vendée, o rukavičkách vyráběných z kůže pobitých katolických venkovanek a dalších zřůdnostech jsme psali v Řádu již víckrát. Smilstvo, násilí a vraždy charakterizovaly i italskou revoluci pod vedením Giuseppea Mazziniho a Giuseppea Garibaldiho r. 1848 a později r. 1870, beroucích si příklad z Robespiera. O jejich morální úrovni nejlépe svědčí fakt, že v nemocnicích nahrazovali řeholní sestry, které se tam staraly o pacienty, prostitutkami, aby prý nemocným „poskytovaly i tělesné potěšení“

Oč mnohonásobně převyšuje mravní úroveň těchto osvícenců a liberálů asketický a ctnostný život papežů té doby Pia VI., Pia VII., Lva XII., Pia VIII., Řehoře XVI. a bl. Pia IX., není třeba blíže rozvádět. Tito pontifikové žili v opravdové chudobě, v domácnosti Pia IX. leckdy nebylo ani na jídlo, neboť tento papež svatého života všechno rozdál potřebným. Příkladu papežů následovali i mnozí významní tehdejší církevní hodnostáři: v Německu známý sociálně cítící biskup Wilhelm von Ketteler, v Anglii kardinál Edward Manning a spousta dalších. Katolická církev, vykřičená od osvícenců jako „zpátečnická“ a „zločinná“ instituce,

prokázala právě v 18. a 19. století svou jednoznačnou mnohonásobnou mravní převahu nad hlasateli „volnosti“, „svobody“, „bratrství“ a „lidských práv“

Jestliže platí o osvícenských pronásledovatelích křesťanství, že se jednalo o lidi s pochybnou morálkou a nízkými mravními zásadami, jednoduše řečeno o darebáky a ničemy, tím spíše to platí o všech komunistických teoreticích a politických vůdcích. Karl Marx, pocházející z rodiny bohatého advokáta, patřil během svých studií v Berlíně k „věčným studentům“, protože dával přednost popíjení v hospodách. Bohatě se oženil se šlechtičnou Jenny von Westphalen, během krátké doby však dokázal získaný majetek prohýřit a propít, k manželce se choval hrubě, měl poměr se služkou, která mu tři měsíce poté, co manželka porodila čtvrté dítě, porodila nemanželského syna. Podváděl ve velkém, v jednom listu zveřejnil údajný projev britského premiéra Gladstonea, který tento státník nikdy nepronesl a jenž si Marx úplně celý vymyslel. Friedrich Engels, Marxův spolupracovník a také finanční mecenáš, byl zámožný velkoobchodník s textilem, žijící v přepychu a promiskuitních vztazích, ve svých spisech obhajoval tzv. „volnou lásku“ bez manželství, které prý je „pozůstatkem vykořisťovatelské společnosti“. Jeho boj za „osvobození proletariátu od vykořisťovatelů“ nutno označit za odporné pokrytectví, protože sám patřil k velkým boháčům a „vykořisťovatelům“

Zločinnými amorálními darebáky byli také vůdcové ruské bolševické revoluce. Vladimír Iljič Uljanov-Lenin žil ve faktickém manželském trojúhelníku současně s Naděždou Konstantinovou Krupskou a Inessou Armandovou, nehledě k řadě poměrů s jinými ženami, což zavedlo důvod k pověstem, že jeho předčasná smrt r. 1924 měla svou příčinu v syfilidě. Lenin se vyznačoval podobně jako Robespierre chorobnou zálibou ve vraždění, o čemž svědčí jeho písemné příkazy revolučním orgánům. Tentýž profil charakterizuje i nejbližšího Lenina spolupracovníka Lva Davidoviče Bronsteina-Trockého. Něco podobného platí i o Josefu Visarionoviči Džugašvilim-Stalinovi, jenž původně studoval v pravoslavném semináři v Tbilisi, odkud byl vyloučen podle oficiální sovětské propagandy za „pokrokové názory“ Konkrétní realita těchto „pokrokových názorů“ spočívá ovšem v tom, že v semináři kradl. Poté šéfoval lupičské bandě, jež přepadala a vykrádala vlaky a banky. Jeho krutý cynismus nejlépe dokazuje fakt, že nejel ani na pohřeb vlastní matky, protože ji nenáviděl. Lze bez nadsázky říci, že takoví byli všichni představitelé komunistického hnutí té doby. Nemravní, krutí, bezcitní, nevybíraví v prostředcích, jedním slovem zločinci.

O mravním profilu nacistických pohlavárů, kteří pronásledovali Katolickou církev se stejnou intenzitou jako bolševici, se není třeba příliš rozepisovat, fakta jsou dostatečně známá. Adolf Hitler, zvrhlý sadista, původně hospodský flákač a pobuda s megalomanskými rysy, žijící v nemravném vztahu s Evou Braunovou, Joseph Goebbels, známý svými lži v novinách a sexuálními skandály, mj. i s českou herečkou Lídou Baarovou, Hermann Göring, podvodník a zloděj státního majetku ve velkém, Heinrich Himmler, krutý sadista s mimořádnou zálibou ve vraždění. Všichni další hitlerovští představitelé byli na tom úplně stejně. Rovněž tak italský fašistický diktátor Benito Mussolini žil cizoložně a nemravně a ve velkém lhal a podváděl.

Srovnáme opět s touto morální úrovní bolševických a nacistických předáků a ideologů mravní profil tehdejších papežů, mezi nimiž vyniká zejména postava ctnostného a lidumilného sv. Pia X., žijícího v odříkavé chudobě. I jeho nástupci vynikali asketickým a vzorným životem, ať už jde o Benedikta XV., Pia XI. nebo Pia XII. Jejich příkladu následovali i kardinálové a biskupové, z tehdejšího tisku není známo vůbec nic o morálních skandálech církevních hodnostářů nebo duchovních té doby, s výjimkou nacistických, komunistických a liberálních lží, které byly ovšem snadno vyvratitelné a taky vyvrácené (například nacistická propaganda o údajném zneužívání dětí kněžími).

S ctnostným životem tehdejších papežů a jiných vysokých církevních hodnostářů kontrastují ovšem životy mnohých demokratických představitelů vlivných zemí. Jsou známy sexuální skandály amerických prezidentů Thomase W. Wilsona a Franklina D. Roosevelta, britského krále Edwarda, některých francouzských prezidentů aj. To ovšem byly pouhé bezvýznamné epizody ve srovnání se životem státníků demokratických zemí 2. poloviny 20. a počátku 21. století. Tzv. demokratický svět zasáhla sexuální revoluce studentstva r. 1968, inspirovaná zhoubnými naukami neomarxismu a Sartreova existencialismu. Zde je třeba hledat kořeny legalizace potratů (které už předtím byly uzákoněny na popud Lenina v Sovětském svazu a potom v dalších komunistických zemích), antikoncepce, pornografie, homosexuality, eutanazie a dalších zvěrstev. Aktivisté této revoluce jsou dnes čelnými politiky západního světa a vtiskli svou pečeť všeobecnému úpadku morálky ve věcech 6. a 9. přikázání. Nechutné skandály amerického exprezidenta Billa Clintona, několikrát rozvedený německý exkancléř Gerhard Schroeder, aféry francouzského exprezidenta Nicolase Sarkozyho a pochybný rodinný život nynějšího prezidenta Françoise Hollanda jsou jen špičkou

ledovce. Ostatně nemusíme ani chodit do zahraničí. Stačí jen, když se podíváme na nedávné české prezidentské volby a zjistíme, že z 9 kandidátů pouze 2 vedou řádný rodinný život v řádném manželství. Ostatní jsou buď rozvedení a znovu sezdání, nebo žijí s „přítelem“ či s „přítelkyní“ Inu, smutný obraz a nechlubná vizitka této společnosti, aniž bychom chtěli někoho odsuzovat, planě moralizovat a odmítali lidsky pochopit konkrétní složité situace některých jednotlivců. Tady nejde o ně, ale o celkovou zoufalou morální atmosféru, jež vládne ve společnosti.

Nelze upřít, že tato mentalita pronikla i do Katolické církve, média propírají různé skandály se zneužíváním mladistvých duchovními. I když většina jich je vylhaná, nelze popřít, že počet těchto nemravných skutků proti dřívějšímu povážlivě vzrostl. Bohužel je třeba konstatovat, že reprezentace Církve již před pár desítkami let částečně kapitulovala před smýšlením tohoto světa a pod falešnými hesly „přizpůsobení se“, „přijetí pozitivních hodnot mimo křesťanství“ apod. otevřela dveře průniku protikřesťanských ideologií a postojů, což se odrazilo i na morálce některých konsekrovaných osob a vůbec lidí angažovaných v Církvi. Přesto však životům papežů této doby, ať už se jedná o bl. Jana XXIII., Pavla VI., Jana Pavla I., bl. Jana Pavla II. i nynějšího Benedikta XVI., nelze nic vytknout, jsou mravně bezúhonní a představují ostrý kontrast k životu většiny politiků a státníků současnosti.

Srovnáme-li tedy morální profily reprezentantů katolicismu a reprezentantů těch, kteří od Církve odpadli, obrátili se proti ní a dospěli až ke krvavému pronásledování, tak skóre mluví jednoznačně a vysoko ve prospěch Katolické církve, což je jedním z dalších dokladů, kde je pravda a kde lež. Na tom nic nemění ani ta skutečnost, že Církev v minulosti občas procházela dobami úpadku, z něhož ji ale Pán pokaždé vytáhl díky světcům. V současnosti je také patrný ve vyspělých zemích úpadek Církve, především rozklad věrouky a mravouky. Není důvod pochybovat, že i tady Bůh zasáhne. Jenže nalezne dostatek světců, jako je našel v 16. století? Nuže tedy, nehledejme je, ale snažme se, abychom se jimi stali právě my. Co když Pán k této úloze volá právě mne a tebe? Nejprve však začněme jako sv. Ignác s reformou u sebe, jinak půjde o vzorek bez ceny.

PhDr. Radomír Malý

Pozn.: Informace obsažené v tomto článku pocházejí z mé nejnovější knihy „Nejkrvavější genocida minulosti a současnosti“ Kdo si ji chce opatřit, tak je k dispozici ve všech katolických knihkupectvích republiky nebo ji lze objednat na internetové adrese michaelsa@seznam.cz.

Kdo je to Bůh?

„Bůh není žádná člověku vzdálená matematická inteligence,“ prohlásil Sv. Otec na generální audienci. „Bůh je Osoba, která vstoupila do dějin a má zájem o každého člověka,“ zdůraznil papež.

Glaube und Kirche 12/2012

Pochybný katastrofismus

Vídeňská psychoterapeutka Ulrike Schienerová se vyjádřila v médiích, že současný zvýšený zájem o apokalyptické předpovědi a katastrofické scénáře „konce světa“, jenž prý má přijít v nejbližších dnech, je důsledkem strachu před smrtí, kdy se člověk podle katolické nauky setká tváří v tvář s Bohem při osobním soudu. Pro člověka, jenž se bojí stanout před Pánem sám a sám se zodpovídat za vlastní život, je podle Schienerové „stravitelnější“ kolektivní smrt při hromadné katastrofě, kdy se člověk octne před milujícím Bohem s celou řadou jiných lidí a neponese odpovědnost za vlastní život tak zcela sám, proto ve svém podvědomí dává raději přednost hromadné smrti před individuální.

Kath. net 7. 1. 2012

Tichá genocida křesťanů v Pákistánu

V největším městě země Karáčí přijde každý den o život 10-12 křesťanů všech vyznání. Pachateli jsou muslimští fanatikové. Nejvíce těchto vražd se odehrává ve čtvrti Essa Nairi, kde žijí převážně křesťané. Katolická církev nedávno věnovala po 50 tisících rupií (525 dolarů) rodinám těch, kteří byli zavražděni.

Nasz Dziennik 14. 1. 2013

Odsouzení za konverzi ke křesťanství

K 15 letům vězení byli odsouzeni příslušníci 8členné křesťanské rodiny v egyptském městě Billa. Důvodem byla konverze od islámu ke křesťanství. Matka Nadia Mahomed Ali byla původně křesťankou, před 23 lety ji před sňatkem s muslimem přinutili přejít na islám. V roce 1991 její manžel zemřel, ona zvažovala, že se opět vrátí ke křesťanství. Odhodlala se k tomuto kroku roku 2006, její děti ji následovaly. K 5 letům vězení byli odsouzeni i úředníci, kteří jí konverzi od islámu ke křesťanství vyřídili.

ND 15. 1. 2013

Jasná slova kardinála Meisnera

Kardinál Joachim Meisner z německého Kolína nad Rýnem prohlásil v rozhovoru pro deník Tagespost, že „Církev se příliš přizpůsobila duchu doby“ Vytratil se smysl pro „sacrum“, katecheze je trestuhodně zanedbávaná, klečení a eucharistická úcta se vytratily. Kardinál v této situaci vyzývá ke stále intenzivnějšímu hlásání evangelia a jeho hodnot.

Kath. net 29. 12. 2012

Církev odsuzuje hanebný zákon

Prezident biskupské konference latinskoamerické republiky Uruguay mons. Carlos Collari kategoricky odsoudil nedávno odhlasovaný zákon povolující potraty a zdůraznil nedotknutelnost lidského života od narození až do přirozené smrti.

ND 22. 11. 2012

Jako u nás před rokem 1989

V komunistickém Vietnamu probíhá proces se 14 opozičními činiteli, z nichž většina je katolického vyznání. Jsou obviněni z poškozování zájmu země v zahraničí, což má spočívat v tom, že poskytovali zahraničním médiím informace o protiprávním vyvlastnění pozemků řádu redemptoristů, zákazu bohoslužeb a policejních represích vůči věřícím. Čtyřem obviněným hrozí trest smrti.

ND 8. 1. 2013

Předzvěst totality

Francouzská socialistická vláda chce monitorovat „náboženský extremismus“ v zemi. Chce vytvořit tzv. Národní observatoř laicity, jež by měla sledovat aktivity muslimů a křesťanů, jestli nejsou „nábožensky patologické“ Ministr vnitra Falls upřesnil, že na seznamu se mají octnout hlavně lefébvristé a ultraortodoxní židé. Kdo bude označen jako „nábožensky patologický“, může být vyhoštěn ze země. Lidsko-právní organizace to prohlašují za odporující svobodě svědomí, do kolonky „lefébvristé“ jsou již dlouhou dobu řazeni nejen stoupenci známého arcibiskupa Lefébvrea, ale i ti katolíci, kteří zastávají tradiční hodnotové postoje, zejména ohledně rodiny a nenarozeného života.

Katolický deník La Croix také upozorňuje, že francouzská vláda usiluje o vypovězení dohody se Sv. stolcem o uznávání diplomů církevních škol.

Radiovaticana 17. 12. 2012

Doklady hovoří

Podle výročního sdělení Sv. stolce bylo ve službě hlásání evangelia v uplynulém roce zabito 10 kněží, 1 řeholnice a 1 laická spolupracovnice. V Africe to byli 3 kněží a řeholní sestra Liliana, v Latinské Americe 6 kněží a v Azii na Filipínách 1 kněz a 1 laická spolupracovnice při loupežném přepadení před katedrálou ve městě Bongao.

Radiovaticana 3. 1. 2013

Film o Vendée dostal první cenu

Na loňském festivalu katolických filmů v Římě obdržel první cenu americký film „The War of the Vendée“, pojednávající o genocidě katolického obyvatelstva ve francouzské krajině Vendée osvícenskými revolučními vládci. Během 18 měsíců tam bylo povražděno minimálně 120 tisíc lidí včetně žen a dětí, což představuje 15 procent tehdejší populace.

Radiovaticana 3. 1. 2013

Vražda katolické učitelky

Katolická učitelka chaldejského obřadu Shedha Eliasová byla ve své obci Bad Nirgal v Iráku nalezena s proříznutým hrdlem. Učila na církevní škole. V této oblasti již léta jsou křesťané systematicky vražděni, nedávno chaldejský biskup Rahko a kněz Ganni.

ND 8. 1. 2013

I rabíni protestují

Celkem 222 židovských rabínů v Izraeli podepsalo prohlášení, v němž označuje homosexualitu za odporující Toře a judaistickému náboženství a odmítá současný trend legalizace homosexuálních a lesbických svazků.

GK 11/2012

Hanebnost v Národní katedrále

V hlavním městě USA Washingtonu existuje tzv. Národní katedrála, sloužící všem křesťanským konfesím. Americký lid se tam setkává při různých slavnostech, pohřbech prezidentů apod. Děkan tohoto chrámu Gary Hall nyní prohlásil, že tato svatyně se stane i místem sezdávání homosexuálních párů, neboť křesťanské církve prý „pokročily v otázce rovnosti manželských svazků“

TASR 9. 1. 2013

Jasně přiznání

Známý potratář a provozovatel potratových klinik Christian Fiala v Rakousku otevřeně přiznal, že kondom nechrání před AIDS. Uvedl, že když nechrání spolehlivě před otěhotněním, neboť v průměru 15-20 žen ze 100 i při užívání kondomu otěhotní, tak nemůže chránit ani před virem AIDS, který proniká kondomem snadněji než spermie.

GK 11/2012

Díky za dobré pastýře

Biskup mons. Vitus Huonder ze švýcarského Churu statečně hájí katolické pravdy a věrnost Sv. Otcí. Neúnavně vystupuje proti údajně „katolickému“ spolku Adebar, který zřizuje v kantonu Graubunden, kde se churská diecéze nachází, poradny pro těhotné, které doporučují ženám potraty. Za to je terčem nenávislných útoků médií a také tzv. liberálních katolíků, kteří mají převahu v tzv. kantonální radě Katolické církve, jež dala poradnám Adebaru souhlas k činnosti. Podporu svému biskupovi vyjádřilo na svém shromáždění 120 kněží.

GK 12/2012

Konverze anglikánských řeholnic

11 anglických řeholnic anglikánského vyznání ohlásilo svou konverzi ke Katolické církvi. Mezi nimi je i bývalá duchovní Patricia Annová, která ze své

duchovenská funkce rezignovala už dříve. Tyto sestry žijí ve Wantage ve střední Anglii a stanou se nyní společenstvím sester Nejsvětější Panny Marie.

ND 14. 12. 2012

Nenávidím bezbožný dav a straním se ho

„Odi profanum vulgus et arceo,“ což v češtině znamená „nenávidím bezbožný dav a straním se ho“ Tato slova jsou ve svém latinském znění připisována římskému řečníkovi a politikovi Ciceronovi, ve svém řeckém znění proslulému filozofovi Sokratovi.

Tak se mi zdá, že tato věta je v současnosti čím dál aktuálnější. Jistě, leckdo může namítnout, že nenávidět není křesťanské. Ano, nenávidět konkrétního člověka nejenže není křesťanské, ale je dokonce hříšné. Stejně tak je ale hříšné milovat spolu s člověkem i jeho hřích. Jako katolický křesťan mám povinnost milovat druhého člověka jako sebe samého, ale nenávidět každý hřích, svůj i toho druhého. Jak to v praxi realizovat? Myslím, že výrok o bezbožném davu může vnést do problému aspoň trochu jasno.

Nelze vůbec spočítat všechny případy, kdy se bezbožný dav v dějinách projevil. Židé pod horou Sinaj klanějící se zlatému teleti, když Mojžíš přijímal od Boha Desatero, luza křičící před hradem Antonia v Jeruzalémě „Ukřižuj!“, když Pilát soudil Ježíše Krista, krvežíznivé zástupy návštěvníků Neronova cirku, kochající se pohledem na leopardy trhající maso z těla odsouzených křesťanů, šílená chátra vraždící kněze a mnichy za Francouzské revoluce při tzv. zářijových masakrech, bolševická luza v Rusku bořící chrámy a mordující kněze, nacističtí „nadlidé“ zapalující synagogy a ubíjející na ulicích Židy atd., bezbožný dav je prostě v historii lidstva neustále přítomný. V českých dějinách máme markantní příklady toho, co dovede, v husitských válkách, kdy se zfanatizované masy vrhaly na katolíky, aby je upalovaly nebo ubíjely palcáty, dále v prvních letech samostatné Československé republiky po r. 1918, kdy rozvášněné shromáždění nejprve strhlo mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze a poté ničilo sochy svatých a páliło kříže. Tentýž bezbožný dav se dožadoval smrti atentátníků na Heydricha a všech dalších „zrádců“ na Václavském náměstí při projevu protektorátního ministra Moravce a

později za komunistické éry požadoval popravu Milady Horákové, souzených katolických duchovních, kulaků a dalších „nepřátel lidově demokratického zřízení“

Zásadní otázka nyní zní: Mohu tento bezbožný dav, jenž se takto projevuje, nenávidět? Má odpověď možná leckoho překvapí: Nejen mohu, ale přímo musím. Kristus mi přikazuje milovat konkrétního člověka – a to každého, ale nikdy ne anonymní dav, řízený ďáblem a páchající hromadně ty nejhorší hříchy. Katolická nauka zásadně odděluje konkrétního jednotlivého člověka od bezejmenného davu – a v tom se odlišuje od většiny novověkých -ismů, především těch totalitních, které jednotlivce ignorují nebo jím přímo opovrhují, zato však adorují dav jako nejvyšší božstvo. Právě proto, že miluji každého konkrétního člověka jednotlivce, nenávidím bezbožný dav.

Jak vlastně rozumět slovu „nenávidět“? Jestliže láska znamená přát člověku dobro, především to věčné a také to časné, pokud nepřekáží tomu prvnímu, a podle svých možností mu k tomu napomáhat – potom nenávisť znamená pravý opak: přát druhému jenom zlo a napomáhat k jeho realizaci. Fiktivním „dobrem“ bezbožného davu je úspěch naplnění jeho přání. Bezbožný dav byl úspěšný, když řval „Ne toho, ale Barabáše!“ Může si katolík přát takový úspěch, může přát davu toto „dobro“, jinými slovy: může jej milovat? Nikoliv, jeho poslání spočívá právě v tom, aby mu takový úspěch, ono fiktivní „dobro“, za žádnou cenu nepřál, čili aby tento bezbožný dav, dychtící po krvi Spasitele světa, nenáviděl. Tato nenávisť neznamená, že vezmu do ruky samopal a začnu střílet, tady bych projevil nikoli nenávisť k bezbožnému davu, ale k jednotlivcům, kteří jsou jeho součástí – a to by bylo absolutně špatně. Jmenovaní starověcí mudrci to vystihli velmi přesně svým výrokem „...a straním se ho“, což se rovná nespolupráci se zlem, jež tento bezbožný dav prosazuje, kategorické odmítnutí účasti na něm.

Jenže Cicero i Sokrates byli pohané, ač osvícení a hlubocí duchové. Nedospěli ještě k poznání, že k nenávisti vůči bezbožnému davu nestačí pouhá nespolupráce, ale je nezbytné aktivně čelit zlu, jež on páchá. Ježíš Kristus prohlásil, že to, co slyšíme ve tmě, máme hlásat na střeších, čili ozývat se proti hříchu všude a za všech okolností podle možností a situace. Potraty, antikoncepce, eutanazie, homosexuální partnerství... to všechno je plodem a cílem bezbožného davu, vzpomeňme kupříkladu na každoroční průvody gayů a lesbiček Prahou.

Proto tedy opakují se Sokratem (nebo s Ciceronem?): Nenávidím bezbožný dav. Neříkám ale, že se jej pouze straním. Podle svých možností a situace se budu také snažit hlasitě oponovat všemu, co prosazuje a po čem volá. To je mé poslání učedníka Kristova, za to se jednou budu před Pánem zodpovídat.

PhDr. Radomír Malý

Jít do kostela je životu nebezpečno

Známý italský sociolog Massimo Introvigne prohlásil ve Vatikánském rozhlase, že za loňský rok přišlo o život na celém světě 105 tisíc křesťanů kvůli své víře. Aktuálně je podle něho nejnebezpečnější situace v africké Nigérii, kde fundamentalistická muslimská organizace Boko Haram systematicky vraždí křesťany, jen o Vánocích r. 2012 bylo zabito 6 lidí. Jít v neděli do kostela znamená riziko ztráty života. Nebezpečno v tomto ohledu je i v Mali, v Somálsku, v Pákistánu a v některých regionech Egypta.

ND 27. 12. 2012

Trest smrti pro papeže?

Profesor muzikologie na univerzitě v rakouském Grazu Richard Parncutt požadoval na internetových stránkách humanistické fakulty trest smrti pro Sv. Otce Benedikta XVI. Viní ho z údajných „masových vražd“ lidí nemocných na AIDS, jichž se měl dopustit svými výroky o tom, že jedinou obranou proti této nákaze je sexuální abstinence a nikoli kondom. Děkan fakulty tyto Parncuttovy věty stáhl a kategoricky se od nich distancoval.

Kath. net 29. 12. 2012

Zemřel hrdinný odpůrce komunismu

V polském Przemyslu zemřel ve věku 95 let tamní dlouholetý arcibiskup, poslední léta na emerituře, mons. Ignacy Tokarczuk. Za komunistické éry byl znám svými odvážnými kázáními proti perzekuci Katolické církve komunistickým režimem a patřil k hlavním oporám kardinála primase Stefana Wyszyńského a krakovského kardinála Karola Wojtyly (pozdějšího papeže bl. Jana Pavla II.) v jejich

neúnavném zápase za práva a svobodu Církve. Mons. Tokarczuk stavěl ve své diecézi kostely bez povolení státních úřadů a poskytoval v době výjimečného stavu v 80. letech materiální pomoc rodinám vězněných.

ND 2. 1. 2013

Benedikt XVI. „homofobem“?

Prezident italského Sdružení gayů a lesbiček Aurelio Massuno řekl na adresu papeže Benedikta XVI.: „On vyzbrojuje homofoby všech zemí a vyzývá je ke kruciátě proti manželství osob téhož pohlaví.“ Jeho slova podpořil italský socialistický předák Riccardo Mancini, jenž prohlásil, že názory Sv. Otce na homosexualitu „pocházejí ze svaté inkvizice, ohrožují mír a základní lidská práva“

Fronda 15. 12. 2012

Zákaz mše pro homosexuály

Katolický arcibiskup Anglie Vincent Nichols zakázal mši pro gaye a lesbičky, která se již několik let sloužila v jednom londýnském kostele. Odůvodnil to tím, že mají možnost jít na mši svatou ve své farnosti.

Kath. net 7. 12. 2012

Proskripce jako ve starém Římě?

Evropské parlamentní fórum pro populaci a rozvoj sestavilo seznam 27 důležitých osobností a řadu sdružení, které působí ve 32 zemích Evropy a brání nenarozený život a rodinu. Tím se prý staví proti „svobodné volbě“ občanů, což je prý závažné provinění proti právům člověka. Jsou zde jmenováni tzv. mainstreamoví katolíci, katolíci angažující se politicky na krajní pravici a katolíci z hnutí Tradice, rodina, vlastnictví. Ze známých osobností se ocitl na listině např. Francouz Jean Marie le Méné, vzorný manžel a otec 9 dětí, jenž je „vinen“ tím, že založil Fundaci Jeróma Lejeunea, velkého obránce nenarozeného života, jehož velice ctil papež bl. Jan Pavel II. Italský odpůrce potratů Carlo Cassini se zase „provinil“ tím, že prý „příliš vřele“ stiskl ruku papeži Benediktovi XVI. za jeho slova proti potratům a na obranu rodiny. Na seznam se dostala i některá katolická

média, především polské Radio Maryja a televize Trwam, z tištěných periodik Nasz Dziennik, Fronda, Polonia Christiana aj. Z organizací je zde uveden mj. polský Svaz katolických novinářů. Evropské parlamentní fórum disponuje značnými penězi, jeho hlavním sponzorem je známý počítačový magnát Bill Gates.

ND 14. 1. 2013

Výstižná slova

„Nazvat nenarozené dítě ‘plodem’ nic nemění na podstatě toho, čím je potrat,“ řekl soudce Vincent le Gaetano z Malty, člen Evropského tribunálu pro lidská práva. Postavil se tím proti rozsudku tohoto tribunálu, který rozhodl v neprospěch Polska. Tam jedna nezletilá těhotná žena spolu se svou matkou usmrtila své nenarozené dítě. Octla se i s matkou před soudem, neboť Polsko až na výjimky (ohrožení života matky, znásilnění a incest) potraty zakazuje. Evropský tribunál pro lidská práva to odmítl s tím, že nenarozené dítě je pouhým „plodem“ a polskou protipotratovou legislativu odsoudil.

ND 28. 11. 2012

Protirodinná politika už i na Filipínách

Biskupové této katolické země protestují proti novému zákonu, jenž nařizuje podle čínského vzoru, že žádná rodina nesmí mít více než 2 děti. Proto stát zavádí umělou antikoncepci, což je první krok k legalizaci potratů, které dosud jsou v této zemi zakázané.

RaVat 13. 12. 2012

Příkladný krok biskupa

V Šanghaji se konalo biskupské svěcení Tadeuse Maa Daquina, jenž byl členem provládního tzv. Vlasteneckého sdružení čínských katolíků. V kázání při obřadu svého biskupského svěcení prohlásil, že ze Sdružení vystupuje, neboť poznal, že tato organizace nemá souhlas Sv. stolce a jedná v rozporu s jeho direktivami. Policie biskupa ihned po obřadu odvezla na neznámé místo do internace, čínská provládní biskupská konference jej vyloučila ze svých řad.

RaVat 13. 12. 2012

Ignorovali hlas věřících

Britská vláda Davida Camerona uzákonila manželství homosexuálů, které postavila na roveň manželství heterosexuálních párů. Ignorovala přitom 600 tisíc nesouhlasných podpisů. Katoličtí biskupové požadují záruky, že úředníci, kteří z důvodů svědomí odmítnou tyto páry sezdávat, nebudou postiženi. V případě absence těchto záruk se obrátí na Evropský tribunál pro lidská práva ve Štrasburku.

RaVat 13. 12. 2012

Najde Syn člověka víru?

Tuto otázku je nutno si položit po přečtení rozboru německého psychologa Wunibalda Muellera o psychickém stavu německých katolických kněží, pastoračních referentů a učitelů náboženství. Podle něho značná část těchto lidí vůbec nevěří tomu, co má učit a hlásat. Podle Muellera mnoho kněží nerespektuje celibát a mnoho laických církevních pracovníků nežije v řádném manželství, ale v konkubinátě nebo v homosexuálním svazku.

Kath. net 17. 1. 2013

Nátlak na Irsko a Polsko

Rada Evropy chce vnutit legální potraty Irsku a Polsku. To řekl Gregor Puppink, ředitel European Centre for Law and Justice. Irsko je symbolem odporu proti interrupcím, celkem 3x je odmítlo v referendu. Nyní je zneužíván případ Irky nemocné rakovinou, která se bála, že ve své zemi nezíská souhlas k provedení potratu a proto odcestovala na zákrok do Velké Británie.

ND 17. 1. 2013

Nárůst křesťanů v Číně

Budou-li konverze ke křesťanství pokračovat tím tempem jako dosud, dosáhne počet křesťanů v této zemi r. 2030 zhruba 30 procent populace. Prohlásil to čínský profesor Zao-Xiao na internetových stránkách organizace „China Connect“

Kath. net 21. 1. 2013

Kněží předmětem vydírání v Mexiku

Biskup diecéze Netzahualcoyotl na severovýchodě země mons. Louis Sanchez oznámil, že řada kněží dostává výhrůžné dopisy a telefonáty od gangsterských organizací. Požadují peníze a hrozí smrtí, když je nedostanou.

ND 23. 1. 2013

První indiánská svatá v USA

Sv. Otec Benedikt XVI. svatořečil Kateri Tekakwithu, která se tak stala první světící indiánského původu v USA. Narodila se r. 1656 v rodině náčelníka kmene Irokézů. Při misii jezuitů přijala víru v Krista, dala se pokřtít a rozhodla se žít v trvalém panenství pro Boží království. Protože její kmen ji za to pronásledoval, utekla do Kanady, kde zemřela ve věku 24 let v pověsti svatosti. Její kanonizace udělala velkou radost arcibiskupovi ve Filadelfii mons. Charlesi Chaputovi, který sám je indiánského původu.

Kirchliche Umschau 11/2012

Je lidská duše nesmrtelná?

Existence nesmrtelné lidské duše, jedna z 6 základních pravd katolické víry, je dnes od řady neomodernistických teologů popírána. Člověk prý umírá celý, tělo i duše. Naději na přemožení smrti poskytuje pouze Kristus, který vstal z mrtvých. Při vzkříšení však prý nepůjde o opětné spojení vzkříšeného těla s nesmrtelnou duší, jak učí katolická víra, ale o nové stvoření člověka. Neomodernisté na některých teologických fakultách učí, že prý ani Kristovo zmrtvýchvstání neznamenal vzkříšení jeho ukřižovaného těla, ale vznik jakéhosi „nového Krista“, jeho oslavené tělo je prý jakýmsi „úplně novým tělem“ Totéž se prý bude dít i s námi při vzkříšení z mrtvých.

Teologické spekulace tohoto typu však obsahují jeden povážlivý rozpor. „Nový člověk“, jenž vstane při vzkříšení z mrtvých, bude tak vlastně někdo zcela jiný než ten zesnulý, jehož ostatky shnily v hrobě nebo byly spáleny na popel v krematoriu. Jaká je tady jistota, že ten „nový člověk“ budu opravdu já, když se mé tělo

rozpadne a de facto přestanu existovat? Neomodernisté na to odpovídají tak, že ke vzkříšení těla a k novému, věčnému životu nedochází až v okamžiku posledního soudu, ale údajně hned po smrti, neboť na věčnosti neexistuje čas a prostor. Bůh prý ihned po smrti v nějaké nadčasové a nadprostorové sféře nově vytváří tuto moji novou lidskou existenci. Potom ovšem z toho logicky vyplývá, že tato nová existence už nebudu tentýž „já“, když ta „stará“ existence se rozloží v hrobu, bude to kdosi zcela jiný. Pak zde ale vzniká fantasmagorický dualismus „staré“ a „nové“ existence každého člověka. Víra v osobní soud po smrti a v mou zodpovědnost za život na této zemi se tak stává nesmyslem, neboť kdo se má zodpovídat? Ten mrtvý, jenž prý úplně zemřel a nemá žádné vědomí o sobě, nebo ten „nový člověk“? Kde je jistota, že tento „nový člověk“ s „novým tělem“ má kontinuitu s tím starým, jenž hnije v hrobu? Taková kontinuita jaksi postrádá průkaznost i logiku. Neomodernisté jsou si toho vědomi a proto termín „osobní soud po smrti“ zcela vypustili ze svého slovníku a nahradili ho jakýmsi mlhavým pojetím všeobsahující Boží lásky, která nakonec stejně všechny k sobě přitáhne.

Jenže proti těmto krkolomným spekulacím se bouří nejen zdravý lidský rozum, ale i přirozený lidský cit. Já nechci mít po smrti jakési cizí, nové tělo, ale to mé, v němž jsem prožil celý život. Kristovo oslavené tělo po vzkříšení bylo to jeho, to původní ukřižované, jak dokázal samotný Pán sv. Tomáši, když jej vyzval, aby se dotkl jeho ran. Ano, Ježíšovo tělo po zmrtvýchvstání bylo tajemným způsobem proměněno, zdokonaleno, prostým lidským jazykem řečeno „přizpůsobeno k blaženému věčnému životu“, šlo o tělo, jež už nikdy neumírá, ale bylo to pořád jeho tělo, totéž, které učedníci a zbožné ženy uložili do hrobu. Tato proměna čeká i mé tělo při posledním soudu a druhém příchodu Krista na svět, budu-li spasen.

Pochybná víra v existenci mých dvou těl, jednoho na této zemi, které zemře, a druhého po smrti, které bude znovu stvořeno, je zároveň vírou v mé dvě lidské existence, když neexistuje nesmrtelná lidská duše. Ten „nový člověk“ po smrti už nebudu vlastně tentýž já. Jenže člověk touží po kontinuitě svého já i po smrti, to je prostě vloženo do jeho genetické výbavy. Tomu odpovídají i výroky Písma svatého a nauka Církve. Nový zákon na mnoha místech píše o existenci nesmrtelné lidské duše, sv. Petr ve svém listu též uvádí, že duše Ježíše Krista po jeho smrti a před Zmrtvýchvstáním sestoupila do předpekli, aby oznámila duším, jež tam jsou „od Noemových časů“, vysvobození (1 Pt 3, 18-20).

Existence nesmrtelné lidské duše je také rozumově dokazatelná. Kdyby jí nebylo, jak vysvětlit vědomí ustavičné celoživotní integrity mého vlastního já, když se veškerá hmota mého těla do 7 let zcela vymění, buňky odumřou a jsou nahrazeny novými? Existenci lidské duše potvrzují také zkušenosti lidí, kteří prožili tzv. klinickou smrt a měli zážitky, že se octli úplně mimo své tělo a dívají se na něho, jak je operují na operačním stole. To, že dokázali po svém návratu do pozemského života přesně interpretovat slova lékařů, je dokladem, že nešlo o nějaké halucinace odumírajícího mozku, nýbrž že jejich duše se v tom okamžiku opravdu nacházela kratičkou dobu mimo tělo. Tato duše žije i po smrti a znamená kontinuitu mého já v životě „na druhém břehu“ Tato duše se bude před Bohem zodpovídat za to, co jsem udělal na zemi dobrého či zlého a ona půjde buď do nebe, nebo do očištnice, nebo do pekla. Pán Ježíš také slíbil poslední soud, při němž dojde ke vzkříšení těl a jejich spojení s dušemi, v tomto čase a prostoru, ne v nějaké sféře, kde tyto kategorie neplatí, i když je pravdou, že ihned po vzkříšení těl čas a prostor přestanou existovat. Toto je zdravá nauka, která má svoji logiku a kterou hlásá Katolická církev po celou dobu své existence. Držme se jí proto a nenechme se mást různými fantasmagoriemi, které chtějí být „adekvátní“ módním vědeckým hypotézám a pronikají i na katolická učiliště a do katolických publikací.

Norbert Clasen, Kirchliche Umschau 11/2012

volný překlad -rm-

Hans Kueng oceněn čínskými komunisty

Jeden z předních neomodernistických heretických teologů Hans Kueng, zbavený r. 1979 kanonické mise kvůli závažným bludům, jež hlásal, je teď velmi populární v komunistické Číně, kde mu režim dělá reklamu. V říjnu loňského roku tuto zemi navštívil a slavnostně otevřel na pekingské univerzitě tzv. „Institut světového étosu“ Kueng již dlouho hlásá, že platí pouze taková morálka, na níž se shodnou všechna náboženství a světové názory včetně ateistických, a nazývá ji „světovým étosem“ Katolickou etiku s jejím odmítáním potratů, homosexuality a trváním na nerozlučitelnosti manželství Kueng zavrhuje jako „netolerantní“

KU 11/2012

„Ve středověku existovalo pro každou nouzi řešení, pro všechna řešení přiměřené prostředky a všeobecně rozšířený cit pro chudé. Věřilo se, že v nich je možno potkat Krista. Tato živoucí víra vysvětluje onen dobrý příklad, který dali lidé středověku všem následujícím generacím.“

Amintore Fanfani, italský křesťanskodemokratický politik 50. let 20. století

Anna Schaefferová, následovnice trpícího Krista

Sv. Otec Benedikt XVI. svatořečil bavorskou mystičku Annu Schaefferovou, jež žila v letech 1882-1925. Ve svých 19 letech upadla do vařícího louhu, což jí způsobilo celoživotní ochrnutí. Nabídla proto své utrpení Ježíši Kristu za spásu světa. Pán se jí skutečně zjevil a dal jí stigmata podobně jako sv. Františkovi a jiným vyvoleným. Ve vidění k ní přicházel i sv. František. Brzy po její smrti začaly zástupy věřících navštěvovat její hrob. Řezenský biskup mons. Rudolph Graber zahájil v 70. letech proces její beatifikace. Jsou zdokumentovány případy 14 tisíc vyslyšených proseb na její přímluvu.

KU 9/2012

„My jsme se octli v té fázi, že si sami ničíme radost z víry. Bojíme se poukázat na to, že právě On, Pán, sám ukázal, kdo a co je pravda.“

Benedikt XVI. při kázání v Castelgandolfo 2. 9. 2012

„Panna Maria je královnou ve službě pro Boha, ona je královnou lásky, která žije svoji odevzdanost Bohu, aby vstoupila do spasitelného plánu pro lidstvo....“

Benedikt XVI. na generální audienci 22. 8. 2012

„Manželství je samo o sobě evangeliem, radostným poselstvím pro svět dneška, zejména pro tento odkřesťanštěný svět.“

Benedikt XVI. 7. 10. 2012

Hrozba nákazou AIDS

Německý katolický žurnalista Martin Lohmann, který se angažuje především v pranýřování homosexuality a potratů a poukazuje na to, že kondom nepředstavuje žádnou ochranu před AIDS, dostal telefonickou výhrůžku, že mu bude nenápadně při pohybu ve městě píchnuta jehlou nákaza AIDS.

GK 1/2013

Zulehner potvrzuje svou heterodoxii

Známý rakouský neomodernistický teolog Paul Zulehner prohlásil na své nedávné přednášce ve Vídni, že prý by i laikům mělo být dovoleno sloužit mši svatou, když se nedostává kněží. Dále také řekl, že prý pravda existuje nejen v křesťanství, ale paralelně k němu i v jiných náboženstvích.

GK 12/2012

Nečekaná příhoda

Při svém léčebném pobytu v Luhačovicích jsem zažila neuvěřitelnou příhodu. Bylo horké léto a po skončených dopoledních procedurách jsme jezdili odpoledne koupat se na přehradu. 26. července na svátek sv. Anny, mé křestní patronky, jsem v podvečer jela z přehrady a přemýšlela o tom, zda si mám jít obstarat něco k jídlu. Bydlela jsem v soukromí na okraji lázní, kde nebyly obchody. Doma jsem neměla vůbec nic. V tom případě už bych nestihla jít na mši sv., kostel byl také mimo centrum. Rozhodla jsem se jít do kostela. Po skončení mše sv. ke mně přistoupil neznámý muž a zeptal se, zda bych s ním a jeho přítelem (knězem z Frýdku) nešla na večeři. Ochoťně jsem souhlasila. Jeli jsme autem zpět do centra do hotelu Vltava. Při společné večeři jsem se dozvěděla, že můj hostitel je pan Berounský, emigrant a profesor náboženství ve Freiburgu, kde vystudoval a řadu let žije. Jeho otec byl šéfredaktorem časopisu Řád, který vycházel 10 let před válkou. On se zase ode mne dozvěděl, že časopis Řád, který vydává můj bratr a jehož je šéfredaktorem, nezanikl a již téměř 20 let pokračuje. Oba jsou v písemném styku a při návštěvách v Praze i v osobním styku.

Takovou inscenaci může vymyslet jedině Bůh s přispěním sv. Anny.

Dagmar Dachovská

Nakladatelství Řád (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13

120 00 Praha 2, mobil 728 250 679).

Poštovné neúčtuji. Při odběru nejméně deseti publikací – sleva 20 %

	Kč
1) Svatý Alfons z Liguori: „Úvahy o řeholním životě“	80,-
2) P. Karel Dachovský: „Svatý František Xaverský Životopis, 54 stran s mapkou.	65,-
3) P. Rudolf Dilong OFM: „Světce z Assisi“ Životopis, 126 stran.	120,-
4) P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“. Životopis.	50,-
5) P. Karel Dachovský: „Svatý Filip Neri. Životopis.	60,-
6) P. Karel Dachovský: „Svatý Alois“. Životopis.	50,-
7) P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“ Příběh Ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35,-
8) MUDr. John Grady: „Interupce – ano nebo ne?“ Důvody proti interrupcím v USA. 64 stran.	10,-
9) P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx OSB. Životopis aktivisty proti interrupcím. 36 stran.	30,-
10) Zpovědní zrcadlo.	1,-
11) P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“ První informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10,-

- 12) P. Karel Dachovský: "Sepnuto duhou." Náboženské básně.
64 s. 50,-
- 13) Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného
života, informace z Církve, katolická literatura. Cena dobrovolná
- 14) P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchisedechova.“
Náboženské básně. 68 stran. 25,-
- 15) P. Karel Dachovský: „Miniatury.“ Náboženské básně.
64 stran. 25,-
- 16) P. Karel Dachovský: „ Pod rozstříleným praporem je krásy dost.“
Náboženské básně. 50,-
- 17) Stella Lilley: „Život s utrpením.“ Úvahy o utrpení sv.
Padre Pia. 9,-
- 18) Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče.
Náboženské básně. 9,-
- 19) P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský.“
Životopis. 68 stran. 65,-
- 20) Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka.“ Životopis
a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužickosrbsky,
angličtině a esperantu. 100 stran. 80,-
- 21) P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál. J. H. Newman.“
Životopis katolického konvertity z anglikánství a
význačného teologa. 60,-

- 22) P. Karel Dachovský: „Svatá Alžběta Durynská.“
Životopis. 48 stran. 45,-
- 23) P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana
Bárty.“ Historická studie. 100 stran. 40,-
- 24) Karel Dachovský: „Umlčený zvon.“ Román o P. Janu
Bártovi. 157 stran. 130,-
- 25) P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna.“ Novela ze života
emigranta z roku 1986. 100 stran. 80,-
- 26) P. Karel Dachovský: „Sv. Martin.“ 55,-
- 27) P. Karel Dachovský: „Sv. Vincenc de Paul.“ 95,-
- 28) Nové předpisy o odpustcích.

Adresa odběratele:

Objednávka – počet kusů:

1.		7.		13.		19.		25.	
2.		8.		14.		20.		26.	
3.		9.		15.		21.		27.	
4.		10.		16.		22.		28.	
5.		11.		17.		23.		29.	
6.		12.		18.		24.			

Růženec ke sv. Josefovi:

1. Ježíš, který vyvolil sv. Josefa za ženicha nejčistší Panně Marii;
2. Ježíš, který miloval sv. Josefa jako svého pěstouna (Nährvater);
3. Ježíš, který byl poslušný sv. Josefa;
4. Ježíš, který se se sv. Josefem modlil a pracoval;
5. Ježíš, který určil sv. Josefa církvi za ochránce (Patron).

Imprimatur: Regensburg, 13. 3. 1977.

(V těžkých záležitostech se modlíme tento růženec 9 za sebou jdoucích dní).

Zprávy z Mariiny Legie

Delegace z Concilia Dublin (nejvyšší orgán Legie) navštívila Argentinu. 19. ledna 2012 přiletěli do hlavního města Buenos Aires. Následující den byli přítomni 2. Mezinárodní konferenci mladých legionářů (účast 150 mladých) z celé Argentiny. Mnozí byli v hlavním městě poprvé v životě. Přiletěly i delegace z Uruguaye a Paraguaye. Tři autobusy mladých navštívily národní svatyni Panny Marie v Lujanu. Zde se sloužila mše svatá 21. ledna. 21. ledna navštívili účastníci hrob legionáře z Irska Alfie Lamba (probíhá proces jeho blahořečení). Je pohřben v kapli Křesťanských bratří. V sobotu proběhly hovory, diskuse, hudba i modlitby. 22. ledna byly mše sv. v katedrále a 23. ledna se jelo autobusem do Corrientes. Na setkání Legie přišlo 120 legionářů. Pil se národní čaj – maté. Uskutečnil se i výlet do Itaty na hranicích s Paraguay, kde byla mše svatá ve velké bazilice Panny Marie. Pak se jelo na sever do Salty (je zde příjemné klima) na setkání s důstojníky Senátu. Budoucnost Senátu se zdá být dobrá. Je zde dost mladých, a to i mezi důstojníky. V semináři je i Presidium, které má 20 seminaristů. Na setkání přijeli i důstojníci z Regií Jujuy a Tucuman. V Tucumanu zasvětili rok 2011 Alfie Lambovi, rok 2012 Edel Quinnové a rok 2013 zakladateli Franku Duffovi. Pak se jelo do Cordoby (druhé největší město Argentiny) a do města Rosario, kde je přivítal arcibiskup José Mallaghan (má irské předky). Ten vyjádřil nutnost, aby kněží byli seznamováni s prací Legie. 1. února odletěla delegace do Uruguaye.

Západní Malajsie

Oslavila 90 let trvání Legie. Oslavy se zúčastnil i arcibiskup Murphy Pakiam. Následovalo procesí v ulicích se sochou Panny Marie.

USA

Senát Cincinnati: navštěvují vězně a modlí se s nimi, ve vězení vzniklo presidium. Legionáři učí nekatolíky růženec a vzdělávají nadějně konvertity.

Senát Boston: navštěvují se domácnosti a půjčuje se socha Panny Marie. Mladí legionáři připravují děti na první sv. přijímání.

Senát Houston: Peregrina Pro Christo v Sulphur – navštíveno 1 200 domácností.

Senát San Francisko: navštěvují se domácnosti, kontaktují se lidé na ulicích, veřejně se modlí růženec, navštěvují se věznice a učí se katechismus. Je zřízeno Comitium pro Korejce. 17. lidí bylo přivedeno zpět do Církve.

Regie Miami: jsou zřizována Presidia i pro mládež.

Mexiko

Senát Mexico City: shromáždění Legie se zúčastňuje tisíc lidí.

Senát Merida: jde zde 13 000 legionářů, 5 000 z nich jsou katecheté.

Regie Guadalajara: katecheté připravují děti k svátostem a páry pro manželství. Navštěvují se staří lidé, uklízí se u nich a nakupují se léky.

Regie Monterres: vloni se zřídilo 11 nových presidií. Byla založena Curia pro mladé.

San Salvador

Založeno 23 nových Presidií. Mnoho lidí bylo odvedeno od sekt a vráceno k Církvi. Mnoho párů bylo připraveno k manželství. Bývalý protestantský pastor konvertoval k Církvi.

Haiti

Navštěvují se domácnosti, nemocnice a vězení, staří lidé a invalidé. Lidé se kontaktují na ulicích a tržištích. Vyučuje se katechismus a čtení a psaní negramotných. Mnoho lidí se vrací k svátostem.

Indie

Senát Pondicherry: 500 legionářů bylo na oslavě výročí 90 let existence Legie. Byl přítomen arcibiskup Anandarayar a mnoho kněží. Navštěvují se malomocní, vězni, duševně nemocní a sirotčince.

Senát Kerala: navštěvují se lidé v nemocnicích a domácnostech s velmi dobrými výsledky. Dva další biskupové souhlasí se založením Legie v jejich diecézích.

Segie Mumbai: 38 kněží bylo přítomno na konferenci duchovních vedoucích. Legie se zřizuje v dalších 3 diecézích, tím je Legie přítomna už v 23 diecézích.

Ghana

Množství nových Presidií ve školách, seminářích a univerzitách. Množství obrácených a návratů do Církve. 1 649 katechumenů bylo připraveno ke křtu, 743 dětí prvnímu svatému přijímání, 686 k biřmování a 68 párů k manželství. V domácnostech bylo kontaktováno 6 000 lidí a jsou organizována procesí s růžencem.

Jižní Afrika

Propaguje se podpora blahořečení Franka Duffa. Katechizuje se, navštěvují se i nemocnice a nemocní s HIV AIDS.

Portugalsko

Senát Lisabon: navštěvují se staří, katechizují se děti.

Španělsko

Pomáhá se, aby byly kostely otevřené a mohl se uctívat Kristus ve svatostánku. Imigranti se učí španělštině. Pomáhá se prostitutkám (většinou cizinkám), aby si mohly najít práci.

Itálie

Senát Řím: oslava výročí 90 let Legie, mše sv. v Lateránské bazilice, kterou sloužil monsignore Mancini, generální sekretář vikariátu Řím.

Regia Milán: šíří se knihy o Fanku Duffovi a Alfie Lambovi. Četlo se to i na Radio Mater, kde se rovněž modlí růženec. Filipíncům se shání zaměstnání.

Malta

Regia: organizoval se apoštolát PPC v Itálii a Anglii. Třetina farností na Maltě má Presidium juniorů. Mnoho rodin se zasvětilo Nejsvětějšímu Srdci.

Albánie

Arcibiskup Massafra sloužil mši sv. u příležitosti 20 let Legie v Albánii. Katedrála byla plná. Legionáři učí katechismus a povzbuzují k častému přijímání svátostí.

Turecko

Legie roste v Istanbulu. Nové Presidium je v Izmiru.

Z „Maria Legionis“ vybral a přeložil

P. ing. Karel Dachovský

Z deníku pravoslavného kněze P. Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D.

Pan Pletánek píše:

V říjnu jsem přišel po prvé před nemocnici u Apolináře v Praze, kam se přede mnou chodilo modlit každý druhý čtvrtek v měsíci několik babiček a dědečků. Cítil jsem, že je třeba upozorňovat modlitbou na zlo, které se v naší zemi děje. Modlili jsme se za to v této souvislosti se ženou. Otevřeli jsme Písmo svaté a ptali se Boha: „Máme stát před porodnicí? Modlit se přece můžeme doma?“ Bůh odpověděl:

„Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli.“ (Lk 11,33) Proto jsme přesunuli modlitby ze zastrčeného kouta daleko od vchodu přímo ke vchodu do nemocnice, aby ti, kdo vcházejí, viděli, jaké zlo se děje v naší zemi. Stojíme tak, abychom nepřekáželi vstupujícím pacientům. Jeden kněz mi na to řekl, že jsme jako ti farizeové, co se modlí na nárožích. Obvykle na absurditu odpovím, až když je pozdě. Tentokrát jsem si ale vzpomněl hned. Odpověděl jsem mu, že farizeje za modlitbu na ulici tehdy všichni spoluobčané chválili. Nás za to většinou nechválí. V minulosti jsem se modlil růženec občas. Teď se modlím pravidelně – díky službě před nemocnicí. Ze začátku jsem se chodil modlit dvakrát v týdnu. Pořád jsem pochyboval, mám-li stát u té nemocnice. Odjel jsem proto na pochod pro život, který pořádá můj nový přítel pravoslavný kněz Libor Halík. Náš pochod začal po mši svaté obětované za nenarozené děti. V kostele, výstižně nazvaném svaté Rodiny, který je v blízkém sousedství nemocnice na Obilním trhu, kde se provádějí umělé potraty. V modlitbě jsme šli k centru města. Bylo nás okolo padesáti lidí. V naší skupině byli staří lidé, rodiny s dětmi, mládež, jeden katolický kněz a řeholní sestra. Obdivoval jsem pokoru starých lidí, neboť i oni byli na cestě vystavováni nadávkám a výhrůžkám několika nepřátel Kristových. Cítil jsem na sobě pohledy kolemjdoucích, bylo mi nepříjemně a trapně. Styděl jsem se, že mám tak slabou víru, že se stydím udělat znamení kříže i před jídlem v restauraci. Co kdyby se mi smáli? ...Ten den si kladu otázku, proč na pochod v Brně chodí tak málo lidí (nejvíce 150). Na mou otázku mi nakonec odpověděl katolický kněz Philip Reilly prostřednictvím kazety, kterou mi půjčil Libor. Reilly odpovídá na otázku, proč se tak málo lidí modlí před nemocnicí za nenarozené děti, následovně: „Je to proto, že se lidé bojí. Vždyť i na Golgotě byl jenom jeden z učedníků. Maria a Jan byli u kříže, i my máme být u kříže.“ Tento kněz inspiroval Libora a on řetězově inspiruje mne. V Americe se modlí tento kněz na ulici u „potratnice“ každý den až šest hodin. Byl za svou víru ve vězení. Na to říká: „I Ježíš a apoštolové byli zatčeni.“ V druhé polovině 70. Let 20. století bylo spolu s Reillym zatčeno za to, že brání maličké na 50 000 lidí. To je 10x více, než za celou dobu hnutí za občanská práva černochů. Jaká je situace v Americe dnes? Bůh Reillyho v New Yorku použil ke zrušení 23 potratových klinik z celkového počtu 43. Veřejně se spolu s ním dnes modlí na ulici při pochodech pro život na 150 000 lidí mnoha vyznání, 100 biskupů a 5 kardinálů. Přesto, že jsem toto věděl, pořád jsem prosil Boha, aby mi dal nějaké znamení. Následující den byla neděle. Šel jsem na mši svatou ke kapucínům v Brně. „Dej mi Bože nějaké znamení, jeden z nich mě přece před 10 lety pokřtil,“

modlil jsem se. (Při vzpomínce na tohoto chlapa ještě dnes cítím jeho pevný, až bolestivý stisk při podání ruky, který jsem nezažil za 20 let lezení od žádného horolezce.) Mám štěstí, ten den je zde zrovna novokněžské požehnání. Skláním hlavu a kněz mi žehná. Dostávám na památku lísteček s textem: „I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.“ (Iz 54,10) Kněz Libor mi řekl, že těmi horami a pahorky, které se daly na ústup pod náporom ateistické a hříšné propagandy, jsou křesťanští biskupové. Později budu prosit Boha o další znamení. Dostanu je. O jednom z nich se zmíním později. Je to Ž 55, 13-24 (začne se naplňovat i v mé farnosti). Další už nebudou. Jakoby Bůh chtěl říci: „Písmo svaté není žádná věštecká kniha. Dej mi už pokoj. Řekl jsem ti toho dost, tak už mi věř!“

Kázání v kostele 28. 12. 2012 – na svátek svatých Mládátek

P. Karel Dachovský

Ježíš si vybral dobu a místo svého narození – nechtěl se vyhnout potížím běžných lidí. Byla to těžká doba a král Herodes byl ukrutný člověk. Možná některý zločinec si zasloužil trest smrti, ale on nechal zabít malé chlapce. V éře komunismu tu běžel film italského komunisty Pasoliniho „Evangelium podle Matouše“ Kupodivu ateista natočil umělecký a působivý film. Na scénu zabíjení Mládátek si pamatuji dodnes. Jistě to bylo ještě těžší pro matky, než pro samotné malé mučedníky, kteří zastoupili Krista. Také Charles Péguy napsal rozsáhlou báseň o svatých neviňátkách. Někomu jsem knížku půjčil a nemohu se z ní dnes radovat.

Každý normální a soudný člověk musí odsoudit čin Heroda. Kolem nás se však děje totéž v masovém měřítku. Na svátek Mládátek jsme se chodili modlit k porodnici v Apolinářské ulici za odvrácení zla interrupcí. Pan Pletánek zde stával denně ověšen protiinterrupčními plakáty a nechal se urážet kolemjdoucími. Jednou jsme se tam modlili tři: pan Pletánek, já a pravoslavný kněz Libor Halík. Přijelo 8 policistů a přemlouvali nás, abychom odešli. Zasahovat vůči kněžím se jim

moc nechtělo. Otec Halík vytáhl jakýsi papír (dodnes nevím, co to bylo), policisté se na to podívali a odjeli.

K podobným protestům proti interrupcím se staví Církev někdy dost ležérně. Alespoň díky za ty Pochody pro život. Avšak spokojit se jen s tím by byl alibismus. Je třeba se probrat ze spánku a křičet: „Nezabíjejte nenarozené!“ V České a Československé republice bylo zabito 3,1 milionu nenarozených. Divím se, že ještě nepřišly na národ nějaké větší tresty. Můžeme poděkovat přímluvě Matky Boží, která při zjevení v La Salettě si stěžovala, že stěží zadržuje trestající rameno Kristovo. Ve zlu však naše století předčí 19. století, kdy bylo zjevení v La Salettě. Nemylme se, Evropu nemůže čekat pro toto zlo nějaká růžová budoucnost, pokud se nenapraví a nepůjde ve stopách Kristových. V tuto chvíli však takové obrácení nevypadá reálně.

Žalmista říká, že kdo nebuduje dům na skále, pracuje marně. Zabíjení nenarozených je zločin volající do nebe. Jaká budoucnost politická, ekonomická a náboženská? Co však můžeme dělat? Většina národa je názorově zmatená a ing. Jiří Karas se marně snažil změnit v parlamentu zákon povolující interrupce. Láska je však vynalézavá, jistě najdeme nějaký prostředek, jak pomoci. Ruku na srdce, kdo se modlí za nápravu národa? Zaangažujme nově blahoslavené františkány. Mučedníci mají velkou přímluvnou moc, oni byli popraveni úplně stejným způsobem jako Mládátka betlémská.

Sen

P. Karel Dachovský

Byl to sen z 1. července 2012.

Seděl jsem v cele s Otcí františkány

Alešem, Inocencem a Vladimírem.

Bylo to v padesátých letech

někde ve vězení

a měli jsme hlad.

Františkáni si povídali

o dobrých jídlech,

oni v klášteře neměli

moc bohatý jídelníček.

Otec Aleš vzpomínal na statek svého otce

a mluvil o opékaném špeku

s bramborovou kaší a mlékem

Nebyl tu Jan Baptista Bárta,

ten by s ironií mluvil o vězeňských pochoutkách,

kterými hýbali červi,

většinou s cizokrajnými názvy:

holandský řízek

španělský ptáček

a ruský boršč.

Nevím,
proč jsem se tam s nimi ocitl,
ale hlad jsem znal celý týden
při své emigraci v Londýně.
Hlad – to je bolest
jako každá jiná.

Jednou jsem trampoval
s bratry Pellarovými,
nevzali jsme si dost jídla
a tak jsme ve stanu bájili,
jak v restauraci jíme:
medová kachní prsíčka,
šťavnatý vepřový špíz
a filé z lososa.

Naštěstí,
když jde ve snu k nejhorším,
vždy se probudím.

Otec Kosma

P. Karel Dachovský

Trochu mně zpočátku neseďel.

Mládí má velké ideály

a vysokou laťku.

Ale teď na něj myslím často.

Mládí necení pokoru.

Ale byla v tom pokora

vyměnit bílý plášť slovutného porodníka

za záplaty hnědého hábitu,

v němž ho viděly paničky –

návštěvnice kláštera skládat uhlí.

13. dubna 1950 -

zlá sekera dopadla na mnohé.

Novodobí husité obsadili kláštery -

přesně v tom roce,

kdy měl být vysvěcen na kněze.

V koncentráku Želiv

běhal od oltáře k oltáři

při nedělní povolené mši

těch šťastnějších,

kteří měli moc

nad Krví a Tělem Páně.

Soudruhům se zdál

málo nebezpečný,

tak ho pustili na svobodu.

Obdivuhodný a statečný

tajný biskup Matoušek

ho vysvětil

a štěstí nebralo konce.

Satan však kněze nenávidí.

Opět se ocitnul v kriminále,

kde ho mučili.

Nechtěl zemřít,

mohl být dnes v úctě oltáře.

Tak něco podepsal.

Já jsem nikdy nic nepodepsal.

Já vím,

kdybych byl na jeho místě,

ohnul bych se patrně hned.

Ale zdá se, že kdyby neexistují.

A co futuribilia?

Boží soud je mi naprosto nejasný.

Je obtížnější stát před Božím majestátem

než všechny zkoušky,

které jsem absolvoval.

A bylo jich požehnaně.

A tak si nejsem jist,

ani nezoufám,

tak nějak to má být.

V roce 1979 jsme se ocitli

ve stejném klášteře

v Liberci – Ruprechticích,

kde lišky dávají dobrou noc

a kde končí civilizace

a jsou blízko louky i les.

Deset dní před slavnými sliby

jsem se zhroutil.

Vše se změnilo.

Změnil se stisk ruky,

změnily se pohledy v mém okolí.

Otec Kosmas se mnou jediný cítil,

ale hlavně se modlil,

aby na mě některý biskup

vložil ruce.

To se zdálo v dané chvíli

podobno zázraku.

Nakonec jsem byl vysvěcen dvakrát.

Jediný Bůh ví,

co vlastně platilo.

V Liberci byla jen dřina,

ani jednou jsme neposeděli

pod vzrostlými jabloněmi

a hruškovníkem.

Nevím, jak dlouho se Otec Kosma

za mě modlil,

každopádně už vidí vše.

Zemřel na rakovinu plic

a nedočkal se svobody.

Odmítl utišující injekce,

a tak jeho pokání

je na jedničku

a finiš života strmý,

jako je kříž na oltáři

Panny Marie Sněžné.

Já vím,

být porodníkem

Je riziko pro sebe

i pro ty druhé.

Dnes mají jednoznačně

krvavé ruce.

A tak alespoň tato slova.

Je na čase,

abych se i já modlil

za Otce Kosmu pro případ,

že ještě není v plné blaženosti -

bez okovů očistce.

Přenesení františkánství

až k roku 1989

bylo obdivuhodné a slavné.

Františkán bratr Cyril

P. Karel Dachovský

Bratr Cyril zpíval na kůru
slovenské mariánské písně,
slyšel ho jen Otec Matouš.

Obilný klas

v moři rudých polních máků.

Rok 1975 Hejnice.

Tolik opracovaného kamene.

Kámen vydrží až k hranici dějin.

Na věčnost nevstoupí.

Kámen nikomu nevadí.

Chrám vadí jen někdy.

Bratr Cyril vadil úplně.

Z podtatranské vesnice

chtěl poznat víc.

Několikrát změnil adresu,

obnosil několik šatů.

Kriminál ho neminul

V době, kdy Gorbačov

ohlašoval glasnosť.

V londýnském Hyde Parku
vypouštěli balónky
se jmény uvězněných disidentů.
Byly fialové a bílé
jako hejno ptáků,
které míří ke svému Stvořiteli.
Musel jsem v Amnesty International
opravovat jeho jméno.
Pokřtili ho jako Bystrík.
Byl to Metodějův žák
a uprchl k Tatrám v době,
kdy Moravu napadly
maďarské divé kobylky.

Ty dva roky ve vězení ho změnily.
Nemohl žít v cele,
i když to byla cela klášterní.
Zemřel jako bezdomovec
na Hlavním nádraží.
Já vím,
řeholní sliby jsou celkem tři
jako tři uzly na bílém cingulu.
Nikdo neoblékl lépe
šaty chudoby než Cyril,
nikdo nezemřel tak sám,

i když na nádraží
je i v noci pohyb
jako ve včelím úle.

Řekl bych,
že ho vítal svatý František,
který sice dosáhl krvavých stigmat,
ale ne krvavé růže mučednictví.

Uvítání

Vladimír Stibor

Vykřikneš úžasem:

Tolik plachetnic!

Pak v tobě cosi zatrne.

Kde se tu vzaly?

Plují po svém nebi,

zapalují svíčky

za ty, co mezi útesy

nejednou zavítali.

Ve strážním koši

mění lana bouřkových kosatek,

službu si předávají jen tím

že se o sebe otřou ramenem.

Vzdávají se obzoru

pro slova

trpící na molu.

7. listopadu 2012

1. leden 2013

Běla Schovancová

V jemném
třpytivém mžení lednovém,

na prahu nového roku již

jsme v tichém zamyšlení
stanuli...

V den tvého svátku,

Ó Maria, Matko Boží,

Matičko naše.

Ty, která jsi ve svém lůně

jak Slunce věčnosti

v kolébce svaté něhy mateřské

Ježíška chovala,

Syna tvého,

Spasitele našeho

V Nejsvětější Boží Trojici...

K Tobě se dnes,

v tichém zamyšlení nad fatimským tajemstvím

obracíme,

s prosbami o tvé přímluvy, za nás

a za celý svět,

aby hněv Boží nás minul,

a Jeho spravedlivý trest

nás nepostihl.

Pros za nás,

aby nám Všemohoucí

naše hříchy a viny odpustil,

nad námi všemi se slitoval,

Svou milost nám daroval

a Ducha Svatého

nám seslal...

Abychom s Tebou,
celým svým srdcem

našeho Pána Ježíše milovali.

Jeho lásce,
objímající vesmír i každého z nás,

se oddávali...

A skrze tvé srdce Nejčistší,
Ó Maria Panno, ochránkyně naše,

každý den v modlitbách

Jemu směli patřit
a pro Něj mohli žít,

jako na prahu Nebe již...

Již nyní,
v den tvého svátku,

Matičko naše nebeská,

dnes, v jemném

třpytivém mženi lednovém...

Ranní modlitba svatého Patrika

(L. P. 385-461)

Přepásávám se dnes

mocnou silou vzývání Boží Trojice,

vírou v Boha Jednoho Trojjediného,

Stvořitele vesmíru.

Přepásám se dnes

silou Vtělení Krista a Jeho křtu,

silou Jeho ukřižování a uložení do hrobu,

silou Jeho Vzkříšení a Jeho Nanebevstoupení,

silou Jeho příchodu v den Soudu.

Přepásávám se dnes

silou lásky serafínů,

poslušností andělů,

službou archandělů,

nadějí ve vzkříšení s odměnou budoucí,
modlitbami patriarchů,
proroctvími proroků,
zvěstováním apoštolů,
věrností zpovědníků,
čistotou svatých panen,
a skutky všech spravedlivých.

Přepásávám se dnes
sílou Nebes, světlem Slunce,
září Luny, nádherou ohně
zábleskem blesku, rychlostí větru,
hlubinou moře, stabilitou Země
a pevností kamenů.

Přepásávám se dnes
sílou Boha, aby mě vedl,
mocí Boha, aby mě podepíral,
moudrostí Boha, aby mě vyučoval,
zrakem Boha, aby mě hlídal,
sluchem Boha, aby mě slyšel,
slovem Boha, aby ke mně promlouval,
rukou Boha, aby mě provázel,
cestou Boha, aby šel přede mnou,
štítem Boha, aby mě chránil,
vojskem Boha, aby mě ubránil před sítí démonů,

svodem nectností, sklony ke hříchu,
a od všeho, co usiluje o mé zlo.

Kristus se mnou,
Kristus přede mnou,
Kristus za mnou,
Kristus ve mně,
Kristus pode mnou,
Kristus nade mnou,
Kristus po mé pravici,
Kristus po mé levici,
Kristus při mém vstávání,
Kristus při mém usínání,
Kristus v srdci každého, kdo na mne myslí,
Kristus v ústech každého, kdo ke mně promlouvá,
Kristus v každém, kdo na mne se dívá,
Kristus ve sluchu každého, kdo mne slyší.

Přepásávám se dnes
mocnou silou vzývání Trojice Boží,
vírou v Boha Jednoho Trojjediného,
Stvořitele vesmíru.

Z francouzštiny přeložila

Běla Schovancová

Modlitba dítěte

Ivan Savič Nikitin

Modli se, dítě, vždyť pochyb kámen
netíží zatím tvé vědomí
a modlitby tvé horoucí plamen
se svatou láskou rozhoří.

Anděl tvůj – ochránce modlitbu slyší
všechny tvé slzičky vezme si,
odnese si je do nadhvězdných říší,
k Božímu trůnu je položí.

Možná, že život tě potrápí ještě
až rozum a srdce tvé dospějí,
možná, že život jak kapky deště
tvou víru i lásku uhasí.

Nereptej potom a k Ježíši přitul se
a Jeho nohy obejmí.

On smířit umí tě se světem i s nebesy
se sebou samým i s lidmi.

A tehdy znovu ze zahrady ráje
anděl tvůj ochránce přijde blíž,
všechny tvé modlitby do šátku sváže,
k Božímu trůnu je položí.

Může se člověk stát básníkem?

Jaroslava Jáněová

Může se člověk stát básníkem,
nebo se jím už rodí?
kdo to ví,
a kde najít odpovědi.

Když citu v nitru přebývá,
že křehkou duši
dělá ještě křehčí,
ten cit musí na svět ven,
aby v citlivé duši
nebyl zmatek větší.

Tak často zrodí se básník,
jako nová hvězda
vstane na obloze,
a začne svítit,
dávat jas,
hledá lásku,
pochopení,
ve všech lidech
kolem nás.

A když najde
spřízněnou duši,
která má pochopení
a jemu rozumí,
dokáže přenášet hory,
a hravě překročí údolí.

Ten cit, co má v sobě,
rozdává ve svých verších,
hudbě, obrazech,
s Múzou opodál,
když na křehkou duši
zaútočíš,
stáhne se dovnitř,
a Ty můžeš už jít
zase dál.

Když srdcem dotkneš se hvězd

Jaroslava Jáněová

Když srdcem dotkneš se hvězd,
prach stříbrný a neskonalá záře,
Tvé slzy vyplakané
a skryté do polštáře,
slunce už dávno usušilo,
nežil jsi zbytečně,
něco tu po Tobě zbylo.

Tvé verše, Tvé obrazy,
a najednou hvězdy svítí,
jsou daleko nebo blízko,
jsou součástí našeho bytí.

Když srdcem dotkneš se hvězd,
kolik jsi dal,
a kolik Ti zbylo,
takový je už život,
a je Ti to snad málo?

Poslání

Marie Tefrová

Ze záře slunka

ani z tepla

ne z vánku

co se prohání

po stráni, která voní

po horské pastvině

kde vítr čeří hřívý koní

se radost nerodí

ani z krajek červánků

ne z hudby sladké

co o klekání nese zvon

nad požehnanou zemí

a ze vzpomínky v duši

také není.

Rodí se tam

odkud se nejprve smutek vytratil

kde vděčí se zas vděkem

a roste jenom tehdy,

když dále ji ponese

Zamyšlení

Marie Tefrová

vůně máty vyvolala vzpomínky
na minulé léto
stanuly najednou uprostřed zimního pokoje
v desátém poschodí s okny bez závěsů.
Pomněnkou lemovaný potůček zabublal v lučině
a jeho píseň zlomila hroty zla
dál běží čas o překot jako on a bez reptání
přítomnost nemá stání
přesto povzdech v soužení je věčností
v jediném dni.
Kolik je životů nově narozených
tolik snad pro ty druhé posledních
či pro mne
nic není marné
kde láska vytrvá

Můj střed světa

Tadeusz Soroczyński

Můj střed svět je nevelký prostor
kousek země mezi Osoblahou a Odrou

Jakoby tady ranní vítr pásl na svazích
otcovy koně z východních hranic

Tady jsem okouzlen matčinými slovy
která jsou pramenem a zpěvem

Slova se míchají
jako polévka ve slezském hrnci

Můj střed světa věžičkou kostelíku
svítí v údolí jak vykřičník

Přeložil Libor Martínek

Banálně

Tadeusz Soroczyński

Jak to zní banálně
mám rád život
a toho psa
se zlomenou nohou

Lidé volně přecházejí
na tu či onu stranu
světa

Jak to zní banálně
mám rád lidi
a poslední strom
z mého sadu

Koho zajímá můj sad
můj vyrubaný
verš

Přeložil Libor Martínek

Tadeusz Soroczyński se narodil 29. ledna 1942 v Busku nad Bugem. Od roku 1945 žije na opolském Slezsku. Vzděláním je učitel. Od r. 1977 působil jako tajemník Opolskiego Towarzystwa Kulturalno-Oświatowego, od r. 1989 do r. 1999 pracoval ve Wojvodském úřadu v Opoli. Aktivně se účastní kulturního a společenského života v regionu i mimo něj. Je laureátem Ceny za umění opolského vojvody (1990).

Jako básník debutoval v Tribuně Opoli (1961). Autor sbírek poezie: Bliżej sadu („Blíž sadu“, 1967), Daruje ci sad („Daruji ti sad“, 1967), Sploty („Spleteniny“, 1973), Krajobraz serdeczny („Srdečná krajina“, 1977), Bruzdy („Brázdy“, 1989), Moja miłość, moje skrzypce („Moje láska moje housle, 1992), Kosmosu pestka zielona („Zelená pecka vesmíru, 1999), W wiklinowym koszu („V koši z vrbového proutí, 2001), Piosenka o starym mieście („Písnička o starém městě, 2002), Echo zaginione w liściach („Ozvěna ztracená v listí“, 2002), Wiersze wybrane („Výbor básní“, 2005), Moj środek świata („Můj střed světa, 2007). Kromě toho poezie Tadeusze Soroczyńskiego vyšla na CD Wśród liści czasu („Mezi listím času, 2002). O autorově tvorbě vyšla monografie Władysława Hendzela Tadeusz Soroczyński (2007). Překlady Libora Martínka pocházejí ze sbírky Czas pstruga („Čas pstruha“, 1995).

Pozměňovací návrh k zákonu o interrupcích

Jan Božík Botka

Vy příští rentiéři – příjemci důchodů Hlasujte pro život!!

Třeba jen z důvodu Že ti co počati a končí v odpadu

Há Dé Pé nevytvoří

Nezbude na chleba pro ty co přežívají

Nežnou a nesijí

Ti potom nepřežijí Něžnou a nezbytnou

Nutnou a nechutnou EUTANAZII

Zváženo ekonomicky a přísně logicky nezní to komicky

Není to ale vůbec Národ sobě Sobecky je to potřeba

Potřeba zavřít oči jako dosud na přechodu pro chodce

na pásu času! Kde se už postupně

Docela postupně měníme v důchodce

Ještě chvíli počkej

Jan Božík Botka

Já vím, že vás vraždí

Možná později bude šance větší

Možná, že bych teď mohl

jen vykřiknout o pomoc.

Ale později vás možná zachráníme víc.

Že už tu nebudeš?

Že dnes a denně

vás řežou a leptají a trhají na kusy?

Vím. Ale počkej, snad pro ty příští...

Až bude vhodnější chvíle.

Teď by nás nikdo nechtěl ani slyšet.

Že vás už jsou 4 miliony za 40 let?

Že váš výkřik zůstává němý?

Já vím. Počkej,

snad už brzy přede všemi

zavolám Zachraňte je!

Zatím musíme vybudovat právní stát.

Pro nás, co žijem.

Nad Stříbrem prší

František Kratochvíl

Nad Stříbrem prší

kostky v serpentínách jakoby pomazaly si hlavy

tak se lesknou

hlavy pomazané

Pohled na kostel Všech svatých

tají každé slovo

když nad Ronšperkem ukazuje nebe

svůj barevný klobouk

Na usmíření

Prosím mobil aby nezvonil

chci být sám

abych se mohl podělit

se Všemi

Z údolí slyším modlitbu

než dojde na amen

ozvou se pozouny

mrknu na naděla

usmál se a zmizel

Mit dem Paukenschlag

změní vítr paruky na obloze

Zase budu dobře bdít i spát

***

Zdenka Líbalová

Každý den v srdci

rodí se ti Ježíš

a já tě prosím

nenech ho umřít

v šílené honbě

za pozemským statkem

a v lhostejnosti

k pláči světa

Štědrý večer bezdomovců

Oldřich Damborský

Metelice zfukovala sních do závějí,

ocelové nebe vykovala Boží ruka,

jít s hlavou schýlenou byla hotová muka,

vrabci na drátě se mrazem zimomřivě chvěli.

Byl večer Hladolet a světlo vůbec ne syté,

ještě, že v této noci se nám narodil Spasitel.

8. 1. 2013

Zimní stmívání

Oldřich Damborský

Modrý sníh, na plotě skřehotající havran,
ponocný Měsíc se ukázal za rohem večera.

U fary zametá sníh dlouhý šat pana pátera
a ministranti jako vrabčáčci vstupují do bran.

Pod ocelovými mraky je ztracená hora Pálava.
Jdeme těsně vedle sebe však k srdcím dálava.

9. 7.2012

ŘÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

2/2013

*„Je se mnou Pán, a proto nemám strachu:
co by mi mohli udělati lidé?“
(Žalm 117)*

vydává:

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 Praha 2

Telefon 728 250 679

ISSN 1802 3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Číslo účtů:

250 012 0032 / 2010 pro běžné platby

Pro případné dary Kč 1.500 a výše

tento účet: 290 012 0031 / 2010

Milí přátelé,

jsem rád, že vás opět mohu oslovit. Chci vás seznámit se třemi zajímavými knihami.

Nakladatelství ATLAS Jiří Míček vydalo knihu „Josef Kubín“ v nákladu 500 exemplářů. Vydáno roku 2012 k dvojímu výročí tohoto kněze: sto let od narození a dvacet od smrti. Byl to člověk v nesprávné době na správném místě. Životopis doplňují vzpomínky jeho přátel plus dokumenty z jeho života.

Salesián P. Josef Kubín byl farářem u Svatého Kříže v Praze v letech 1968 – 1973. S ostatními salesiány, bratry Kopeckými, P. Josefem Horníkem a P. Václavem Komárkem vytvořili zázemí pro pravidelné schůzky vysokoškoláků pod nálepkou chrámového sboru. Přímo nás vedl P. Benno Beneš (letos oslavil 75 let). Většinou nás byla na schůzce stovka mladých. Byla to úžasná věc. Vzpomínám na to rád. Jezdili jsme i na společnou dovolenou pod stany do Bulharska. Několik let byli mými zpovědníky vynikající Otcové Jaroslav Kopecký a Josef Horník.

Otec Kubín byl i vězněn a pracoval v civilních zaměstnáních. Prý připravoval k tajnému svěcení 40 mužů.

V roce 1973 na jaře byl přeložen k sv. Rochu v Praze 3, odkud byl vyhnán z duchovní správy za půl roku. Shodou okolností (spíš řízením Božím) jsem se stal duchovním u sv. Rocha v letech 1996-2006.

Otce Kubína jsem navštívil v roce 1975 po skončeném noviciátu u františkánů. Něco se mi tam nezdálo a nevěděl jsem, zda pokračovat. Nevzali by mě salesiáni? Otec Kubín se mě zeptal, zda to u františkánů vede ke kněžství. Odpověděl jsem, že ano. Mínil, že v tom případě musím vytrvat a setkáme se časem na bitevním poli. Ještě řekl, že jsem jemný a hodil bych se za premonstráta. Otce Kubína jsem poslechl a u františkánů zůstal dalších 6 let. Ke kněžství jsem však přišel jinde.

Salesiáni teď mají množství aktivit, ale málo noviců. Tady platí jediná rada: „Vyplujte duchovně na hlubinu.“ Na salesiány vzpomínám rád.

Už se hodně psalo o pozoruhodné knize „Jako bychom dnes zemřít měli“ od Miloše Doležala. Autor na ní pracoval 15 let. Je neuvěřitelné, co všechno – jaké podrobnosti a dokumenty se podařilo sebrat – z dětství, mládí, kněžského života a utrpení v kriminále.

Jako výstrahu před komunismem uvádím pasáž z knihy:

„Robert Skerl z kanceláře náčelníka StB: „Po příjezdu do Valdic jsme vzali nosítka a šli pro Toufara až do cely. Pamatuji se, že Toufar vypadal strašně zle. Nepodobal se ani člověku. Byl celý zchátralý, hubený, tváře měl propadlé, strhané rysy v obličeji, oteklé a rozpraskané rty a měl takovou divnou barvu v obličeji a stejně tak i na těle, přesně řečeno byl celý žlutý. V obličeji měl nějaké modřiny, modřiny jsem viděl i na těle, pamatuji se, že především na rukou i stehnech, myslím, že i na zádech. Bylo mi jasné, že byl hodně zbit. Byl v jakési agonii. Třásl se a pronášel jakési vzdechy. Zřejmě měl strašné bolesti. Všiml jsem si, že rukama si stále sahal na břišní krajinu. Prostě byl k nepoznání ve srovnání s tím, když jsme ho před měsícem zatýkali.“

Zdá se mi divné, že farář Toufar ještě nebyl povýšen ke cti oltáře. Slováci si víc vážící svých mučedníků. Tam bylo blahořečeno již pět mučedníků z éry komunismu.

Do třetice všeho dobrého. Kniha od Jamese Brodricka „Jezuita Petr Kanisius“ (1521 – 1597). Vydalo ji Refugium a má 894 stran. Vypráví o světcu, který zakládal kláštery jezuitů a jejich univerzity. Hlavně v Německu, Rakousku a Čechách. V těchto zemích zůstalo jen 10 % katolíků a pár jezuitů zabrzdilo šíření protestantismu v těchto zemích. Kanisius založil i českou provincii jezuitů a univerzitu v Praze. Neskutečně pilný člověk. Byla to slavná doba Tovaryšstva Ježíšova.

Díval jsem se v televizi na přísahu prezidenta M. Zemana. Tentokrát jsem si víc povšiml husitského chorálu. Ten se hraje při všech příležitostech prezidenta ve Vladislavském sále už 23 let. Komunisté ho také využívali při každé příležitosti. Vzpomínám na přehlídku a přísahu při mé vojenské službě. Při přísaze jsem mlčel, ale stejně jsem to musel podepsat. Za nepodepsání byl kriminál. Husitský chorál je nedobré znamení pro národ. Husité byli vrazi a loupežníci. Zničili, co mohli a zabili 100 000 katolíků.

Ke kampani před prezidentskými volbami. Svatý Josemária Escriva, zakladatel Opus Dei řekl, že je nešťastné, když se kněží pouštějí do politiky. Existují ovšem extrémní případy, kdy jsou povinni se v politice angažovat. Takový případ nastal v USA, kde vláda zavedla nemorální zákon nařizující všem institucím (i katolickým) platit nemocenské pojištění kryjící antikoncepci, sterilizaci a pilulky s potratovým účinkem. To vyvolala přes 100 žalob na vládu. Biskupové se bouřili, vyjednávali s vládou, aby katolické školy a nemocnice nemusily toto platit a tak vážně hřešit.

Tahanice skončily, když vláda rozhodla, že katolické instituce nemusí platit toto pojištění. Situace však není úplně vyřešena. Nevím jistě, zda katoličtí podnikatelé nebudou muset platit toto pojištění i dál.

Ukázalo se, že biskupové a Církev v USA mají ještě dost sil ubránit se bezbožnému zákonu. Jsem si jist, že nastane ještě nějaké okleštění náboženské svobody. Teď prezident Obama mluví o svobodě bohoslužeb, ale náboženská svoboda je však něco víc.

Kardinál George O. M. I. z Chicaga řekl, že on zemře v posteli, jeho nástupce ve vězení a další nástupce na popravišti.

Protože USA jsou světovou velmocí číslo jedna, tlaky na Církev přijdou i do Evropy. Nejsem si jist, zda Církev v Čechách je připravena na potíže. Během 42 let komunismu Církev v Československu většinou obstála. Provinciál františkánů O. Aleš Zlámal tehdy říkal: „Žijeme ve slavné době.“ Žijeme ze zásluh Církve a mučedníci jsou naší velkou oporou.

„Lidové noviny“ jsou stále podivné. Před konkláve zveřejnily článek ze světských médií, že 12 kardinálů nezasáhlo a nechalo být bez následků počínání kněží – pedofilů. Média chtěla, aby těchto 12 kardinálů se nesmělo účastnit konkláve. Mezi 12 jmenovanými byl i kardinál Dominik Duka O. P. Inu, „Lidové noviny“ se mu odvděčily za to, že jim poskytl interview. Noviny jsou protikatolické a katolíci – kněží i laici – jim nadále poskytují články. To by neměli.

Světová média by se nejraději nasadila do Vatikánu sama.

Lidé se mě ptají, jaký bude nový papež. Nejsem však prorok ani věštec. Působení jeho předchůdce Benedikta XVI. lze hodnotit na jedničku. Vyjadřuji loajálnost i novému papeži.

Zahrnuji vás – čtenáře do svého každodenního růžence a žehnám vám z celého srdce.

P. Ing. Karel Dachovský, šéfredaktor.

Moje účty:

2500120032/2010

Kdyby chtěl někdo dát dar 1 500 Kč a více, pak účet:

2900120031/2010.

TANZÁNIE

Lid je zde velmi přívětivý. Hustota obyvatel je 120 lidí na čtvereční míli. Anglie má 10x větší hustotu obyvatel. Přesto kontroloři populace se zaměřují i na tuto zemi. Tvrdí, že děti jsou příčinou chudoby. Japonsko a Jižní Korea mají však desetkrát větší hustotu obyvatel a jejich hrubý národní důchod na hlavu je 87x a 43x větší než v Tanzanii. Porodnost je 5,5 dítěte na ženu, počet obyvatel roste o 3,1 % ročně. Průměrný věk je 17 let, je to mladý národ. Tady se interrupčníkům moc nedaří, přestože kontroloři populace utratili v Africe od roku 1991 celkem 40 miliard dolarů. Zemi navštívili aktivisté skupiny pro život HLI z USA. Měli zde přednášky a potom se přesunuli do Malawi. Navštívili Lilongwe, kde je nový kostel pro 600 lidí. Stavba stála pouhých 185 000 dolarů. Ve všední den je zde v 6 hodin mše svatá, na kterou přijde 200 lidí, převážně mladých mužů. Afričané stěží chápou snahy nadace miliardáře Gatese z USA, který na kontrolu porodnosti vydává stamiliony.

Mission Report, leden 2013

BULHARSKO

V zemi se děje katastrofa. Porodnost je 1,4 dítěte na ženu, ale lidé se stěhují do ciziny. V roce 1990 zde bylo 9 milionů obyvatel, nyní je to 7 milionů. Katolíků je jen 1 %. V zemi nyní působí řád pasionistů (jsou zde od 17. století). Po 2. světové válce bylo všech 60 kněží zavřeno, čtyři z nich byli popraveni. Blahoslavený biskup Bossilkov z Nikopole byl popraven v roce 1952. Také zde HLI přednášela ve farnostech v severním Bulharsku.

Mission Report, leden 2013

VELKÁ BRITÁNIE

Po angličtině je v Británii nejčetnějším jazykem polština. Žije zde 546 000 Poláků. Polské mše sv. jsou jen o nedělích v 201 kostelech a kaplích. Největší koncentrace Poláků je v Ealingu (západní Londýn). Je zde pět polských kaplí. Poláci tvrdí, že polské mše sv. jsou celebrovány procítěněji. Je pravda, že dost Poláků odpadá od víry, ale i tak je v polských kostelích dost mladých lidí.

The Tablet 9. 2. 2013

x x x

1 054 kněží a 13 biskupů podepsalo protest proti zavedení homosexuálních manželství. Domnívají se, že dojde k pronásledování katolíků a vylučování ze školství těch učitelů, kteří by vysvětlovali katolické učení v této věci. Mohlo by to dojít tak daleko, že by byli vězněni jako bigotní a homofobní.

The Wanderer, 24. 1. 2013

x x x

Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP) podřízené Svatému Otci slouží výhradně Tridentské mše. Má 9 britských seminaristů. 12 britských kněží začalo sloužit výhradně Tridentské mše sv. Představený FSSP Armand de Malleroy věří, že jim biskupové poskytnou nepoužívané kostely.

The Tablet, 2. 3. 2013

x x x

Nový biskup PO. Egan z Portsmouthu napsal věřícím pastýřský list o papežské encyklice Humanae Vitae. Je třeba se k ní vrátit. Je to prorocký dokument předvídající následky antikoncepční mentality. Dokument je založen na Zjevení: sexuální styk má být zásadní částí manželské lásky a života. Má být otevřen životu. 45 let po vydání dokumentu vidíme plody jeho nepřijetí: sex omezený jako věc zábavy, prodej lidí k prostituci, pornografie a rozdělení rodiny. Samozřejmě dodržování Humanae vitae něco stojí – kázeň a sebeovládání. Aby nám Ježíš pomohl, dal své svátosti – především zpověď a Eucharistii. Rodiny mají vytvořit doma étos katolicismu společným rozhovorem a modlitbou. Zavírat někdy počítače, někdy provádět i společensky prospěšné aktivity.

The Wanderer, 17. 1. 2013

KENYA

Biskup Anthony Muheria obvinil západní vlády, že s ekonomickou pomocí Afriky spojují propagaci homosexuality a interrupcí. Podle něj by místo toho měly tlačit na africké státníky, aby přestali korupčně jednat.

The Tablet, 9. 2. 2013

NĚMECKO

Prefekt vatikánské Kongregace pro nauku víry arcibiskup G. Müller řekl, že Církev na západě je pronásledována podobně jako v počátečních stádiích totalitních režimů. Řekl, že pokračují diskreditační kampaně v Severní Americe a Evropě a jsou úspěšné, v některých oblastech jsou kněží otevřeně šikanováni. Atmosféra je zřetelná na některých z blogů. Církev je napadaná v televizi s taktikou podobnou způsobům totalitních režimů. Uměle vyvolávaný hněv někde připomíná atmosféru pogromů.

Müller taky kritizoval „dialog“ mezi německými biskupy a skupinou kritiků katolických svěcení laiků. Pořád se prý omílají problémy žen, homosexuálních partnerství a kněžský celibát.

Ministryně spravedlnosti a Ústřední rada Židů kritizovaly Müllera za použití slova pogrom.

Rabín David Rosen z Jeruzaléma však Müllera hájí. Je prý jasné, že Müller nechtěl srovnávat s šoa.

The Tablet, 9. 2. 2013

BOLÍVIE

V hornickém městě Socarou byla postavena socha Panny Marie vysoká 45 metrů. Socha Krista v Riu de Janeiro měří 30 metrů.

The Tablet, 9. 2. 2013

VATIKÁN

Prefekt papežské rady pro podporu křesťanské jednoty kardinál Koch řekl, že je těžké mluvit o arabském jaru, protože to někdy dělá dojem, že jde o islamistickou zimu. Ptali se ho, jaké důsledky to má pro křesťany na Středním Východě. Odpověděl, že vzrůstá pronásledování křesťanů fundamentalistickými muslimy v dříve sekulárních zemích. Znovu dochází k islamizaci v Egyptě, Sýrii, Libanonu a Turecku, kde je také znepokojující situace, která se může ještě zhoršit. Křesťané na Západě by se měli více zajímat a pomáhat.

Kardinál Koch se zmínil o oslavách luteránů v roce 2017, kdy uplyne 500 let od vystoupení Luthera a vyvěšení jeho 95 tezí na kostele ve Wittenbergu. Bude prý společná katolicko-luteránská deklaráce „Od konfliktu k jednotě“ Bude zde řečeno, co je oběma církvím společné a kde zůstávají překážky.

The Tablet, 2. 2. 2013

USA

Ve Vienně (stát Virginia) se konalo setkání kněží vyloučených z FSSPX (lefebrevisté) pro intriky a neposlušnost generálnímu superiorovi FSSPX biskupu Fellayovi, kterému vyčítali zradu arcibiskupa Lefebvra kvůli jednání s Vatikánem. Účastnil se i biskup Williamson. Jednalo se prý o vysvěcení nového biskupa

The Wanderer, 24. 1. 2013

x x x

New York má nejvíce uvolněné zákony týkající se interrupcí, které jsou zde povoleny i ve vysokém stupni těhotenství. Dovoluje se provádět interrupci i nelékařům. V New Yorku je relativně nejvíce interrupcí v USA. Zavedla to vláda Demokratické strany. Primátor Cuomo tvrdí, že takto jsou zaručena práva žen.

The Wonderer, 31. 1. 2013

x x x

Slavná univerzita v Yale produkující prominenty do všech oblastí je prolezlá nemravností. Pořádal se zde týden sexu, kdy v učebnách bylo promítáno tvrdé porno. Ředitel univerzity k tomu dal svolení v rámci „akademické svobody“

The Wanderer, 28. 2. 2013

x x x

Kardinál George O. M. I. je statečný člověk. Označil organizátory homosexuálního pochodu za podobné Ku Klux Klanu, protože pochod bránil přístupu na bohoslužby v kostelích na trase pochodu. Označil homosexuální manželství za legální fikci a za něco příčícího se zdravému rozumu. Uzákonění homosexuálního manželství považují politici za výsledek boje za „občanské svobody“ Což prý je podobné boji za zrušení otroctví.

The Wanderer, 10. 1. 2013

x x x

Protestantů v USA ubylo – je jich 48 % (katolíků je 25 %). Jak to komentuje R. Moore, děkan jižního baptistického semináře? Je lépe, bude-li méně protestantů, ale více zapálených pro bibli a neliberálních v morálce a postojích. Mají být jako apoštolové v prvním století – ne pouze pokřtění pohané nebo biřmovaní episkopálové v zajetí Rotary Clubu. Bude méně byrokratů v ústředí církví, ale více zapálených křesťanů.

James K. Fitzparick nepředpokládá, že by se USA staly katolickou zemí, i když se katolíci musí snažit a být rádi, že někteří protestanti přestoupí ke katolíkům (dnes jsou i takoví katolíci, kteří neradí k takovému kroku).

Je tedy pro USA důležité, aby protestanti nebyli liberální ve svých morálních postojích a více se řídili biblí.

The Wanderer, 7. 2. 2013

x x x

Církev tu není v dobrém stavu. Podle průzkumů veřejného mínění 54 % katolíků podporuje zavedení homosexuálního manželství, 52 % říká, že Církev kráčí dobrým směrem, opak tvrdí 31 %. 52 % tvrdí, že biskupové nejsou v kontaktu s názory věřících. 55 % tvrdí, že nový papež povede Církev správným směrem, 38 % soudí, že bude zastávat současný kurz. 62 % soudí, že papež zruší kněžský celibát, 64 % že uvolní církevní zákaz antikoncepce. 51 % podporuje Obamův nemorální zákon, který nařizuje i katolickým institucím platit zdravotní pojištění kryjící i antikoncepci, sterilizace a potratové pilulky. (Poznámka šéfredaktora: naštěstí biskupové byli jednotní a vymohli na Obamovi výjimky z tohoto zákona pro katolické instituce, pro ostatní tento nemorální zákon trvá.)

x x x

Miliardář Bill Gates a jeho žena věnovali 4,6 miliardy dolarů na antikoncepci v rozvojových zemích. Má zde dalších 120 milionů žen přejít na antikoncepci. Gatesovi tvrdí, že takto bojují s chudobou. Chudé děti prý jsou nešťastné, proto žádné děti. S nadací spolupracuje britská vláda, která financuje nucené sterilizace v Indii. Vlády se proti ženám proviňují v Číně, Indii a Uzbekistánu, kde jsou nucené interrupce a sterilizace.

S obrovským nepřítelem bojuje americká HLI, která je činná v Kenyi, Malawi, Tanzánii, Kamerunu, Beninu a Pobřeží slonoviny. Mimo Afriku také.

Gatesova nadace je vražedná zejména v zemích, kde se dosud kultuře smrti bránili.

Front Lines, jaro 2013

BELGIE

14. 2. 2012 byli injekcí zabiti v rámci eutanazie dva 45letí bratři – dvojčata, hluší od narození, ale v dobrém zdravotním stavu, očekávalo se však oslepnutí. Žádali o zabití.

Nyní socialistická vláda předkládá zákon, rozšiřující eutanazii na děti s vadou, dementní lidi a lidi s Alzheimerovou chorobou.

The Wanderer, 24. 1. 2013

IRÁK

Arcibiskup Louis Sako z Kirkuku hovoří o situaci. Náboženství se v Iráku zneužívá k politickým cílům a rozdělení obyvatel deset let po svržení Saddama Hussaina. Situace je teď horší než kdykoliv předtím a lidé jsou zoufalí. Demokratická práva jsou pošlapávána. Kirkuk je v severním Iráku a bojují zde Kurdové a ústřední vláda o ropu. Křesťané jsou ohrožováni na životě. Země je rozdělena na šíity, sunnity, Araby, Kurdy a Turkmeny. Pro muslimské intelektuály a křesťany nastala arabská zima, nikoliv jaro. V zemi řadí kriminální bandy a extrémisté. Vláda chce něco dělat, ale nedaří se. Náboženství zde hraje klíčovou roli. Bratr zápasí s bratrem a křesťané opouštějí zemi. Ale ani Církev zde nemá jasnou vizi nebo plán. Podle arcibiskupa mají USA a Západ zájem na tříštění sil v Iráku.

V Sýrii jde o život. Konflikt je mezi sunnity a alawisty. Západ situaci zhoršuje; podporuje opozici místo hledání politického řešení konfliktu.

The Wanderer, 24. 1. 2013

EGYPT

Tisícovka muslimů napadla křesťanskou koptskou vesnici el-Marashda dne 17. 1. Zapálili domy obchody a kostel. Další tisíce muslimů blokovali silnici, aby nemohla přijet policie. Násilí na kostelech vzrůstá po svržení prezidenta Mubaraka a nastolení vlády Muslimského bratrstva.

The Wanderer, 31. 1. 2013

ZAMBIE

Je zde snaha napodobit Keňu, kde nešťastné referendum otevřelo cestu k legalizaci interrupcí. Zambie také plánuje zákony o „reprodukčním zdraví“ a „plánování rodiny“ neboli o interrupci, antikoncepci a sterilizaci. V Zambii se nalézají velké nerostné bohatství, využívají ho západní firmy. Vlády západních států mají zájem, aby počet obyvatel klesal a zvýšily se zisky. Obyvatelstvo je většinou chudé. 16 % obyvatel je nakaženo HIV – AIDS, provádí se velké množství sterilizací. V zemi působí organizace proti životu a naopak se těžce rodí organizace bojující za život od početí.

Mission Report, únor 2013

JAPONSKO

Počet lidí ve věku nad 65 let stoupá. Ti, kdo jsou bez dětí, si mohou pořídit robot, který chodí, mluví a směje se.

Population Research Institute Review, leden – únor 2013

RUSKO

Prezident Putin vyzývá mladé Rusy, aby měli nejméně 3 děti. Na třetí dítě by od státu dostali příspěvek v přepočtu 180 000 Kč.

Population Research Institute Review, leden-únor 2013

x x x

Pravoslavný metropolita Hilarion prohlásil, že USA a NATO podporují islamistické extrémisty v Sýrii, kteří se snaží vyhnat křesťany ze Sýrie. Na územích dobytých rebely nesmí žít křesťané.

Hilarion řekl, že tito islamisté jsou bandité. Západ a státy z arabského poloostrova podporují tyto extrémisty. Tyto státy nemají zájem na křesťanské přítomnosti v Sýrii. Mnoho představitelů křesťanů v Sýrii a Libanonu skládá naději do Ruska, které má zájem na mírovém urovnání konfliktu.

The Wanderer, 21. 3. 2010

SÝRIE

Bombové útoky jsou hlášeny v Damašku u budovy vládnoucí strany Baath, u budov ministerstva financí a ministerstva kultury a u Centrální banky. Budova nunciatury se otřásá. Mrtvá těla byla všude.

The Tablet, 2. 3. 2013

ČÍNA

Kardinál Zen SDB v Hongkongu kritizoval Vatikán za kompromisy s čínskou vládou, která pronásleduje katolíky věrné papeži. Tímto způsobem je poškozována podzemní katolická církev a biskupové zapsané ve Vlasteneckém sdružení. Kněží jsou nuceni k přítomnosti na nedovolených svěceních biskupů (bez souhlasu Vatikánu). Jsou nuceni ke spojení s nejhoršími elementy.

The Wanderer, 7. 3. 2013

KANADA

V diecézích Calgary a Saskatchewan bylo nařízeno, aby kněží navštěvovali nemocné a staré lidi jen v něčím doprovodu, aby se zabránilo sexuálními skandálům. Kněží nesmí zpovídat v uzavřené místnosti (musí být otevřeno okno nebo dveře).

The Wanderer, 21. 3. 2013

MAĎARSKO

Takto mluví premiér Orban: „Podle mého názoru Bůh nařídil Církvi a sekulárním vůdcům – tedy i politikům, aby byli pečlivými strážci. Musíme prohlásit, že finanční a ekonomická krize, která nastává v Evropě, není nějaká událost, kterou budou moderní technokraté schopni usměrnit. Krize v Evropě je výsledek procesu zkaženosti, která je na kontinentě přítomna už nějakou dobu. Formy lidského soužití jako je národ a rodina se zpochybnily. Pravý a původní význam práce a půjčky se staly nejistými v ekonomickém životě. Je to kvůli tomu, že důležité věci – práce, půjčka, rodina, národ se oddělily od morálních základů, které nám poskytlo křesťanství, takže v uplynulých dekadách ztratily svou váhu a význam. Schuman, jeden ze zakládajících otců ideje jednotné Evropy jednou řekl, že Evropa bude buď křesťanská, nebo nebude existovat. Přesto jsme dnes v bodě, kdy většina evropských politiků pracuje a dělá všechno, co může, aby vytěsnila křesťanství do soukromých životů, kostelů a historických knih. Jestliže islámská země se začne stydět za učení koránu, vzbudí spravedlivý hněv ostatních islámských zemí. Naproti tomu v Evropě vidíme každý den, že ti, kdo myslí a chovají se podle hodnot křesťanství v politickém a sociálním životě, se setkávají s pohrdáním. Stárnoucí Evropa, která nedbá na své křesťanské kořeny, je jako muž ve známém podobenství, který si postavil dům na písku. Přišla záplava, zasáhla dům a budova se zřítila.

Jestliže se díváme na seznam evropských zadlužených zemí, vidíme, že dluhy nemají žádný vztah k morálním principům. Dluhy dnes znamenají ohrožení suverenity národa. Křesťanská Evropa by neměla dovolit, aby někdo upadl do

dluhové pasti. Je znatelná morální krize politiků, kteří zastávají heslo: „Jezme a pijme, protože zítra umřeme.“ „Zítra už nebudeme ve vládě.“ To nastoluje otázku osobní zodpovědnosti.

Jsme v Evropě menšinou, která si klade za cíl vybudovat Evropu na solidní skále křesťanství. Maďarsko vyšlo na tuto cestu v roce 2010. Vytvořili jsme nový základní zákon, první kapitola je nazvána Národní credo. Je to páteř ústavy. První věta nové maďarské ústavy začíná slovy: „Bože, žehnej maďarskému lidu!“ Prvním slovem ústavy je Bůh. Prvním králem Maďarska byl před tisícem let svatý Štěpán. Když mu zemřelo dítě a neměl dědice, nabídl korunu Maďarska Panně Marii. Nenabídly ji ani zahraniční mocnosti ani finanční instituci.

Zavedli jsme novou ústavu, abychom čelili trendům a silám, které chtějí podkopat křesťanskou kulturu, křesťanskou civilizaci a křesťanské hodnoty. Víme, že z toho bude konflikt. Síly podkopávající křesťanství jsou silné a dobře organizované. Jsou určujícím faktorem v Evropě. Evropa se řítí do stavu, kdy nebude náboženství, národní vůle se bude muset podřítit nadnárodním formacím a rodiny budou nahrazeny individualitami. To je dominantní intelektuální trend v současné evropské politice. Naším „hříchem“ je, že jsme si dovolili začlenit do ústavy, že víra, Církev, národ a rodina nenáleží k minulosti, ale k budoucnosti. Proto nenávistný útok proti maďarské ústavě a jejím tvůrcům. Zakusili jsme to.“

Michael, leden – únor 2013

SKANDINÁVIE

Církev tu roste (je zde 500 000 katolíků) i počet seminaristů (těch je 60). Luteráni přestupují ke katolické Církvi a rovněž mnoho přistěhovalců jsou katolíci.

The Tablet, 30. 3. 2013

ŠVÝCARSKO

Cena Herberta Haaga byla udělena skupině řeholnic z USA za loajálnost křesťanskému poselství a duchovní energii. Tato organizace řeholnic byla při tom shledána Vatikánem jako problematická i s věroučnými i morálními úchylkami.

The Tablet, 30. 3. 2013

FILIPÍNY

Nejvyšší soud odložil o 120 dní platnost nového zákona povolujícího antikoncepci (i pilulky s potratovým účinkem).

IRSKO

Senátor John Crown obvinil Opus Dei, že se snaží zabránit přijetí zákona, který by dovoloval interrupce, když je život matky ohrožen třeba sebevraždou. Opus Dei prý využívá svůj vliv ve zdravotnictví a politice, aby zabránilo změně zákona, kterou navrhuje koalice stran Fine Gael – Labour.

Opus Dei má v Irsku 700 členů a jeho mluvčí řekl, že nemají nikoho v parlamentu a členové mají svobodu mít vlastní názor na interrupce.

The Tablet, 16. 3. 2013

Zprávy z Mariiny legie

Mexiko

Senát Mexiko City: bylo vytvořeno mnoho nových skupinek – presidií. Presidium o 30 členech bylo založeno ve věznici. Vězňům z Mariiny legie je dovoleno navštěvovat jiné cely, aby konali apoštolát.

Senát Merida: dva legionáři strávili půl roku na Kubě, aby tam konali apoštolát.

San Salvador

Legionáři hlásí návštěvy v domácnostech, přispěli k návratu katolíků ze sekt.

Indie

Mumbai senát: legionáři cestují do vzdálených a opuštěných míst. Získávají mnoho konvertitů. V diecézi Goa jsou 3 comitia (celkem 3 683 legionářů).

Kotar regia: biskup Remigino založil novou kurii. Legionáři učí lidi úctě k Panně Marii.

Chennai: je zde 4 634 legionářů, kteří podporují činnost farářů. Připravují na křest. 759 odpadlých katolíků se vrátilo do Církve. 822 dospělých bylo pokřtěno.

Srí Lanka

Je zde i kurie mládeže, má 5 presidií ve školách, 5 ve farnostech a 2 v seminářích. Zvou mládež k adoraci Nejsvětější svátosti, k účasti na mši svaté a k modlení růžence.

Francie

Regia Paříž: hodně se pracuje s emigranty z Vietnamu a Haiti. Jeden legionář byl na misiích na Madagaskaru.

Anglie

Comitium Brentwood: legionáři navštěvují různé farnosti a propagují Legii. Jsou zde 3 presidia pro mládež. Dva bývalí členové studují v semináři.

Comitium Southward: navštěvují se domácnosti, apoštoluje se ve věznicích, navštěvují se nemocní v nemocnicích.

Německo

Senát Frankfurt: 11 kněží se sešlo na setkání duchovních vůdců. Apoštolovalo se na vojenské základně USA v Ramstein. Nové presidium pro Filipínce. Muslim z Iránu konvertoval ke katolické víře. Prelát E. Nashe z nunciatury byl na misiích s 50 legionáři.

Regia Mnichov: má 472 aktivních členů a 3 600 pomocných členů. Konají se celonoční pobožnosti v kostelích.

Comitium Berlin: má korejskou curii. Korejci obrátili 65 odpadlých katolíků zpět k Církvi.

Holandsko

Regia Amsterdam: je zde presidium pro anglicky mluvící. Chodí do nemocnic a do domácností.

Sibiř

Dva legionáři z Německa byli na návštěvě v místní kurii. Legionáři navštěvují nemocné a staré, rozdávají medailonky a katolickou literaturu.

Švédsko

Jsou zde presidia pro cizince a přistěhovalce. Bylo zřízeno presidium pro Iráčany.

Austrálie

Senát Sydney: Apoštoluje se v domácnostech, školách, nemocnicích a léčebnách pro drogově závislé. Jedno presidium je v semináři, kde má 27 členů – seminaristů.

Papua – New Guinea

Regia Rebul: Má 5 002 dospělých, 1 245 mladých a 5 100 pomocných členů. Při mši sv. ve výročí založení Legie bylo přítomno 5 200 lidí.

Filipíny

Senát Západní Visayas: legionáři učí vězně růženec, mnoho manželství bylo zplatněno, mnoho svátostí bylo poskytnuto umírajícím, mnoho lidí přivedeno ze sekt k Církvi. Zabraňuje se sebevraždám, kontaktují se lidé na hřištích. Na den nemocných dostalo svátost nemocných 304 lidí.

Cebu Senát: 6 presidií bylo založeno pro mladé. Prezidentka curie vstoupila ke klariskám. Ve věznici se stalo legionáři 200 vězňů, kteří mají schůzky každý týden.

Bicolandna senát: vytiskly se letáky s modlitbami za zdárný průběh blahořečení ctihodné Edel Quinnové a služebníků Božích Franka Duffa a Alfie Lamba. Curie pro armádu má presidia v 6 kasárnách. Legie obrátila potratářku, která se stala dobrou katoličkou.

Mindeneo senát: studenti na univerzitě Xavier mají 9 presidií.

Gruzie

Presidium Ude: pokračuje v činnosti, prezident hlásí, že existence znamená, že tu teď věřící nezemře bez svátostí.

Hongkong

Kardinál Tong a 20 kněží koncebrovali mši sv. k 90. výročí založení Legie. Bylo přítomno 1 500 lidí. Kardinál Tong pokřtil o Velikonocích 800 lidí. Legie pomáhala s přípravou na křest.

Benin

Comitium Porto-Novo: má 1 172 členů, kteří navštívili 22 335 domácností, získali 214 katechumenů a 154 nových členů. Zplatňují se manželství a lidé opět chodí na mši sv.

Pobřeží slonoviny

Comitium Abobote: hlásí 10 468 návštěv domácností za rok, bylo kontaktováno 41 419 osob, polovina z nich byli katolíci.

Zimbabwe

Hlásí se velký příliv katolíků do Legie.

Podle Maria legionis zpracoval:

P. ing. Karel Dachovský.

Osmiletý pontifikát

Nápadné shody jsou někdy častější, než se zdá. Pontifikát Benedikta XVI. trval 8 let, to je přesně tolik, kolik pontifikát jeho předchůdce stejného jména Benedikta XV. (1914-22). Rozdíl je tu ale v tom, že zatímco Benedikt XV. ukončil svůj úřad přirozenou smrtí, Benedikt XVI. dobrovolně abdikoval.

O tom, co těch 8 let přineslo Církvi, vypovídají ponejvíce odpůrci papeže Benedikta, občanským jménem Josepha Ratzingera. Ti pocházejí především z jeho rodného Německa. Kdo od nás sleduje německá média včetně rádoby katolických, užasne, kolik útoků na papeže Benedikta směřovalo právě z jeho vlasti. Když Sv. Otec ohlásil svou rezignaci, zvedla se speciálně v těchto kruzích vlna neskrývané radosti.

Co jim tolik vadilo na tomto papeži? Listy „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, „Der Spiegel“, „Die Welt“ a řada dalších to říkají naprosto jasně: Papež Benedikt kategoricky odmítal uvolnění katolické nauky ve věci antikoncepce, mimomanželského a předmanželského soužití, podávání sv. přijímání rozvedeným a civilně znovu sezdaným, homosexuálních vztahů, možnosti změny pohlaví, oplodnění in vitro, eutanázie, přístupu žen k jáhenskému a kněžskému svěcení a dalších bodů. Premiérka spolkové země Sársko a členka Výboru německých katolíků Annegret Kramp-Karrenbauerová to vyjádřila následovně: „V politice jsem často zažila, že někdo řekl ‘basta’ a myslel si, že to bude platit na věky. Jenže za nějaký čas to bylo úplně jinak – a tak tomu bude i v Katolické církvi.“ Jenže paní premiérka si plete Církev s parlamentní institucí, kde platí to, co sněm poslanců odhlasuje, a po nějaké době zase odhlasuje úplný opak, jenž má stejnou závaznost. Katolická církev však o své nauce nehlasuje. Její dogmata a morální principy se nevytvářely na demokraticky zvolených grémiích. Církvi je svěřil k hlásání a k uchování v neporušenosti sám Božský Spasitel Ježíš Kristus, proto ona nemá žádné oprávnění cokoliv na nich měnit.

Benedikt XVI. zaměřil svůj pontifikát na konfrontaci s tzv. diktaturou relativismu, kterou pranýřoval hned ve své inaugurační řeči r. 2005. Pod tímto pojmem chápal novověké, z osvícenství vycházející zpochybňování jakéhokoli jasného pojmenování pravdy v metafyzické i v morální rovině. Současná média vyvíjejí nátlak na člověka, aby pokládal veškeré náboženské a mravní hodnoty za relativní, tj. proměnlivé podle toho, jaký je trend ve společnosti. Kdo trvá na

jejich neměnnosti a platnosti jednou provždy, dostane okamžitě Kainovo znamení „netolerantního“, „fundamentalisty“ nebo dokonce „fašisty“ Papež Benedikt se rozhodl právě tomuto postoji a přístupu vyhlásit nekompromisní boj.

Nebál se adresovat kritiku i do vlastních řad těm katolíkům, kteří se přizpůsobují „duchu doby“ a před diktaturou relativismu ustupují. Právě pontifikát Benedikta XVI. odhalil, že nepřátelé Církve se nevyskytují jenom mimo ni, ale také uvnitř ní – a často zastávají důležité pozice především na katedrách fakult a seminářů, ale také v církevních médiích, v hierarchických strukturách, ba dokonce i v samotné římské kurii.

O tom, že toto není paranoia, nýbrž skutečnost, svědčí především ostentativní neposlušnost mnoha osobností Církve vůči papeži. Benedikt několikrát požadoval, aby duchovní odmítali podávat svaté přijímání těm politikům, kteří přímo nebo nepřímo podporují potratové zákony, přesto však honduraský kardinál Oscar Andres Maradiaga, mimochodem jeden z tzv. papabilis, čili vážných kandidátů na papežský úřad, toto odmítl a prohlásil, že těmto lidem „nemůže Eucharistii neudělit“, neboť prý duchovní je povinen podat ji každému, i když budí svým hříchem veřejné pohoršení. K jeho postoji se přihlásili i další biskupové. R. 2007 vydal Sv. Otec motu proprio Summorum Pontificum, jímž přikázal duchovním správcům, aby věřícím, kteří požádají o celebraci tradiční mše sv. podle ritu sv. Pia V., bylo toto umožněno. Přesto však mnozí biskupové ve Francii, v USA, v Kanadě a v dalších zemích toto ignorovali a odmítli tradičním věřícím vyjít vstříc. V Rakousku loňského roku odbojní kněží přímo vyzvali k bojkotu papežových dokumentů a sepsali manifest „Výzva k neposlušnosti“ Vadilo jim konkrétně, že Benedikt nepřipouštěl celebraci mše svaté laiky, podávání svatého přijímání civilně sezdaným po rozvodu a odmítání jáhenského a kněžského svěcení pro ženy. Tento apel otevřené vzpoury, hereze a schizmatu se žel setkal s odezvou v jiných zemích, připojili se k němu revoltující duchovní z Německa, Irska, Francie, USA a dokonce až ze Srí Lanky.

Mnohokrát byl Benedikt XVI. terčem neomalených útoků z vlastních řad jen proto, poněvadž neohroženě bránil autentickou katolickou nauku. Když r. 2006 ve své přednášce v německém Řezně citoval pasáž z listu středověkého byzantského císaře o islámu, aby poukázal i na jeho stinné stránky, byl obviněn z „nesnášenlivosti“ i v katolických kruzích.

Když prohlásil při cestě do Afriky, že kondom není žádnou ochranou před AIDS, že tu představuje pouze život v mravní čistotě, zvedla se vlna rozhořčení nejen v řadách odpůrců Církve, ale i mezi katolickými neomodernisty. Loňského roku, jak jsme publikovali v minulém čísle Řádu, jeden rakouský univerzitní profesor požadoval dokonce pro papeže trest smrti za to, že prý svým odporem proti kondomům zavinil smrt milionů lidí, kteří zemřeli na AIDS.

Když Benedikt XVI. r. 2009 jmenoval lineckým světícím biskupem oblíbeného pravověrného faráře Gerharda Wagnera, spustila mediální klaka takový povyk, že kandidát nakonec nabídl svoji rezignaci. Příčina? Opakoval negativní stanovisko Vatikánu ke knize paní Rowlingové „Harry Potter“, připustil, že hurikán Kathrine v americkém New Orleansu mohl být trestem Božím za tamní největší množství potratových klinik v celých USA a prohlásil, že homosexualita je léčitelná. Zastával katolické názory a byl věrný papeži – a proto se nemohl stát biskupem – takové jsou dnes poměry v Katolické církvi, které bolestně zakusil na sobě samotný Benedikt.

Téhož roku Svatý Otec sňal formální exkomunikaci ze 4 biskupů Kněžského bratrstva sv. Pia X., zvaných „lefébvristé“ Jeden z nich, Richard Williamson, udělil několik měsíců předtím rozhovor švédské televizi, v níž prohlásil za nadsazený oficiálně udávaný počet 6 milionů obětí nacistického vyhlazování Židů. Švédská televize perfidně publikovala rozhovor právě v den, kdy papež zrušil exkomunikaci těchto 4 biskupů. Williamson samozřejmě neměl pravdu, když počet obětí holocaustu zpochybnil, jenže Benedikt o jeho rozhovoru pro švédskou televizi prokazatelně nemohl dopředu vědět, nehledě k tomu, že se jednalo o ryze soukromé vyjádření tohoto duchovního, které s celou záležitostí sněti exkomunikace nemělo nic společného. Jak Vatikán, tak i Bratrstvo sv. Pia X. se od Williamsonových výroků distancovaly, jenže pro mediální klaku vnějších i vnitřních nepřátel Církve to nic neznamenal. Papež prý podporuje popírače holocaustu a neonacisty, což údajně odpovídá tomu, že byl v mládí členem Hitlerjugend. Podlost této argumentace je očividná v tom, že zamlčuje protinacistickou minulost Ratzingerovy rodiny, otec byl vyhozen z náboženských důvodů od četnictva, mladý Joseph Ratzinger dezertoval z wehrmachtu, za což mu hrozila smrt. Členem Hitlerjugend byl každý Němec, který tenkrát chodil do školy, automaticky jej tam zapsali, aniž by se ho ptali. Takovými špinavými a hnusnými metodami pracují nepřátelé Církve.

Benedikt XVI. nenalezl u nich uznání ani za svůj důsledný postup ve věci skandálů zneužívání mladistvých některými duchovními. I když většina těchto případů je buď vylhaná nebo mediálně nafouknutá, Benedikt přesto trval na důkladném prošetření a v případě prokázané viny na suspenzii z kněžské služby. Toto aplikoval ještě v době, kdy byl prefektem Kongregace pro nauku víry. Přesto se objevovaly četné články v novinách a na internetových portálech a pořady v televizních kanálech, obviňující bez jakéhokoliv důkazu papeže Benedikta z krytí pedofilních a efebofilních duchovních.

Benedikt XVI. tak nejspíš vstoupí do dějin jako papež obzvláště nenáviděný proticírkevními liberály a socialisty a také vnitrocírkevními nepřáteli – neomodernisty, odvolávajícími se na Druhý vatikánský koncil. Ve své poslední promluvě k římskému duchovenstvu papež Benedikt odlišil vlastní koncil biskupů od tzv. „mediálního koncilu“, jenž nakonec získal převahu a způsobil podle papežových slov opravdový rozvrat v Církvi. Z Benediktových opatrných a diplomatických slov si každý, kdo umí číst mezi řádky, snadno udělá závěr, že s koncilem nebylo všechno v pořádku, což ostatně r. 1989 řekl ještě jako prefekt Kongregace pro nauku víry při audienci chilským biskupům. Prohlásil, že koncil není žádné „superdogma“, za jaké jej vydávají mnozí neomodernističtí teologové. Byl to pastorační, nikoli dogmatický církevní sněm, jehož závěry jsou závazné – jak zní výrok papeže Pavla VI. bezprostředně po jeho ukončení – „podle povahy a smyslu jednotlivých dokumentů“ Druhý vatikánský koncil samozřejmě obsahuje mnoho věroučných vyjádření, definovaných již dříve, jež jsou bezvýhradně závazná, ale zároveň i věty, jež se víry týkají jen okrajově a jsou dvojznačně formulovány, takže je nositelé tzv. mediálního koncilu, o němž papež Benedikt mluvil, zneužívají proti katolické nauce a proti všem, kteří brání autenticitu katolické víry, mj. i proti samotnému Sv. Otci Benediktovi.

Papež Benedikt byl především teolog, teoretik víry. Pochopil, že při její obraně proti rozkladným vlivům zevnitř a útokům zvenčí je nutno se opřít o Tradici, proto často mluvil o „hermeneutice kontinuity“, tj. o nezbytnosti vykládat Druhý vatikánský koncil ve smyslu neměnné katolické nauky, což logicky předpokládá i jiný, nový přístup k některým věroučně nezávazným vyjádřením jeho jistých konkrétních dokumentů. Součástí Benediktova „opření se o Tradici“ bylo též uvolnění staré tradiční mše sv., zvané „tridentská“, v níž

objevil to, co v současnosti v Církvi chybí: hlubokou úctu před tajemstvím Eucharistie, vnitřní usebranost a posvátnost.

Benedikt XVI. při svých pravidelných středečních katechezích seznamoval lid se základními pravdami katolické nauky. A nedělal to pouze ústně, jako papež napsal trilogii „Ježíš Nazaretský“, která je skvělou apologií historicity evangelií a Kristových zázraků, zvláště toho největšího – Zmrtvýchvstání. To bylo obzvlášť zapotřebí, neboť vnitřní nepřátelé Církve právě tyto základní pravdy napadali a spekulovali na univerzitních katedrách a v teologických publikacích o mýtech a legendách v Novém zákoně. Benediktova trilogie je jim jasnou odpovědí a nám katolíkům světlem.

Za to za všechno tedy, Svatý Otče Benedikte, díky. Děkujeme i za to, že nás, svou Církev, i nadále budete provázet svými modlitbami.

PhDr. Radomír Malý

Známý německý teolog o tom, co očekává od nového papeže

Prelát a monsignore Georg May je emeritní profesor církevního práva, velký obránce katolické pravověrnosti a expapeže Benedikta XVI. Měsíčník „Kirchliche Umschau“ přinesl s touto významnou kněžskou osobností zajímavý rozhovor na téma úkolů, které stojí před nynějším Sv. Otcem Františkem. Uveřejňujeme z něj aktuální pasáže:

KU: Monsignore, co musí podle vás nový papež přednostně podniknout?

May: „Nový papež si musí nejprve ujasnit, kdo nese hlavní odpovědnost za katastrofální úpadek Církve, víry a náboženského života. Podle mých desetiletých zkušeností jsou to hlavně destruktivní teologové a zbabělí biskupové.

Již mnoho let se teologové setkávají a vystupují na veřejnosti se stále novými výzvami, prohlášeními a memorandy, v nichž požadují změkčení církevní nauky ve věcech víry a mravů a přestavbu církevních struktur. Tím vnášejí mezi klérus a věřící neklid a nejistotu, štvou údy Církve proti papeži a Církvi a používají přitom masmédií, která slouží jako jejich hlásná trouba. Nikdo jim zatím náležitě nečelil, nemluvě vůbec o církevních trestech. To musí jednou provždy

skončit. Církev nesmí nadále akceptovat, aby její vlastní lidé podřezávali její základy.

Progresističtí teologové rozvrátili církevní nauku ve věcech víry a mravů. Slabí biskupové ale, místo aby Církev účinně bránili, vedou s těmi, kdo vyzvali k otevřené neposlušnosti, dialog. Jestli však nebude aplikován postih, jsou všechny tyto akce biskupů již předem odsouzeny k nezdaru.

K postihu musí sáhnout i nový papež. Ti teologové a biskupové, kteří se prokázali jako neschopní a nepolepšitelní, musí prostě odejít. Církev si nesmí dovolit nechat se od nich nadále rozkládat. Před novým papežem leží poslání hájit vhod i nevhod rodinu, která sestává z otce, matky a dětí. Genderovou ideologii nutno odhalit jako manipulaci s lidskou přirozeností, danou Bohem. Věřím, že nový papež odmítne feministické tlaky na větší zastoupení žen v církevních strukturách. Církvi nepomůže vyšší počet profesorek teologie a pastoračních asistentek, ale vyšší počet obětavých matek, které dají život více dětem. Absurdní postulát jáhenského svěcení pro ženy je třeba kategoricky odmítnout.

Před novým papežem stojí také poslání zastavit nekončící pokles zpovědní praxe u kléru a věřících. Svátostná zpověď musí zase získat své nenahraditelné a nezastupitelné postavení v životě katolíků.

Papež je též univerzálním biskupem celé církve, proto také se nesmí zdráhat přímo intervenovat v jednotlivých diecézích, když se tam objevují nepořádky.

Bude také nezbytné obnovit misijní poslání Církve. To se netýká jen hlásání evangelia nepokřtěným a křesťanům jiných vyznání. Mezi samotnými pokřtěnými katolíky je velmi mnoho odpadlých. Svatým posláním papeže tedy bude přivést co možná nejvíce z tohoto obrovského zástupu apostatů a těch, kteří se Církvi vzdálili, zpět do náruče pravé Církve Kristovy, jejich matky. K tomu jsou povolány všechny údy Církve od biskupů a kněží až po posledního laika.“

KU: Jak vidíte nynější situaci Církve?

May: „Dnešní situace je stadium před schizmatem. Postavení Církve je téměř všude kritické, v Německu jde téměř o agonii. Jsem knězem už 62 let. Když jsem r. 1951 přijímal kněžské svěcení, neuměl jsem si vůbec představit, do jakého stavu Církve během dalších desetiletí sklouzne. Přitom jsem ale pořád slyšel od

přátel: Už bylo dosaženo dna, teď to půjde zase nahoru. Ale všechna tato útěšná slova byla mylná, šlo to stále jen dolů. A varuji před neodůvodněným optimismem, může být ještě hůř.

Masy katolických křesťanů jsou smýšlením Církvi vzdáleny, dokonce i dechristianizovány. Politika a média tady vykonaly své zhoubné dílo. Co velká většina pokřtěných požaduje, je nenáročná nauka víry a laciná morálka. Všechno, co těmto požadavkům odporuje, musí být odstraněno. Masy katolíků si již nechtějí nechat od hierarchie říct nic, co je v rozporu s jejich přáním. Tato situace může být podle mne změněna pouze Božím zásahem.“

KU: Co můžeme my, věrní katolíci, pro Církev udělat?

May: „To lze říci jednoduše a prostě: Na prvním místě si musíme uchovat víru bez ústupků a korekcí katolické nauky. Z toho též vyplývá i příklad našeho osobního života, aby byl platnou legitimací víry. To znamená: svědomitost v zaměstnání, věrnost mravnímu zákonu, pravidelná účast na bohoslužbách a modlitba. Dále je nezbytné mít společenství se stejně smýšlejícími v našem neohroženém přiznání se k Církvi a v odvážném nasazení proti její devastaci, posilovat se vzájemně při vydávání svědectví katolické víře a při neúnavném úsilí 'zvat' svět, aby se k ní obrátil.

Velmi mnoho katolických křesťanů je nábožensky nevědomých, neznají základní pravdy katechismu. Pravá katolická osvěta je tady jedním z nejdůležitějších požadavků. K tomu je povolán každý katolický věřící, na prvním místě episkopát.

Dále bych viděl jako nutnost zlikvidovat tzv. 'grémiový katolicismus', ty nejrůznější rady a komise ve farnostech a biskupstvích, to nekonečné žvanění a volání po pseudoreformách, které nám brání nastoupit cestu opravdového svědectví pro Krista.

Velkou nemocí současné církve je také bujení teologických učilišť a kateder. Alespoň polovina by měla být podle mne zavřena nebo zrušena. Biskupům by se mělo rozsvítit v hlavě, že křesťanský lid potřebuje na prvním místě početné obětavé a plně se vydávající duchovní pastýře, a proto luxus nadměrného počtu profesorů teologie si Církev nemůže dovolit, nehledě k tomu, že právě od mnoha příslušníků této kasty pochází zkáza.“

KU: Kde vidíte prameny skutečné obnovy?

May: „Obnova Církve předpokládá znovuzavedení disciplíny, tzn. hierarchického řádu do vnitrocírkevních vztahů. To znamená – jak jsem řekl už výše – i uplatnění příslušných zákonů a opatření proti těm, kteří odmítají pravověrnost a poslušnost. Také svévole a chaos v liturgii musí přestat. Znovu je třeba navrátit přísnost kněžského života. Také biskupové by si měli uvědomit, že jsou pastýři a ne mediální komentátoři denních událostí.

Velkou naději na obnovu Církve vidím v nárůstu katolicky pravověrných společenství, na něž sázel také minulý papež Benedikt XVI. Věřím, že s pomocí Boží – nebo spíše díky zásahu Božímu – se obnova Církve podaří, za to se modlím a vyzývám k modlitbě na tento úmysl všechny věrné katolíky.“

KU: Monsignore, děkujeme za rozhovor.

Kirchliche Umschau 3/2013,
překl. –rm-

Naše poznámka: Rozhovor byl natočen ještě před konkláve, z něhož vzešel Sv. Otec František. Přestože je v úřadě teprve krátkou dobu, leccos z toho, co mons. May realisticky vidí jako potřebu reformy, začíná uskutečňovat. Jeho důraz na pastorační věřících a s tím spojený osobní příklad prostého života a pozornost vůči chudým a trpícím, obhajoba reálné přítomnosti Krista v Eucharistii a historicity Zmrtvýchvstání Páně, to všechno jsou nadějně kroky do budoucna. Modleme se za papeže Františka, aby se mu s pomocí Boží podařilo vyvést Církev ze zmatků, o nichž s takovou starostlivostí hovoří mons. May.

-rm-

Jasná řeč polských biskupů

Polský episkopát vydal prohlášení, v němž klasifikoval oplodnění „in vitro“ (ve zkumavce) jako odporující přirozenému mravnímu zákonu. I když je celá problematika v listu polských pastýřů podána klidně a věcně, protikatolická

média spustila kampaň plnou nenávisti. Časopis „Glos Wielkopolski“ dokonce zveřejnil anonymní svědectví ženy (možná vymyšlené), která prý kvůli tomuto prohlášení biskupů „vystupuje z Církve“

Fronda, 11.4.2013

Katolíci jako Al-Kaida?

Armáda USA klade Katolickou církev na stejnou úroveň s Al-Kaidou, Hamasem a Ku Klux-klanem. Na školení záložních důstojníků ve státu Pennsylvania byla Katolická církev zařazena mezi 18 organizací, jejichž aktivita prý „není slučitelná s cíli americké armády“ V každém náboženství jsou prý vyznavači, kteří věří, že pouze jejich tradice a zvyky jsou správné, a ostatní žijí v omylu, u islámu je to Al Kaida, u křesťanství prý Katolická církev.

Fronda, 10. 4. 2013

Proč jen křesťanství?

Bývalá britská poslankyně za konzervativní stranu a katolická konvertitka Ann Widdecombová se pozastavuje nad tím, proč si různé satirické pořady v televizi berou na mušku pouze křesťanství – a zejména Katolickou církev? Proč ponechávají jiné náboženské systémy bez jakéhokoliv zesměšňování? Rétoricky se ptá, jestli to není začátek nového pronásledování.

Kath. net, 11. 4. 2013

Křesťané ohroženi radikálními buddhisty

V ostrovním azijském státě Srí Lanka narůstá náboženská nesnášenlivost proti křesťanům. Křesťanské charitativní organizace zaznamenávají stále častější útoky radikálních budhistických skupin na svá zařízení. V obci Katuwana buddhisté do základů rozbořili dům protestantského pastora Kumary, vyhrožovali jemu a jeho rodině smrtí a zničili mu auto.

Nasz Dziennik, 7. 4. 2013

Smrt matky v Číně po nucené sterilizaci

Úřady nařídily 41leté matce dvou dětí v obci Dabacheng sterilizaci, neboť prý hrozí nebezpečí „ilegálního těhotenství“ (v Číně nesmí mít rodina více než jedno, výjimečně dvě děti). Lékaři upozorňovali, že zdravotní stav ženy představuje v případě sterilizace nebezpečí smrti, úřady však zůstaly neoblomné. Žena při zákroku skutečně zemřela.

Radiovaticana, 9. 4. 2013

Ateismus novým náboženstvím?

Vystupovat s náboženským zanícením se má stát poznávacím znamením nového ateismu. Veškerá jeho propaganda má být zaměřena na neustálé zraňování náboženských citů věřících. Napsal to v rakouském denníku Die Presse Gerhard Engelmeyer, předseda rakouského Svazu volnomyšlenkářů.

Kath. net, 6. 4. 2013

Mladí věřící se ozývají

Evropská organizace mladých křesťanů „Mládež pro život“ ostře vystupuje proti aktivitě hollywoodských filmových hvězd ve prospěch homosexuality a potratů. Jmenovitě uvádí zpěvačku R.B.Beyoncé, herce Meryl Streepovou, Kevina Bacona aj.

Ti všichni se angažují v propagačních šotech pro tzv. Centrum pro reprodukční zdraví, které propaguje potraty. Streepová tvrdí: „Každý den schvalují odpůrci potratů zákony, které olupují ženy o základní právo na potrat.“

Zenit. org, 8. 4. 2013

Naše poznámka: Není tomu spíš naopak, paní Streepová? Neschvalují právě stoupenci potratů každou chvíli zákony, které umožňují vraždit nenarozené děti?

„Dobrodiní“ islámské revoluce v Sýrii

Syrský arcibiskup chaldejské církve (sjednocené s Římem) Antonius Audo prohlásil, že v důsledku trvající islámské protiasádovské revoluce všichni občané zchudli, každý zoufale hledá, jak by uživil rodinu. Stovky křesťanských rodin musely emigrovat ze země.

Ravat, 11. 4. 2013

Na homosexuály jiný metr?

Nejvyšší soud USA nyní projednává případ homosexuálních „manželů“ ze státu Connecticut Georga Harashe a Douglase Wirtha. Byli obviněni, že ze svých 9 adoptovaných dětí 2 již nějakou dobu sexuálně zneužívali, za což byli odsouzeni soudy nižší instance k malému trestu a odebrání dětí. Odvolali se ale k Nejvyššímu soudu, který jim na základě „dohody“ děti ponechal. Na základě prosby dětí však Nejvyšší soud nařídil nový proces. Takový přístup nelze charakterizovat jinak, než jako vědomé nadřezování homosexuálům, jehož oběťmi budou opět děti svěřené jim do péče.

Frona, 13. 4. 2013

Pochybné blahopřání

Biskup německé diecéze Rottenburg-Stuttgart mons. Gebhard Fuerst blahopřál známému heretickému teologovi Hansi Kuengovi k jeho 85. narozeninám. Proti samotnému blahopřání nelze nic namítat, Kueng je známou osobností. Katolík ale musí kategoricky odmítnout biskupova slova o tom, že prý Církev posuzuje Kuengovy aktivity „s vděčností a uznáním“ a že děkuje „za všechny důležité podněty a teologickou práci, kterou přinesl...“ Má snad Církev Kuengovi děkovat za to, že ve svém díle „Světový étos“ prohlašuje všechna světová náboženství za rovnocenný prostředek spásy? Nebo snad za výroky o papeži Benediktovi XVI., že prý je vinen „restaurací“ a „protikoncilní politikou“? Nebo za to, že papeže bl. Jana Pavla II. nazval „posledním totalitním diktátorem Evropy?“

Kath. net., 3. 4. 2013

Za dobrotu vražda

Na velikonoční pondělí v Bengalore v Indii zavraždili neznámí pachatelé, pravděpodobně islámští nebo hinduističtí extrémisté, tamního rektora katolického semináře patera K.J.Thomase (65 let). Protože byl silný déšť, pachatelé zvonili na rektora, aby je pustil dovnitř. Ten jim vyhověl, oni se však odvděčili vraždou.

Zenit. org, 3. 4. 2013

Katolické školy přednostně pro katolíky

Prestižní katolická Oratory School v britském Londýně, kam chodí i děti vicepremiéra Nicka Clegga, přesvědčeného ateisty, rozhodla před 2 lety, že při přijímání bude upřednostňovat děti z katolických rodin. Ministerstvo školství to však neuznalo s odůvodněním, že prý „nesmí být dávána přednost někomu, kdo je členem organizace spojené se školou“

Frona, 7. 4. 2013

Týrání pastora v iránském vězení

Evangelický pastor Saeed Abeduin, vězněný v Iránu pro svá odvážná kázání, trpí vnitřním krvácením v důsledku opakovaného bití a týrání. Oznamilo to několik organizací na obranu lidských práv.

www.savessaed.org

Potratové statistiky z Číny

Každou hodinu přichází v této zemi o život při umělém potratu 1 500 nenarozených dětí. Od r. 1971 je to 330 milionů osob.

Frona, 19. 3. 2013

V Egyptě unesen 12letý křesťan

4 maskovaní muslimští fundamentalisté ve městě Šubra el Keima unesli 12letého křesťanského chlapce hned po nedělní koptické liturgii, když předtím stříleli na kostel.

Kath. net, 2. 4. 2013

V Iráku stále méně křesťanských chrámů

Ještě nedávno bylo v zemi 300 křesťanských kostelů, nyní je to pouhých 57. Prohlásil to patriarcha chaldejské církve Louis Sakko. Příčinou je neustálá emigrace křesťanů ze země, v níž se necítí bezpečni, takže chrámy zejí prázdnotou, mnohé kostely byly také zničeny muslimskými fundamentalisty.

ND, 19. 3. 2013

Hrůzný nález britských celníků

V kufříku 28letého Brita čínského původu Hok Kheuna Chowy našli celníci ostatky dvou chlapečků, zabitých umělým potratem. „Chtěl jsem je prodat klientům, kteří věří, že je to učiní šťastnými a bohatými,“ bránil se postižený. Jde o magické satanské rituály, praktikované v jednom buddhistickém klášteře v Bangkoku v Thajsku, kde r. 2010 našli zdravotní inspektoři ostatky 2000 potracených plodů. To se rozšiřuje i v Evropě.

Fides-et-ratio, 19. 3. 2013

Křesťanské termíny musí zmizet

Vánoce, Velikonoce, Všech svatých a dokonce i masopust...tato slova se ve frankofonní Belgii nesmí již octnout v kalendáři a ani ve školním vyučování, protože jsou spjata s křesťanstvím a to prý „uráží“ muslimy a ateisty. V Bruselu o posledních vánocích poprvé chyběl tradiční vánoční strom s jesličkami a místo něho byla na hlavním náměstí postavena 24 metrů vysoká skleněná konstrukce. Vánoční strom prý „urážel muslimy“ Belgie byla ještě před několika desítkami let striktně katolickou zemí, dnes se ale své křesťanské identity zříká.

ND, 27. 3. 2013

Církevní reforma musí být duchovní povahy

Známý německý katolický filozof Robert Spaemann řekl v rozhovoru pro list „Junge Freiheit“, že církevní reforma, po které mnozí volají, musí být „duchovní povahy“ Zároveň varoval před pokračováním revolty proti církevnímu magisteriu. „Lidé by chtěli pohodlné náboženství, a to nelze,“ prohlásil Spaemann. „Věřím, že důraz papeže Františka na službu chudým jej povede také k následování sv. Františka, který současně s tímto charizmatem bránil i katolickou pravověrnost,“ dodal německý filozof.

Kath. net, 2. 4. 2013

Je nás téměř o 2 miliardy méně

Od 70. let 20. století přišlo na celém světě o život umělým potratem 1 miliarda 722 milionů lidí. To vypočetl Brian Clowes, ředitel odboru HLI pro výchovu a výuku. Počet zavražděných stále narůstá v důsledku rozšiřování antikoncepčních pilulek, bohaté státy vyvíjejí v tomto směru stále brutálnější nátlak na rozvojové země.

Frona, 2. 4. 2013

Nejsme proti homosexuálům

Newyorský kardinál Timothy Dolan řekl na adresu homosexuálů: „Nejsme proti vám, přejeme vám štěstí, ale toto štěstí nevede skrze homosexuální styky, neboť sex patří pouze do heterosexuálního manželství, toto je pravá cesta ke štěstí.“

Frona, 2. 4. 2013

Dítě zachránilo matce život

28leté Američance Jane Heffeyové zjistili nádor na děloze. Protože byla těhotná, doporučili jí potrat. Odmítla. Dítě porodila – a nádor zmizel. Lékaři poté zjistili, že kdyby nebylo těhotenství a porodu, neuzdravila by se a zemřela by.

Fronda, 24. 3. 2013

Papež František proti korupci

Italský deník „Il Sole“ zveřejnil dřívější vyjádření nynějšího Sv. Otce ještě z doby, kdy byl jako kardinál Bergoglio arcibiskupem v argentinském Buenos Aires, proti korupci. Jeho slova jsou aktuální i pro naše poměry: „Učme se rozpoznávat různé případy korupce, které nás obklopují a ohrožují. Zkorumpovaná osoba ne!“

Fronda, 24. 3. 2013

Je odmítnutí eutanázie torturou?

Nejvyšší soud kanadské provincie Britská Kolumbie vydal absurdní rozhodnutí, že prý „odepření eutanázie může být stíháno jako trestný čin mučení druhého“

Fronda, 23. 3. 2013

Papež František je prý „konzervativním populistou“

Argentinský levicový list „Pagine 12“ napsal, že prý nynější Sv. Otec je „konzervativní populistou, který chce vykořisťovaný lid odvést od marxismu, svrhnout současnou levicovou vládu v Argentině a nastolit vládu Církve a vykořisťovatelů.“ Zároveň papeži předhazuje, že je „zkostrnatělý v teologických otázkách“

Fronda, 26. 3. 2013

Pozor na „zážitky“ klinické smrti

Americký neurochirurg Eben Alexander přišel při zánětu mozkových blan do kómatu. Po několika týdnech se probral a vylíčil své zážitky. Prý jej nějaká krásná víla na motýlu přenesla do nádherné zahrady, kde sídlilo božstvo Om. To odpovídá představám novopohanského hnutí New Age. Takové zážitky ovšem Církev klasifikuje jako ďábelské mámení, které provází každou duši mezi životem a smrtí, proto nutno posuzovat to, co prožívají duše ve stavu klinické smrti a o čem potom vypovídají, s maximální opatrností.

Radost dvou Srdcí

Toto číslo časopisu Řád je situováno do měsíců května a června. První spojuje Církev s mariánskými pobožnostmi, druhý s úctou Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. V květnu r. 1917 se Panna Maria zjevila třem vizionářům v portugalské Fatimě, aby mimo jiné řekla, že nakonec zvítězí její Neposkvrněné Srdce. Dvě a půl století předtím r. 1675 ukázal Pán Ježíš ve francouzském klášteře Paray-le-Monial sv. Markétě Marii Alacoque své Božské Srdce jako symbol nekonečné Boží lásky.

Tak bylo srdce chápáno v celých dějinách vždycky: jako synonymum pro vyjádření maximální možné lásky. Bůh člověka miluje tak, jak nikdo jiný není schopen. Ze všech jiných bytostí s rozumem a svobodnou vůlí se této Boží lásce k nám, lidem, nejvíce přiblížila Panna Maria, již nazýváme Spoluvykupitelkou (i když toto dosud není článkem víry), neboť zatímco její Božský Syn trpěl na kříži pro naši spásu fyzicky, ona trpěla duchovně a psychicky, když jej viděla umírat ve strašlivých bolestech.

Mluvíme tady o harmonii dvou srdcí, o splývání dvou úžasných lásek k člověku, Ježíšovy a Mariiiny. Jestliže Bůh je láska, jak píše sv. Jan, pak tuto lásku uplatnil v nejvyšší možné míře vůči člověku tím, že za něj šel na kříž. Člověk je vyzván, aby se snažil podle svých lidských sil a schopností tuto lásku napodobit – vůči Bohu i vůči člověku. Nikdy nebude schopen milovat tak jako Bůh, to je samozřejmé, jeho láska bude vždycky představovat pouhý nepatrný zlomeček Boží lásky. Tím, kdo se ve své schopnosti milovat nejvíce přiblížil Bohu, byla právě Matka Boží.

Láska je spojena s bolestí, ale na jejím konci je pokaždé radost. Boží Syn Ježíš Kristus vytrpěl na kříži strašlivá muka z lásky ke každému z nás, ale to všechno bylo dovršeno Zmrtvýchvstáním a radostí nad zástupy spasených, „které by nikdo nespočítal“, jak píše sv. Jan v Apokalypse. I Panna Maria se raduje, neboť po svém utrpení, kdy se dívala na bolestnou agonii Kristovu, prožívá jeho Vzkříšení z hrobu a posléze věčnou radost s ním v nebi. Ona radost je zakalena pouze tou bolestí, že ne všichni, za něž Pán prolil na Kalvárii svou krev, ho chtějí následovat a končí dobrovolně v pekle, nicméně radost nad spasenými je určitě mnohem větší.

Tuto radost Boha a Panny Marie zakouší každý spasený, který je údem vítězné církve v nebi. Raduje se tam spolu s Pánem a Matkou Boží, když své lidské srdce, to znamená svoji lidskou lásku k Bohu a k bližnímu tajemně sjednocuje se Srdcem Ježíšovým a Srdcem Mariiným, to jest s Boží láskou a s láskou Mariinou. Ovocem katolické víry je tedy v konečném výsledku pokaždé radost. Ta radost, která se stává údělem spasených v nebi, ale začíná už zde na zemi v tomto životě, když si zvolíme Ježíše Krista a Pannu Marii za vzory svého chování a jednání a cele se svěříme jejich vedení. Od této radosti nás není schopno oddělit nic, dokonce ani ty největší možné a myslitelné životní pohromy, zkoušky a zklamání. V tom spočívá síla a jistota katolické víry.

Dr. Radomír Malý

Odbornice na sekty o pedofilii a násilí v satanských sektách

Münster, 26.3.2013 (kath.net/KNA-Andreas Otto) 015 712 – *Německá odbornice na sekty Brigitte Hahnová z Münsteru varuje před nebezpečím satanistů. Ve svých rituálech jsou už děti vystaveny extrémnímu sexuálnímu a jinému násilí, jak řekla tato vedoucí «Centra proti rituálnímu násilí» v diecézích Essen, Münster a Osnabrück pro katolickou agenturu KNA v Münsteru.*

KNA: Pani Hahnová, nedávno jste zorganizovala velkou odbornou konferenci na téma satanské sekty. Pro velký zájem se mnozí experti ani nemohli zúčastnit. Jak se šíří tento problém?

Hahnová: Existují jasné indicie. V r. 2005 se uskutečnil průzkum mezi 1000 psychoterapeuty v oblasti Münsteru a Ruhru. Až 120 z nich mluvilo o klientech se zkušenostmi se satanskými rituály. Průzkum v oblastech Rheinland-Pfalz a Saarland měl podobné výsledky. Mám zkušenosti se situací mnohých, kteří ze sekty vystoupili.

KNA: Co se při těchto rituálech odehrává?

Hahnová: Sekta se považuje za vyvolenou rasu a elitu společnosti, která uctívá satana. Všechny rituály jsou na jeho počest. V centru se přitom užívá násilí: čím víc utrpení a násilí někdo snese, tím blíž se dostává k satanovi. Podle této ideologie tam probíhají obřady, při nichž jsou už děti vystaveny extrémnímu sexuálnímu a jinému násilí.

KNA: To zní hrozněji než pedofilie a sexuální perverze, které se ideologicky vyzvedávají ...

Hahnová: V první řadě je to ideologie pro satana. Sekta však spolupůsobí s ilegálními mocnostmi. Nabízí své děti k sexuálnímu zneužití a podílí se na obchodu s drogami a lidmi. Při enormních sumách, které si tak vydělá, má sekta i možnosti své zákazníky vydírat a dostat je tím pod svoji kontrolu.

KNA: Kdy a kde se konají satanské rituály?

Hahnová: Přednostně v noci v soukromých domech, na hradech, v zámcích nebo v lese. A bohužel se pokoušejí zneužívat i děti.

KNA: Jak satanisty poznáme?

Hahnová: Navenek jsou nenápadní a skrývají se pod normální občanskou existencí.

KNA: Nejsou tyto děti nějak nápadné ve školkách nebo školách?

Hahnová: Už děti vycvičí tak, aby o sektě nemluvily. Ale na satanistické pozadí mohou poukazovat tyto příznaky: mnoho zameškaných hodin, velká únava, zmatené nebo i sexuálně podbarvené chování. Při těchto příznacích je podle našich zákonů třeba uvědomit rodiče, ti jsou však zřejmě členy sekty. Takže sekta si zachová úplnou kontrolu nad dětmi. Děti hrozně potrestají – a jestliže jsou navzdory tomu dále nápadné, odhlásí je ze školky, nebo je prostě přihlásí na jinou.

KNA: Existují i nějaké misionářské pokusy?

Hahnová: Většina těch, co hledají pomoc, se do sekty už narodila. Krom toho jsou tady děti, mladiství a dospělí, které naverbovali. Příklad z mé poradenské praxe: Jistého mladistvého oslovili na fotbalovém hřišti a svedli nejprve k malému trestnému činu a později k vážnějším zločinům, dokonce až k zabití člověka.

KNA: Co lze proti těmto sektám dělat?

Hahnová: Především potřebujeme mnohem větší pozornost vůči tomuto tématu. Mnozí pracovníci v sociální oblasti se dostávají do kontaktu s lidmi, kteří mluví o rituálním násilí. Satanské sekty mají za cíl zničení našeho demokratického křesťanského řádu hodnot. Proto musí začít něco dělat všechny společenské instituce. I Církev. Potřebujeme politickou vůli prověřovat tyto záležitosti a řešit situaci. Pro ty, kteří vystoupí ze sekty, potřebujeme zkušené terapeutky a lékaře, kvalifikované možnosti zapojení postižených do života a školené policisty.

KNA: Proč je tady důležitá především činnost Katolické církve?

Hahnová: Katolická církev má k dispozici rozsáhlé nabídky pro tyto lidi. Duchovní pastýře, dobrovolníky, sociální pracovníky, lékaře, psychology a poradce. Ti už teď mnohostranně pomáhají takto postiženým lidem. Katolická církev je mimo to v centru mimořádné pozornosti satanských sekt.

Naše hodnoty jako láska k bližnímu, soucit, důstojnost člověka a respektování lidských práv mají být zničeny. Satanské sekty kradou hostie, kalichy a jiné předměty. Znesvěcují je tím, že je používají k odporným činům.

KNA: Jak šíří satanisté svou ideologii?

Hahnová: Existují knihy a mnohé informace na internetu. A v samotných sektách se členové učí, co mají dělat a co ne. Učí se, že «nejvyšší» je satan, kterého musí absolutně poslouchat.

KNA: Existuje cesta ven ze sekty?

Hahnová: Ano, existuje. Ale ti, co vystoupí, potřebují dobré sociální prostředí a mnohé odborníky, kteří je na této těžké cestě doprovázejí. **-zg-**

Překlad: -rm-

Obnova Církve? Proč Řím říká NE!

S odvoláním na II. vatikánský koncil požadují tzv. reformní katolíci od Říma reformu Církve: vyvýšení úlohy laiků, zrušení povinného kněžského celibátu, přístup žen ke kněžství, zmírnění sexuální morálky a připuštění znovu sezdaných rozvedených ke svátostem.

Řím na to říká NE. Proč?

- 1) Svátost kněžství přijal kněz, nikoli laik. Pouze kněžské svěcení uděluje pravomoc přinášet nekrvavou mešní oběť, to znamená proměňovat chléb a víno v Tělo a Krev Ježíše Krista a odpouštět ve svátosti smíření hříchy. To konstatuje i II. vatikánský koncil ve svém dekretu o kněžích, že pouze oni „mají pravomoc, danou jim svěcením, přinášet oběť a odpouštět hříchy....“
- 2) Bezženství „pro nebeské království“ je Ježíšem velebeno jako vysoký ideál (Mt 19,12). Je vědecky dokázáno, že ženatí apoštolé po svém povolání žili zdrženlivě. Koncil ve svém dekretu „Presbyterorum Ordinis“ potvrzuje pro církev západního ritu zákon o povinném celibátu pro

biskupy a kněze, stejně tak čini i aktuální Kodex kanonického práva kánon 277, par. 1.

- 3) Kněz je zástupcem Ježíše Krista. Slaví mši svatou „in persona Christi“, tj. jménem Kristovým, jako by ji slavil sám Kristus. Ježíš vstoupil do lidských dějin jako muž a za své apoštoly povolal výlučně muže. Kdyby chtěl mít také apoštolky, nepochybně by vysvětil svou Matku na první kněžku. Ale nechtěl. Proto v Katolické církvi nikdy nebyly kněžky.
- 4) Ve své encyklice „*Humanae Vitae*“ potvrzuje papež Pavel VI. nauku Církve, že manželský akt musí být otevřen početí. To znamená, že nesmí být umělými antikoncepčními prostředky činěn neplodným. Církev říká ANO k přirozenému plánování rodičovství, to znamená ke zřeknutí se manželského aktu během plodných dnů ženy. Jak moudrá je sexuální morálka Církve, ukazuje se dnes zjevně na následcích užívání tzv. „antibaby“ pilulek, které jsou smrtelné nejen pro počaté dítě, když se už oplodněné vajíčko nemůže uhnízdit v děloze, ale mohou způsobit vážné zdravotní komplikace (trombózu, embolii, mrtvici), případně smrt i samotné ženě, která je užívá.

6. přikázání říká: Nesesmilniš. Míněny jsou všechny mimomanželské sexuální akty. Bůh tímto zakazuje každý předmanželský a mimomanželský poměr.

Reformní katolíci tvrdí, že homosexuální sklony jsou vrozené. To je falešné! Vědecká bádání dokazují, že neexistuje žádný homo-gen. Homosexuální sklony jsou nemocí, sexuální neurózou. Praktikovaná homosexualita je těžkým hříchem, jak dokládá celá řada míst v Písmu sv. (Num 18,22; 1 Kor 6,9 aj.).

- 5) Kdo se po rozvodu znovu ožení nebo vdá, žije v cizoložství. Bylo by proto v rozporu s Božím milosrdenstvím, kdybychom těmto katolíkům, kteří žijí v těžkém hříchu, podávali sv. přijímání, neboť samo Boží slovo jednoznačně varuje: „Kdo jí a pije nehodně, ten jí a pije ke svému odsouzení...“ (1 Kor 11,28). Právě tak jednoznačně poučuje Ježíš své učedníky: „Kdo svou ženu propustí a vezme si jinou, dopouští se cizoložství...“ (Mk 10,11n). Rozvedeným a znovu sezdaným je dána možnost smířit se s Bohem tím, že budou žít zdrženlivě.

Fels 11/2012,
překl. Dr. Radomír Malý

Může se Církev smířit se sekulární kulturou?

Od řady církevních osobností dnes slyšíme, že Církev se má a musí smířit se soudobou sekulární kulturou a civilizací, vzešlou z osvícenství, prý obsahuje mnoho rysů společných s křesťanstvím. Je tento názor správný?

R. 1864 papež bl. Pius IX. v 80. článku dokumentu zvaného „Syllabus errorum“ (česky: soupis bludů) odsoudil jako bludnou tuto větu, k níž se hlásili tehdejší tzv. „pokrokoví“ katolíci: „Římský velekněz se může a má smiřovat s pokrokem, liberalismem a moderní civilizací a přizpůsobovat se jim.“ Toto odsouzení má pečeť neomylnosti a trvalé platnosti, neboť papež pokaždé, když odsuzuje aktuální blud v rovině víry, je neomylný a jeho slova jsou pro každého věřícího závazná. Ve smyslu tohoto výroku má proto zaujmout adekvátní postoj každý katolík, ať už biskup, kněz nebo laik. Proto ti katolíci, kteří z univerzitních kateder, z kazatelen, z televizních obrazovek nebo na stránkách tištěných či internetových periodik hlásají opak, ocitají se v rozporu s církevní naukou.

Prorockou pravdivost tohoto odsouzení papeže Pia potvrzují dějiny. Od vydání Syllabu uplynulo již zhruba 150 let. Jaké „společné rysy s křesťanstvím“ sekulární, z osvícenství vzešlá civilizace, vykazala?

Papež Pius v Syllabu odmítá, že by se Církev měla smířit s pokrokem. Pod tímto pojmem nemá samozřejmě na mysli vědeckotechnický rozvoj, který sám o sobě je světonázorově a mravně neutrální a ve středověku probíhal pod ochrannými křídly Církve, záleží jen na tom, aby byl využit k dobrému a nikoli ke zlému cíli. Pokrok, o němž píše Pius IX., je osvícenský termín, používaný v 18. století Voltairem a dalšími podobně smýšlejícími filozofy. V jejich představách se jednalo o konec vlády panovníků „z Boží milosti“ a nastolení vlády „z vůle lidu“ Monarchii měla nahradit parlamentní demokracie. S tím souviselo i odstranění vlivu Katolické církve ze života společnosti a vytvoření laického, nenáboženského státu, jenž bude postaven na principech náboženské a občanské „tolerance“.

O tom, jak tato „tolerance“ vypadala v praxi, ukázala Velká francouzská revoluce let 1789-99, kdy pod gilotinou padaly jako jablka v době sklizně hlavy těch, kteří si odvážili mít jiný názor než vládnoucí jakobíni, mezi nimi na prvním místě katolíci. Pravé náboženství Kristovo bylo postaveno zcela mimo zákon a

v kraji Vendée proběhla první genocida v moderních dějinách, a to proti katolickým duchovním a věřícím. S takovým „pokrokem“ nejen římský pontifik, ale žádný katolík nesmí mít nic společného. Pokud v církevních dějinách existovaly politováníhodné případy netolerance k věřícím jiných náboženství a jejich pronásledování, tak toto všechno bylo mnohonásobně překonáno osvícenským „pokrokem“ a „tolerancí“ v provedení Francouzské revoluce.

V 19. století se na principech osvícenství rozvinula ideologie liberalismu, jež prosazovala demokratický stát s maximální možnou mírou občanských svobod, na prvním místě se jednalo o svobodu náboženského vyznání. Modelovým příkladem tady byly demokratické systémy v Anglii a v USA.

Pius IX. odmítl i toto, napsal, že ani s liberalismem se nemůže smířit. Měl pravdu? Nepřehnal to poněkud? Neukázaly se ideové principy liberalismu nakonec jako správné? Pozdější vývoj ukázal, že tento papež se nemýlil. Svoboda náboženského vyznání je oprávněná pouze tehdy, pokud neznamena náboženskou a mravní lhostejnost, pokud neváže platnost metafyzických a etických hodnot na jejich odsouhlasení parlamentem nebo lidovým plebiscitem. Přesně toto se stalo – ke konci 20. století parlamenty drtivé většiny států světa odhlasovaly rozvody, potraty, antikoncepci, eutanázii, pornografii, registrované partnerství nebo dokonce „manželství“ homosexuálů, oplodnění in vitro – a ve výhledu jsou další zvěrstva, jako kupříkladu pedofilie. Liberalismus nespočívá na neměnných morálních hodnotách, o nichž nelze hlasovat, jeho principem je pravý opak: platí pouze to, co je odsouhlaseno společností, nikoli to, co dal člověku Bůh skrze svá přikázání. To je ovšem s katolickou naukou absolutně neslučitelné – a důsledky vidíme dnes v podobě stále nemravnějších a člověka likvidujících zákonů. Pius IX. měl tedy stoprocentní pravdu.

V Syllabu odsuzuje také „moderní civilizaci“ Co to znamená? Tenkrát liberálové volali po odluce Církve od státu, zrušení náboženské výuky ve školách a legalizaci rozvodů církevně uzavřených sňatků. Moderní civilizace je tedy taková, která vylučuje vliv Církve na tvorbu zákonů a na veřejný život. Má jí být ponechán pouze úzce vymezený prostor mezi čtyřmi zdmi kostela, a pokud by se katolíci chtěli vyjádřit v médiích k aktuálnímu dění, tak pouze souhlasně k ideálům laicismu a nenáboženského státu. A když se Církev s tímto nemíní smířit a podobně jako starozákonní proroci napomíná a varuje Božím jménem, že platí přikázání Desatera, když podobně jako sv. Jan Křtitel upozorňuje mocné

tohoto světa (byť „demokraticky“ zvolené) „není ti dovoleno...“, se zlou se potáže. Dnes právě v liberálních státech, ohánějících se „moderní civilizací“, se stupňuje perzekuce těch katolíků, kteří mají odvahu přihlásit se ke svému přesvědčení a hlásat Kristův zákon vhod i nevhod, nepřizpůsobit se, jak požaduje papež Pius v Syllabu.

Jaképak tedy smíření? Proč se jako katolíci bojíme říct, že naším jedině správným postojem může být konfrontace? Samozřejmě nikoli krvavá se zbraní v ruce (ta je podle katolické morálky až poslední možností, když všechny předchozí jsou vyčerpány), ale slovní. Katolík je vyzván bránit svou víru na veřejnosti bez ohledu na důsledky a nazývat věci pravými jmény: potraty (chirurgické, antikoncepčními pilulkami a při oplodnění in vitro) a eutanázie vraždami, homosexuální vztahy perversitou, pornografií hnusem, mimomanželskou soulož cizoložstvím nebo smilstvem, sexuální výchovu ve školách demoralizací mládeže apod. Tak věrně naplní odkaz Syllabu bl. Pia IX. Kéž Pán dá!

Dr. Radomír Malý

Nakladatelství Řád (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13

120 00 Praha 2, telefon 728 250 679).

Poštovné neúčtuji. Při odběru nejméně deseti publikací – sleva 20 %

	Kč
1) Svatý Alfons z Liguori: „Úvahy o řeholním životě“	80,-
2) P. Karel Dachovský: „Svatý František Xaverský Životopis, 54 stran s mapkou.	65,-
3) P. Rudolf Dilong OFM: „Světce z Assisi“ Životopis, 126 stran. vyprodáno	120,-
4) P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“. Životopis.	50,-
5) P. Karel Dachovský: „Svatý Filip Neri. Životopis... vyprodáno	60,-
6) P. Karel Dachovský: „Svatý Alois“. Životopis.	50,-
7) P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“ Příběh ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35,-
8) MUDr. John Grady: „Interupce – ano nebo ne?“ Důvody proti interrupcím v USA. 64 stran.	10,-
9) P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx OSB. Životopis aktivisty proti interrupcím. 36 stran.	30,-
10) Zpovědní zrcadlo.	1,-
11) P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“ První informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10,-

- 12) P. Karel Dachovský: „Sepnuto duhou.“ Náboženské básně.
64 s. 50,-
- 13) Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného
života, informace z Církve, katolická literatura. Cena dobrovolná
- 14) P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchisedechova.“
Náboženské básně. 68 stran. 25,-
- 15) P. Karel Dachovský: „Miniatury.“ Náboženské básně.
64 stran. 25,-
- 16) P. Karel Dachovský: „ Pod rozstříleným praporem je krásy dost.“
Náboženské básně. 50,-
- 17) Stella Lilley: „Život s utrpením.“ Úvahy o utrpení sv.
Padre Pia. 9,-
- 18) Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče.
Náboženské básně. 9,-
- 19) P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský.“
Životopis. 68 stran. 65,-
- 20) Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka.“ Životopis
a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužickosrbsky,
angličtině a esperantu. 100 stran. 80,-
- 21) P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál. J. H. Newman.“
Životopis katolického konvertity z anglikánství a
význačného teologa. 60,-
- 22) P. Karel Dachovský: „Svatá Alžběta Durynská.“
Životopis. 48 stran. 45,-

- 23) P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana Barty.“ Historická studie. 100 stran. 40,-
- 24) Karel Dachovský: „Umlčený zvon.“ Román o P. Janu Bártovi. 157 stran. 130,-
- 25) P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna.“ Novela ze života emigranta z roku 1986. 100 stran. 80,-
- 26) P. Karel Dachovský: „Sv. Martin.“ vyprodáno 55,-
- 27) P. Karel Dachovský: „Sv. Vincenc de Paul.“ 95,-
- 28) Nové předpisy o odpustcích.

Adresa odběratele:

Objednávka – počet kusů:

1.		7.		13.		19.		25.	
2.		8.		14.		20.		26.	
3.		9.		15.		21.		27.	
4.		10.		16.		22.		28.	
5.		11.		17.		23.		29.	
6.		12.		18.		24.			

Pokora a modlitba

P. Bernard Sprinter

Bůh se zjevuje těm, kteří ho hledají s dětskou důvěrou, milují celým srdcem. A on se nechává najít, nacházíme ho v denních událostech našeho života. Také skrze naše mnohé nepochopení, bolest a kříž, ale vždy k našemu dobru.

Zjevuje se nám nejvíce v naší pokorné modlitbě. Pouze tak lépe pochopíme Boha a naučíme se ho milovat a porosteme ve víře. Bůh miluje slabé, malé a nepozorovatelné ve světě. Bůh se ukazuje pokornému, modlícímu.

Tomu, kdo prosí o nějakou milost, je jasné, že Bůh je ten, který může pomoci a také pomůže, a nikoliv vlastní moudrost nebo síla. Člověk sám od sebe nezmůže nic, ale Bůh může všechno. Jsou to ti pokorní a s Bohem spojení lidé, kteří promění svět k lepšímu.

Protože Bůh se projeví právě pokorným v modlitbě, volá papež teology stále ke „klečící teologii“ V pokorné modlitbě na kolenou můžeme víc poznat o Bohu než náboženští učenci svým kritickým rozumem. Proto byli naši svatí církevní učitelé „hledající Boha“, jejichž touhou bylo lépe poznat milovaného Pána, aby ho mohli ještě více milovat. Jejich hluboké poznání Boha se jim nejvíce objevilo, když pokorně klečeli před svatostánkem.

V biografii Steylského misionáře blahoslaveného Arnolda Jansseny se popisuje zajímavá epizoda. Když tento svatý byl na dovolené u svého mladšího bratra, který zdědil dům po rodičích, viděl, jak klečel před kupou kamení, které kladivem roztloukal, řekl starší tomu mladšímu: „Jane, tak jako ty umíš svým kladivem zpracovat kameny, tak bych chtěl umět zpracovávat svým slovem lidská srdce.“ Na to mu jeho bratr se smíchem odpověděl: „Arnolde, ty pracuješ asi málo na kolenou.“

Pokornou modlitbou „odzbíjíme srdce Boží“ Existuje mnoho dobře formulovaných modliteb, které mají své místo v liturgii. Ale při našem osobním setkání s Bohem nepotřebujeme perfektně formulované modlitby. Dívám se na něj s pokorou a láskou a on se dívá na mne. A to stačí, milující srdce ihned pochopí. Bůh nás miluje takové, jací jsme. Nebo jak velký přírodovědec Blaise Pascal řekl: „Bůh nás nemiluje proto, že jsme vzácní, ale jsme vzácní proto, že nás miluje Bůh.“

Přeloženo z němčiny z časopisu St. Josephsblatt.

Z deníku pravoslavného kněze P Mgr. Libora Serafína Halíka, PhDr.

Od konce října se u Apolináře začínám modlit růženec každý den s požehnáním mé ženy, s podporou prezidenta Hnutí pro život Radima Ucháče i stovek dalších lidí, kteří mi zajišťují „týl“ Hned v prvních dnech na nás „Tasemník“ (viz C. S. Lewis: Rady zkušeného ďábla) posílá odpadlé a vlašné katolíky, aby nás odtud odlákali. Jedním z nich je primář (katolík), který nám říká, že tady zneklidňujeme rodičky, když se modlíme (tehdy ještě bez plakátů). Tvrdí, že on děti nezabíjí. Že umělé potraty se tady vůbec neprovádí. Odpovídám, že je možné, že on to osobně nedělá. Že on na to má lidi, kterým přikáže, aby to udělali za něj. Dále mu říkám, že modlitba nikoho nemůže zneklidňovat. Radí nám, ať se modlíme jen v kostele. Odpovídám, že tam se děti nezabíjejí, a proto se modlíme tam, kde se to dělá. Kdyby tehdy připustil náš názor a neodešel předčasně, dozvěděl by se více. Že se modlíme také za dobře odvedenou práci lékařů (zachraňují miminka ve 22. týdnu), za maminky, za děti, a především za ty nevinné děti, které se zde podle informací nám nakloněného personálu zabíjejí až třikrát v týdnu svévolným umělým potratem. Pan primář nám říká, že jsme militantní fanatici. Má pravdu. Jsme militantní. Jsme dokonce ozbrojeni. Naší zbraní je růženec se spoustou kuliček. Ten se modlíme každý pracovní den od 7.00 do 8.15. Modlíme se podle kancionálu. Normální hlasitostí – jako když někdo mluví. Nikdo by do modlitby růžence neměl vsouvat nic jiného, aby se zachovala jednota. Každý den ráno chodíme nejdříve ke svatému přijímání. Potřebujeme ho jako protijed proti zlu, se kterým se setkáváme. Kdyby pan primář tehdy počkal a neodešel, upozornil bych ho, jako svého bratra mezi čtyřma očima na to, že podle katechismu je každý, kdo se podílí na potratech, exkomunikovaný (vyloučený) z církve. Že kněz, ke kterému chodí údajně jednou ročně ke zpovědi, ohrožuje svou duši, když mu to neřekne. Sem se právě hodí výše zmíněný žalm 55, 13-24.

Časem se k naší modlitební strážci připojuje primářka genetického oddělení. Tato katolička činí svou modlitbou růžence pokání. Po jisté době nám oznamuje, že dá výpověď. Chce odejít do soukromého sektoru, kde bude mít čisté svědomí. Bůh žehnej této statečné a pokorné ženě! K naší modlitební strážci se připojují desítky lidí různých profesí: dělníci, studenti, inženýr, matematik i bývalá soudružka. Ta v mládí zabila interrupcí své dítě. Tehdy

pracovala v ČTK. Nyní činí pokání a evangelizuje. Modlí se s námi také matky a otcové, kteří zplodili až šest dětí. Nosím na růženci zázračnou medajlku. Ta díky Boží milosti způsobila loňského roku to, že se k naší modlitbě, když ji zahlédla, přidala další zaměstnankyně nemocnice. Poměrně značná část zaměstnanců nás zdraví. Paní primářka genetického oddělení nám potvrzuje, že někteří zaměstnanci naši činnost kvitují. Často jsem se modlil i nadále modlím u nemocnice řadu dní sám. Nepravidelně se stává, že se jednotliví pacienti připojí k modlitbě. V čase vánoc se zde 4 dny se mnou modlil Ing. Ivan L. z naší farnosti. Procházející lékařka, která ho znala, sdělila, že před 6 lety zde prováděli daleko více umělých potratů. Někdy se tu zdržím v přátelském rozhovoru se sanitářem, ateistou pokřtěným po otci v pravoslavné církvi. Dávám mu radu, aby se k víře svého otce vrátil. Tento mládenec končí brigádu v nemocnici a chce studovat na přírodovědecké fakultě. Bůh mu žehnej! U vchodu do porodnice se čas od času zastavují ženy. Podívají se mlčky na plakát s nemluvňátkem, pak se otočí, nevstoupí dovnitř a odejdou. Nevidíme do jejich duší, jenom tušíme... V duchu jim žehnáme. Těm několika agresivním jedincům žehnáme viditelným znamením kříže přímo.

V prosinci 2004 na mě před dcerou křičí sociální pracovnice z nemocnice. Na údajnou žádost někoho z budovy na mě posílá policii. Jako účelovou záminku má, že je zima. Toho dne však bylo osm stupňů nad nulou. Myslím, že považuje za skandální modlit se na veřejnosti. Ten den jsem se modlil u nemocnice se svoji šestiletou dcerou Petrou, která se sama ráno probudila a přála si jet se mnou. Policie nemůže dělat nic. Je to podle ní stejné jako když jsme na procházce nebo když si povídáme na ulici. Myslím si, že je třeba využít svobody náboženského projevu, dokud nám to naši politici a protikřesťansky zaměřená zednářská Evropská unie nedoporučí. Naše modlitby, i když to není třeba, jsou povoleny magistrátem. Běda však nám, křesťanům, až nám budou zakazovat vodit děti do nevytopených kostelů, protože sezení v nevytopené kostelní prostoře nesplňuje normy Evropské unie. Touto zastrašovací šikanou pomocí sociální pracovnice a policie se mě pokusili v Praze zastrašit dvakrát. (Připomínám si, co asi museli prožívat křesťané milující své rodiny, když ukrývali židy před fašisty.) Tehdy jsem se kvůli tomu postil od jídla 7 dní. Každý den jsem obětoval na různé úmysly: za svoji rodinu, za biskupy a kněze, za maminky v tísní, za spásu své duše apod. Vyplatilo se to. Ve výkladovém starém katechismu od Dr. Antonína Podlahy z r. 1900 na str. 479 jsem si totiž přečetl (v

tom novém jsem toho moc nenašel), že Písmo svaté dosvědčuje, že lze též postem vzácných dober (časných i věčných) si zasloužiti (Tob 3,10; Ester 4,16; Mat. 6,12, Mat 7,20); není tedy divu, že jej slovem i příkladem doporučuje (Tobiáš 12, 8; Joel 2,12; Mat. 4,2; Sk 13,2). Mé děti se nenechaly zastrašit. Samy mě často ráno budí a chtějí jet k nemocnici se mnou. Z vlastní iniciativy zde rozdali stovky informačních letáčků. Ti dětem říkají: „Chudáčci (Škoda, že tím nemyslí ty zabitě umělým potratem!) Jděte si hrát někam, kde jsou děti.“ Na tyto arogantní poznámky odpovídám, že si chceme hrát s těmi dětmi, které tu lékaři zabíjejí. Další lidé se nás snaží odlákat tím, že říkají: „Kdybyste šli raději dělat něco pořádného!“ Těmto lidem, kteří už mají tak moc otupené svědomí, že to nepoznají, odpovídáme, že pořádnou a důležitou věc právě děláme. Jednomu medikovi vadilo, že jitřím svědomí tím, že ukazujeme na plakátě fotografie miminek v různém stádiu vývoje. Vím, co na to říci, ale raději použiji slova moudrých. MUDr. Ilona Burková říká: I mně připadá děsivé to, jak se potrat provádí. Ale pokud o tomto problému chceme veřejnost pravdivě informovat, nevím, jak se oněm děsivým popisům či obrázkům vyhnout. Navíc mě zaráží dvojí morálka v naší společnosti. Na jedné straně se společnost nechává zahlcovat násilnými scénami ve filmu, zprávách, počítačových hrách, a zároveň ji děsí pravdivé informování o metodách umělých potratů.“

Na velikonoce 2005 umírá svatý otec. Biskupové vyhlašují, aby se katolíci postili za volbu nového papeže. Mám silnou motivaci, 3 dny se postím bez jídla a vody. Snad jako trest, že se mi půst tentokrát zdařil a ne jako některé středy a pátky, kdy jsem ho nevydržel do konce, máme úraz v rodině. Od té doby, co se modlím u nemocnice, jsem zažil doma mnoho podobných útoků. Do té doby, co jsem „Tasemníkovi“ neškodil, nechával mě na pokoji.

Podle statistik mají ženy v České republice ve věku 30-34 let nejvíce umělých potratů. Tyto matky mají jedno nebo dvě malé děti. Jsou unavené z péče o malé dítě a ospalé. Proto obvykle nemají zájem o sex. Otec dítěte chce už mít „klid“ Nechce další nemluvnátko a ještě frigidnější (chladnější) manželku. Ve skutečnosti chce mít manžel ženu připravenou pro sebe. Muži tohoto typu vymysleli rčení, že manželství je legalizovaná prostituce. Okolí je v tom utvrzuje. Společně nutí matku k potratu. Tyto lidi je třeba seznámit s důsledky toho, co činí. Proto se od července 2005 modlíme s plakáty vyrobenými z fotografií dětí zabitých při interrupci. My nesoudíme ani netrestáme lidí, kteří zabili své dítě – ani ty, kteří to jdou udělat. My je pravdivě informujeme o tom, co udělali nebo

o tom, co chtějí udělat. Děláme osvětovou práci za současné lékaře, kteří nenabízejí žádnou alternativu kromě zabití. Jak říká pravoslavný kněz Libor Serafim Halík: „Chceme, aby viník uviděl svou oběť. Aby se zastyděl, zhnusil sám sobě a přestal vraždit. Naše modlitby jsou návodem k nadpřirozené lítosti. Vrahovi mají připomenout, že nebude muset za svůj zlý čin navěky trpět v pekelné mučírně, bude-li od této chvíle děkovat Bohu za Syna Božího Ježíše Krista, který trpěl na Zemi místo něj. Jen tehdy má naději, že mu Bůh odpustí věčný trest.“

Tolik křížů

ITIS (Londýn)

Rezignaci papeže Benedikta XVI. v únoru 2013 komentoval při televizním interview náš londýnský arcibiskup Vincent Nichols jako velmi odvážnou. Komentářů bylo k překvapivému rozhodnutí papeže ze všech stran plno, jak čtenáři této poznámky jasně slyšeli či četli. Od těch plných pochopení až k otevřeně kritickým. My Češi na štěstí už od dob Boženy Němcové víme, „*že nenarodil se člověk ten, aby se zalíbil všem*“, a tak jsme oproti jiným značně shovívaví.

Současnost je velmi obtížná pro každého, natož pro člověka, který řídí náboženství a vyznání miliardy dvakrát sto tisíc. Nese na svých bedrech i kříže přemnohé jiné, od hrabivosti bankéřů světa, přes nelítostné vraždění armádami leskuchtivých generálů, machinace prodejných politiků až k nesmyslným nárokům homosexuálů a sexuálníím výstřednostem kam pohlédneš. Jak z toho?

Někdy se může zdát, že snad reformátor Jan Křtitel a spravedlivý, trpělivý Ježíš to měli snazší. Proto ten povzdech Benedikta XVI.

Málokdo tedy byt' i jen tušil, že volba nového papeže proběhne v pouhých dvou dnech a padne na františkánsky prostého Argetince **Jorge Mario Bergoglio**. Proto jsme s pochopením přijali, když on sám převzal pro své řízení katolické církve jméno **Francis** a vyhlásil papežství skromnosti. Jeho slavná inaugurace 19. března 2013 na Svatopetrském náměstí byla možná i rozloučením s dřívější pompou. Potěšilo také, že skleněná vitrina, slavný

pancéřový „papemobil“ byl odvezen do garáže a jeho dopravní funkci převzal prostý otevřený vůz.

Musí-li se uskrovnovat Josef Novák a jsou-li donuceny vlády a národy mohovitými bankéři světa k drastickým úsporným opatřením a často jen k tomu, aby státy mohly odvádět obtížné úroky za bankéřské půjčky do bezedných kapes miliardářů a trilionářů, nemůžeme být příliš překvapeni návrhem nové cesty církve a následováním moudré skromnosti Ježíšovy. Francis chce být papežem pro chudé, osloví ideou kruhy mocných tohoto světa a ty, co se klaní zlatému teleti. Spokojí se ti s málem?

Bohatství a blahobyt často vede k prostopášnostem a obžerství všeho druhu, a to se právě děje.

Proto jen můžeme přikývnout, když i nový anglikánský arcibiskup **Justin Welby** převzal stolicí Arcibiskupa of Canterbury ve čtvrtek 14. 3. 2013, a vyhlásil podobný rozumný ukazatel skromnosti pro následovníky anglikánské víry.

Pro úplnost poznamenejme, že náboženské obřady a vedení anglikánské „*High Church*“ je prakticky totožné s katolickým, i když hlavou anglikánské církve je anglický král či královna, jako nyní Elizabeth II.

Arcibiskupa Welby jsme sice nestačili vizuálně zaregistrovat při televizním přenosu inaugurace papeže Francise na Svatopetrském náměstí, ale jistě se nám jen opticky ztratil mezi reprezentanty jiných světových církví a náboženských představitelů. Po slavnostních chvílích byl snad pro oba čas alespoň na kratičké rozhovory, i když svými životními běhy jsou rozdílní. Arcibiskup Welby má požehnané manželství s pěti dětmi. K jejich doporučení k pevné tradiční rodině a se vším, co k plnému životu patří, budeme mít i praktický příklad. Nebudeme ale předbíhat to, co přijde.

Všichni vrcholní představitelé lidských cest a směrů se musí začít radit a dohadovat, jak vybřednout z těch všech křížů, které jsme na sebe v mnoha případech uvalili sami. Krize a nebezpečné situace se na nás přiřítí, nebudeme-li schopni se dohodnout.

My všichni, člověk vedle člověka, jeden vedle druhého, jsme lidé!

Musíme už konečně jednou uznat jednotu lidstva!

Přestat se vyvyšovat jeden nad druhého, tak jak nás nabádali mnozí moudří před námi a i dnes učí moderní náboženství.

Budeme muset vyeliminovat ty, kteří rozeštvávají lidstvo, i ty, co se pasou na bohatství, které oni nevytvořili, nebo dojdou oni sami k rozumu?

Bylo by zajímavé vědět (jako že o tom nebyla nikde žádná zmínka), byli-li na slavné nastolení papeže Francise či arcibiskupa Welbyho pozvání Bankéři světa. Měli tam být!

Při kolotání trilionů světových měn, s nimiž se nezodpovědně a bez zábran čachruje, už nestačí mluvit jen o charitě, almužnách a požadovat milodary pro chudé! Je nepříjemná připomínka, že Ježíš rozházel v chrámě jeruzalémském stoly penězoměnců?

Peníze musí přestat být zbožím a nesmí být zneužívány!

V pohodě a dohodě nám nezbyvá než zvednout nové ideje a směry. Víme, co selhalo a přivedlo nás vniveč. Souzvuk duchovních knížat s finančními velmoži by mohl být nosným klíčem k dalšímu běhu lidstva.

Bomby to nevyřeší...

Londýn, 19. 3. 2013

Homilie v kostele dne 27. 2. 2013

P. Karel Dachovský

Jeremiáš říkal nepříjemné věci. Nebyl populista. Nechtěl se vlichotit davu. Ale nebyl to buřič ze zásady. Chtěl žít v míru, ale nemohl zamlčet, že vyvolený národ nejde po Božích stezkách. Jeho protivníci řekli: „Přece kněží nebudou bez rady, mudrci bez důvtipu a ani proroci bez řeči.“ Kněžími a mudrci byli kněží a zákoníci, prorokem byl Jeremiáš. Opravdu, prorok si nenechává věci pro sebe – prorok je kazatel. Nemůže mlčet, i kdyby ho upláceli zlatem. Lidsky řečeno Jeremiáš doplatil na svůj jazyk, ale jeho osud předjímá veřejnou službu Ježíšovu. Každý prorok musí být osobností, ale nesmí si libovat v sebepovyšování, ale ve službě Bohu.

V evangeliu to nepochopila matka synů Zebedeových. Nepochopili to ani učedníci. Přece se mezi sebou přeli, kdo z nich je největší. Pán Ježíš mluvil o svém zatčení a odsouzení, oni ho poslouchali na půl ucha a mysleli na to, že našli Mesiáše takového, jakého očekávali Židé. Že svrhne nenáviděné okupanty

a nastolí vládu Izraele nad světem. Oni budou důležitými ministry. To jim nestačilo, chtěli vyniknout ještě víc – šlo jim o to, kdo bude ministerským předsedou.

Naprosté nepochopení Ježíše, nic z evangelijního učení. Pán Ježíš nikdy nedělal politiku ani slovem do politiky nezasahoval. Učedníci mají sloužit a to by jim mohlo přinést uznání lidí. Oni však nemají žádat žádné výhody. Máme příslib, že Církev bude do skonání věků. Ale jakou víru nalezne Kristus, až přijde ve slávě? Zde na zemi jsme Církev bojující, nějaké šrámy patří k věci. Služme potřebným a příliš se nestarejme. Bůh o nás ví a bez jeho vědomí nám nepadne ani vlas z hlavy. Evangelium je krásné, ale také obtížné k naplnění.

Damašek

Karel Dachovský

Bylo to na svátek
svatého Michaela de Sanctis.
Zdalo se mi,
že něco přednáším ve středověké síni,
kde byly zbytky fresek –
latinské nápisy, modrá labuť
a barevné skvrny.
Bylo mi řečeno,
že do místa nikdy nevkročili husité.
Co by to mohlo být?
Ti rozbořili, co mohli,
ale na hrad Strakonice nevstoupili.
Asi čtyřikrát jsem ve Strakonicích
zastupoval Patera Frýdla
a bydlel na hradě,
který patří řádu Maltézských rytířů.
Proč to ale povídám?
Chtěl jsem psát báseň

a k té patří zářivá obrazivost,
jakési pouštění žilou génia.
Kdysi jsem byl na přednášce
Lumíra Čivrného o Lorcovi.
Nemohu si vzpomenout na to slovo,
které Španělé používají
pro něco výjimečně krásného,
španělská cikánka to ví,
slyšela jednou Bacha,
ale zná dobře ty oslnivé tance
při chřestotu flamenka.
Byl jsem tehdy unešen Lorcou,
ale v mládí mě přiváděl na hranici extáze
gregoriánský chorál z desky švýcarských benediktinů.
Teď už to není s nimi tak oslnivé
a těžko mě přivést na kraj extáze.
Ale stále poznám,
kdy sestupují ohníčky múzy milosti
a vím, že mohu psát
a báseň bude dokončena.
Neplynou mi v duši metafory,
blyštivé destičky křišťálu,
ale poznám,
že hrozen révy je mimořádně krásný,
zvláště když je ojiněn rosou.
Stvořitel věděl,
že z révy se stane slovem kněze
a zázrakem z nebe Krev Kristova.
Seifert by přidal k té révě ještě zpěváka
drnkajícího na stopku hroznu.
Ale co metafory?
Co poezie, když svírá bolest a úzkost?
Posedlost poezií Francise Jammese,
který viděl sýkorku
na břevně kříže na Golgotě.

Viděl – neviděl.
Začal jsem psát tuto báseň kvůli Sýrii.
Učitel na střední křesťanské škole v Damašku
nacvičuje s žáky divadelní hru.
Nevědí, zda je druhý den
nevyhodí šílenec do vzduchu.
Křesťané jsou nenáviděni.
Nepochopitelný beraní rozum dovoluje,
aby v Sheffieldu, Manchesteru, Paříži
a mnohde byla místa,
kde platí zákon šaría,
místo řídí islamisté
a policista tam nevejde.
Může to skončit všechno
jako v severní Africe a Turecku.
Všechno křesťanské srovnáno se zemí.
Kde je Augustinovo Hippo?
Svatý Pavel nebyl v Damašku náhodou,
ale možná
že z růžového mramoru křesťanských chrámů
zbude jen prach
na islamistických botách extrémistů.

Schodiště příběhů

P. Karel Dachovský

Pod tímto názvem vydal Milan Hodek almanach české poezie. Jsou zastoupeni: Věra Bartošková, Karla Erbová, Táňa Nováková, Magdalena Pokorná a Vladimír Stibor (který už má bohaté zkušenosti se sestavováním almanachů).

Co říci? Zmíněné básnířky mají za sebou už řadu vydaných sbírek. To, co je od nich v almanachu, je průměr, ale díky Pánu Bohu za to, jsou to pěšáci české

poezie. Současná česká poezie disponuje řadou básníků, kteří publikují. Nikdo to nespočítá, ale mohly by jich být i tři až čtyři stovky. Karla Erbová má už dobré renomé, dost jsem od ní četl, vydala víc než 21 básnických sbírek a dostala za poezii řadu cen, přesto se mi zdá, že básně v almanachu nejsou její nejlepší - hodně se tu zaobírá pýchou, odmítá uspokojení z literárního laureátství.

Zdá se mi, že zmíněné dámy mají v předvedených básních málo košatých metafor, metafory dělají z básně umění. Tady to vynahrazuje Vladimír Stibor. Umí i sonety, což není jednoduchá záležitost. Básně jsou lyrické, ale nechybí ani zamyšlení nad smrtí. Báseň „O mém dědovi“ je dojímavá, Vladimír ho měl rád a také trpěl, když děda: „Sedm měsíců přecházel / nejvyšší hory svého dětství. / Každý den ho smrt / přibíjela na kříž, stahovala mu kůži ze zad / a do boku vrážela / čím dál větší hřeby / potažené rzí i patinou. / Usmíval se na mne, / když jsem klečel u jeho postele. / Nic mi nedala, / sotva šeptal, / nic mi nemůže vzít. /

Kniha má pěkné ilustrace (Mgr. Alena Stiborová) a dobrou grafickou úpravu (Luciána Stiborová, DiS).

Vladimír teď chystá rozsáhlejší almanach (40 básníků, budu tam zastoupen i já jakožto jediný kněz – ačkoliv básně píše i někteří další kněží).

Díky Stiborovi za to, co vše dělá pro českou literaturu i Obec spisovatelů.

Nádherný dům

Vladimír Stibor

Chtěl bych mít dům
se třemi jezery.

Na prvním
by dováděly jitřní galéry.
Na druhém čluny
nesoucí na přídi květy z vyhnanství.

Na třetím jezeru
bych zahlédl,
jak se po vlnách stáčí stezka
ke tvému atriu.

Přivítal bych tě úsměvem.

19. 3. 2013

U hrobu mého táty

Vladimír Stibor

Povalují se tu
ohořelé trámy,
hnízda včel proti obloze.
Malokvěté jak malověrné divizny
s místními muzikanty
odmítají hrát Oceánem pluje loď,
k přístavu ji doprovodí...
Těší se na posezení
kolem dubových stolů;
krčmář přinese horký grog,
zakroučí očima,
zeptá se, kdo to platí?

Podzim s uvázaným provazem
z pravého lýčí kolem pasu
bude přinášet rok co rok
orchideje;
nosičky vody,
co projdou kolem,
zapomenou,
že se stmívá.

25. února 2013

Úsvit

Marie Tefrová

posledního netopýra krouživé třepotání
pod hvězdnou bání
měsíční záři zahání
kontura kamenné zvonice
jitřenku s vozkou na obloze vede
modravou, teplou nocí
bezmocně ztrácí
chladivý příboj břehy
náhle se rudý kotouč vyhoupl z hladiny
po noční koupeli
jakoby bez viny
spočinul
v náručí nového dne

Modlitba k Duchu Svatému

Běla Schovancová

Ty, který osvětluješ nejhlubší rokliny země
a ozařuješ nejvyšší vrcholy ledových štítů a skal,
Ty, který oživuješ hlubiny oceánů
a probouzíš život v písečných pouštních lavinách,
Ty, který září hvězd z vesmírných dalek
nám dáváš tušit existenci života
v nám ještě neznámých prostorách,
Ty, který jsi byl seslán k nám,
abychom víru našli a cestu do věčnosti netratili,
Ty, který jsi ústy proroků promlouval
a ohnivými jazyky nad hlavami apoštolů plál,
před tvou tvář se každá lež rozpadá,
panství zla ztrácí na síle,

a démoni v podzemí se svíjejí.
Ty, který jsi všemocný a z Otce i Syna vycházíš,
k Tobě se obracíme s prosbami nekončícími
o dary Nebe,
o lásku k Bohu Otci a Jeho Synu,
našemu Pánu Ježíši Kristu,
skrze Něhož jsme již nyní našich vin zproštěni,
a Boží království se před námi otvírá...

O lásku čistou vzájemnou Tebe prosíme,
o pokoj na zemi i v nás.
O pomoc svrchovanou se k Tobě utíkáme,
abys nám seslal anděla z nebeských řad,
až z tohoto světa budeme odcházet,
aby nás údolím smrti provázel,
až před Boží tvář,
která je i tváří Tvou.
Abychom mohli v náruči Boha Otce spočinout,
na Srdci Kristově, v lásce neskonalé,
v blízkosti Marie Panny, Matičky naší,
Královny nebeské, uprostřed rajských krás...

Ó Duchu Svatý,
Ty, který jsi ohněm Nebe,
ať Tvoje láska září v nás,
a jas Tvojí pravdy v nás nikdy neuhasíná.

Svatí Cyril a Metoděj

Michal Krátký

Přišli k nám pěšky,
jak bývalo běžným jevem,
neměli pušky,
byli vyzbrojeni slovem.
Nesli dobrou zvěst,
v níž věčný život je skryt,
skrze svatý křest,
díků němuž můžeme žít.

Byla to zvěst pokoje,
radosti a naděje.
Naděje na záchranu,
jež v kříži má příčinu.

Pozměňovací návrh k zákonu o interrupcích

Jan Božík Botka

Vy příští rentiéři – příjemci důchodů Hlasujte pro život !!
Třeba jen z důvodu Že ti co počati a končí v odpadu
Há Dé Pé nevytvoří

Nezbude na chleba pro ty co přežívají
Nežnou a nesijí

Ti potom nepřežijí Nežnou a nezbytnou
Důvodu Že ti
Nutnou a nechutnou E U T A N A Z I I
Zváženo ekonomicky a přísně logicky nezní to komicky
Není to ale vůbec Národ sobě Sobecky je to potřeba
Potřeba zavřít oči jako dosud na přechodu pro cizince
Na pásu času ! Kde se už postupně
Docela potupně měníme v důchodce

Modlitba k přesvaté Bohorodičce

J. Žalovskaja

Ochránkyně světa, Matko Bohorodičko!
Před Tebou poklekám a prosím,
mne bídou hříšnici, jen do tmy oblečenou
zas pozvi do světla, které máš ve své moci.
Až přijde těžké zkoušení,
žalosti, ztráty, nepřátelé,
v hodině mého strádání
pomoz mi, prosím, neopouštěj mne.
Duchovní radost, touhu po spasení
do srdce přímo polož mi,
do světa útěchy, do nebeského království
prosím Tě, cestu ukaž mi.

Snad

Josef Menšík

snad
jen do snů
můžeš se vracet

umřelým
pohladit vrásky

napít se z dlaně
vstoupit do
použitých míst

uvěřit
dnům
že byly
i sedmikráskám,

že budou

až sníh
procitne
na polštáři
prázdném

snad....

ne, ještě ne

Josef Menšík

Ještě spíš
po okně stéká
včerejší slza
dotýkání

prchají
srnečci do kopců

v lesích,
paseka zmámená

dotyky
s vůní

ne, ještě ne
neříkej,
že jsi mým snem

sněženka úst
krupičky sněhu,

Spíš
v mém rozechvění

Svítá

O slově

František Kratochvíl

Vzali počáteční Slovo
za slovo
a to další slovo zase
za slovo
svoje duše naplnili
kameny
které neunesli ani
andělé
Ve své cestě klesali a
klesali
stále se propadali a
padali
byli neudržitelní
v bloudění
s vědomím svedli své vlastní
svědomí
Vzali svobodu slova
za slovo
srovnali všechna písmena
do řady
chválili si svůj smysl pro
pořádek
vyhlásili míru válku a
válce mír
říkali co všechno udělali
pro druhé
Ve tmě bez hudby tančily

němohry
jak tmáři klidně zapomněli
na světlo
pak najednou přestali si
rozumět
přestali rozumět si však
úplně
až někdo vyslovil Bože
pomoz nám
my ubozí u Boha
prosíme
s křížem prosíme o slovo
o Slovo
Zkažený pokrm nechce
nikdo jíst
zkažená slova byla
plná úst
Dali počátečnímu Slovu
své slovo
dali i dalším svým slovům
své slovo
ctili Kristovy rány
na nebi
Kristovy rány cítili
i v srdci
pochopili řád svobody
řád v Řádu
„Nestůj neseď nelež
poklekni“
řekli a učinili tak
s radostí
Vzali počáteční Slovo
si k srdci
byli obdarováni Milostí
Leden, únor 2013

Oblaka

(Sonet pro Bohuslava Reynka)

Oldřich Damborský

Odněkud zhora se na mne dívá básník Reynek
a lásku, lhostejnost a zášť mele boží mlejnek
a mraky jsou náhle toulaví oceloví plující psi,
jsem pro někoho podivín v naší sousedské vsi.

Snad, že skládám verše, co dělník nepochopí,
a jen po gambrinusu a špeku se rychle vzchopí.
já mám závrať z křišťálové metafory a rýmů,
tak jsem objektem zášti a závistných šprýmů.

A mraky letí napříč blankytnou jasnou oblohou,
Bože, odpusť jim jejich mýlku, oni za to nemohou.
Cožpak kuře dovede pochopit volný let káněte?

Chodím v riflích a tričku a jsem úplně obyčejný,
však snažím se chytit z metafor ty nejtlustší cejny.
Nikdy nebudu říkat: Ten kříž Poezie ze mě sejměte.

Xxx

Zdenka Líbalová

Naplň mě odvahou
můj Pane Ježíši
a já budu
svědčit o Tvých skutcích
kázat Tvůj zákon
a srdce rozdávat
do posledního zbytku
něhy

Myšlenka

Jitka J. M. Lancaster – Pšurná

Šla nocí černá Myšlenka.
Šla jako kočka tichá.
Má černé chlupy zježené
zeleným okem mžiká.

Má mnoho koutků, Myšlenka.
Má mnoho zákoutí.
Jsou smrdutá a bezedná.
Dnes mnohé zarmoutí.

Zastav se! Sedni na bobek!
Pořád je čas se vrátit.
Uhlad' si zježený kožíšek,
snadné je myšlenku zvrátit!

Spadly ti smaragdy do očí,
s ramene štola splývá.
Myšlenka celá zkrásněla.
Zurčivá, třpytná, tklivá.

Vyšla si v jitru, Myšlenka.
Šla světlem prozářená.
Co se to stalo pojednou?
U Boha! Jaká změna!

Stála tam krásná, plná cti,
oblita svitem rána.
Klid v zákoutích se rozhostí.
Stala se přadlenou.
Na rány lidské spřádala obinadla...

Londýn, 9. září 2012

Theofil Halama

Theofil Halama se narodil v době končící světové hospodářské krize – 8. srpna 1932 – v Místřovicích u Českého Těšína. V letech univerzální krize práva na názor byl násilně uzavřen fryštácký Salesiánský ústav a student Halama internován v pracovním táboře

V době první otevřené krize totalitního politického systému emigroval básník Halama do Itálie (1970), odkud přesídlil do zámoří.

Žije dodnes střídavě v kalifornském Monterey (v kraji Robinsona Jefferse a Johna Steinbecka) a na Havajských ostrovech (kde se zdržoval Jack London a Robert Luis Stevenson).

Erudicí pedagog, filolog a teolog (Halama studoval bohemistiku a germanistiku na FF Masarykovy univerzity v Brně a studium teologie započaté ve vlasti, obnovil v Římě a dokončil v USA) publikuje sociálně-politickou, mystickou a přírodní poezii psanou anglicky a česky.

Nulový cyklus

Theofil Halama

Viděl jsem zmar v jeho sedmeré
podobě

naposled u své matky
která četla knihu
ale už nevěděla jakou
a o čem

Bylo jí více než sto let
ale mysl měla

jako na počátku

Jsou ještě jiné smrti a jiná
umírání
v průběhu chemických
a jaderných válek
přírodních katastrof
sebevražd a poprav životů

které ztratily cenu

ale i srdeční záchvat čejky
které lasice vyplenila
hnízdo

a duření ryb které díky
globálnímu oteplování ztrácejí
ochranný korál
do něž se tak bezpečně utíkaly
před šedou eminencí CO₂

jsou toho důkazem

(jen růže umírají pro samou
krásu)

Pacifik je dnes nápadně tichý
a poddajný
jako by se obával nejhoršího

že se to opravdu stane

člověk si vymyslí něco tak
vlastního
původního

(ba dokonce geniálního)

a že z jeho krutého světa

najednou nezůstane nic než

atom vodíku

s jádrem helia

jako na počátku

Bezpečí

Janka Procházková

Kapky deště se dotýkají země

a má modlitba

stoupá k nebi.

Zavlažuješ můj život rosou pokání

a

křísíš moje touhy

dohlédnout do Tvé náruče...

Já

ztracená

mezi tepem velkoměst

a samotou ticha –

choulím se u své lampy,

prokřehlé srdce

chci zahřát písněmi –

a netuším,

co příští minuty změní.

Jen důvěra v Tvou neměnnost

chrání moje kroky

před zbrklým úsudkem,
že snad ztratí se bezpečí úkrytu
a
má dlaň bude prázdná.

Anděl

Janka Procházková

Být jako anděl
poslem dobrých zpráv,
skrze Tebe
posvěcovat dny –
jak sluneční paprsek
sytit
hladové stráně
a prostírat úsměvy
na tváře umlklé bolestí...
Aby Tebe zahlédli,
když já projdu kolem dveří,
co strach neprodyšně uzamkl –
a přece...
Ty
v mých dlaních
čekáš
na pohlazení, co rozmnožím
každým setkáním –
a radovat se budou
ti, co doposud jak živořící trosky
spočívali
v stínu smrti,
když zazáří jim
šťastná hvězda na nebi,
co zdálo se jen
přeplněné mraky.

ŘÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

3/2013

*„Jen, Bože, nestůj daleko,
můj Bože, na pomoc mi pospěš!“
(Žalm 70)*

vydává:

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 Praha 2

Telefon 728 250 679

ISSN 1802 3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Číslo účtů:

250 012 0032 / 2010 pro běžné platby

Pro případné dary Kč 1.500 a výše

tento účet: 290 012 0031 / 2010

Milí čtenáři,

v letošním roce jsem vydal tři čísla „Řádu“, jak jsem slíbil. V příštím roce chci vydat rovněž tři čísla. Je čas znovu poslat předplatné, jeho výše je dobrovolná. Někteří z vás už mají předplaceno.

Žijeme v těžké době, ale dosud je svoboda projevu v tisku.

Letos zveřejnil německý deník Süddeutsche Zeitung interview s arcibiskupem R. Zollitschem, prezidentem Německé biskupské konference. Navrhuje, aby byly jáhenky, aniž by byly svěcené. Zřejmě by mohly oddávat, křtít, vést pohřby a kázat při mši svaté. Podobné nápady jsou podle mne absurdní a nikam nevedou. Trvalých jáhnů je dostatek, problém je v nedostatku kněží. Evropa mi připadá zdegenerovaná, plná sexismu a hédonismu. Prapor katolicismu třímá jen Polsko a Malta, kde katolická Církev drží morálku a nejsou zde interrupce. Jinde řadí apokalypsa, zabíjení nenarozených je zločin. To, že německá Církev nemá dost mladých mužů ochotných ke kněžství a celibátu, svědčí o její slabosti a mladí muži nemají lásku k Církvi a ochotu něco obětovat. Německá Církev je v krizi a nemá smysl meditovat o jáhenkách, ale hledat cestu, jak Církev léčit. Ročně se v Německu vypíše 180 000 katolíků z Církve, což se mi zdá katastrofální. V německé Církvi je dost liberalismu tendencí k protestantizaci. Není řídkým zjevem, že katecheta v katolické škole dostane výpověď, protože učil morálku přesně podle katolických zásad. Všechno však není špatné. Je tu stále dost dobrých klášterů. Hodně trpících obětujících své utrpení za Církev. Je tu ještě dost lidí držících pravověří. Kardinál J. Meissner je člověk na svém místě. Čtu rád jeho vynikající mariánské meditace.

Německo je na tom dobře politicky i hospodářsky. Ale národ, který zabíjí své nenarozené, nemá budoucnost. Divím se, že ještě nepřišel Boží trest. Ale ze zjevení Panny Marie v La Salettě víme, že tehdy

Matka Boží těžko zadržovala trestající rameno Krista. Od té doby jsme pokročili ve zlu. Jedině přímluva Panny Marie je naší záchranou. Je pravda, že do nebe se mezitím dostalo víc lidí a je tedy větší přímluvná moc. Mučedníci 20. a 21. století se za nás také přimlouvají. Je dosud dost modlících se a to je naše záchrana. Co bude dál, lze poznat z knihy Apokalypsy, také mnoho říká 2. list svatého Pavla Thesaloničanům, kapitola 2. Stojí za to najít si to v bibli.

Arcibiskup z Dublinu řekl, že úvahy o jáhenství žen bez svěcení jsou podnětné a stojí za to o tom uvažovat. Podobně jako v Německu je v Irsku krize Církve. Církev se početně zmenšuje a hlavně odpadla mládež. Je třeba víc přemýšlet prosit o dary Ducha Svatého.

Překvapuje mě, že nejvíc rozšířený český deník „Blesk“ je tak úspěšný. Podle mého názoru jej denně kupuje 320 000 zdegenerovaných lidí. Většinou je dost odporné, co se zde popisuje. Další deníky nejsou zase o moc lepší. Příliš mnoho zla. To není přínosné pro budoucnost českého národa.

V „Lidových novinách“ byl článek „Máme právo své dítě nechat zemřít“ z pera Davida Černého. Píše se tu: „Je morálně ospravedlnitelné nechávat zemřít novorozence, kteří by jinak nepřežili? A pokud se rozhodneme správně ty děti nechat zemřít, není humánnější procedurou jejich rychlé a bezbolestné usmrcení z rukou lékaře než pomalé umírání? To jsou některé z otázek, které stále silněji hýbou současnou etikou a mají velmi praktické důsledky.“

V článku se píše o případě v Anglii roku 1980. Narodil se zde John Pearson. Na první pohled bylo zřejmé, že trpí Downovým syndromem. Matka dítě nechtěla. Lékař mu podal lék DF 118, protože padlo rozhodnutí nechat dítě zemřít hlady. Což se stalo. V roce 1981 organizace Life zažalovala lékaře. Proběhl soudní proces a lékař nebyl odsouzen.

D. Černý píše, že infanticida (zabíjení dětí) je legalizována v Nizozemí. Infanticida začíná malými krůčky, které mohou mít souhlas většiny populace (ponechat zemřít postižené děti), nakonec však nevyhnutelně skončí u usmrcování zcela zdravých jedinců.

V článku se píše, že infanticida byla běžná ve starém Řecku a Římě a je běžná u Eskymáků a kmene Kungu na území Botswany. Nástup křesťanství změnil vše, lidské bytosti jsou chápány jako Boží stvoření. Jsou obdařeny svobodnou vůlí, rozumem a nesmrtelnou duší. Lidský život je posvátný.

Článek zastává názory filozofa Petera Singera, který tvrdí, že absolutní lidská práva neexistují. Existují pouze konkrétní situace, do nich jsou zapojeni konkrétní lidé a jejich zájmy, tužby a preference. Podle něj smyslem morálky není poskytovat abstraktní a v praxi nepoužitelná pravidla a neotřesitelné zákony, nýbrž zajišťovat, aby co největší počet jedinců mohl naplňovat co nejvíce svých preferencí. Podle něj hodnota lidského života je různá. Není důležité, že člověk je člověk, ale že člověk myslí, vnímá svou minulost, budoucnost, sám sebe jako určité já. Díky těmto aktuálním (nikoliv potenciálním) schopnostem je člověk osobou. Některé lidské bytosti jsou vyloučeny z rozšířeného kruhu morálního zájmu. Je prý eticky legitimní rozhodnutí rodičů i lékaře zabít dítě a poskytnout mu „komfort“ při umírání.

Podobné úvahy povedou k infanticidě vážně poškozených dětí a později méně vážně život ohrožující postižení (Dawnův syndrom, autismus). Nakonec budou zabíjení i zdraví novorozenci. Proč? Protože prý člověk je sice biologicky člověkem ve všech fázích své existence, osobou se však stává až někdy po porodu, řekněme měsíc či dva. Z morálního hlediska nás nedefinuje to, co jsme (lidé), nýbrž

to, co jsme schopni dělat (osoby). Neexistuje proto žádný důvod, proč připouštět interrupce a zároveň se stavět odmítavě k infanticidě.

D. Černý končí článek, že by mohlo být silným impulsem, abychom se svého pojetí člověka a důstojnosti tak snadno nevzdávali. Tedy dost opatrnický závěr. Žádná podpora člověka od početí.

Zcela jsem se otrásal hnusem při čtení tohoto článku. Snad je dobře mít informace o tom, co se děje a co se chystá. Také je vidět, kde stojí „Lidové noviny“.

V „Katolickém týdeníku“ je jistě mnoho hodnotného. Ale má hodně stran a je obtížné je něčím naplnit. Takže většina textů je nudná a prázdná sláma. Bylo by lepší mít útlejší noviny. Horší je, že už tam byl i věroučný blud. Dost mě rozčílil článek na den upálení Mistra Jana Husa „V čem nám může být Jan Hus blízký“ z pera faráře Církve československé Jana Kašpera. Asi „Katolický týdeník“ nemohl najít katolíka, který by podobně Husa chválil. Autor mimo jiné popisuje, v čem prý byl zvrát, který učinil z řadového učitele a posléze kněze osobnost s mimořádným vnímáním, niternou zbožností a schopností oslovit z kazatelny Betlémské kaple nejširší vrstvy. Mimo jiné to byl prý vliv Viklefov – známého anglického bludaře. To je skandál, že katolické noviny oslavují bludaře. Sám Hus byl odsouzen za svých 30 bludů, média ho přesto vychvalují, že prý zemřel za pravdu. Upalovat ho jistě neměli, ale chválit by se také neměl. Už se připravují mediální orgie na rok 2015 – 600 let od jeho upálení.

Papež František se drží přes velký tlak politiků a mocných světa na liberalizaci Církve a hlavně uvolnění morálních příkazů Boha a Církve. Nemá to jednoduché. Byla u něj na audienci německé kancléřka Merkelová. Na veřejnost se nedostalo ani slovo z jejich rozhovoru. Je pozoruhodné, že Merkelová se při návštěvě Říma vůbec nesešla s italskými politiky. Merkelová, ač luteránka, prý obdivuje nového

papeže a je jí prý vzorem. Snad na papeže netlačila. Řekl bych, že se mluvilo i o celibátu kněží, který je trnem v očích německých politiků. Je na místě se modlit za nového papeže. Jsem k němu plně loajální.

Mám vás stále ve svém každodenním růženci. Srdečně zdravím a žehnám.

P. Ing. Karel Dachovský,
šéfredaktor

Čísla účtů:

250 012 0032/2010 – pro běžné platby

290 012 0031/2010 – pro případné dary Kč 1 500 a výše.

SÝRIE

Řeckokatolický patriarcha melchitského obřadu Řehoř III. navštívil spolu s arcibiskupem Darwishem z Libanonu špičky Evropské unie v Bruselu. Řekl jim, že jsou nežádoucí další zbraně pro Sýrii, situaci lze řešit jedině jednáním. Křesťané v Sýrii by mohli být mostem mezi muslimskými znepřátelenými proudy. Podle něj křesťané nepodporují ani jednu stranu. Jednal také s organizací „Církev v nouzi“, která poskytla uprchlíkům 1,4 milionů dolarů. Katolická Církev financuje pobyt 1 500 křesťanských rodin – uprchlíků do Libanonu. Tito křesťané nechtějí vstupovat do muslimských utečeneckých táborů.

The Wanderer, 11. 7. 2013

KENYA

Velká Británie zakázala dovoz khatu – prý je to droga. Její listy se žvýkají pro relaxaci. Británie byla druhým největším importérem khatu z Keny. Khat se pěstuje v provincii Meru, kde žijí převážně křesťané, mnoho lidí se zde živí právě pěstováním khatu. Křesťané proti opatření Británie protestují, a kněží jsou na jejich straně.

The Tablet, 10. 8. 2013

x x x

Katoličtí biskupové obvinili vládu, že chce zabrat církevní majetek v rámci nových reforem. Vláda chce, aby bylo středoškolské vzdělání povinné. Nově zřizované vlády v jednotlivých krajích budou zabírat církevní půdu. Vláda vyvlastní také nejlepší katolické školy bez kompenzace.

Katolická Církev dosud vlastnila nebo platila třetinu z 15 000 základních škol v zemi a polovinu z 3 500 středních škol. Katolíci měli

výborné školy i v jednotlivých regionech, kde jsou v menšině. Během posledních 5 let Církev vložila do školství v přepočtu 11,5 milionů britských liber.

Kardinál Njue obvinil vládu, že žne, kde nesela.

Trochu lepší vyhlídky přináší fakt, že teď byli zvoleni horliví katolíci do funkcí ministerského předsedy a prezidenta.

The Tablet, 6. 7. 2013

UKRAJINA

Země se chystá podepsat s Evropskou unií smlouvu o asociaci, což je krok k plnému členství v Evropské unii. Proti je Moskva a ukrajinská pravoslavná Církev. Také hlava řeckokatolíků patriarcha Ševčuk varoval před vtažením do „politických manévrů“ Řekl, že Církev by si měla zachovat svobodu, jinak se zdiskredituje jako vládní struktury dneška.

The Tablet, 10. 8. 2013

x x x

Řeckokatolíci otevřeli novou katedrálu v Kyjevě. Při úvodní mši svaté s účastí 20 000 věřících řekl patriarcha Ševčuk (43 let), že katedrála bude nejen domem modlitby, ale i viditelným znamením jednoty a integrity Církve po krutém ničení posledních staletí.

The Tablet, 24. 8. 2013

RUSKO

Pravoslavný patriarcha Kirill z Moskvy řekl ve své homilii, že pravoslavní 21. století zakoušejí kolosální důsledky rozličného myšlení, rozdílných filozofií, různého pojetí života. Jakoby každý měl svou pravdu. Je to destruktivní filozofie nabízená dnes celému světu, vede to k mizení pravdy a její minimalizaci. Je to také útok proti Církvi, jakoby pravda nemohla být zachycena. Dnes se zasvěcujeme Kristu. Skrze něho v Nejsvětější Trojici vstupujeme do spojení v Božím království. Je to cesta, pravda a život. Není dnes snadné vyznávat tuto pravdu. Jsou dokonce země, kde je vyznávání křesťanství trestné. Vyznáváme svou víru bez váhání a strachu. Církev má i lidské slabosti, neseme jejich následky. Nejvážnější je schisma. Nikdo nesmí ničit jedno tělo Církve.

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

Komisař pro lidská práva při ministerstvu zahraničí K. Dolgov se ohradil vůči výtkám západních politiků, že Rusko porušuje právo homosexuálů a lesbiček svým zákonem, který zakazuje propagaci homosexuality pro nezletilé. Proti zákonu se také ostře ohradila švédská média. Rovněž je v západních médiích znepokojení nad zprávou, že Rusko nedovolí sportovcům při zimních olympijských hrách v Rusku mít na oděvu duhové značky označující homosexualitu. Rusko prý chrání nezletilé a neodpovídá se žádným mezinárodním závazkům v tomto směru.

The Wanderer, 15. 8. 2013

Moskevský pravoslavný patriarcha veřejně podpořil ruskou atletku Isinbajevu, která podpořila ruský zákon zakazující homosexuální propagandu pro mladistvé.

Patriarcha řekl, že každý může souhlasit nebo nesouhlasit s postojem zákona. Tlaky z ciziny na atletku odsoudil patriarchát jako neúctu k ruskému obyvatelstvu, jehož většina podporuje zákonodárství. Patriarchát také řekl, že pravoslavní jsou podporováni mnoha křesťany, Židy i muslimy na Západě.

The Tablet, 31. 8. 2013

MALAJSIE

Nuncius Mazino je pokárán ministerstvem zahraničí Malajsie za vměšování do záležitostí země. Jde o to, že v roce 2008 vláda zakázala jezuitskému týdeníku „Herald“ používat slovo Alláh pro označení Boha. Nejvyšší soud dal za pravdu „Heraldu“, ale vláda se odvolala. Nuncius celou záležitost teď komentoval.

The Tablet, 10. 8. 2013

GUINEA

Násilí zavládlo v zemi při napětí mezi muslimy a křesťany. Bylo vypáleno 17 kostelů a 1 mešita. Bylo zabito 95 lidí a 130 zraněno.

The Tablet, 10. 8. 2013

SLOVINSKO

Arcibiskup z Ljubljany a arcibiskup M. Turnset z Mariboru rezignovali v důsledku zadlužení diecéze Maribor ve výši 800 milionů euro. Slovinská biskupská konference poděkovala oběma za nasazení a zodpovědnost.

The Tablet, 10. 8. 2013

x x x

Od roku 1970 dává Jugoslávie stejný legální status nevdaným ženám jako manželským párům. Bylo finančně výhodnější rodit děti mimo manželství. Po roce 1989 po prvních svobodných volbách byl sestaven nový parlament. Zde se křesťané snažili zavést úctu k počatému životu – nezdařilo se to.

Slovinsko dosud zaznamenalo 381 000 interrupcí, což vede k demografickému problému. Kolem roku 1984 polovina těhotenství končila interrupcí.

Katolíci zaznamenali první vítězství, když referendum neschválilo umělé oplodnění svobodných žen.

V zemi působí pobočka americké organizace pro život HLI. Američané v zemi pořádají přednášky. V rámci jednoho turné byla sloužena mše svatá za ochranu nenarozených v kapli, která je v klášteře svatého Josefa; dříve byl v této místnosti sál pro provádění interrupcí. Když budovu získala Církev, jsou v kapli denně mše svaté s následnou adorací.

Mission Report, červen 2013

VELKÁ BRITÁNIE

Anglikánský sekretář pro ekumenu u arcibiskupa z Canterbury J. Goudall byl jmenován jako pomocný biskup v Ebbfleet. Je jedním ze tří „létačích“ biskupů určených pro spravování farností, které nechtějí a neuznávají kněžky.

The Tablet, 10. 8. 2013

x x x

Kongregace oratoriánů byla založena svatým Filipem Neri v roce 1575 v Římě. Blahoslavený John Henry Newman přivedl oratoriány do Anglie v roce 1848. Nyní je zde pět komunit: v Birminghamu, Londýně, Oxfordu, Manchesteru a letos nově založená v Yorku. Oratoriáni vzbuzují u někoho obdiv a u jiných odpor. Jsou věroučně a liturgicky konzervativní. V poslední době se jim daří. Birmingham má teď tři novice a Oxford také množství zájemců. Oratoriáni nejsou vlastně řeholníci, nemají sliby, žijí společně v komunitě zpravidla o 10 členech. Věnují se kněžské práci ve farnosti. Je jich dost, takže jsou stále k dispozici ke zpovědi nebo duchovnímu vedení jednotlivců. Newman jednou srovnal oratoriány s jezuitou. Svatý Ignác lovil duše sítí, jezuité ovlivňují masy a mají misie; oratoriáni loví na udici každou duši zvlášť.

Současníci oceňují život v komunitě – oratoriáni žijí společně jako v rodině.

Oratoriáni někdy slouží i Tridentské mše svatě. Oxford jednou týdně, Birmingham třikrát, Brompton Oratory (Londýn) denně. Brompton je znám vysokou úrovní liturgické hudby. Mládež se schází k přednáškám a diskusím v počtu 80 – 250. Oratoriáni nabízejí i mladým společenství, což je žádané.

The Tablet, 3. 8. 2013

x x x

Biskup z Portsmouthu Philip Egan napsal v pastýřském listě, že homosexuální manželství je důsledkem sexuální revoluce z 60. let minulého století, které podemlelo tradiční křesťanské smýšlení o sexuálním styku jako výrazu lásky a plodnosti. Antikoncepční mentalita vedla k poklesu úcty k manželství a k nové definici manželství. Nyní žijí katolíci Anglii jakoby v cizině.

The Tablet, 3. 8. 2013

x x x

Papež jmenoval nového arcibiskupa v Edingburgu (Skotsko) mons. Cushleye (byl dosud šéfem sekce pro anglicky mluvící na Státním sekretariátu ve Vatikánu).

Dosavadní kardinál O'Brien rezignoval, protože se provalily jeho homosexuální styky se 4 kněžími. To byl velký skandál, bolestnější o to, že to bylo v době projednávání přijetí homosexuálního „manželství“ ve Skotsku.

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

V Londýně nejvíce chodí na nedělní bohoslužby letniční protestanti – od roku 2005 nárůst o 50 %, hlavně díky přistěhovalcům z Afriky. Od roku 2005 vzrostl počet katolíků na nedělní mši sv. o 1 %. Anglikáni mají propad o 6 %. V neděli je účast na bohoslužbách 230 000 letničních (32 % návštěvníků bohoslužeb v Londýně) a 198 000 katolíků (27 % návštěvníků).

Katolíci měli v roce 1979 333 700 návštěvníků mši sv. v neděli, což byla tehdy polovina v Londýně. Podobný posun mají anglikáni.

Od roku 2005 vzrostl počet celkových návštěvníků o 16 %, takže 10 % Londýňanů chodí na nedělní bohoslužby, v celé Británii je to 5,6 %.

Vzrůst mají letniční s 1 450 kostely v Londýně. Přes 1 000 kostelů mají ještě anglikáni.

V některých čtvrtích letniční značně vzrostli. Metodisté klesli od roku 2005 o 11 %, spojení reformovaní protestanti poklesli o 14 % a baptisté poklesli o 9 %.

Vzrůst katolíků o 1 % je díky imigrantům z východní Evropy a Jižní Ameriky. Pro ně bylo otevřeno několik nových kostelů na příklad počet kostelů pro Chorvaty stoupl o 7. Hojně se slouží mše sv. v polštině, portugalské a španělské.

The Tablet, 27. 7. 2013

x x x

Homosexuální pár, který adoptoval pět dětí, zažaloval anglikánskou církev, že je nechce oddat v kostele.

The Wanderer, 15. 8. 2013

FRANCIE

Kardinál A. Vingt-Trois řekl, že Francie je blízko dekadenci, když uzákonila homosexuální „manželství“ a výzkum embryí. Církev je proti a mobilizovala síly, katolíci se budou snažit prosadit se v politice. Podle něj školy přispívají k morálnímu zmatku, když se tu zamezuje diskusím o náboženství. Je to zvláště znepokojující v důsledku sílícího muslimského fundamentalismu. Jestliže školy budou pokračovat v sekularismu, bude to horší.

The Tablet, 3. 8. 2013

NĚMECKO

Prezident J. Gauck (v éře komunismu byl protestantským pastorem) vyzval k učení se ze společné historie Evropy. Stalo se to při zahájení výstavy „Credo. Pokřesťanštění Evropy“ v Paderbornu. Výstava podle něj ukazuje, jaký vliv mělo a má křesťanství. Šlo i o solidaritu s bližními a respekt k životnímu prostředí, vliv na tvářnost měst a vliv klášterů.

The Tablet, 3. 8. 2013

x x x

Čtrnáct z dvaceti protestantských církví v zemi žehná homosexuálním svazkům. Poprvé oddal pastor homosexuály v Hessensku 11. 8. 2012.

Prezident komunity protestantských církví v Evropě biskup Weber řekl, že to podkopá ekumenismus s katolíky. Katolíci tomuto nemohou rozumět. Manželství muže a ženy musí být jasně zřetelné.

Německo však neuznává homosexuální manželství, takže uvedený ceremoniál nic nemění na statutu manželství.

The Tablet, 24. 8. 2013

x x x

Katolíci ve třech bavorských městech už nebudou mít pracovní volno na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Už nejsou v těchto městech nejpočetnější křesťanskou skupinou. To je podmínka k uznání pracovního volna na katolické svátky.

The Tablet, 24. 8. 2013

CHILE

Příznivci interrupcí zhanobili katedrálu v Santiagu během mše svaté na svátek svatého Jakuba, patrona města. Zakončili tak pochod městem za liberalizaci zákona o interrupcích. Zničili zpovědnice a pomalovali boční oltáře. Pak byli z katedrály vytlačeni věřícími.

The Tablet, 3. 8. 2013

MYANMAR

V bývalé Barmě vládla armáda, Před 3 roky převzali vládu civilisté. Už se zde prodávají necenzurované noviny. V roce 2015 mají být volby. Letos vláda propustila 70 politických vězňů, ve vězení je jich však stále ještě několik set. V zemi extrémní buddhisté krvavě potlačují muslimy. 100 000 muslimů muselo uprchnout z domovů. Mnoho mešit bylo zničeno. V severním regionu Kachin je mnoho křesťanů, zdejší lid se liší od ostatního obyvatelstva Myanmaru. Obyvatelstvo Kachinu bylo vždy vládou utlačováno, proto zde působí partyzáni (KIA) bojující s vládou a žádající autonomii. V důsledku bojů prchlo z domovů 100 000 obyvatel, kteří nyní žijí v utečeneckých táborech finančně podporovaných Církvi.

V Myanmaru žije 750 000 katolíků (což je 1 % obyvatel). Je zde 16 diecézí, které podporují porodnice, školky, kliniky pro AIDS/HIV nakažené a sirotčince.

V Kachinu Církev hraje velkou roli při usmiřování vlády a KIA. Církev přitom nemá na růžích ustláno. Omezují se stavby kostelů, postavený seminář nesmí přijímat bohoslovce a Církvi je někdy znemožňováno i telefonické spojení.

The Tablet, 17. 8. 2013

RUMUNSKO

Rumunskou pravoslavnou církev napadlo britské rádio BBC v pořadu, kde BBC kritizuje, že státní prostředky jsou používány ke stavbě pravoslavných kostelů místo, aby se v zemi mírnila chudoba. Patriarchát v Bukurešti řekl, že stavět kostely na sídlištích je nutnost, protože komunisté to zakázali. Je prý lepší, aby křesťané v Evropě stavěli kostely potřebné pro mnoho komunit než prodávat prázdné kostely k účelům obchodním, sportovním nebo kulturním kvůli nedostatku věřících, jak se to děje v Británii. BBC kritizovalo stavbu nové katedrály v centru Bukurešti a prý se v Rumunsku dokončí kostel každé tři dny. Stát také údajně věnuje velké částky na kněžské platy.

Patriarchát řekl, že po roce 1989 bylo postaveno 2 000 kostelů, za éry komunismu jich však bylo zničeno mnohem víc. Stát dal na restituci Církve jen 0,2 % ročního státního rozpočtu. BBC používá služeb antiklerikálů. V zemi se hlásí k pravoslavné Církvi 87 % z 22 milionů obyvatel.

The Tablet, 17. 8. 2013

NORSKO

Za uplynulých 10 let se počet katolíků zdvojnásobil. Katolíci kupují kostely od luteránů. 90 % katolíků jsou imigranti nebo uprchlíci. Jsou většinou chudí. Nyní je v zemi 110 000 registrovaných katolíků, každý pátý z nich chodí pravidelně na mše svaté.

The Tablet, 12. 8. 2013

POLSKO

Největší katolická univerzita ve východní Evropě v Lublinu nabízí dálkové studium pro vězně. Tříleté kurzy jsou pro sociální práce a počítačové vědy. Zatím je přihlášeno 20 vězňů.

The Tablet, 17. 8. 2013

x x x

Pater W. Lemanski byl biskupem odvolán z vedení farnosti u Varšavy. V médiích špinil Církev a líčil ji jako komunitu násilníků, pedofilů, pokrytců a opilců. Lemanski tvrdí, že problémy nastaly v roce 2010, když arcibiskup Hose nesouhlasil se způsobem angažování Lemanského v polsko-židovském dialogu a jeho podivnými názory na bioetiku a kritiku Církve za způsoby řešení kněžského zneužívání.

Lemanski se odvolal do Vatikánu.

The Tablet, 27. 7. 2013

VATIKÁN

Letos bylo zabito 14 kněží: 4 v Kolumbii, dva v Mexiku, po jednom ve Venezuele, Kanadě, Haiti, Brazílii, Indii, Sýrii, Tanzánii a Itálii.

The Tablet, 17 8. 2013

x x x

Papež František v přítomnosti Benedikta XVI. věnoval do zahrad Vatikánu sochu svatého archanděla Michaela a zasvětil do jeho ochrany a také do ochrany svatého Josefa celý Vatikán. Michael brání Boží lid před nepřítelem par excellence – ďáblem.

The Wanderer, 18. 7. 2013

x x x

Papež řekl arcibiskupovi Lacroix, že kanadský Quebec musí znovu povstat. Víra tam teď upadla. Návštěvnost mše svaté v neděli byla 90 % v roce 1960, nyní je to pouze 6 %. V Quebecu žije 8 milionů katolíků (většinou jen papírových).

The Wanderer, 18. 7. 2013

x x x

Papež přijal delegaci z Vietnamu a příbuzné kardinála Van Thuana, který byl 18 let vězněn komunisty, pak ho propustili do Vatikánu, kde byl hlavou Papežské rady pro spravedlnost a mír. Je navržen na blahořečení, diecézní část procesu byla již uzavřena.

The Wanderer, 18. 7. 2013

x x x

Papež František dovolil katolickým ordinariátům pro anglikány přešlé ke katolíkům přijímat také římské katolíky, kteří mají křest, ale nepraktikovali víru, nikdy nepřijali Eucharistii a nebyli biřmováni. Jsou však napojeni a byli získáni k praktikování víry ordinariátem.

The Wanderer, 18. 7. 2013

x x x

Papež nedodržel tradici svých předchůdců a neodjel na léto do Castel Gandolfo. Udělal si pracovní „volno“, ale na slavnost Nanebevzetí Panny Marie cestoval autem do Castel Gandolfo, kde sloužil mši svatou pro 10 500 poutníků.

Ve své homilii vztahující se ke čtení Apokalypsy (kapitola 12) řekl, že vize boje mezi rodící ženou (reprezentující Církev) a drakem byla na jedné straně slavná a triumfující, na druhé straně v bolesti a trýzni.

Podobně Církev. Jestliže v nebi je již spojena jistým způsobem ve slávě svého Pána, v dějinách stále žije ve zkouškách a výzvách, které přináší konflikt mezi Bohem a zlým a stálým nepřítelem.

V boji, ve kterém musí být všichni učedníci Krista konfrontováni, je Maria nenechává samotné. Matka Krista a Církve je stále s námi a podpírá křesťany v boji proti zlu. Papež se ptal: „Modlíte se růženec denně?“ Zástup křičel „Ano“. Ale on opakoval: „Nejsem si jist. Určitě? Dobře, modlitba s Marií, zvláště růženec, má tuto dimenzi utrpení, to je boje; je to podpůrná modlitba v bitvě proti zlému a jeho komplikům. Růženec nás podpírá v bitvě.“

The Tablet, 24. 8. 2013

x x x

Prefekt Kongregace pro nauku víry arcibiskup G. Müller řekl, že k zavedení jáhenek bez svěcení by bylo nutno zjistit, zda takový úřad je nutný. Odpověděl tak na návrh arcibiskupa Zollitsche a kardinála Waltera Kaspera. Řekl, že jen muži mohou být svěceni na biskupy, kněze a jáhny. V prvotní Církvi sice byly jáhenky, ale bez svěcení. Bylo to proto, že kněží se nemohli dostat do některých špitálů.

Dále Müller reagoval na žádosti podávat Eucharistii rozvedeným a znovu civilně sezdaným. Postup Církve nejde proti Kristovu požadavku pomáhat těm, kdo pochybili, není zde možno dovolávat se Kristova milosrdenství. Milosrdenství a spravedlnost jsou teologické termíny nevhodné pro populistické účely, řekl. Kněží, kteří podávají v těchto případech Eucharistii, překračují své pravomoci. Nerozlučitelnost manželství není lidský zákon zavedený nemilosrdnými a nezúčastněnými hierarchy, jak se někdy nesprávně tvrdí.

The Tablet, 6. 7. 2013

V postní době 2007 dával exercicie papeži a římské kurii G. Biffi, arcibiskup Bologně ve výslužbě. Exercicie měly základ v díle ruského filozofa Vladimíra Sergejeviče Solovjeva (1853 – 1900). Napsal knihy: „Tři dialogy“ a „Příběh Antikrista“ Podle něj Antikrist bude zvolený prezident Spojených států evropských se sídlem v Římě, bude vládnout celému světu a bude organizovat také život církví.

Biffi řekl, že Antikrist je redukcí křesťanství na ideologii místo setkávání se Spasitelem. Podle učení Solovjeva nemůže být křesťanství redukováno na sadu hodnot. Centrum bytí křesťana je osobní setkání s Ježíšem Kristem. Biffi citoval „tři dialogy o válce, pokroku a konci historie“, ve kterých se Antikrist prezentuje jako pacifista, ekolog a ekumenista. Svolá ekumenický koncil a bude chtít souhlas všech křesťanských konfesí, každé něco dá. Budou ho následovat masy lidí s výjimkou malých skupin katolíků, pravoslavných a protestantů. Přijdou dny, kdy budou chtít redukovat křesťanství na pouhou sérii hodnot místo spasitelných událostí. Ti, kdo neposlechnou, řeknou: „Dáváš nám vše kromě toho, co nás zajímá, Ježíše Krista.“ Biffi dodal: „Dnes riskujeme, že budeme mít křesťanství, které klade Ježíše bokem s jeho křížem a vzkříšením.“ Jestliže křesťané se omezí na mluvení o sdílených hodnotách, budou lépe přijímáni v televizních programech a sociálních skupinách. Takto se zřeknou Ježíše a převládající reality vzkříšení. To je nebezpečí dneška, Boží Syn nemůže být redukován na sérii dobrých projektů prosazovaných převažující světskou mentalitou. To jsou relativní hodnoty: solidarita, láska k míru a respekt k přírodě. Jestliže se stanou absolutními a dokonce v protikladu s hlásáním událostí spásy, potom se stanou modloslužebnictvím a překážkou na cestě ke spáse.

Michael, květen, červen, červenec 2013

IRSKO

Prezident 30. 6. podepsal zákon povolující interrupce v případě, že je ohrožen život matky včetně ohrožení sebevraždou.

Obránci nenarozených říkají, že nový zákon jde proti ústavě a ohrožení sebevraždou je tak široké, že to může tvrdit každá matka. Psychiatři říkají, že interrupce nemůže být považována za lék proti duševním nemocem.

Proti zákonu protestovali na ulicích desítky tisíc lidí.

Life Institute prohlásil, že zákon napadne u soudu.

V parlamentu hlasovali pro zákon i poslanci z Labour Party, která před volbami prohlašovala, že na interrupce nepřistoupí. Rozzuření obhájci nenarozených řekli, že založí novou stranu, která bude chránit nenarozené. Budou ovlivňovat zdravotnický personál, aby odmítal provádět interrupce.

Týdeník „The Wanderer“ poznamenává, že lidé pro život se nesmí uzavřít do mlčení a nechat se ovlivnit kolegy mínícími, že debata o interrupcích se musí dít prostředky přijatelnými moderní sekulární kultuře.

The Wanderer, 8. 8. 2013

a The Tablet, 17. 8. 2013

x x x

Média ostře napadla senátora J. Walshe ze strany Fianna Fail za jeho vystoupení v senátu při projednávání zákona o legalizaci interrupcí.

Senátor použil při své řeči nákresy roztrhaných embryí při interrupcích. Nejvíce mu za to nadávala senátorka za Labour Party

Ivana Bacíková (asi českého původu?). Walsh se ohradil: „Jestliže můj popis interrupcí byl strašný a nechutný, co říci o samotné této proceduře, kterou chceme legalizovat?“

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

Pater G. Dunne, ředitel dominikánů pro podporu povolání, kritizoval některé irské biskupy, že málo podporují povolání ke kněžství. Letos je v Irsku jen 20 nových seminaristů. Dunne se diví, že irští biskupové příliš zdůrazňují trvalé jáhenství. Dominikáni mají v Irsku letos dva novice. Dvanáct dominikánů má časně sliby a je ve formaci.

The Tablet, 31. 8. 2013

x x x

Byl proveden průzkum u katolických studentů. Jsou to sice pokřtění katolíci, ale jen 37 % z nich věří v Boha, 66 % si myslí, že náboženství nemůže udělat svět lepším. 83 % si myslí, že interrupce by měly být legální. Z pokřtěných katolíků se jen 57 % hlásí ke katolicismu. Z těch, kdo chodí do kostela, 61 % přijímá Eucharistii, ale jen 32 % věří, že je to Tělo a Krev Krista. Z těch, kdo pravidelně navštěvují mše svaté, 45 % to dělá na přání rodičů. 40 % respondentů nechce vychovávat děti ve víře.

Jen 13 % katolíků má silnou víru a jsou snad O. K.

The Wanderer, 29. 8. 2013

FINSKO

Ministryně vnitra P. Rasanenová, lékařka a předsedkyně Křesťanské demokratické strany, řekla při luteránském sjezdu, že interrupce jsou řezničinou a zvířata jsou lépe chráněna než lidé. O tom se ve Finsku nesmí ani diskutovat. Popsala interrupce jako umlčované tabu a Pandořinu skříňku, je strach ji otevřít. Stěžovala si, že Finsko a Švédsko jsou jediné dva evropské státy, kde lékaři nemají právo neprovést interrupce. Řekla, že se musí uvažovat, zda jít proti proudu je právo nebo povinnost. Musíme více poslouchat Boha než lidi, když zákon je v konfliktu se svědomím.

Na její komentář vystoupilo 960 lidí z luteránské církve. Naštěstí měla ještě více pozitivních e-mailů.

Reagovala média a státní televize ji poskytla interview. Řekla, že se jí týká, když zbožní křesťané cítí, že není úplná svoboda publikovat náboženství a být otevření ve společnosti. Dodala, že není jedinou členkou vlády, která cítí nedostatek ochrany svědomí.

Ministr zahraničí E. Tuomioja, socialista a ateista, napsal na svém blogu, že pracovníci ve zdravotnictví by mohli být oprávněni nespolupracovat při interrupcích a být tak neposlušní zákona jenom tehdy, kdy je to založeno na univerzálních etických normách, nikoliv na direktivách seshora jako prý v případě bible, koránu nebo Mein Kampf.

The Wanderer, 8. 8. 2013

RAKOUSKO

Farní kostel Panny Marie Bolestné ve Vídni se bude předávat srbské pravoslavné církvi. Kostel byl určen Polákům a nedělních mší svatých se účastnilo 800 lidí. Farář se svou farností protestoval ve Vatikánu a věřící protestovali před katedrálou svatého Štěpána. Nepomohlo to k ničemu.

The Tablet, 22. 7. 2013

ŘECKO

Katolický arcibiskup z Atén řekl, že Řecko je blízko rozvratu a všeobecnému povstání. Řekl to po velkých stávkách a demonstracích. Situace je podle něj kritická, lidé jsou zoufalí. Demonstrace byla proti krutým škrtům ve zdravotnictví, veřejné dopravě a ostatních institucích. Arcibiskup řekl, že krize zrcadlí 30 let nedbalosti, kdy politici zneužívali podpory z Evropské unie a využívali ji pro sebe a ne pro společnost.

The Tablet, 27. 7. 2013

AUSTRÁLIE

Biskupové, charitativní organizace a řády protestovali proti rozhodnutí vlády přemístit imigranty připlouvajících do Austrálie na lodích do státu Papua – New Guinea. Tito lidé se nesmějí usídlit v Austrálii. Papua – New Guinea bude muset na projekt doplácet přes částečnou finanční pomoc Austrálie.

The Tablet, 27. 7. 2013

Jednotlivé státy Austrálie zakazují interrupce s výjimkou státu Victoria. Zákony však nejsou dodržovány.

Pokud jde o zahraniční politiku Austrálie, vyváží interrupce, sterilizaci a antikoncepci do chudých okolních zemí: Fiji, Východní Timor a Papua – New Guinea.

V Austrálii měla 14denní turné s přednáškou americká organizace pro život HLI.

Population Research Institute Review, květen – červen 2013

BOLÍVIE

Arcibiskup Gualberti odmítl jednání parlamentu o vhodnosti interrupcí. Řekl, že iniciativy smrti jsou řízeny zahraničními organizacemi s přísunem peněz, které chtějí zavést imperialistickou politiku zacílenou na snižování populace v rozvojových zemích.

The Tablet, 27. 7. 2013

EGYPT

Po odstranění islamistického prezidenta Mursího se islamisté mstí na křesťanech. Nejhorší je to na Sinajském poloostrově, baště islamistů. Islamisté tam napadají policejní stanice a vojenská stanoviště. Zabili tam několik křesťanů – Koptů a zapalují kostely a domy Koptů. Koptové ze Sinaje prchají.

The Wonderer, 18. 7. 2013

INDONÉSIE

Bomba vybuchla 6. srpna ve střední katolické škole svatého Františka z Assisi v jižní části Jakarty. Nikdo nebyl zraněn. Arcibiskup vyzval k posílení bezpečnostních opatření v církevních budovách. Do této školy chodil v 60. letech minulého století prezident Obama.

The Tablet, 24. 8. 2013

SÚDÁN

Oblast Darfuru je nadále místem tragédie – vystěhovalectví, uprchlictví, hlad. Pokračují etnické střety, ale svět se o to nezajímá. V občanské válce zahynulo 300 000 lidí. Podle zprávy OSN teď znovu vzplanul konflikt, který vyhnal z domovů 250 000 lidí. V konfliktu jde o půdu a zdroje a je způsoben vládou (arabsko-muslimskou), která krade půdu černochoům. Obě strany jsou muslimské. Vláda v Chartumu, vedená zločince Bashirem, se vyhýbá trestu. Čína dováží ze Súdánu ropu, a proto vládu kryje. Prezident Bashir čelí dvěma zatykačům Mezinárodního soudu v Haagu za genocidu a válečné zločiny. OSN živí 2,7 milionů lidí v Darfuru (z čehož 1,4 milionu žije v uprchlických táborech). Pomoc není dostačující. OSN tam má 19 000 vojáků, ale to nestačí na rozlohu podobnou rozloze Francie. Jsou zde vojáci OSN převážně z Afriky, ale i odjinud.

Pozornost vzbudilo odštěpení Jižního Súdánu, kde v občanské válce zahynuly 2 miliony lidí. Bojovali zde muslimové ze severu proti křesťanům a animistům. Po vyhlášení nezávislosti se jižní Súdán stále zmítá ve vnitřních nepokojích.

Po územní ztrátě má stále severní Súdán rozlohu dvakrát větší, než činí rozloha Texasu.

The Wanderer, 15. 8. 2013

PARAGUAY

Konal se zde šestý Mezinárodní mariánský kongres, kde vystoupila i americká organizace pro život HLI.

Zákon zakazuje takřka všechny interrupce, zatímco je povoleno oplodnění „ze zkumavky“

Církev má stále mnoho práce s vylepšováním právního systému pro život.

Na letišti v hlavním městě padne nejprve zrak na zednářské znaky v průčelí rotundy.

Mission Report, červen 2013

PERU

Kardinál Cipriani zahájil Rok víry mezinárodní konferencí „Rodiny 21. století“ (31. 5. – 2. 6.). Důraz byl kladen na budování silné, zdravé rodiny a na ochranu života od početí po přirozenou smrt. Vystoupilo zde mnoho řečníků z mnoha zemí. Kongres končil mší svatou v katedrále v Limě, které se zúčastnilo 6 000 lidí. Homilii měl kardinál Cipriani. Delegáti podepsali Lidskou deklaraci, kde se mimo jiné říká: „Všechna dostupná sociologická data nám říkají, že neporušená rodina sestávající z otce, matky a jejich přirozených nebo adoptovaných dětí poskytuje lepší bytí než jiné rodinné struktury. Ti, kdo žijí v neporušených rodinách, mají lepší zdraví, vzdělání a životní podmínky než ti, kdo jsou mimo.“

Population Research Institute Review, květen – červen 2013

FILIPÍNY

Zastánci kontroly porodnosti slavili, když byl 17. 12. 2012 podepsán zákon „Reprodukční zdraví“ (RZ), který schválil a nařídil šíření antikoncepčních pilulek, většinou abortivních, což odporuje učení Církve.

Nejvyšší soud poté pozdržel platnost zákona o 120 dní.

Důležité pro celou záležitost budou volby. Jde o to, zda budou zvolení příznivci RZ nebo jeho odpůrci. Církev se zapojila do předvolební kampaně, neboť jde o mnoho.

Filipíny mají dosud vysokou porodnost, což je trnem v oku světových interrupčníků.

Population Research Institute Review, květen - červen 2013

INDIE

Je zde rozšířena sterilizace žen. Počet sterilizovaných žen je na úrovni 60 % celkového počtu žen užívajících antikoncepci. Řada sterilizovaných svého činu lituje a mnoho žen tvrdí, že je lékaři neinformovali o nezvratnosti tohoto kroku.

Population Research Institute Review, květen – červen 2013

ČÍNA

Disidentský spisovatel Ma Jian napsal knihu „Pekingské kóma“ Věděl, že za to bude pronásledován, proto inkognito putuje po Číně. Výsledkem nových zkušeností je kniha „Temná cesta“ o tom, jak

interrupčníci přijeli do vesnice Kong a hned pátrali po těhotných ženách, které už jedno dítě měly (to je v Číně nezákonné). Ve škole lékaři takto zjištěné nenarozené děti usmrcoval injekcí. Weili a její manžel tomu unikli, z vesnice utekli a pohybovali se mezi rybáři, ale i tady slídí tajná policie. Nebylo to lehké.

Ma Jian popisuje utrpení čínských žen a kniha je srovnávána s Dickensovým „Oliverem Twistem“ líčícím nehumánní zacházení se sirotky. Podobně utrpení chudých líčil Orwell v „Cestě k molu Wigan“

Population Research Institute Review, květen – červen 2013

MEXIKO

Arcidiecéze Mexiko City řekla, že místní a státní volby byly nemorální a zkorumpované. Nízká volební účast – 39 % je znamením, že lidé mají dost politiků, kteří dusí politický systém.

The Tablet, 20. 7. 2013

HONDURAS

Církev vyjádřila podporu novinářům po vraždě novináře A. Barrowa, jehož tělo bylo nalezeno v zóně ovládané drogovými dealery. Pomocný biskup P. Sula řekl, že země čeká perzekuci místního novinářství.

The Tablet, 20. 7. 2013

USA

Kardinál Francis George O. M. I. z Chicaga přikázal katolickým organizacím přerušit styky a neposkytovat dotace organizaci ICIRR, protože ta veřejně podporuje ve státě Illinois návrh zákona zavádějícího homosexuální „manželství“ Kardinála napadl v tisku bývalý starosta Chicaga. Přidali se i někteří katolíci. Kardinál to komentoval slovy: „Církev není soukromý klub“

The Tablet, 10. 8. 2013

x x x

Uvnitř Demokratické strany v Kalifornii je sekce „Smrt s důstojností“, která usiluje o zákon povolující sebevraždu s asistencí lékaře z lékařských důvodů.

The Wanderer, 1. 8. 2013

x x x

Brian Clowes, ředitel výzkumu a školení organizace pro život HLI napsal pro katolický týdeník „The Wanderer“, že obhájci interrupcí často tvrdí, že kněží nemají mluvit o interrupcích a sexualitě, protože v tom nejsou zbláhli. Prý, kdo by věřil automechanikovi, který neumí řídit auto? Nebo trenérovi plavců, který neumí plavat? Tito lidé však nelogicky chválí výjimky – kněze, kteří jsou pro interrupce, jako je P. R. Drinan.

Příznivci interrupcí také tvrdí, že pro posouzení nemorálnosti interrupcí jsou kvalifikované jen ženy. Nelogicky velebí katoličky, které interrupce schvalují, jako je politička Pelosiová. Nepříznivě mluví o ženách, které podstoupily interrupci a nyní veřejně litují. (Kdo by mohl být kvalifikovanější mluvit o tomto zlu?)

Navíc je v USA 80 ženatých katolických kněží, kteří konvertovali z kněžství episkopálů. Jsou tu i stovky vdovců, kteří se nechali vysvětit po smrti manželky. Ti mají taky dost zkušeností a jsou velkými odpůrci interrupcí.

Problém však je jinde. Síla argumentu nemá nic společného s pohlavím mluvčího, věkem, rasou, náboženstvím nebo sexuální orientací. Jestliže je argument pravdivý, je jedno, kdo ho říká. Katolíci laici by se měli modlit za své kněze, aby odvážně mluvili proti zlu interrupcí, antikoncepce a sterilizace.

The Wanderer, 1. 8. 2013

x x x

Někteří členové Demokratické strany navrhli v Kongresu, aby se v armádě zavedli kaplani – ateisté. Prý nevěřící trpí stejným strachem a bolestí jako věřící vojáci. Je ale pravdou, že kaplani pomáhají v armádě i ateistům.

V kongresu se reagovalo tak, že se o návrhu hlasovalo. Podle republikána Fleminga se mohou platit v armádě jen kaplani svázání s nějakou specifickou vírou. Fleming to prosadil. Hlasovalo pro jeho návrh 253 kongresmanů, proti bylo 173.

The Wanderer, 1. 8. 2013

x x x

Pater H. Schüller, zakladatel odbojné Rakouské kněžské iniciativy, měl v USA třítydenní turné. Kardinál Dolan z New Yorku ho nepřijal. Schüller mu poslal dopis podepsaný několika tisíci podpisů. Žádají ženaté kněze, svěcení, žen hlubší ekumenické vztahy, větší roli laiků a Eucharistii pro rozvedené a znovu civilně sezdané.

V Německu založili někteří kněží podle rakouského vzoru „Kněžskou iniciativu Německo.“

The Tablet, 17. 8. 2013

x x x

David Nolan, editor časopisu „Conscience“, který slouží skupině pro interrupce „Katolíci pro volbu“, napadl ve svém článku prezidentku American Life League paní Judie Brownovou, protože bojuje proti interrupcím. Nolan ji nazval náboženskou extrémistkou. Je to proto, že Brownová se neklaní světu a satanu.

Když světské a církevní autority vyšetřovaly svatou Bernadettu ohledně jejích setkání s Pannou Marií, odpovídala: „není mou prací přesvědčovat, ale informovat.“

Církevní disidenti v organizaci „Katolíci pro volbu“ označují věrné katolíky jako extrémistické, nenávistné, bigotní a netolerantní.

Proč se „Katolíci pro volbu“ označují jako katolíci? Je spousta takzvaných křesťanských denominací, které považují humanistické ideály jako interrupce a homosexualita za část svého poslání. Je to proto, aby mátlí a odváděli od pravdy Krista. Hřích a zlo vždy potřebují společnost. Jsou to ti praví extrémisté.

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

Armáda zakázala prodávat na svých stáncích explicitně pornografické časopisy. Smí se prodávat „Penthaus“ a Playboy“, což prý nejsou pornografické časopisy explicitně.

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

Guvernér státu Severní Karolína Pat Mc Crury podepsal zákon omezující přístup k interrupcím v tomto státě.

The Wanderer, 8. 8. 2013

x x x

Vietnamská rodina Pham byla komunisty pronásledovaná, pan Pham byl v roce 1977 uvězněn na 2 roky za napsání protikomunistické knihy a za protesty proti přeložení jejich faráře. Předtím za jiného režimu stavěl náboženské sochy. V roce 1980 emigrovala rodina do USA, od roku 1989 žijí ve městě St. Paul. Zde na svých pozemcích vztyčili sochy Ježíše, Naší Paní a další. Sousedům to vadilo a zažalovali je. Soud trval několik let, Pham vyhrál a socha Ježíše se tyčí nad městem. V noci je osvětlena. Jeho obhájce Beauman řekl tisku, že jsme svědky útoků na lidi víry, ale Ježíš musel snášet daleko víc. Varoval, že i to by mohlo v Americe přijít.

The Wanderer, 18. 7. 2013

x x x

Arcibiskup Sartain řekl 800 řeholnicím při setkání organizace představených ženských řádů a kongregací v USA – LCWR o absolutní podřízenosti Bohu. Arcibiskup je vatikánským delegátem pro aktivity LCWR. Vatikán vyšetřoval LCWR a zjistil věroučné a morální úchytky. Dal za příklad Pannu Marii. Odpovídal na otázky řeholnic za zavřenými dveřmi.

The Wanderer, 24. 8. 2013

x x x

American Chesterton Society oznámila, že žádá, aby byl blahořečen anglický spisovatel G. K. Chesterton (1874 – 1936). Prý papež František něco podobného navrhoval, když byl arcibiskupem v Buenos Aires. Spisovatel bránil katolickou víru, tradiční rodinu, posvátnost života a ekonomickou spravedlnost. Měl vliv na arcibiskupa Sheena, C. S. Lewise, J. R. R. Tolkiena. Měl vtip, pokoru a hlubokou křesťanskou radost.

The Wanderer, 15. 8. 2013

x x x

Kardinál S. O'Malley OFMCap řekl, že největší překážkou pro úspěch nové evangelizace je váhavost jednotlivých katolíků se nechat znovu konvertovat. Chce to sdílet víru s ostatními. Máme být svědky milosrdenství v sekularizované kultuře a máme prosazovat civilizaci lásky. Jak to řekl papež v Rio de Janeiro: obejmout novou evangelizaci s novým nadšením a s novou odvahou – s velkou láskou k těm, které nám Bůh posílá do cesty.

Kardinál poznamenal, že někteří myslí, že papež málo mluví o interrupcích, ale on mluví o lásce a milosrdenství v kontextu s interrupcemi. Jsme proti interrupcím ne proto, že jsme staromódní, ale protože milujeme lidi. A to musíme ukázat světu.

The Wanderer, 15. 8. 2013

x x x

Nejvyšší soud dostal k rozhodnutí 25 soudních případů na podporu svobody Američanů modlit se, jako to dělali zakladatelé státu, před veřejnými setkáními. Má to podporu ministerstva spravedlnosti,

generálních prokurátorů, mnoha senátorů a kongresmanů, mnoha teologů, zastupitelstev a skupin pro náboženskou svobodu.

V roce 1983 soud rozhodl, že je správná praxe modliteb při zahájení veřejných shromáždění. Nyní bude mít soud příležitost učinit totéž.

V současnosti nižší soudy řeší případy soudního napadnutí veřejných modliteb při zahájení veřejných shromáždění. Spory byly vyprovokovány jednotlivci i skupinami.

The Wanderer, 15. 8. 2013

x x x

Porodnost je dobrá a vyšší než u jiných hospodářsky vyspělých zemí – 1,9 dítěte na ženu. Přitom nejvíc dětí mají imigrantky (hlavně z Mexika). 55 milionů dětí však už bylo utraceno interrupcemi.

Situace je zde mnohem lepší než třeba v Japonsku, kde se prodá více plenek pro dospělé než plenek pro děti. Stoletých je zde stejně jako dětí narozených za rok.

Američtí vědci se však zamýšlejí, zda příznivá demografická situace se udrží i do budoucna.

PRIR, květen – červen 2013

ITÁLIE

Prezident Světového židovského kongresu (WSC) chválí papeže Františka za podporu židovsko-katolických vztahů, což je prý teď na nejlepší úrovni v dějinách vůbec. Papež také pozdravil tradičním způsobem: přáním dobrého a klidného roku pro Židy u příležitosti židovského Nového roku (Rosh Hashanach). Řekl, že také potřebuje

dobry rok kvuli rozhodnutim, která jsou před ním. Papež mluvil i o situaci v Sýrii a volal po zvýšeném dialogu mezi světovými náboženskými komunitami a odsoudil fundamentalismus v jakékoliv víře.

WSC byl založen v roce 1936 a reprezentuje židovské komunity ve sto zemích.

The Tablet, 7. 9. 2013

FRANCIE

Tisíc odpůrců homosexuálních manželství zakončilo shromážděním v Paříži 31. 8. třítydenní pochod 30 lidí (tak zvaných veilleurs) - vyšli ze západní Francie. Akce chce navázat na protesty statisíců lidí před tím.

The Tablet, 7. 9. 2013

FILIPÍNY

V dopise kněžím arcibiskup S. Villegas pokáral kněze, že jsou pastýři „status quo“. Není prý problém nedostatek kněží, ale nedostatek horlivosti. Napsal kněžím, že se drží zaběhnutého, a mladí kritizují nedbalou liturgii a dlouhá a suchá kázání. Vybídl je, aby více navštěvovali farníky doma, ve školách a nemocnicích a byli si vědomi, že znalost víry bez opravdovosti života je „ego poselství“. Myslí si, že jsou dobří katolíci, opak je pravdou.

Filipínští biskupové jsou šokováni skandálem, kdy vrcholní politici a businessmani zpronevěřili desítky milionů dolarů určených dárci pro chudé – část toho šla i přes Církev. Arcibiskup Villegas si stěžoval na kolaps národní morálky a neschopnost vůdců Církve mu zamezit.

The Tablet, 7. 9. 2013

BĚLORUSKO

Katolíci vyzvali vládu, aby více informovala o osudu katolického kněze Vladislava Lazara, kterého zatkla tajná policie. Lazara (46 let) zatkli v jeho domově 26. 7. Prezident Lukašenko patrně mluvil o něm na shromáždění v Minsku, že prý tajná policie zatkla zrádce, který byl spojen s cizími velmocemi prostřednictvím katolické Církve.

Farníci z vesnice Borisov, kde Lazar působil, řekli, že kněz nikdy nevyvíjel politickou činnost.

The Tablet, 7. 9. 2013

Zprávy z Mariiny legie

Daří se.

Středoafriická republika

Pracuje se na zplatňování manželství, prevenci proti interrupcím, zachraňování žen před prostitucí. Zakládají se školky pro děti legionářů. Apoštoluje se i na venkově.

Demokratická republika Kongo

Senát Bukavu: přišlo 120 nových legionářů. Přivedlo se k Církvi 200 jehovistů a protestantů, 57 ilegálních manželství bylo zplatněno, 937 lidí bylo připraveno ke svátostem. Ke křtu bylo připraveno 540 dětí, 360 mladých a 50 dospělých. Vznikla dvě nová comitia a dvě curie pro mládež.

Senát Kinshasa: oslovilo se 33 000 lidí za rok. Pro Církev bylo vráceno 10 protestantů, 3 anglikáni a 8 jehovistů.

Brazílie

Senát Rio de Janeiro: biskup Castro Homem poděkoval Legii za značný přínos Církvi v Brazílii. Legie také uspořádala pouť do národní svatyně v Aperecida – přišlo 90 000 legionářů.

Senát Salvador: apoštoluje se na zastávkách autobusů a metra.

Regia Vittoria de Conquista: má 15 000 členů a Regia Aracaju má 10 000 členů (také 89 presidií pro mládež).

Senát São Paulo: navštěvují se domácnosti a nemocnice. Děti se připravují na přijetí svátostí.

Regia Cuibá – navštívilo se 3 029 domácností a 1 315 nemocných doma.

Regia Brasília – 8 500 návštěv domácností. Modlí se s vězni růženec a předčítá se z bible.

V Evropě je Legie aktivní, ale rozsah činností je mnohem menší než například v Brazílii nebo na Filipínách. Nicméně Legie existuje i v Norsku a Švédsku, kde je málo katolíků.

Podle Maria Legionis zpracoval

P. Ing. K. Dachovský

Homílie z 20. neděle (C)

Dnešní čtení je o proroku Jeremiášovi. Viděl přesně situaci svého národa a lidu v Jeruzalémě. Viděl dobře, že se vyvolený národ odchýlil od věrnosti Bohu a našel zálibu v klamavých slovech falešných proroků. Předpovídal zkázu Jeruzaléma a radil, aby se město vzdalo

bez boje Babylóňanům, kteří napadli Palestinu. Radil takto, protože věděl, že nemají šanci na úspěch. Bůh se jich nemůže zastat, když ve svém počínání odpadli od Hospodina. Hlásal tyto myšlenky veřejně v ulicích Jeruzaléma. Byl za to nenáviděn a potrestán. Vsadili ho do vězení a prohlásili za blázna. Ale on působil i ve vězení na vojáky, kteří ho střežili. Potrestali ho za to a vsadili do studně. Nedal si pokoj. Vše skončilo, jak předvídal. Jeruzalém byl dobyt a lid odveden do zajetí.

Jeremiáš byl příkladem proroka, který byl izolován pro svou věrnost Božímu slovu. Něco podobného se stalo Božímu Synu – Ježíši Kristu. Oheň, který Ježíš vrhl na zem, pocházel z Boží síly. Oba zaplatili za svou věrnost. Ježíš varoval své učedníky, že budou čelit konfliktu, který evangelium nutně přináší. Stavět se za něco nutně přináší něco jiného v protisměru. A Ježíš věděl, že když budeme stát při něm, nutně uvidíme známé tváře v táboře protivníků. Každá komunita potřebuje své proroky. Prorokům dneška se nevede lépe než těm v dobách minulých. Zřídka jsou to populární postavy, protože říkají nepopulární věci. Nejmenuje je do funkce komunita, jednájí z vlastního popudu a z věrnosti k poznané Boží vůli. Nemohou být tedy komunitou odvoláni ze svého postavení. Často končí třeba jako arcibiskup Romero ze San Salvadoru – mučedník násilí a oběť režimu, který se jich bojí. Na konec smrt proroka je posledním obviněním a výzvou. Musíme začít tam, kde oni skončili.

Pater D. M. B.

Almanach české poezie

Vladimír Stibor vydal almanach české poezie nazvaný „Ptáci z podzemí“. Jsou zde básně a životopisy 54 básníků a básnířek. Básně jsou různé kvality, ale není pravda, což někteří závistivci míní, že jde

jen o regionální záležitosti. Stibor žije na Sedlčansku. V almanachu je zastoupen i český básník Theofil Halama, žijící v Kalifornii. Stibor dělá hodně pro českou poezii, je pilný, aktivní a dobrý organizátor. Almanach pěkně ilustrovala Mgr. Alena Stiborová, grafická úprava Luciána Stiborová, DiS.

Jsem zde zastoupen jako jediný kněz. V současnosti žijí jen 3 kněží na Moravě a v Čechách píšící kvalitní poezii. Vklad kněží do poezie byl nesmírný. Začněme prvním velkým českým básníkem před Máchou – jezuitou Bedřichem Bridelem. Kněz Dostál-Lutinov znamenal hodně ve své době. Nejvíc vyčnívá Jakub Deml, suspendovaný brněnským biskupem, což nyní nepůsobí dobře a zatěžuje to Církev. Nedávno tu žili: politický vězeň František Daniel Merth (jehož vynikající skladbu „Faeton“ jsem uveřejnil ve Sborníku české katolické poezie v roce 1991). Byl tu známý mons. Josef Veselý a kapucín J. Vícha. Pro mnohé lidi kněz – básník působí výstředně, ale jak napsal Jakub Deml, umění je jedním z darů Ducha Svatého.

P. Karel Dachovský

Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Halíka, Ph.D.

Pan Pletánek říká:

Dnes je 21. 6. 2005. Modlí se s námi podruhé nový bratr Martin. Je to ministrant. On si z tohoto setkání poznamenal: „Oslovil nás primář Hájek. Říkal nám, že za modlení musíme určitě dostávat od poslance Karase peníze. Jinak bychom se tady nemohli vydržet modlit tak dlouho (10 měsíců každý pracovní den). Míla mu předává okopírované informace z katechizmu o tom, co říká Katolická církev

na účast katolíků při potratech na str. 556, zvláště pak článek 2272. Nechceme ho zatracovat. Jenom doufáme, že ho Bůh časem obrátí. Tehdy bude činit pokání tak jako jeho statečná kolegyně z genetiky. Primář se s námi laskavě loučí. Opakuje, že naše úsilí v ničem nepomůže. Že lidé buď budou chtít mít děti, nebo nebudou. Že je to jejich osobní rozhodnutí a ne naše zásluha. Že stejně nikomu nemohou zakázat, pokud budou chtít podstoupit umělé přerušení těhotenství. Míla a teta Růženka mu říkají, že my nemůžeme změnit jejich rozhodnutí, ale Bůh ano. Odchází a my pokračujeme v modlitbě. Ten den žehnáme několika sprostým jedincům. Babička Růženka rozdala desítky, na kterých je i nabídka pomoci matkám v tísní. Přesto jsou dny, kdy se nepodaří rozdat žádný informační leták.

24. 6. 2005 mě malá Petra budí před pátou hodinou ranní. Chce se mnou jet k Apolináři. Beru ji s sebou. Po půl šesté sedáme do auta. Jako každý pracovní den jedu 30 km do Prahy na mši svatou. Po ní říkám zdejšímu ministrantovi, že by měli v kostele svatého Ignáce používat paténu. Jsou zde jezuité – strážci víry. Přibíráme do auta babičku Růženku. U Apolináře jsme před sedmou. Po chvíli se k naší modlitbě připojuje na jeden desátek paní primářka z genetiky, po ní přichází matematik Martin a babička – matka šesti dětí. Dnes je den, kdy se tu průběžně vystřídá pět lidí. Zdejší onkolog se s námi dává do přátelského rozhovoru. I když chodí každý den kolem nás do zaměstnání, je to poprvé, co nás za 10 měsíců oslovuje. Odpovídám mu výše zmíněnými důvody, které nás vedou k modlitbě. Říkám i to, že si vážíme práce lékařů. My nebojujeme s lidmi, my bojujeme se zlem. Po té odchází a obě babičky si klekají na chodník. Modlí se vkleče. Tak, jak to dělali naši předkové po staletí. Kolemjdoucí se na nás dívají jako na blázny. Nicméně i takto babička Růženka rozdává letáčky. Říkám si: „No a co. Vždyť je to stejně. Jestli se tu stojí nebo

klečí, i tak nás tu někteří za blázny považují.“ Po skončení modliteb mě s dcerou zve Martin k nim na čaj do matematického ústavu. Domů se dostáváme až po desáté hodině (jindy přijíždím k snídani). Ještě dopoledne jedeme s našimi třemi dětmi (čtvrté se má narodit za měsíc) na třešně. Jinak chodíme často na několikahodinové procházky do přírody. Taky pracujeme na zeleninové zahrádce. Staráme se o domácí zvířata. Nedávno se naučily děti dojit kozy. Občas si jdeme zalézt po skalách v Českém krasu. Jindy se snažím vyprat a uvařit, aby si těhotná žena odpočinula. Někdy únavou dopoledne usnu. Odpoledne chodím do zaměstnání. Spát se dostanu až kolem půlnoci, kdy se vracím z práce domů. (Vždy se těším na sobotu, kdy se pořádně prospím.) Usínám s myšlenkou na „blázny“ pro Krista, kteří ve 4. století zachránili Evropu před barbarizací. Říkám si, že tato nová válka nebude vedena zbraněmi, ale porodností a statečností žen (poznámka: podobně mluvili fašisté, kteří zneužili pravdu, aby měli hodně lidí, kteří nahradí padlé vojáky). Ty, díky pokroku v lékařské vědě, neumírají z důvodů, kvůli kterým umíraly kdysi. Jak píše pomocný biskup Andreas Laun v KT 35/24 – 30. 8. 2004 ve článku „Evropa umírá na blahobyť“: „Muslimové směřují k většinovému postavení, tedy i k politické moci. Proti tomu je jediný prostředek: křesťané musí mít děti, hodně dětí, víc než muslimové vlašníci, lhostejní křesťané ohrožují Evropu. Přenechali moc liberálům a ateistům. Ti pak naplánovali a spustili proces umírání Evropy na blahobyť. Zejména katolíci se musí probudit a dát Evropě, co potřebuje. Potřebujeme děti. Že mají ženy právo o tom rozhodnout? Když hoří, je na místě mluvit o právu odjet si na výlet? Vždyť je za pět minut dvanáct, ne-li později, stojíme před jedinou volbou: buď se změnit, anebo vymřít.“ Nedávno jsem slyšel v televizi vyvolávat muezína k modlitbě na Starém Městě Pražském. Porodnost v České republice činí 1,18 dítěte na jednu ženu v plodném věku, ale muslimka porodí za život v Evropě v průměru 5-8 dětí (dokáže jim

předat víru, mešity jsou plné mladých lidí na rozdíl od křesťanských kostelů). Znamená to, že pokud se bílí Evropané nerozmnoží, vymřou. Ještě před r. 1980 bylo v Evropě 16 milionů muslimů. Dnes jich zde žije 35 milionů. Pokud politici, masmédiá a školství nezačnou podporovat vícečetné rodiny, budou jednou morálně odsouzeni z vlastizrady společně s potratáři, kteří se na genocidě národa podílejí, a zaprodávají tak naši vlast jiným kulturám.

Pořád si myslíte, že brány pekel církev nepřemohou? Historik Radomír Malý v Církevních dějinách na str. 77 říká: „Zánik asijských a afrických křesťanských obcí je nám poučením v tom, že si nemůžeme vykládat Kristova slova o trvání církve až do jeho druhého příchodu a o tom, že ji brány pekel nepřemohou, nesprávně. Církev Kristova bude na zemi působit až do konce světa, ale Pán Ježíš neslíbil, že tomu bude tak v severní Africe, v Evropě nebo v České republice. Nikde není řečeno, že církev ve střední Evropě nemůže potkat osud kdysi kvetoucích křesťanských obcí v severní Africe a na Blízkém východě.“

Hlavní roli v tomto „boji“ sehrají křesťanští muži a ženy. Ti musí být stateční tak, jako byli kdysi stateční Mordochaj a královna Ester, aby zabránili vyhlazení křesťanů v Evropě.

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

150 00 Praha 5

Telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

Informace o přirozeném plánování rodičovství –
o symptotermální metodě podá

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

Tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

Ztracený směr

Utajování patří k nástrojům řízení věcí veřejných vyšší mocí. Ač se našeho života bezprostředně týkají, je mnoho skutečností, které se nedovídáme.

Konspirace v boji o moc nového stylu můžeme vysledovat od založení první zednářské lóže v Londýně roku 1717. Její sídlo je na londýnském Holbornu (čtvrť WC2) v robustním paláci na Great Queen Street dosud. Dle bystrého úsudku zvěčnělého Rudolfa Kopeckého, českého novináře, který sám dosáhl zednářského stupně Kadoš, zednářství ztratilo význam. Pro mladší ročníky připomeňme, že stupeň Kadoš měl i náš druhý prezident E. Beneš.

Od roku 1954 zamýšlenou roli svobodných zednářů „v řízení světa“ převzala tzv. Bildeberg Group, kterou založil holandský princ Bernard. Od doby jejího ustavení se přizvaní schází každoročně vždy na jiném

místě. Její, pro mnohé znepokojující činnosti – i když v Londýně je registrována jako charita čís. 272706 s názvem The Bildeberg Association – se zabývá například žurnalista Daniel Estulin v knize „The True Story of The Bildeberg Group“ Studuje činnosti grupy 17 let.

V letošní velmi napjaté hospodářské a politické situaci se Bildebergové setkali v Anglii. Do luxusního Grove Hotel blíže Watfordu severně od Londýna se 6. 6. 2013 sjelo na sto čtyřicet „vládců vesmíru“, jak je někteří novináři nazývají. Dle The Sunday Times z 9. června 2013 a reportáže Olivera Thringa nebyl jimi vydán žádný pořad jednání, žádný zápis o tom, co se probíralo a nebylo vydáno ani žádné prohlášení či memorandum. K čemu se tedy ti premiérové a ministři financí sešli, když to nebylo žádné G8 až G20? Co tam dělali ti šéfové nadnárodních gigantů (multinationals), bankéři světa a tiskoví magnáti? Aby si postěžovali, že situace je překerní a zapili to tím nejlepším, co sklepy Hotelu Grove poskytovaly? Co tam u čerta přinesl Lord Peter Mandelson, blízký přítel a vyslanec lorda Jacoba Rothschilda?

Podle britského poslance Michaela Meachera MP to byl *„antidemokratický cabal kapitánů západního tržního kapitalismu, kteří se sešli v soukromí k tomu, jak si udržet svoji moc a vliv mimo dosah veřejného dohledu (pátravého pohledu)“*. Řečeno česky chybí průhlednost.

Přesto – a právě proto, že tuto průhlednost nejvíce sliboval – britský premiér David Cameron se ukázal na jednání jen krátce až poslední den zasedání.

Všimáme-li si toho, co se světově děje, nemohlo tam nepadnout slovo *„co s tou vleklou hospodářskou krizí a co s tou Sýrií a Iránem uděláme.“*

Vzhledem k předvolebním slibům prezidenta Obamy mu jistě prostřednictvím účastníka setkání v Hotelu Grove a stále hrajícího Henry Kissingera bylo připomenuto, co má dělat, a že to musí udělat rychle.

Nemohli jsme tedy vzápětí nečíst v deníku Metro z 11. 6. 2013: „Obama je připraven ozbrojit syrské rebely.“ Dodá také čerstvé rebely, jejich poradce a soukromé bezpečnostní kontraktory za \$ 1 000 za den? Inu – uhlídáme ihned! V úterý 11. Června při návratu autobusem z Kensingtonu jsem si vytrpěl zdržení vyvolané stovkami členů anti-teroristické policie v plné výzbroji proti demonstrantům, kteří se chystali svoji nevoli s nestydatou „rybářovou ženou“ nesnesitelného kapitalismu a s dalším zasedáním G8 v týdnu od 17. 6. 2013 v Severním Irsku.

ITIS – Londýn, 15. 6. 2013

Zpověď – úžasný dar Boží

Ve městě Brně zavedla Katolická církev novinku: v kostele sv. Máří Magdaleny na nejrušnější Masarykově třídě se celý den od rána do večera zpovídá, kněží z různých městských farností nebo penzisté se tam ve zpovědnici střídají. Za to patří brněnskému biskupství a děkanství města Brna veliký dík. Pozitivní význam tohoto rozhodnutí vynikne zejména při srovnání se zeměmi na jih a na západ od našich hranic.

Při nedávné návštěvě Rakouska jsem si v jednom městském farním kostele všiml vzadu dvou zpovědnic. Hned bylo jasné, že neslouží svému účelu. Uvnitř se nacházely jakési krabice, které zabíraly celý prostor až do vrchu. Ani v jiných západních zemích to není lepší. Pokud se vůbec v chrámech zpovědnice ještě vyskytují, tak

velmi často slouží jako odkladový prostor pro smetáky, košťata, kýble, různé čisticí prostředky apod. Nechci generalizovat, v Lucemburku např., kam často jezdím, jsou v některých kostelech vidět zpovědnice i se jmenovkami kněží, jež tam zpovídají, taktéž v Itálii, ale ve většině případů se již v západní Evropě prakticky vůbec nezpovídá.

Jak tedy vlastně probíhá v těchto zemích udělování svátosti smíření? O tom mne informoval již v 80. letech jeden profesor teologické fakulty z holandské Nijmegen, který byl tenkrát u mne na návštěvě a hrdě sděloval, že u nich v Nizozemsku definitivně „odbourali“ klasickou formu zpovědi jako „neefektivní“ a „neživotnou“. Nahradili ji tzv. „pastoračním pohovorem“, který má ovšem jeden háček. Věřící, jenž o něj projeví zájem, se musí nejméně měsíc dopředu u příslušného kněze objednat. Při tom nemusí jít o vyznání hříchů, to prý může kající udělat sám před Bohem, hlavní na tom je podle dotyčného pana profesora „duchovní pomoc při osobních problémech“. Když si penitent přeje, kněz mu udělí na závěr svátostné rozhřešení, které ovšem nesmí odmítnout ani v tom případě, když ví, že dotyčný má na svědomí hřích potratu, který nevyznal, nebo opustil manželského partnera a žije v hříšném svazku. Na tyto hříchy se údajně ani nesmí ptát, neboť to prý je „ryze intimní věc mezi člověkem a Bohem“.

V německé, francouzské nebo anglické jazykové oblasti se často zpověď nahrazuje hromadnou generální absolucí bez jakéhokoliv osobního vyznání hříchů. Je sice pravdou, že generální absoluce hříchy odpouští, pokud má kající dokonalou lítost, nicméně v případě těžkých hříchů trvá povinnost při nejbližší příležitosti se z nich vyzpovídat knězi osobně. To se ovšem neděje, poněvadž se to od věřících nevyžaduje, všechna čest ale náleží menšině pravověrných kněží s církevním smýšlením, kteří k osobní zpovědi nabádají. Jinak ale dochází k tak absurdním situacím, jako u jedné mé známé, která navštívila USA a chtěla tam jít ke zpovědi. Zamířila

tedy po mši sv. do sakristie za knězem a poprosila jej o to. Ten na ni nechápavě vytřeštil oči a zeptal se: „A proč? Vy jste snad někoho zavraždila?“

Tady je jádro pudla. Neomodernistům na Západě se podařilo přesvědčit značnou část katolíků, že prý „spáchat těžký hřích je velice nesnadné“ – a zpovídat se přece máme především z těžkých hříchů. Toto jsem často četl v německých teologických publikacích, ba dokonce jsem to slyšel i z úst některých českých kněží liberálního smýšlení. Podle těchto názorů lze za těžký hřích pokládat snad pouze masovou vraždu, v pekle, pokud vůbec existuje (neomodernisté to zpochybňují, někteří přímo popírají), jsou nejspíš jenom Hitler, Eichmann, Lenin, Stalin nebo Jack Rozparovač.

Potom ovšem není divu, že se lidé nezpovídají. Proč, když vlastně nemají žádný těžký hřích? A když, tak Bůh je přece milosrdný, všechno mechanicky odpouští jako automat, není proto důvodu k lítosti, zřeknutí se hříchu a pokání. Proto na Západě téměř vymizely zpovědnice a osobní zpovědi.

Jenže katolický katechismus a jemu odpovídající zpovědní zrcadla říkají něco úplně jiného. Nadále zůstává v platnosti patero církevních přikázání včetně osobní zpovědi minimálně jednou do roka. Spáchat těžký hřích, jímž člověk ztrácí posvěcující milost a vystavuje se nebezpečí věčného zavržení je ve skutečnosti velmi lehké, těžkými hříchy jsou právě ty, z nichž se katolíci na Západě už téměř vůbec nezpovídají, ale klidně chodí ke sv. přijímání: potraty, antikoncepce, oplodnění „in vitro“, smilstvo, opuštění manželského partnera a soužití s tzv. „přítelem“ nebo „přítelkyní“, homosexuální styky, využívání „služeb“ kartářek a věštců, spiritismus, víra v horoskopy a astrologii, transcendentální meditace, jóga, homeopatie, bezohlednost zaměstnavatele vůči zaměstnancům nebo naopak podvody zaměstnanců vůči zaměstnavateli aj. (srvn. Katechismus Katolické církve, Kostelní Vydří 2001, par. 1854-61, 2115-17 aj.). Sv.

Pavel přímo vypočítává v listě Gal 5,19-21, s jakými hříchy nelze vejít do Božího království.

Katolíci, kteří žijí v těchto hříších, ale klidně přistupují ke sv. přijímání, se tím dopouštějí dalšího smrtelného hříchu – svatokrádeže. Kolínský kardinál Joachim Meisner si již před léty posteskl, že v jeho diecézi zhruba 80 procent svatých přijímání je svatokrádežných. Lidé odmítají opustit život v těžkém hříchu, nezpovídají se z toho, ale Tělo Páně klidně přijímají. Kdyby jen věděli, jak nebezpečně tím riskují svoji věčnou spásu! Bůh samozřejmě je milosrdný, nechce žádného člověka uvrhnout do pekla, Kristus svou krev na Kalvárii prolil za všechny. Proto odpouští každý hřích, byť byl sebeohavnější, toto jeho odpuštění se však míjí účinkem, když člověk svých hříchů nelituje a setrvává v nich. Takový postoj znamená odmítnutí úžasné Boží nabídky spásy, dobrovolné rozhodnutí se pro peklo – a Bůh dal člověku svobodnou vůli a nemíní mu ji brát.

Proto díky Pánu Bohu za to, že Čechy, Morava a Slezsko se řadí ke Slovensku, Polsku, Maďarsku a dalším zemím Evropy, kde se ještě poctivě zpovídá. To však neznamená, že negativní modernistické vlivy ze Západu sem nepronikají. I u nás je podle mého odhadu nezanedbatelný počet svatokrádežných sv. přijímání. Stačí jen znát lidi a pozorovat při nedělní liturgii, jak si to zdravotníci, kteří asistují u potratů nebo je dokonce provádějí, ženy užívající umělou antikoncepci, osoby, které opustily manželského partnera a žijí v konkubinátu nebo lidé známí svými zlodějskými praktikami v podnikání ostentativně vykračují ke sv. přijímání. Zpovídají se vůbec tito lidé? Většina snad ano, ale vyznávají se i z těchto hříchů? Nejspíš ne, protože si to za hřích nepokládají. Jen málo zpovědníků má dar sv. Otce Pia (i u nás takoví však přece jen jsou) vidět do lidské duše a upozornit kajícího právě na tyto těžké hříchy, které zamlčel, případně když je to duši prospěšné, mu říci i ostrá slova. Otec Pio měl odvahu povědět jednomu vlivnému právníkovi, který si mu ve

zpovědi stěžoval na své „obrovské duševní problémy“, toto: „O jakých duševních problémech tady mluvíš? Žádné nemáš, ale jsi čuně, protože jsi opustil svou ženu, žiješ v cizoložství s jinou a nechceš tento hřích vyznat.“

Zpovědník ale nemusí mít nutně takový dar, aby mohl dobře zpovídat a nic nezanedbat (většina jej nemá). Na duchovních cvičeních, jichž jsem se účastnil, nám jeden vzácný kněz a zkušený duchovní vůdce říkal, že zpovědník, chce-li vykonávat před Bohem poctivě svoji službu, se má kajícího, pokud jej nezná, zeptat na povolání. Když mu řekne, že je zdravotník, tak se otázat, zda nepřijde do styku s potraty, když lékárník, tak jestli neprodává antikoncepční preparáty, když podnikatel, tak jestli platí svým zaměstnancům v řádném termínu spravedlivou mzdu a respektuje jejich právo na odpočinek, když zaměstnanec, tak jestli pracuje poctivě a nepodvádí svého chlebodárně. V současnosti jsou také stále častější hříchy proti 1. Božímu přikázání, mnozí katolíci nepovažují za hřích chodit ke kartářkám, věstkyním a astrologům, navštěvovat různé kursy „transcendentální meditace“, mající svůj základ v pohanském hinduismu nebo buddhismu apod. I na to se má zpovědník ptát. Penitent správně má uvést na začátku zpovědi svůj rodinný stav. Je-li ženatý nebo vdaná, tak zpovědníkova otázka by měla směřovat k tomu, jestli bylo jeho (její) manželství uzavřeno před Církví, je-li svobodný(á), tak se má zeptat, jestli má známost a když ano, tak jestli žijí čistě, na místě je i dotaz, jestli tady nebyl potrat nebo jestli není užívána umělá antikoncepce.

Tak odhalí leckteré těžké hříchy, v nichž mnozí katolíci žijí a buď z nevědomosti, nebo proto, že jsou nasáklí modernistickým smýšlením, se z nich nezpovídají. O tom, že toto opravdu je problém, svědčí jeden případ, kdy žena užívající antikoncepční (a potenciálně abortivní) preparáty, již zpovědník odmítl udělit rozhřešení do doby, kdy s tím přestane, si na něho stěžovala až na biskupství. Inu, náležitá

osvěta v tomto směru vázne, věřící často vůbec neví (nebo spíše si nepřipouští či dokonce odmítá), že toto je těžký hřích, ačkoliv papežské dokumenty mluví naprosto jasně: Casti Connubii Pia XI. z r. 1930, Humanae Vitae Pavla VI. z r. 1968, Evangelium Vitae Jana Pavla II. z r. 1995. Žel nelze zamlčet, že i mezi našimi zpovědníky jsou takoví, kteří – ovlivněni západním neomodernismem – udělují rozhřešení automaticky, aniž by penitenta zavazovali ke změně života (např. zřeknutí se umělé antikoncepce nebo zrušení hříšného mimomanželského poměru).

Takže na závěr bych chtěl poprosit naše zpovědníky, jimž patří vřelé díky za to, že poctivě vysedávají ve zpovědnicích a nedělají z nich odkladové prostory, o jedno: Budte na nás, penitenty, nejen laskaví, ale také náležitě přísní, pokud se jedná o Desatero, Boží zákon a těžké hříchy. Vždyť přece od toho se odvíjí a na tom závisí věčná spása každého z nás!

PhDr. Radomír Malý

Církev v Británii posiluje

Proti období před rokem vzrostl v katolických farnostech Anglie a Walesu počet zájemců o zpověď.

Proti období před rokem vzrostl v katolických farnostech Anglie a Walesu počet zájemců o zpověď o 65 procent. Jde jak o lidi, kteří se již několik desetiletí nezpovídali, tak i o příslušníky mladé generace. Podle informací duchovních správců zasílaných biskupským kuriím narůstá též počet pravidelných účastníků nedělní mše svaté, zvyšuje se i účast věřících na liturgii ve všední den. To je překvapivý obrat, neboť v posledních desetiletích počet praktikujících věřících neustále

klesal. Tuto změnu připisují nejen církevní představitelé, ale i světská média nedávné návštěvě bývalého papeže Benedikta XVI. ve Velké Británii.

Nasz Dziennik 4. 9. 2013

BBC o španělské inkvizici

Známa britská rozhlasová a televizní stanice BBC odvysílala historický dokument o španělské inkvizici. Otevřeně se v pořadu konstatovalo, že tzv. "černá legenda" o ní je založena na lži. Vznikla v 16. století v Anglii, ve Francii a v jiných zemích jako protišpanělská propaganda. Inkvizitoři nebyli fanatickými kněžími, velmi často ani nešlo o kněze, ale o právnicky vzdělané laiky. Útrpného práva čili mučení bylo užíváno velice zřídka, zatímco u světských soudů, především v Evropě, mnohem častěji, zvláště v protestantských zemích. Inkviziční vězení bylo ve Španělsku nejlepší a nejlidštější. Čarodějnické procesy španělská inkvizice nevedla a odmítala je. V celém Španělsku v průběhu 16. století poslala španělská inkvizice na smrt 50 lidí, černá legenda však mluví dokonce o statisících. V celé Evropě od 13. do 18. století má katolická inkvizice na svém kontě 3 až 5 tisíc obětí, což je podstatně méně než u protestantů, a nedá se vůbec srovnat s počty obětí protikřesťanských režimů posledních staletí. V Německu byl tento 45minutový dokument odmítnut.

Kath.net, 8. 8. 2013

Papež upřednostnil aktivisty prolife

Při mši svaté na zakončení Světových dní mládeže v brazilském Rio de Janeiru, sloužené Sv. Otcem Františkem, nesli obětní dary mimo jiné i dva mladí manželé v košilích s nápisem "Stop potratům!" Poté vyšlo najevo, že papež se s nimi viděl již předtím, a když zpozoroval logo na jejich košilích, osobně se postaral, aby se octl mezi věřícími, kteří nesli dary.

Nasz Dziennik, 30. 7. 2013

Slova „otec“ a „matka“ nežádoucí

Městská rada v italských Benátkách zakázala ve veřejném styku užívání slov „otec“ a „matka“. Týká se to hlavně zápisů dětí do mateřských škol. Užívání těchto slov prý je diskriminační vůči homosexuálům.

Fronda, 6. 9. 2013

Nechodí do kostela, ale kázat může

V katolické farnosti Kriens v diecézi Basilej ve Švýcarsku se konala poutní slavnost. Ačkoliv je podle církevních dokumentů nepřípustné, aby laici kázali v kostele při liturgii, přesto byl pozván jako „slavnostní kazatel“ při mši svaté známý televizní moderátor Robi Koller. Nejskandálnější na tom ale je, že tento muž dle svého vlastního přiznání vůbec nechodí do kostela a není praktikujícím věřícím.

Kath. net, 11. 9. 2013

Obětovala se za děti

Antoinette Tuffová je účetní v základní škole amerického města Decatur u Atlanty a praktikující křesťankou protestantského vyznání. Tuto školu napadl zločinec se zbraní v ruce s netajeným záměrem postřílet všechny děti. Paní Tuffová mu nabídla svůj život místo nich. Útočník nabídku přijal a chtěl ji zastřelit. Ona mu ale začala vyprávět o Ježíši Kristu, jenž prolil krev i za něho, aby nepřišel do pekla. Řekla mu, že když ji zabije, bude na věky zatracen. Zločinec se zamyslel, nechal být ji a utekl.

Kath. net, 8. 9. 2013

Radostná zpráva z Polska

V Polsku vzrůstá počet kněžských povolání navzdory faktu, že počet studentů jiných vysokých škol systematicky klesá. Příčinou je demografická situace, už nejméně 20 let se rodí stále méně dětí, což se projevuje na počtu žáků všech typů škol. Tím spíše je potom nárůst kněžských povolání dokladem zbožnosti Poláků a duchovního zdraví polské církve. Tento školní rok nastoupilo do seminářů celkem 800 alumnů, což je o 100 více než loni.

Fronda, 11. 9. 2013

Cristiada aneb osud jednoho filmu

20. dubna r. 2012 byl v hlavním městě Mexika promítán jako premiéra film „Cristiada“ amerického režiséra Deana Wrighta. Scénáristou se stal Michael Love a producentem Mexičan Pablo José

Barroso. První promítnutí filmu v Mexiku bylo současně v této zemi i posledním. Z prostého důvodu: Hrdinou je 15letý chlapec José Sanchez del Río, katolík zavražděný vojskem komunistickozednářské vlády diktátora Plutarca Callese ve 20. letech 20. století. Calles, zapřísáhlý nepřítel Katolické církve, se rozhodl zlikvidovat ji krvavým terorem a použil k tomu všech dostupných prostředků. Když prostí věřící venkované po vyčerpání všech možností pokojného řešení problematiky sáhli ke zbrani na obranu svých kostelů a kněží a vyhlásili tzv. cristiadu (křížovou výpravu), Callesova vláda odpověděla krvavou genocidou katolických oblastí země. Byla prolita krev statisíců lidí včetně žen, dětí a starých občanů.

Katolická církev blahořečila z tohoto období mimo jiné i 15letého Josého Sancheze. Tento původně bezprizorní hoch, dopouštějící se kapesních krádeží, narazil na svatého kněze, který ho nadchl pro Krista a zformoval jej k ctnostnému katolickému životu. Když Callesovi vojáci kněze zabijí, zapojí se José do oddílu tzv. cristeros, povstalců na obranu katolické víry. Je chycen a popraven, před smrtí zvolá tak jako tisíce jiných katolíků „Viva el Cristo Rey!“ (Ať žije Kristus Král!).

V Mexiku je dnes u moci levicová vláda, která Callesův režim hodnotí kladně. Genocida katolíků je tabu, proto také Wrightův film byl v zemi zakázán. Ani za hranicemi Mexika nedopadl příliš lépe. V USA a v Evropě se jej bojí provozovatelé kin promítat z důvodů politické korektnosti, která dovoluje hovořit pouze o pronásledování, které způsobili katolíci druhým (inkvizice, protireformace), nikoli však o novověkém vyhlazovacím boji zednářských a socialistických vlád proti Církvi.

S velkým úspěchem se film setkal ve Vatikánu, kde jej režisér Wright uvedl v papežském institutu Augustinianum 20. března r. 2012, tedy ještě měsíc před jeho mexickou premiérou. Jinak majitelé kin v západoevropských státech z obav před médií, aby jim nevytkla

„politický extrémismus“, což by mohlo mít za následek úbytek klientely, nechtějí Cristiadu vůbec promítat a nepomáhají ani petice katolických organizací, jako tomu bylo například ve francouzském Bordeaux.

Jedinou výjimkou je Polsko, kde byla Cristiada promítnuta prozatím v 50 kinech, což je sice nepatrný zlomek, ale přece jen se dá říct, že prorazila na trh. Ani zde to ale není bez potíží, v Rzeszowě například provozovatel kina souhlasil pouze s podmínkou, že katolická duchovní správa dopředu zakoupí všechny lístky. Jinak o samotný film je v Polsku veliký zájem, ačkoliv i tady se mnoho provozovatelů kin bojí pustit jej na plátno. O kvalitách tohoto díla svědčí mj. i jeho evangelizační a morální dopad, mladá děvčata po shlédnutí Cristiady se zavazují, že nikdy nepůjdou na potrat, i když film tuto problematiku přímo a bezprostředně neřeší. Jsou hlášeny i konverze některých nevěřících, kteří tento film viděli, ke katolické víře. S velkým zájmem se setkala i cesta mexického herce Eduarda Verastegui, který ztvárnil jednu z hlavních rolí velitele cristeros, po Polsku. Verastegui na několika místech diskutoval s diváky a vydal v Rzeszowě krásné svědectví, jak role v Cristiadě mu pomohla prohloubit jeho duchovní život a sepětí s Katolickou církví.

V naší zemi není v současné době naděje, že by si některý z provozovatelů kin troufl promítat tento film pro veřejnost. Jsme tady odkázáni pouze na internet podobně jako zájemci v západoevropských zemích. Politicky korektní média s Cristiadou nepolemizují – což je nota bene obtížné, protože události, které líčí, jsou pravdivé – ale volí jinou taktiku: mlčí o ní. Majitelům kin a provozovatelům televizních kanálů je potom jasné, že tento film jim může přinést problémy kvůli politické korektnosti, proto ho odmítají. Nicméně bezděčně napadají člověka v této souvislosti slova, která měl na konci 80. let údajně říct sám nejvyšší gruzínský šéf komunistické strany a přívrženec Gorbačovových reforem Eduard

Ševardnadze filmovému režisérovi Tengizovi Abuladzemu, když cenzura zakázala promítat jeho úžasný film „Pokání“: „Neboj se, čas, kdy se tento film stane slavným, už brzy přijde.“ Věřím, že toto platí i pro Cristiadu. Kéž Bůh dá!

Podle internetových médií Fronda a Kath. net

Dr. Radomír Malý

Odsouzen za kritiku homosexuality

Ve Skotsku se octl před soudem David Shuttleton, protože označil na Twiteru praktikovanou homosexualitu za nebezpečí pro děti. Lesbická aktivistka Jaye Richards-Hillová, která je poradkyní skotského ministra školství, ho žalovala. Shuttleton byl odsouzen k pokutě 40 tisíc liber. Proti rozsudku se odvolal a při té příležitosti řekl: „Je příšerné, že homosexuálové mají v naší společnosti takovou moc. Jde o skandální zneužití práva.“

Kath. net, 16. 8. 2013

V Číně perzekuce nepolevuje

Čínské úřady zatkly v provincii Hebei 3 katolické kněze tzv. podzemní církve, která je věrná papeži a tím se liší od tzv. Vlastenecké katolické církve, jež podléhá komunistickým státním úřadům. Byli odvezeni neznámo kam. V Číně jsou tyto praktiky běžné, u řady katolických duchovních a aktivních laiků, které to postihlo, chybějí jakékoliv informace o jejich osudu.

Nasz Dziennik, 5. 9. 2013

Katolické školy nejsou pro katolíky?

Státní úřad pro dohled nad školami ve Velké Británii vydal rozhodnutí, že katolické školy nesmí při přijímání upřednostňovat děti z katolických rodin, zvláště pak ne ty, jejichž rodiče se starají o kostel, zpívají ve sboru nebo projevují jinou aktivitu v rámci Katolické církve. Pak ovšem je třeba položit se vší vážností otázku, pro koho tedy přednostně katolické školy jsou, když ne pro katolíky?

Kath. net, 9. 9. 2013

Církevní nauku o oplodnění „in vitro“ nelze změnit

Biskup Ignacio Carrasco de Paula z Papežské akademie pro život řekl protipotratovému internetovému portálu Lifesitenews, že záporné stanovisko Církve k oplodnění „in vitro“ nelze nikdy změnit, a to ani tehdy ne, kdyby teoreticky bylo zajištěno, že žádná embrya nebudou zničena a vyloučí se masturbace za účelem získání mužského semene. Podle katolické nauky je totiž původcem vzniku nového života podle Božího úradku rodina a vzájemná láska otce a matky, a nikoli nějaká umělá technická procedura.

Nasz Dziennik, 12. 9. 2013

Genderová ideologie – lež feministek

Genderová ideologie je rakovina, která dnes zasahuje celou naši civilizaci. Oddělila lidskou osobu od jejího těla a antropologické

struktury. Jak je možné, že to dospělo až do takových absurdit?

Nejprve bude třeba vysvětlit, co je to vlastně gender. Světová zdravotnická organizace (WHO) uvádí, že „pod pojmem gender rozumíme úkoly, chování, aktivity a vlastnosti, které společnost uznává za odpovídající pro muže i pro ženy“ Pojem „gender“ – ačkoliv je zdravě myslícímu člověku obtížné uchopit jeho smysl – se rozšířil v 80. letech minulého století po všech vysokých školách v USA a v západní Evropě.

Podobně jako pojem „feminismus“, tak i pojem „gender“ doznal změnu významu. Zatímco původně se jednalo o bádání nad rozdílnými sociálními úlohami mužů a žen, dnes je tendence odstranit vědomí o odlišném pohlaví ženy a muže a vytvořit v myslích lidí umělé, nové a jednotné pohlaví sociální a kulturní. To je ovšem – řečeno natvrdo – násilí proti identitě člověka. Zastánci tohoto názoru neustále opakují, že prý pohlaví člověka je závislé na tom, kým a v jaké sociální roli se on sám cítí. Teorie genderu hovoří o tom, že prý genetické vlastnosti odlišné u muže a ženy vyplývají nikoli z přirozenosti člověka a z biologie, nýbrž z podmínek kulturního prostředí a společenského tlaku. Typické ženské vlastnosti, jako mateřský instinkt, nebo mužské jako vlohy k řízení, genderová teorie považuje za sociální mýty.

Tyto stereotypy o odlišné roli muže a ženy prý nutno změnit. Otázka ale zní, jak? Předchází společenská změna zákon nebo naopak zákon musí společenskou změnu protlačit?

Stále více mužů a žen odmítá sňatek a volí neformální soužití. Část společnosti akceptuje též fakt, že někteří žijí v jednopohlavních svazcích, které podle zastánců genderové teorie jsou prý trvalé a potřebují právní regulaci, aby mohly nabídnout těmto lidem pocit finančního a emocionálního bezpečí. Obhájci této ideologie přiznávají, že neformální a jednopohlavní svazky jsou menšinou, ale právě proto prý je třeba kodifikovat je zákonem. Genderovci požadují

celosvětovou legalizaci potratů s odvoláním na svou teorii, že žena, když se nechce více cítit ženou, má právo odmítnout své mateřské poslání. Proto stále více zemí zavádí do své legislativy zákaz kritiky homosexuality, pro lékaře povinnost provádět potraty bez respektu k výhradám svědomí, a propagaci této ideologie ve školách.

Jedna z předních reprezentantek genderové ideologie v Polsku Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, zplnomocněnkyně vlády pro rovnost lidí, si v jednom svém rozhovoru stěžuje, že prý „lidé jsou strašeni genderem, jak kdyby to byl ďábel“ Výše uvedené řádky ale ukazují, že gender si oblékl plášť diktatury kultury zvrácenosti a smrti, což je přímo ďábelské. Tady je opravdu ďábel!

Svobodní od pohlavní identity?

Gender je velmi nebezpečnou ideologií zvláště proto, poněvadž z pouličních demonstrací a transparentů se chytře vplížil do přednáškových sálů univerzit. Na obrovské většině vysokých škol vyspělého světa se to přímo hemží různými sympozii na „genderová“ témata. Genderovým pojetím je posedlá i agenda EU a OSN. Začalo to na konferenci OSN v Pekingu o těchto otázkách r. 1995. Hned po ní generální tajemník OSN nařídil, aby tzv. gender mainstreaming, čili podpora rozvoji této ideologie, se stala závaznou v celém systému OSN. Rovnost pohlaví se stala prioritou řízení světa. Sociologové a psychologové z postmodernistické inteligence Západu, inspirováni radikálním feminismem a homosexuálním hnutím, genderovou ideologii ještě víc zradikalizovali. Prohlásili mateřství, rodinu spočívající na svazku muže a ženy, odlišnou roli muže a ženy a heterosexuální vztahy za společenské výtvořky, stereotypy, které prý odporují rovnosti lidí. Odlišné tělo muže a ženy je prý „společenským

výtvořem“. Genderová ideologie oddělila lidskou osobu od jejího těla a její antropologické struktury. Jak je možné, že to dospělo až k těmto nesmyslům? Co je jejich zdrojem?

Německá socioložka Gabriele Kubová tvrdí, že příčinou je fascinace kulturou relativismu. V knize „Genderová revoluce, nová ideologie sexuality“, autorka píše: „Naše časy nám chtějí namluvit, že zachovávání Desatera Božích přikázání je příliš obtížné a nelidské. To je součástí veliké lži relativismu.“ Dnes, zdůrazňuje Kubová, jsme nuceni k potlačování hlasu svědomí. Já dodávám: k ateismu, ke zřeknutí se ideje Boha.

Kultura relativismu navzdory tomu, co hlásá, nedává člověku svobodu. Spíše mu vyráží z ruky míru dobra a zla. Zastírá pravdu. A nejde jen o pravdu v křesťanském pojetí, ale o pravdu diktovanou přirozeností. To přirozenost (biologie) nám určila sociální úlohy. Muži nemohou rodit a ženy bez jejich účasti nemohou počít dítě (i při umělém oplodnění to bez muže nejde).

Gender je rakovina, která obklopuje naši civilizaci, druh nové diktatury, pseudointelektuální hry feministek. Jaké máme šance vyléčení? Možná si zvolit strategii boje, vyjít do ulic, jak to dělají dnešní Francouzi, odmítající stále agresivnější snahu vlády nově definovat manželství a legalizovat adopce dětí gejovskými a lesbickými páry. A neúnavně mluvit o pravdě, o identitě člověka. Identitě, jež se nedá oddělit od transcendence, od Boha – bez ohledu na to, jestli se to ještě vměstná do představivosti feministek nebo už ne.

Joanna Batkiewicz-Brožek, Wychowawca 5/2013,
zpracoval -rm-

Ostatky sv. Kříže potvrzují historicitu evangelií

Podle informací církevních učitelů sv. Ambrože a sv. Jana Zlatoústého ze 4. století chtěla císařovna sv. Helena, matka Konstantina, jenž udělil křesťanům r. 313 svobodu, najít Kristův kříž. Nechala proto v Jeruzalémě kopat pod Kalvárií – a byly nalezeny tři kříže, na jednom z nich tabulka s nápisem „Ježíš Nazaretský, král židovský“ Helena přikázala rozlomit tabulku na dvě části, jednu umístit v Jeruzalémě a druhou v Římě ve svém paláci. Když Jeruzalém dobyli r. 614 Peršané, zmizela první polovina tabulky, zatímco druhá byla umístěna v římském chrámu sv. Kříže, postaveném na místě Helenina paláce, kde spočívá dodnes. Izraelští archeologové podrobili tuto relikvii r. 1997 zkoumání a dospěli k překvapivému závěru: Tabulka pochází z 1. století našeho letopočtu a byla vyrobena v Palestině. To opět – jako řada dalších vědeckých zjištění – potvrzuje, že Ježíš Kristus byl historickou osobností ukřižovanou v Palestině, a naprostou věrohodnost evangelií.

Fronda, 14. 9. 2013

Falzifikátoři bible

Takový titul nese nová kniha známého německého biblisty a katolického konvertity Klause Bergera. Tento renomovaný odborník na Nový zákon a apologeta Církve přesvědčivě vyvrací mýty novověké racionální biblistiky od osvícenství až po 21. století. Berger podrobuje neúprosné kritice především protestantskou exegezi, jež se v absolutní většině přizpůsobila bezbožecké propagandě, ale nedává

si žádné servítky ani vůči katolickým exegetům, z nichž velmi mnoho následovalo své protestantské kolegy. Odhaluje přímé falzifikace, kdy zámlkami a nepřesnými citacemi se autoři snaží „dokázat“, že všechny zázraky Kristovy jsou „legendy“, jež vznikly teprve po Ježíšově popravě, kdy učedníci měli jakési „zážitky“, že jejich ukřižovaný vůdce žije. Berger dospívá k závěru, že celá moderní exegeze, podle níž je většina novozákonních údajů o Ježíši nepravdivých, je ve skutečnosti obrovskou lží a podvodem za účelem podkopání a likvidace víry. Bývalý papež Benedikt XVI. poslal autorovi osobní dopis, v němž vysoce oceňuje kvalitu jeho knihy.

Podle pramenů -rm-

A potom jsem se sama stala křesťankou!

„Jako přesvědčená stoupenkyně levice a lesbická profesorka jsem křesťany totálně pohrdala.“ Tak začíná své napínavé svědectví Rosaria Champagne Butterfieldová, která se nedávno obrátila, a zveřejnila všechno v blogu „Bez Boha nic nemá smysl“ Butterfieldová vypráví, že předtím jí jméno „Ježíš“ vždycky zůstalo trčet v hrdle. „Ti, kteří se k tomuto jménu hlásili, vyvolávali můj hněv a zároveň můj soucit.“ Rosaria jako profesorka angličtiny a výzkumu feminismu byla na nejlepší cestě stát se radikální a zapálenou stoupenkyní filozofie Freuda, Hegela, Marxe a Darwina. Tato lesbická pedagožka chtěla potom zkoumat „politiku nenávisti“ věřících pravičáků vůči homosexuálům. „Abych to mohla udělat, musela jsem si přečíst tu knihu, která podle mne už tolik lidí vykolejila: Bibli. Předtím jsem ale začala svůj první útok na ‘nesvatou’ Trojici: Ježíš, republikánská politika a patriarchát. Napsala jsem v tomto duchu článek v místních novinách.“

Jako reakci dostala v r. 1997 mnoho dopisů, souhlasných i nenávistných. Jeden byl ale od faráře presbyteriánské církve. Byl laskavý a zároveň vyzývavý. Ken Smith kladl otázky typu: „Jak jste dospěla ke svému názoru? Odkud víte, že máte pravdu? Veříte v Boha?“ On článek nekomentoval, ale žádal Butterfieldovou, aby své teorie podložila důkazy. „Nevěděla jsem, jak mám na to reagovat a dopis jsem odhodila. Pozdě v noci jsem ho však opět vylovila z koše a položila znovu na psací stůl,“ píše potom. „Konfrontoval mne s propastí mezi oběma světovými názory a požadoval odpověď. Jako intelektuálka postmoderny jsem obvykle argumentovala z historicko-materialistické perspektivy – ale křesťanství je jiný, nadpřirozený světový názor! Kenův dopis – bez jeho vědomí – roztříštil integritu mého postoje.“

Nastoupil proces přemýšlení. Nakonec profesorka přijala pozvání pastora. Spřátelila se s ním a jeho rodinou. „Oni nereagovali tak, jako by je má témata rozhovoru poskvřňovala. Nechovali se ke mně jako k vydědenci. Když jsme spolu jedli, modlil se Ken způsobem, jaký jsem nikdy předtím nezažila. Jeho modlitby byly vřelé a důvěrné.“

Pastorův obraz Boha na ni učinil silný dojem. Butterfieldová začala číst Bibli. Její lesbická partnerka ji varovala: „To tě změní“. Ona zašeptala: „A co když je to všechno pravda? Co když Ježíš je skutečně vzkříšený Pán? Co když jsme všichni uvízli v kaši?“

Jednoho nedělního rána vstala Butterfieldová z postele své milenky a od té doby pravidelně navštěvovala kostel presbyteriánské komunity. Zápasila s otázkou, jestli chce homosexualitu opravdu chápat z Božího pohledu. „Modlila jsem se dlouho - až do svítání. Když jsem se podívala do zrcadla, vypadala jsem jako předtím. Ale když jsem se zahleděla do svého srdce z perspektivy Bible, položila jsem si upřímnou otázku: Jsem opravdu lesba, nebo mám jenom falešnou identitu? Když Ježíš dokáže svět rozseknout na dvě poloviny a morek oddělit od duše [srvn. Žid 4,12] není potom schopen vynést

na světlo moji pravou identitu? Kdo jsem já? Kým mám být v Božích očích?“

Za několik dní poté dospěla k víře v Ježíše Krista. „Ježíš triumfoval, a já jsem byla zlomená. Mé obrácení se podobalo srážce vlaků. V celé své slabosti jsem věřila, že když Ježíš dokázal zvítězit nad smrtí, tak dokáže dát do pořádku i můj život. Byl ve mně hluboký zmatek. Nechtěla jsem ztratit všechno, co je mi milé a drahé. Vnímala jsem to ale tak, že Boží hlas zpíval radostnou píseň lásky mezi troskami mého rozbitého světa.“

Nakonec se Rosaria rozešla s lesbickou partnerkou a později se vdala. Dnes žije s manželem v Severní Karolíně.

Kath. net, 9. 8. 2013

Mariánský sloup jako pomník Stalina?

10. dubna letošního roku protestovalo několik desítek osob v Praze na Staroměstském náměstí proti rozhodnutí Magistrátu o obnovení mariánského sloupu, který byl 3. listopadu r. 1918 stržen zfanatizovaným davem jako údajný „památník vítězství Habsburků“ v bitvě na Bílé hoře r. 1620. Proti obnovení sloupu se vede již delší dobu v levicových kruzích prudká mediální kampaň. Vynikají při ní zejména bývalý premiér Jiří Paroubek a spisovatelka Lenka Procházková, jejíž výroky jsou vůči katolíkům přímo urážlivé. Na zmíněné manifestaci např. prohlásila: „Je to jako bychom dnes postavili Stalina na Letné.“ Narážela tím na 30metrový pomník sovětského komunistického diktátora J. V. Stalina, který byl poté, kdy tento masový vrah upadl posmrtně v nemilost u samotného

sovětského vedení, r. 1962 stržen.

Podle Procházkové a jejich souputníků byl mariánský sloup prý „symbolem katolické a habsburské totality“, proto – jak se spisovatelka sama vyjádřila – „kdyby byl opět postaven, bylo by třeba ho znovu strhnout a zničit“.

Ponechme nejdříve stranou, čeho byl mariánský sloup symbolem – a všimněme si raději, koho představoval. Šlo o Pannu Marii, historickou postavu matky Ježíše Krista. Tato žena nejen že nikomu v životě nikdy neublížila, ale stala se blízkou spolupracovnicí svého Božského Syna v jeho díle spásy a vysvobození člověka z moci satana a hříchu. Jako katolíci o ní věříme, že byla prosta dědičného hříchu a také nikdy nespáchala žádný osobní hřích. To je článkem víry. Víme, že lidé mimo Církev toto nepřijímají, nicméně nejsou schopni vytknout Matce Boží jedinou vinu. Budou-li objektivní, musejí sami přiznat, že Maria byla bytostí maximálně ušlechtilou, obětavou matkou a šířitelkou dobra. Vést tady paralelu mezi pomníkem, jenž představuje ji a pomníkem, znázorňujícím masového vraha Stalina, kterého sám sovětský komunistický vůdce Gorbačov nazval „největším zločincem všech dob“, je nejen logicky absurdní, ale přímo nechutné a hnusné.

V Praze též působí spolek Veritas, jenž z aktivit proti obnovení mariánského sloupu učinil hlavní náplň své činnosti. Na jeho internetových stránkách čteme, že prý postavit znovu mariánský sloup je totéž, jako „vyvěsit vlajku s hákovým křížem“ Klást Pannu Marii na stejnou úroveň s tímto symbolem magie a zločinu je totéž, jako ji dávat podle vzoru paní Procházkové do jedné roviny se Stalinem.

Podle spolku Veritas byl mariánský sloup postaven r. 1650 na památku záchrany Prahy před Švédy r. 1648. To souhlasí. Švédové byli protestanté, obránci Prahy katolíci, především studenti a jezuité. Švédské obléhání Prahy pod velením generála Koenigsmarka

znamenal jednu z posledních epizod třicetileté války. Porážka Švédů u Prahy přinesla mír a pro obyčejného člověka konec válečného utrpení a strádání. Jestliže Veritas v tom vidí počátek habsburské „totality“ a její upevnění, tak nechť si uvědomí, jak Švédové v Čechách a na Moravě řádili a kolik hrůz způsobili prostým lidem, zejména na venkově. Řadu jich povraždili, mnozí museli opustit své domovy a ukrýt se v lesích. Jejich porážka u Prahy a ústup z českých zemí byly proto všeobecně chápány jako velké ulehčení. Vestfálský mír poté udělal za strašlivou třicetiletou válkou definitivní tečku. A mluví-li tady někdo o počátku „habsburské totality“, tak švédská absolutistická monarchie byla podstatně horší. Je pravdou, že evangelíci byli v habsburském katolickém Rakousku pronásledováni pro svoji víru, jenže stejně tak, ne-li ještě hůř, postupovali vládnoucí švédští protestanté vůči katolíkům. A nejen ve Švédsku, nýbrž ve všech evropských protestantských státech.

Toto násilí neschvalujeme a rozhodně odmítáme, ať už k němu docházelo z katolické nebo z protestantské strany. Jenže co s tím má společného Panna Maria? Co bylo špatného na tom, že katoličtí obránci Prahy se obraceli k ní a prosili ji o pomoc v situaci, kdy švédská přesila se jevila jako nepřekonatelná? Právě na poděkování za záchranu města jí byl postaven tento sloup. Veritas na svých webových stránkách vidí na sloupu symboliku „pokoření a porážky kacířů“, kterou prý znázorňovala Panna Maria šlapající po drakovi, údajném symbolu protestantismu. Jenže tento výjev pochází z novozákonní Apokalypsy, kde se píše o pronásledování „ženy oděné sluncem s dvanácti hvězdami kolem hlavy“ drakem, znázorňujícím ďábla. V ženě vidí Katolická církev Pannu Marii. Tento výjev na mariánském sloupu byl proto čistě biblickým motivem, nemajícím nic společného se vzájemnou politováníhodnou nenávisť katolíků a protestantů.

Není také vůbec nic špatného na tom, že císař Ferdinand III. nechal na tento sloup, dílo barokního sochaře J. J. Bendla, vyřít latinský nápis, jenž v českém překladu zní: „Paní Rodičce bez prvotní poskvrny počaté za obhájení a osvobození města postavil tuto sochu zbožný a spravedlivý císař.“ Není tady jediné slovo nenávisti vůči protestantům nebo jiným nekatolíkům, likvidace tohoto sloupu po rozpadu Rakousko-Uherska r. 1918 proto postrádá logiku.

Veritas na svých stránkách píše nepravdu o údajné iniciativě pražských hasičů, kteří dali podnět ke stržení tohoto domnělého „symbolu habsburského útlaku“. Zamlčují ale přitom, že téhož dne, tj. 3. listopadu, se konalo na Bílé hoře obrovské shromáždění lidu, na němž promluvil poslanec národně sociální strany Bohuslav Vrbenský, který dav ke stržení sloupu přímo vyzval. Právě z jeho úst zazněla tenkrát slova o tom, že jde o pomník „vítězství Katolické církve a Habsburků na Bílé hoře“, což byla účelová a lehce vyvratitelná lež. Dav ale podlehl nenávistné psychóze. Pod vedením známého opilce Franty Sauera přitáhl na Staroměstské náměstí a vykonal dílo zkázy.

Veritas tvrdí, že mariánský sloup v Praze byl jediným toho druhu, který rozhořčený dav zničil. Není to pravda, dokumentace pražského arcibiskupství té doby mluví o stovkách mariánských a svatojanských soch, které se staly obětí protikatolického fanatismu. Na příkaz sociálně demokratického ministra školství Gustava Habermanna musely být také ze státních škol odstraněny kříže a spáleny.

R. 1925 český katolický spisovatel Jaroslav Durych vyzval katolíky, aby jako „odvetu“ za stržení mariánského sloupu zlikvidovali na Staroměstském náměstí Šalounův pomník Jana Husa. Církevní představitelé v čele s arcibiskupem Františkem Kordačem toto díky Bohu kategoricky odmítli. I když Katolická církev je vůči Husovi kritická a nesouhlasí s jeho účelovou glorifikací, přesto tvrdíme, že Hus na Staroměstské náměstí patří, neboť se jedná o významnou osobnost české minulosti a českého intelektuálního života.

Nicméně signifikantní je zde něco jiného: Panna Maria, již nikdo nemůže vytknout žádný hřích, nenalezla u zfanatizovaného davu žádnou milost, kdyby se ale kdokoliv pokusil jenom sáhnout na pomník Husa, ačkoliv tento betlémský reformátor nebyl žádný světec a svým štváním proti kněžím a řeholníkům v letech 1410-12 vyvolal násilné akce, při nichž dav umučil nebo upálil několik duchovních osob (uvádí Jan Sedlák: Mistr Jan Hus), setkal by se nejspíš s těmi nejhoršími myslitelnými důsledky. Později potom byl na Vítkově postaven pomník Janu Žižkovi, masovému vrahovi tisíců lidí, především katolíků, kteří raději obětovali svůj život, než by se zřekli své víry. Nevoláme po jeho stržení (akceptovali bychom ale nápad postavit hned vedle něho pomník obětem husitského vraždění), ale pouze si představujeme, co by asi nastalo, kdyby se někdo pokusil tuto sochu loupeživého rytíře na koni zničit. Mariánský sloup, představující nejnevinnější ženu v lidských dějinách, však je možno kdykoliv kýmkoliv zlikvidovat, jak k tomu vyzývá paní Procházková pro případ, až bude znovu postaven.

Iniciativy proti obnovení mariánského sloupu nelze nazvat jinak než vrcholným projevem fanatismu a netolerance. Tyto negativní rysy české povahy jsou některým lidem vlastní zejména ve vztahu ke Katolické církvi. Jenže už v 17. století vlastenecký jezuita Bohuslav Balbín napsal, že „milá byla Panna Maria Čechům, milí byli Čechové Panně Marii“. Proto věříme, že i přes tuto nepřízeň a nenávist mnohých si Matka Boží opět najde cestu k srdci tohoto národa. To je vhodné vzpomenout právě 3. 11. u příležitosti 95. výročí stržení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze.

PhDr. Radomír Malý

Kardinál Groer nevinen?

V Rakousku vyšla kniha Gabriely Wastové, která předkládá překvapivé argumenty ve prospěch bývalého vídeňského kardinála Hanse Hermanna Groera, jenž byl v 90. letech obviněn ze zneužívání nezletilých v 70. letech, kdy působil jako rektor chlapeckého internátu v Hollabrunnu. Údajná oběť Groerovy efebofilie, jistý Hartmann, člověk psychicky labilní, se později přiznal, že si celou kauzu vymyslel pod nátlakem Církvi nepřátelských kruhů a byl dotlačen k mediální výpovědi proti kardinálovi. Wastová dále publikuje dopis, který Groer z kláštera, kam se musel po aféře stáhnout, napsal svému příteli z dětství, kde ho ujišťuje o své nevině a sděluje, že za tím vším vězelo zpovědní tajemství, jímž byl vázán, proto se veřejně nebránil proti křivému nařčení.

Glaube und Kirche, 8/2013

Sex se zvířaty prý „pozitivní“

Ve 4. třídě jedné základní školy v německé spolkové zemi Badensko-Virtembersko učitelka v hodinách sexuální výchovy, jejíž nemravné osnovy a obsah jsou předmětem stále častější kritiky rodičů, dětem vykládala, že nejen sex mezi lidmi, ale i sex se zvířaty je prý užitečný a přínosný. Pobouření rodičů a jejich stížnosti nic nezmohly.

Information FMG 7/2013

Současná finanční krize je především krizí člověka

Tak se vyjádřil papež František v proslovu k novým 4 diplomatům akreditovaným u Sv. stolce. Připomenul, že když si člověk vytvořil místo pravého Boha nové, falešné bohy, mezi nimi i boha peněz, logicky vymizelo i prvenství člověka v řádu přirozených hodnot, neboť to je uchopitelné pouze ve vztahu k prvenství Boha v řádu nadpřirozeném.

Information FMG 7/2013

Vatikán odsuzuje „pilulku po“

Světová zdravotnická organizace WHO na svém 66. zasedání v Ženevě vyzvala k celosvětovému rozšíření a uzákonění potratové pilulky RU 486, jež ničí už počatý lidský život. Prezident Papežské rady pro pastorační nemocných arcibiskup Zygmunt Zimowski vznesl jménem Sv. stolce ostrý protest, v němž zdůraznil, že „tento produkt nese s sebou přímý a bezprostřední útok na lidský život“

Information FMG 7/2013

Kuriální kardinál podporuje francouzské obránce života

Prefekt Nejvyššího soudního dvora ve Vatikánu kardinál Raymond Burke podpořil letošní manifestaci Francouzů proti legalizaci práva homosexuálních dětí na adopci dětí, známou pod názvem „Manif pour tous“. Řekl, že katolíci jsou zavázáni „navzdory silným tlakům sekulárního státu potírat kulturu smrti a bránit kulturu života na pracovišti i na veřejnosti“.

Information FMG 7/2013

Ježíš Kristus včera, dnes i na věky

Pod tímto heslem proběhla v rakouském Aigenu ji 25. letní Akademie, pořádaná každoročně Lineckým kněžským kruhem. Jako vždycky, i letos zaznělo několik velmi přínosných referátů v duchu katolické Tradice. Profesor Anton Ziegenaus z Augsburgu obhajoval zázraky Kristovy, které současní odpůrci Církve a vnitrokatoličtí neomodernisté popírají, tím, že tyto jevy jsou skutečností i dnes (Fatima, eucharistické zázraky, zázračná uzdravení na přímluvu světců apod.), nicméně existují i zázraky démonického původu, proto je nutný úsudek církevní autority.

Známý katolický apologeta a dnes čerstvě jmenovaný profesor ve Vatikáně Michael Hesemann se zabýval novými fakty dokazujícími pravost turínského plátna. K nim náleží tzv. Kodex Pray v Maďarsku z r. 1150, kde je vyobrazeno mrtvé tělo Ježíšovo při ukládání do hrobu přesně podle turínského plátna, nemohla tedy tato relikvie pocházet až ze 14. století, jak údajně „dokázala“ karbonová metoda r. 1988, která se nakonec ukázala jako falešná.

Docent Peter Egger z Brixenu se zase zabýval Kristovým Zmrtvýchvstáním a poukázal na starou známou skutečnost, že pro očitě svědectví Kristova prázdného hrobu a jeho vidění jakožto vzkříšeného šly řady křesťanů na smrt, což by nedělaly, kdyby se jednalo o výmysl. Moderní exegeze hovoří o nutnosti „odmytologizovat“ bibli. To je ovšem podle Eggera ideologií a vzniká tady naopak úplně jiná nutnost: ne odmytologizovat, ale odideologizovat bibli, aby byla akceptována opět jako Boží slovo.

Dr. Radomír Malý

Testament

Karel Dachovský

Až se rozvine před tebou
ten šílený koberec běhoun
v okamžiku tvé smrti,
kde budou nitky tvých skutků?
Okamžiky v zátoce Kentauru
budou lehké jako éter,
hřeby, které podrží tvůj život pro věčnost,
budou nevolnosti a přidržování Kristova
kříže,
jako drží ministrant lem ornátu
při Tridentské mši.
Nebudeš vzpomínat na číši vína
z tuniských hroznů,
nebo na hrozny samotné.
Proč jsem hleděl příliš na krásu,
a ne na mince,
které mohou ulehčit tíži?
Naslouchám často francouzštině

s hrdelním er,
je to na rádiu hned vedle stanice
s Bachovou mší h-moll.
Poslouchán a tepne mě
sem tam nějaké slovo,
ale význam znám
jen při hluchém čtení novin.
Proč jsem nepil vodu z Rýna,
proč jsem se nepřesídlil
do západního Berlína?
Mohl jsem přivést
půl kufru marek.
Je to jako při rybaření,
báseň může přijít, kdy chce,
ale daří se jí,
když jsi přikován
pod zlatou renetou
nebo na lůžku mezi municí –
haldami knih z tvého nakladatelství.
Pro některé je málo myslet,
smát se, plakat nebo křičet.

Mladá žena Terri Schindler – Schiavo

už je patnáct let na přístrojích.

Uprostřed hrůz televizních novin

bývá šot zvířátka v zoologické.

I ten zlý se někdy

raduje z mládátka.

Proč ji chtějí poslat na věčnost,

podle nich jen do prachu krematoria,

když slyší, raduje se a trpí?

Kdo ví, co je to za myšlenky v její hlavě

nebo srdci nebo duši?

Nepočítá se, že by se mohla modlit.

Jistě jsem i trpěl,

ale básně přicházely lehce od Boha,

což si málokdo uvědomí.

Jako ševel v ráji

nebo tanec mezi krinolínami.

Byl jsem někdy tupý,

polku neumím dodnes,

obdivoval jsem páry

tančící rock and roll

na ruské lodi Stroganov,
která mě měla dovézt do ráje,
ale žádný tady není.
Snad některé země registrují,
že není jenom práce
ale i oparný dech při nedělní mši-
Londýn je ale léčka ptáčnickova.
Nikdo nebyl tak tupý
při ministrování jako já,
snad jen děti s nízkým IQ
by svedly méně než já.
Přece jsem se stal knězem,
jinou pohnutku jsem neměl
než lásku k utlačované Církvi.
Dnes bych to nedokázal.
Jako dospělý jsem nikdy nekolaboroval.
Po patnácti letech od pádu komunismu
nechápu příliš patera Bártu
v pekle pozemských kobek.
A tak mě, Pane, neopust'.
Vím, že si nezasloužím

ani jeden verš,
a přesto je mi smutno,
když v můj sluch nedrnkají
struny božské harfy.

2. 1. 2005

Bilancování

Karel Dachovský

Zdánlivě neduchovní statek,
pokud se tomu vůbec dá tak říct.
Josef Florián ve Staré Říši.
Nikoli nejmenší jsi ze všech vesnic.
A velká rodina.

Pokud mi dá Bůh zdraví a věk,
dokázal bych vydat půl milionů výtisků.
Spíše velké mlčení o mně
a málo metliček uhlazujících mi cestu.
Už mi nejezdí nákladáky

plné knih z tiskárny.

Je to teď skromnější

jako útlejší je církev.

Hodně knih se vejde

pod klavír Foerster.

Copak se stalo s mými bývalými sklady

na Jižním Městě a v Kyjích?

Už mám více přátel na věčnosti

než v tomto světě.

Přátelé, kteří neselžou.

Koncert

/úryvek/

Karel Dachovský

Hudba povznáší.

I Ferenc Liszt,

abbé,

který se dal na pokání.

Talent je talent,

ale svátost je svátost.

Vlečeme se všichni za monstrancí.

Každý den může být překvapení,

každý den může být

pro nás poslední.

Můj střed světa

Tadeusz Soroczyński

Můj střed světa je nevelký prostor

kousek země mezi Osoblahou a Odrou

Jakoby tady ranní vítr pásal na svazích

otcovy koně z východních hranic

Tady jsem okouzlen matčinými slovy

které jsou pramenem a zpěvem

Slova se míchají

jako polévka ve slezském hrnci

Můj střed světa věžičkou kostelíku

svítí v údolí jako vykřičník.

Přeložil Libor Martínek

Tadeusz Soroczyński se narodil 29. ledna 1942 v Busku nad Bugem. Od roku 1945 žije na opolském Slezsku. Vzděláním je učitel. Od r. 1977 působil jako tajemník Opolskiego Towarzystwa Kulturalno-Oświatowego, od r. 1989 do r. 1999 pracoval ve Wojvodském úřadu v Opoli. Aktivně se účastní kulturního a společenského života v regionu i mimo něj. Je laureátem Ceny za umění opolského vojvody (1990).

Debutoval jako básník v *Tribuně Opoli* (1961). Autor sbírek poezie: *Bliżej sadu* („Blíž sadu“, 1967), *Daruję ci sad* („Daruji ti sad“, 1967), *Sploty* („Spleteniny“, 1973), *Krajobraz serdeczny* („Srdeční krajina“, 1977), *Bruzdy* („Brázdy“, 1989), *Moje miłość, moje skrzypce* („Moje láska, moje housle, 1992), *Kosmosu pestka zielona* („Zelená pecka vesmíru“, 1999), *W Wiklinowym koszu* („V koši z vrbového proutí“, 2001), *Piosenka o starym mieście* („Písnička o starém městě“, 2002), *Echo zaginione w liściach* („Ozvěna ztracená v listí“, 2002), *Wiersze wybrane* („Výbor básní“, 2005), *Mój środek świata* („Můj střed světa“, 2007). Kromě toho poezie Tadeusze Soroczyńského vyšla na CD *Wśród liści czasu* („Mezi listím časem“, 2002). O autorově tvorbě vyšla monografie Władysława Hendzela *Tadeusz Soroczyński* (2007).

Překlady | Libora Martínka pocházejí ze sbírky Czas pstraga („Čas pstruha“, 1995).

Uvítání

Vladimír Stibor

Vykřikneš úžasem:

Tolik plachetnic!

Pak v tobě cosi zatrne.

Kde se tu vzaly?

Plují po svém nebi,

zapalují svíčky

za ty, co mezi útesy

nejednou zavítali.

Ve strážním koši

mění lana bouřkových kosatek,

službu si předávají jen tím,

že se o sebe otřou ramenem.

Vzdávají se obzoru
pro slova
trpící na molu.

7. listopad 2012

V lůně

/Z životů nenarozených/

Theofil Halama

Posvátné ticho jako před
stvořením světa

Mlčení vidí

a slyší

ale dalo by se říci
že na lidský chaos

nereaguje

pouze zaznamenává z ptačí

perspektivy

neměnná gesta ryb

vlnění vzduchu a moře

pohyby lásky

*

Pak přijde větvení cév

které koresponduje

s pozvolným nárůstem kruhů

v páteřích stromů

okvětí barev úst

očí

a pazourků krásy

výplodů vášnivých sil

které s tichem mají jen
tolik společného
co výbušné Slunce s Lunou
rozklad ovoce s vínem

slza a zpěv

*

Na silná slova ticho nevěří
neboť kdo říká že zárodek
mlčí jak hrob

po zákroku

ať se nejdříve zahledí
do vlastního nitra

s kosmickou injekcí.

Jan Čep

Michal Krátký

Jako poutník světem šel,
hloubal, dumal, psal
stále se modlil a bděl
život vážně vzal.

Bohem vše milován,
nechtěl žít marně,
byv on k víře povolán,
činil se věrně.

Když přišla jeho chvíle,
odebral se tam,
k Boží slávě a chvále,
dobře víme kam.

Symbol chleba

Libuše Matysíková

Bochník chleba voní

kůrkou zlatavou

barvami paprsků

i vůní žitných lánů

vůní kmínu i soli

vůní rukou

ohně plamenů

Naše země chléb dává

Bůh žehná chléb i naše domovy

chlebem dává

lásku

láskou dává

slunce

domov plný

síly

domov plný

víry

darem požehnán

Modlitba ranní a večerní

Běla Schovancová

Ó Maria Panno,
pomoz mně milovat tvého Syna,

našeho Pána Ježíše Krista,
každým mým dechem,
a tepem srdce,

dnem i nocí Jej milovat

láskou čistou,
krásnou a tajemnou

jak nebe třpytící se hvězdami,

jak oheň planoucí
a jako křišťál zářící,

jak voda průzračnou,
láskou něžnou a svatou,
věčnou a nekonečnou
navždy jen Jeho milovat...

Ano, mohu se třást strachy

Jan Botka

Z toho, co bude.

A v beznaději

dávat zelenou svým nervům.

To všechno mohu, ztratím-li paměť.

/Vždyť všechno, co mne čeká, je menší

než Tvá nekončící láska/

Děkuji za to, že mi zůstává paměť.....

Máme všechno od Pána

Jan Botka

To ano

krásný večer, dobrou noc

a ráno

máme štěstí, že jsme Jeho dětmi

nebudem se smrti bát

až se setmí.....

XXX

Zdenka Líbalová

Z pramene modlitby

naberu víru

a ponesu ji světem

Každý

si bude moci vzít

svůj vlastní
kousek naděje
a střípek lásky
se Tvým jménem
Kriste

Modlitba k Josefu Toufarovi

František Kratochvíl

Pane,

kříž se třikrát poklonil a Josef Toufar, Tvůj služebník a mučedník ho donesl až k Tobě.

Otče Josefe,

ukáž nám cestu ke Kristu. Ať dokážeme unést svůj kříž, ať ho udržíme v každém větru.

Strom se při svém růstu také různě pokroučí a nakloní, ale do poslední chvíle zůstane

stát.

Otče Toufare,

ať nás naše poklesky jakkoliv pokroučí a nakloní, ale nikdy neporazí. Ať Duch svatý ve své vznešenosti zavlažuje kořeny víry, jež je naším

Životem s Bohem.

Josefe Toufare,

Klanící se kříž byl služebníkem Nejsvětější Trojice, kéž i my skrze něj
dojdeme ke svému

Spasiteli.

Amen

Stříbro, 1. 7. 2013

Eschatologická

Marie Dolistová

Kde to bude?

Jak?

Kdy se neptám.

(To ví jen Otec.)

Poznáme Tě?

Bude to na Ninivských pláních,

kde uprchli Tvoji vyznavači?

V nížinách Pákistánu, Indie nebo Číny?

Nebo se dotkneš nejdříve ostrovů Tichomoří?

Indonésie? Ambonu?

Budou to stepi nebo města Nigérie?

Města s troskami chrámů,

ze kterých se valí dým?

Chrámů, ve kterých roztrhaná těla explozí bomb?

Nebo to bude Egypt, s jeho městy a vesnicemi,

kde umírají pro Tebe vraždění?

Bude to starý kontinent s městy, kde Tě už moc neznají?

Evropa se svým spěchem, byznysem,

užíváním si a proudy aut?

Kontinenty Amerik?

Izrael? Tam, kde už jsi byl?

Kde a jak?

Tam, kde kvůli Tobě prchají

před smrtí a plameny,

tam, kde trpí a krvácí,

tam Tě poznají,

tam Tě čekají.

Tam nalezneš víru.

Jako blesk, který vyšlehne od východu až na západ,

takový Tvůj příchod.

jako blesk,

od východu až na západ.

Jen plamen Tvé milosti

může rozžhavit spirály duší.

Anotace: **Na hraně stínu**

Ing. Antonín Drábek, CSc.

Již 4. sbírka více než osmdesáti lyrických básní Marie Dolistové o kráse domoviny, o podivuhodnosti bytí a celého vesmíru, která neodejde, ale díky básnířce zůstane. Sonety o řece, jezeru, zpěvu potoka, básně o Bohu, o životu, umírání i smrti, meditace. Severočeská haiku o ročních obdobích. Básnířka zachycuje na hraně stínu a světla kmitočty věčnosti.

Nakladatelství BALT-EAST

Ke škole 1398/1

149 00 Praha 4

Tel.: 272 919 005,

Mobil: 608 653 877

e-mail: antonin.drabek@email.cz

Kniha k dostání též na této internetové adrese:

<http://www.kosmas.cz/knihy/165035/na-hrane-stinu/>